

Rainbow

colors

Issue 10 - 2019

MAGAZINE

စပ်ဆေးများ၏
ဘေးအန္တရာယ်
ဝိုင်

မူးယစ်ဆေးစွဲသူ
တစ်ယောက်နဲ့
စကားပြောနည်း
Alex Aung

လှပကျန်းမာခြင်းအတွက်
ကြက်ဥလက်ဆောင်
မှုန်လေး

လတ်တတ်နီးဘောင်ထိ
ကျော်စိုးသန့်

ရွက်ပုန်းညို၊
ဘိုဘိုသန့်ဇင်(မြိုင်)

ရွှေကြိတ်ရေစက်
ကြယ်ငါး

ကိုယ့်ရဲ့အိမ်မက်တွေကို လက်မလျှော့လိုက်ပါနဲ့ ဆိုတဲ့

ချမ်းမြေ့ညိုညို ရဲရင့် နှင့်
တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း

အယ်ဒီတာ့စကား

အလုပ်သွား။ အလုပ်ပြန် မြင်နေရတဲ့ Transgender Man တစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်။ သူ့နဲ့ကျွန်တော် အများအားဖြင့် အလုပ်ပြန်ချိန်တိုင်း ကားဂိတ်မှာ အမြဲဆုံလေ့ရှိတယ်။ ဆုံလိုက်တိုင်း သူ့ရဲ့လက်ထဲမှာ ဘီယာဗူးနဲ့ အမြည်းအိတ်လေး အမြဲတွေ့ရတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ မူးနေတာမျိုးနဲ့တောင် ကြုံရတယ်။ သူကတော့ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်။ ပါးစပ်ထဲ ကွမ်းပလုပ်ပလောင်းဝါးကာ ခပ်တည်တည်ပင်။

ကားဂိတ်အဆုံးကနေ သူ့အိမ်ကို ဆိုင်ကယ်ကယ်ရိမ်းပြီး ပြန်သွားတိုင်း သူ့ကိုကြည့်ကာ စိတ်မောရပါတယ်။ နောက်ကွယ်က ဆိုင်ကယ်သမားများရဲ့ ရယ်မောနောက်ပြောင်သံများကို ကြားရတော့ သူ့အတွက် စိတ်ပူမိတယ်။ အလုပ်ပြန်ချိန်ဖြစ်တဲ့အတွက် မှောင်စပျိုးချိန် ဖြစ်နေပြီ။ ခါအပြင် ကိုယ်သွားလာရတဲ့နေရာက မြို့လယ်ခေါင်နေရာ မဟုတ်။ လူသူပြတ်သော ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် ဖြစ်နေတယ်။ အန္တရာယ်ကို ကိုယ်က ဖိတ်ခေါ်တာမျိုးမဖြစ်အောင် ဆင်ခြင် သင့်တာ ဆင်ခြင်စေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ LGBT တွေ ဖြစ်တယ်။ LGBT တွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် တခြားသော လူများနဲ့ မတူကွဲပြားတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန် ရှိကြပါတယ်။ ကိုယ်က ယောက်ျားလို့ မိန်းမလို့ ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ထားပေမယ့် ရာနှုန်းပြည့် ယောက်ျား။ မိန်းမ ဖြစ်သွားနိုင်တာကို သတိချပ်စေချင်ပါတယ်။ ပွင့်လင်းလာတဲ့ ခေတ်ရေစီးကြောင်းမှာ လူတော်တော်များများက LGBT ဆိုတဲ့ စကားရပ်နဲ့ မစိမ်းကြတော့ပါဘူး။ လူတော်တော်များများက LGBT ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို နားလည်လာကြတာလည်း ဖြစ်သလို မထူးဆန်းတော့သော ကိစ္စရပ်တစ်ခုလို့ သတ်မှတ်လိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ လူအများရဲ့ နားလည်မှုဆိုတဲ့အရာက သူတို့နဲ့ ပြဿနာတစ်ခုတစ်ရာ မပတ်သတ်သေးတဲ့ အချိန်မှာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြဿနာတစ်ခုတစ်ရာ ဖြစ်လာတဲ့အခါ နှင်တို့ LGBT တွေကလို့ အစချီပြီး ဝါးလုံးရှည်နဲ့ သိမ်းပြီးရမ်းကြတယ်။ ပြီးတော့ ဝိုင်းပြီး လက်ညှိုးထိုး ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါတယ်။

အခုဆိုရင် အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းတွေလည်း ယခင်ကထက် ပိုမိုပွင့်လင်းလာပြီဖြစ်သလို LGBT တွေကို လည်း ခွဲခြားဆက်ဆံခံရခြင်းက ပြေလျော့လာတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ လုပ်ငန်းခွင်တွေထဲမှာ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်မှာ အဆင်ပြေတဲ့အခါ ဘဝကို ယုံကြည်ချက်ရှိရှိ ဖြတ်သန်းရတာ ကျေနပ်စရာကောင်းပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ စွမ်းဆောင် နိုင်မှုကို ပြသခွင့်ရတဲ့အခါ လူအများက အသိအမှတ်ပြုလာကြတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ LGBT တွေရဲ့ ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ မျက်နှာတွေကို မြင်ရသည်မှာလည်း စိတ်ချမ်းသာစရာ ကောင်းလှပါတယ်။ ယုံကြည်မှုရှိခြင်းက လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်မှာ အဆင်ပြေမှုတွေ ရရှိစေပါတယ်။ ခါပေမဲ့ ယုံကြည်မှုတော့ဖြင့် မလွန်ကဲစေချင်ပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုပိုမိုလွန်ကဲတာကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ပြဿနာတွေ မဖြစ်လာဖို့ အသိပေးပြောကြားလိုက် ပါတယ်။

သက်တံအယ်ဒီတာအဖွဲ့

Contents

Vol. 40 2019
Rainbow Magazine

70

ကဗျာ

- 4 အိပ်မက်ထိုးမှ နိုးထခြင်း
ဝင်းနင်းသစ် (ရွှေတောင်မြေ)
- 5 ရမ္မက်ခြေပန်း အေဘုန်းမေတ်
- 6 အမျိုးမျိုးရင် ဘဝမခေါ်ကြေ အဂ္ဂရိုး
- 7 ဦးတည်ရာမှ ဝင်းပိုင်ခြင်း (ကမ)

ဥပဒေ

- 18 သင့်အတွက် ဥပဒေရေးရာ
ဗိုလ်တင်ဦးကျော် (တရားလွှတ်တော်ဓန)

အလှအပနှင့် ကျန်းမာရေး

- 70 လှပကုန်းမာခြင်းအတွက်
ကြက်ဥလက်ဆောင် မှန်လေး

ဆောင်းပါး

- 8 စပ်ဆေးများ၏ ဘေးအန္တရာယ်
ဝိုင်း
- 14 မူးယစ်ဆေးစွဲသူတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောနည်း
Alex Aung

အင်စာပျူ

- 30 ဝတ်မှုရွှေရည်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း လုံလုံ
- 40 ရမ်းခြေညီညီ၊ ရဲရင့် တို့နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း
အညို၊ ကြယ်စင်လင်း

ဂုဏ်ထူးခံစားမှု

- 86 ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ထွက်ရှိခဲ့သော
Boy Love ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ Salai Leo

စက္ကူတို

- 52 ဇွန်ပုန်းညို ဘိုဘိုသန့်စင် (မြိုင်)
62 လတ်ဟတ်နိုးဘောင်ထိ ကျော်မိုးသန့်

သက်စံရောင်သစ်

- 46 ရွှေကြိုင်ရေစက် ကြယ်ငါး

ဘဝစာမျက်နှာ

- 34 ကကြီးသီတဲ့ တွဲလက်များ ကြယ်စင်လင်း

စက္ကူရှည် အခန်းထက်

- 72 ဆူး အကြင်နာမွန်

တဝန်းအယ်ဒီတာ
ဘညို

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ကြယ်စင်လင်း

ဒီဂျစ်
စိုးမြတ်သူ

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း
HeinZ

ထုတ်ဝေသူ
လှမြတ်ငွေစိုး (၁၂၂၆၀)

ပုံနှိပ်တိုက်
ချင်းသဘ

စာပေနှင့် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း

ဘမုတ်(၁၃၆)၊ ၃၉-လမ်း(အောက်ဘလောက်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်-ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး

COLORS RAINBOW

Ph: 09 400447181, 09 894207921

info@colorsrainbow.org

www.colorsrainbow.org

www.colorsrainbow.com

အိပ်မက်ဆိုးမှ နိုးထခြင်း

အိပ်မက်ဆိုးမှ
တခင်
နိုးထစေခြင်းမှာ
တိမ်တွေကို လက်မဝါးနဲ့ ကွယ်ယူပေးပါ ကိုကို။

အိပ်မက်ဆိုးမှာ
ခပ်ကြာကြာ
နိုးထစေခြင်းသော်လည်းကောင်း၊
ပန်းရနံ့ကို ပုံပြင်တွေထဲ သွန်းလောင်းပြီးစေခြင်းမှာ
ကိုကိုမေတ္တာ ကြယ်စင်တွေထက် လင်းလက်တယ်။

ကိုကိုရဲ့ လက်ဝယ်ရရှိထားတဲ့ သောကကို
ညီမလေးရဲ့ သိချင်တစ်ဖွဲ့နဲ့
လွတ်မြောက်စေမယ်ဆိုရင်
သံစဉ်တွေ ရွတ်ဆိုပြန်တင်မက
ဓမ္မတေးပါ ဟောဆိုပြပါ့မယ်။

ယနေ့ တိုက်ခတ်လာတဲ့
လေပြည်ထဲမှာ
တရွာတကျေး၊ ဝေးနေတဲ့ ညီမလေးထံမှ
ဘာသာတင်းမှ မပါလာတာဟာ
ယနေ့ညရဲ့ အိပ်မက်ဆိုးဖြစ်မယ်ဆိုရင်
မနက်ဖြန် တိုက်ခတ်လာမယ့် လေပြည်ထဲမှာ
ညီမလေးထံမှ ရောက်ရှိလာမယ့်
ချစ်ခြင်းတရားကနေ
ကိုကို အိပ်မက်ဆိုးမှ နိုးထပါစေ။

ဖင်းနင်းသစ် (ရွှေတောင်မြေ)

ရမ္မက်မြွေပန်း

အရိုင်းပန်းလေးတွေရနဲ့ ကြိုင်သင်းလို့
လောကဥယျာဉ်ကြီးထဲ ပျော်မြူးခဲ့ကြတယ်
ရောင်စုံလိပ်ပြာတွေအားခဲလို့
မြူရွယ်နေလေရဲ့

အမြင်မတူသူတွေကြား၊
မနက်ဖန်များစွာအတွက် ခက်ခဲမှုတွေများတယ်
အလှမက်ပန်းဖူးတို့စေရာမှာ
အသပြာတစ်ထပ်က လက်ယပ်ခေါ်နေတယ်

အိတ်ကပ်မှာလက်နှိုက်လို့
ရှေ့ဆက်ရက်တွေအတွက် အိပ်မက်တွေမက်ခဲ့တယ်
အနှိုင်းခဲပန်းချီကားတစ်ချပ်
ငွေတစ်ထပ်ကြောင့် သက်ဝင်လှပခဲ့ဖူးတယ်

ဘဝနဲ့အနာဂတ် စက္ကူတစ်ထပ်နဲ့လဲရင်း၊
ခန္ဓာအရောင်အဝယ်မှာ ခြေရာတွေထပ်ခဲ့တယ်
မာနနဲ့သိက္ခာတရား အစိမ်းရောင်တွေကြား ပြားပြားဝပ်ခဲ့ရပေ၊

ထူးထွေဆန်းပြားတဲ့ ရောင်စုံပန်းချီတွေကြား၊
ကိုယ်ချယ်တဲ့ဆေးမှားမှန်း မသိခဲ့ကြဘူး၊

လူးလားခေါက်ပြန်နဲ့ ဘန်ဖူးသိုက်တူးနေကြလေရဲ့

မှတ်ဉာဏ်တွေ ထုံဆိုင်းပလိတိုင်းယုံခဲ့တော့
သုတစုံတွေ အမှောင်ပုံရင်း၊
ဒီဒုက္ခတွင်းက ခုန်ထွက်ချင်မိတဲ့စိတ်နဲ့
ဘဝကိုရိုင်းခဲ့ကြတယ်

နှုတ်ဖျားမှာသကာလူး၊ ညစ်ညူးတဲ့စိတ်ပိုင်ရှင်တွေ
ငွေယားကိုလက်မှာထောင် မျက်နှာပြောင်တိုက်ခဲ့ကြတယ်

ကဲ...ဘယ်သူမှားလဲ
လောဘတွေကြား၊ စကားနဲ့စားတယ်
မျက်စိစုံမှိတ် ငွေအိတ်နား၊ ခွေအိပ်ချင်သူလား၊
ဦးဟတွေကြား၊ အသိတရားနဲ့ရုန်းထွက်လို့

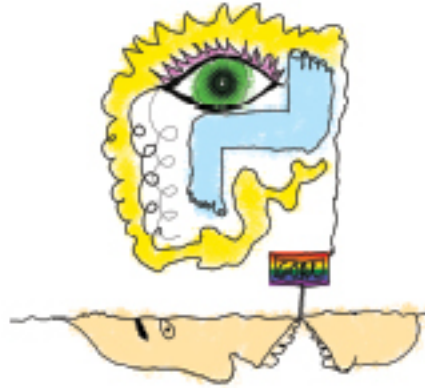
ပန်းရိုင်းတွေအတွက် ဂုဏ်တင့်တဲ့ပန်းဖြစ်ဖို့
ငွေယားတစ်မတ်နဲ့ အသိငတ်နေတဲ့ လူတစ်စုကိုဖယ်ရှားလို့
အပြုံးတွေနဲ့ ရှေ့ဆက်လှမ်းကြပါစို့...
ပန်းရိုင်းတို့ရေ

ဧအော့နိုးဧခတ်

အမှားပြင်ဆင် တောင်းပန်လွှာ

Rainbow Magazine Volume (37) တွင် ဖော်ပြခဲ့သော 'အိပ်မက် ခိုးမှု နှိုင်းထခြင်း' ကဗျာတွင် စာရေးဆရာအမည်ကို 'စေဘုန်းညို' ဟု မှားယွင်းဖော်ပြခဲ့သဖြင့် မူရင်းရေးသားသူ စာရေးဆရာ ခင်နှင်းသစ် (ရွှေတောင်မြေ) အား အနူးညတ်တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ ထိုကဗျာကိုလည်း ပြန်လည်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

အချို့မျှတအောင်ကြေး

လျှောက်နေတဲ့ ခြေထောက်ကရှေ့မရောက်
လမ်းပေါ်မှာတင် နောက်ကောက်ကျနေရ။

မိုးမလင်းခင် မိုးချုပ်ချုပ်သွားသလို
ခုကွဲတွေနဲ့နေသားတကျဖြစ်လို့
ဘဝတွေက အမှောင်ကိုအမှောင်မှန်းမသိတော့။

တစ်ဘဝစာကြိုတွေဖို့မပြောနဲ့
တခဏစာတောင် မသေခြင်းများအပြည့်။

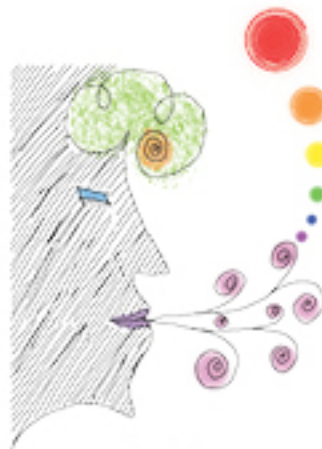
ပြောင့်တန်းနေရင်လမ်းမဟုတ်ဘူးတဲ့
ဘယ်ပညာရှိပြောခဲ့တဲ့စကားလဲ။

သိပ်မှန်တယ်
အဆင်းကနည်းနည်း၊
အတက်တွေက မိုးမဆုံးမြေမဆုံးနိုင်။

ပန်းတိုင်လား...
ရောက်ချင်လို့ သွားပေမယ့်လည်း
ချည်တိုင်မှာတင် ကြိုးကအထပ်ထပ်
ဘယ်လိုမျိုး ဖြတ်ထွက်ရမလဲ စဉ်းစားတုန်း။

သစ္စာလေးပါးထဲမှာမှ
ခုကွဲသစ္စာက လွှဲပြည်မှာ အပျော်ဆုံးများလား။

အဂ္ဂမိုး

ဦးတည်ရာမဲ့

တိမ်မိုင်းလို မျောလွင့်နေတဲ့ ငါ့စိတ်ကို
ကြိုးစားကာ စုစည်းမရတဲ့အဆုံး
ပြင်းထန်လှသော မုန်တိုင်းပမာ
သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို 'ဟင်၊ ခနဲ' ချလိုက်ပြီး
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်တယ်...။

စိတ်အကျဉ်းသားဟာ အရင်ဆုံး
ဘယ်ကိုသွားခဲ့တယ်လို့ မင်းထင်လဲ... ?
ဟုတ်တယ်...
အရင်က တရားလိုအဖြစ်
တိုင်တန်းစွပ်စွဲခဲ့တဲ့ မင်းဆီကိုပဲ...

တစ်ချိန်က ခပ်ညံ့ညံ့ ခပ်ပျော့ပျော့ကောင်တွေ
စာရင်းဇယားမှာ နာမည်တင်ခြင်း၊ မခံရတဲ့ ငါက
သိက္ခာကို မိနပ်ခုံလုပ်
မာနကို သဲကြိုးတပ်စီးပြီး
သတ္တိဆိုတဲ့ ဦးထုပ်ဆောင်းကာ
လိုချင်တပ်မက်မှု စိတ်သာရှိတဲ့
သုံးခါလည် ကလေးအရွယ်စိတ်နဲ့
မင်းဆီ အခစားဝင်ခဲ့တာ....
ခါပေမဲ့ မင်းက ငါ့မျှော်လင့်ချက်ကို
ရိုက်ချိုးပြီး ထင်းစိုက်လိုက်တယ် ။
ဘဝဆိုတာ တိုက်ပွဲလို့ ပြောကြပေမဲ့
ငါ့အတွက်တော့ ဘဝဆိုတာက
ခံစားမှု၊ နာကြည်မှု၊ ပူဆွေးမှုတွေကို
ချိတ်ဆွဲပြသထားတဲ့ ပြတိုက်တစ်ခုပါ။

သစ္စာရှိမှုကို မောင်သေးရှင်းချ
ယုံကြည်မှုကို တိုင်ထောင်ပြီး
နားလည်မှုကို အမိုးမိုးကာ
အချစ်အိမ်တည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးစားတုန်း၊
မိုးမလင်းခင် တစ္ဆေခြောက်လို့ လန့်နှိုးခဲ့ရတယ်...။

ဘူတာရုံနားမှာ တစ်လည်လည်နဲ့
ပလတ်စတစ်ကောက်နေတဲ့ ကလေးထက်
ပိုပြီးသနားစရာကောင်းတဲ့ အကြည့်နဲ့
ငါ့ကိုကြည့်နေတဲ့ မင်းကို
စကားတစ်ခွန်းနဲ့ ပစ်ပေါက်လိုက်မယ်
'စိတ်နာနာနဲ့ တမ်းတနေဆဲ' ပဲလို့...

တစ်ခါတစ်ခါ အချစ်မရှိတဲ့ကမ္ဘာကို သွားချင်ပေမဲ့
အဲဒီကမ္ဘာကိုသွားဖို့ မင်းလိုက်ဖို့ပါလို့
တောင်းဆိုချင်မိပြန်ရော ...
ရေကို ဘေးနဲ့ ငါ ခုတ်လိုက်ပြန်ပြီ
ခုတော့ နွားခြေရာခွက်ထဲက ဖားငယ်လောက်တောင်
ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ မရှိတော့...

ပင်လယ်ထဲမျောနေတဲ့ တက် မရှိတဲ့လှေလို
ရောက်ချင်ရာရောက် ပေါက်ချင်ရာပေါက်ပါစေ
မင်းကို သမင်လည်ပြန်ကြည့်ရင်၊
အဝေးဆုံးကို ထွက်ခွာသွားပါတော့မယ်...

ဖေဖိုင်ဖြူ(ကံမ)

မိမိ စပ်ဆေးများ၏ ဘေးအန္တရာယ်

Photo: www.ncadd.org

စပ်ဆေး သို့မဟုတ် တွဲဆေး သို့မဟုတ် တစ်ခွက် ဆေးလို့ အရပ်ထဲမှာ အလွယ် ခေါ်တဲ့ အမျိုးအမည်မသိ ရောဂါဝှက်ဆေး ဆေးထုပ်လေးတွေဟာ ဆေးဝါးဈေးကွက် ထဲမှာ ပျံ့နှံ့နေပါတယ်။ တချို့နေရာတွေ မှာဆိုရင် ဆေးဆိုင်တွေတင်မကဘဲ လူ သုံးကုန်ရောင်းတဲ့ ပစ္စည်းဆိုင်တွေနဲ့ ကွမ်း ယာဆိုင်တွေမှာပါ အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်တာ ကို သိရပါတယ်။

အထုပ်လေးလေးတွေထဲမှာ ရောဂါ

ဝှားတဲ့ ဆေးတွေဟာ တယ်အမျိုးအစား၊ တယ်လောက် ပမာဏ၊ တယ်လိုတွေ တွဲ စပ်ထားတယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ပေမယ့် ရောင်းသူရော၊ ဝယ်ယူသုံးစွဲသူတွေရောက အလွယ်တကူပဲ ရောင်းဝယ်နေကြတာဟာ အန္တရာယ်များပါတယ်။ စပ်ဆေးတွေဟာ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာရော နယ်တွေမှာပါ ရှိ နေပြီး လူထုကျန်းမာရေးကို ငြိမ်းငြောက် နေတဲ့ စိန်ခေါ်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ယေဘု ယျအားဖြင့်တော့ စပ်ဆေးတွေကို သုံးစွဲ

သူတွေဟာ ဝင်ငွေနည်းပါးသူတွေနဲ့ အသိ ပညာ မဟုတ်ဘဲ နည်းပါးသူများလို့ ပြော နိုင်ပါတယ်။ အားလုံးကို မရည်ညွှန်းပေ မယ့် ဆေးရုံ၊ ဆေးပေးခန်းတွေကို သွား ရောက် စစ်ဆေးတာမျိုး မလုပ်ဘဲ၊ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်မပါဘဲ အဆင်ပြေသလို အပြင်နေရာက စပ်ဆေးတွေကို သောက် နေကြသူများက ဆေးဝါးကုသမှုအတွက် ငွေကြေးမလုံလောက်တဲ့သူတွေ များပါ တယ်။

ဒီစပ်သေး၊ တွဲသေးတွေကို
ဘယ်သူတွေကများ
ရောစပ်ထားတာလဲပေါ့။
ပြီးတော့ ဘယ်လိုတွေ
ရောစပ်သလဲပေါ့။
ကွမ်းယာဆိုင်တွေနဲ့
ဈေးဆိုင်ငယ်လေးတွေမှာပါ
အလွယ်တကူရနိုင်တဲ့
ဒီစပ်သေးတွေကို ဘယ်လိုများ
ညွှန်းဆိုပြီး တစ်နေ့ကို
ဘယ်နှစ်ကြိမ်သောက်စို့
ရောင်းသူတွေက ညွှန်ကြား
သလဲဆိုတာတွေ...

ငွေကြေးတတ်နိုင်သူတွေနဲ့ အသိ
ပညာ မဟုတ်သူတို့သည်တူကရော မသုံးစွဲ
ဘူးလားဆိုရင် စပ်ဆေးသုံးစွဲသူတွေ ရှိပါ
တယ်။ အဓိကကတော့ စပ်ဆေးတွေဟာ
ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေကို အလျင်အမြန်
ပျောက်တယ်။ ကုန်ကျစရိတ်သက်သာ
တယ်။ ဒီအချက်တွေနဲ့ပဲ စပ်ဆေးတွေဟာ
ဆေးဝါးဈေးကွက်နဲ့ အပြင်ဈေးကွက်တွေ
မှာ နေရာတစ်ခု အပိုင်အမာယူထားတာ
ဖြစ်ပါတယ်။

စပ်ဆေး။ တွဲဆေးတွေမှာ ဘယ်လို
ဆေးအမျိုးအစားတွေ ပါဝင်ရောစပ်ထား
တယ်ဆိုတာ သိရခက်ပါတယ်။ အဓိက
တော့ အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးတွေ
အများစုကို Dose များများ ပေါင်းစပ်ထား
ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆေး
ပညာသင်ယူလေ့လာခဲ့စဉ်တုန်းက ဆေး
ဝါးဗေဒ (Pharmacology) မှာ ဆေးဝါးတွေ
အကြောင်းကို လေ့လာတဲ့အခါမှာ ဆေး
အမျိုးအစားတွေရဲ့ တွဲစပ်လိုက်ရင် ဖြစ်
လာတဲ့ အာနိသင်တွေ၊ နောက်ဆက်တွဲ
ဆိုးကျိုးတွေ၊ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေ၊
အမျိုးအစားတစ်ခုချင်းစီရဲ့ အာနိသင်တွေ
ကို သေချာလေ့လာကြရပါတယ်။ ပြီး
တော့ ကုသရေးမှာ ဘယ်လိုရောဂါတွေ
အတွက်ဆိုရင် ဘယ်ဆေးအမျိုးအစားကို
ဘယ်လောက်ပမာဏနဲ့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်
ကုသဖို့လိုလဲဆိုတာတွေကို လူနာတွေကို
သေချာစစ်ဆေး၊ စမ်းသပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ
ဆုံးဖြတ်ကြပါတယ်။ ဆေးဝါးတွေကို
အဆင်ပြေသလို ပေးလိုက်လို့ မရပါဘူး။
ဆေးဝါးတိုင်းဟာ ကောင်းတဲ့အကျိုးရှိ
သလို သူနဲ့တွဲလျက် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး
ဆိုတာတွေ ရှိပါတယ်။ တချို့ဆေးဝါးတွေ
ဆိုရင် ဆေးဝါးအချင်းချင်း တွဲစပ်ပြီး
သောက်လို့ မရတာတွေ ရှိပါတယ်။ အလား
တူပဲ တချို့ဆေးဝါးတွေဟာ အရက် (သို့
မဟုတ်) အခြား ရေရှည်ခွဲသောက်နေတဲ့
ဆေးဝါးတွေနဲ့ တွဲစပ်လို့မရတာတွေ ရှိပါ

တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လူနာတွေ ဆေးခန်း
ကိုလာရင် စမ်းသပ်စစ်ဆေးရင်းနဲ့ မေး
ခွန်းတွေ မေးကြရပါတယ်။ မတည့်တဲ့
ဆေးရှိလား (ဥပမာ- Penicillin)။ ရေ
ရှည်ခွဲသောက်နေတဲ့ ဆေးတွေ ရှိသလား။
သွေးတိုး၊ ခေါင်းညှိုး ရှိသလား။ စသဖြင့် မေး
မြန်းတဲ့အခါ စိတ်မရှည်တဲ့ လူနာတွေ
တွေ့ဖူးပါတယ်။ တချို့လည်း မလိုတာ
တွေ မေးနေတယ်ဆိုပြီး ပြောဆိုတာတွေ
ရှိပါတယ်။ လူနာတွေကို ဒီလို မေးမြန်း
တယ်ဆိုတာက ရောဂါဝေဒနာကို ကုစား
ဖို့အတွက် ဆေးဝါးနဲ့ ကုသနည်းတွေကို
ရွေးချယ်တဲ့အခါ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်
မေးမြန်းရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ စပ်ဆေး။
တွဲဆေးတွေ ပေါ်လာတော့ အံ့သြမိပါတယ်။
ဒီစပ်ဆေး။ တွဲဆေးတွေကို ဘယ်သူတွေ
ကများ ရောစပ်ထားတာလဲပေါ့။ ပြီးတော့
ဘယ်လိုတွေ ရောစပ်သလဲပေါ့။ ကွမ်းယာ
ဆိုင်တွေနဲ့ ဈေးဆိုင်ငယ်လေးတွေမှာပါ
အလွယ်တကူရနိုင်တဲ့ ဒီစပ်ဆေးတွေကို
ဘယ်လိုများ ညွှန်းဆိုပြီး တစ်နေ့ကို
ဘယ်နှစ်ကြိမ်သောက်ဖို့ ရောင်းသူတွေက
ညွှန်ကြားသလဲဆိုတာတွေက စိတ်ဝင်စား
စရာပါ။ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
တာက စပ်ဆေး။ တွဲဆေးတွေဟာ ရောဂါ
ဝေဒနာ အကုန်လုံးနီးပါးအတွက် အသင့်
ရှိနေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နှာစေး၊ ချောင်း
ဆိုး၊ အအေးမိ၊ ဖျားနာ၊ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲ
စတာတွေအပြင် အခြား ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဆိုရင်တွေ့က ဒါလေးသောက်လိုက်ဆိုပြီး
ရောင်းပေးလိုက်တာပါပဲ။ အဲဒီတော့ စပ်
ဆေး။ တွဲဆေးတွေကို ဝယ်သောက်တဲ့သူ
တွေကရော တကယ်ပဲ ရောဂါတွေပျောက်
သွားသလားပေါ့။

ဒီစပ်ဆေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့
ကျွန်တော်မှာ အတွေ့အကြုံ အနည်းငယ်
ရှိပါတယ်။ TB ရောဂါဖြစ်နေတဲ့ လူနာ
တစ်ဦးကို ကျွန်တော့်ဆေးခန်းမှာ ဆုံဖူး
ပါတယ်။ TB ရောဂါဖြစ်နေတာကို မသိဘဲ

စပ်ဆေးတွေကို သောက်နေတဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ စပ်ဆေးတွေသောက်နေရင်း ရောဂါအခြေအနေ ပိုဆိုးလာတော့မှ ဆေး ခန်းကို ရောက်လာတာပါ။ ချောင်းဆိုး တယ်ဆိုပြီး စပ်ဆေးဆိုင်က ချောင်းဆိုး ပျောက်ဆေးတွေ ဝယ်သောက်နေရင်း ပိုဆိုးလာတော့မှ ဆေးခန်းကို ရောက် လာပါတယ်။ TB ရောဂါအတွက် ဆေး ဝါးတွေကို စောစောစီးစီး သေချာသောက် ရင် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါလျက် စပ်ဆေးတွေ နဲ့ အချိန်ကုန်နေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ဦးကတော့ ကျောက်ကပ် စောဒနာသည်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေး ခန်းမှာ မေးရင်းမြန်းရင်းနဲ့ စပ်ဆေးတွေ ကို အကြိမ်ရေများများ သောက်ဖူးသူ တစ်ဦးမှန်း သိရပါတယ်။ ဘာကြောင့် စပ်ဆေးတွေကို သောက်ခဲ့တာလဲလို့ မေးကြည့်တော့ မြန်မြန်ပျောက်တယ် ဆရာလို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။ အရင်သောက် ခဲ့တဲ့ စပ်ဆေးတွေရဲ့ အန္တရာယ်အကြောင်း ကို ရှင်းပြမှ သူကောင်းကောင်းနားလည် သွားပါတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲမှာလည်း စပ် ဆေးသုံးတဲ့သူကို ကြိုကြိုက်တဲ့အခါ စပ် ဆေးတွေရဲ့ အန္တရာယ်အကြောင်းကို ပြောပြဖူးပါတယ်။ တစ်ဦးကဆို 'ဆရာ ရယ် ဆရာပြောတာတွေ နားထောင် လို့တော့ ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လို အလုပ်ကြမ်းသမားတွေအဖို့ နုနုလို့ တော့ မရဘူး။ တော်တန်ရုံလောက်တော့ စပ်ဆေးသောက်ပြီး အလုပ်ဆင်းလိုက် တာပဲ။ ဆေးရုံဆေးခန်းသွားဖို့ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေလည်းအပိုမရှိဘူး။ အချိန်လည်းမရှိဘူး' လို့ ပြောတာ ခံရဖူး ပါတယ်။ နောက်တစ်ဦးကတော့ ဘာဖြစ် ဖြစ် စပ်ဆေးသောက်လိုက်ဆိုပြီး ညွှန်း နေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ စပ်ဆေးသောက် တာ ကောင်းသလားလို့ စကားဆုံမိတော့ 'တစ်ခွက်တည်းသောက်ရုံနဲ့ သိသာတယ်' လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။ 'အမြဲတမ်း သောက်

ဖူးသလား' လို့ ကျွန်တော်ကမေးတော့ ခေါင်းခါပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ စပ် ဆေးတွေရဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ပြောပြမိ ပါတယ်။ ကျွန်တော့် စကားအဆုံးမှာတော့ နားလည်သွားပါပြီလို့တော့ ပြောပါတယ်။

စပ်ဆေး၊ တွဲဆေးတွေမှာ ဘယ်လို ဆေးဝါးတွေ ပါဝင်နေလဲဆိုတာကို အစား အသောက်နဲ့ ဆေးဝါးညွှန်ကြားမှု ဦးစီးဌာန (FDA) က ဓာတ်ခွဲစစ်ဆေးထားတာရှိပါ တယ်။ ဓာတ်ခွဲစစ်ဆေးတာမျိုး လုပ်မရတဲ့ အမျိုးအမည်မသိ ရောဂါဆေးတွေလည်း ရှိပါတယ်။ အများဆုံး ပါဝင်နေတဲ့ ဆေး တွေက အကိုက်အခဲပျောက်ဆေး၊ အုပ်စု တွေဖြစ်တဲ့ အိုဗူပရိုဖန် (Ibuprofen)၊ ပါရာစီတမော (Paracetamol)၊ ခက်ဆာ မီသာစုန်း (Dexamethasone)၊ ယရာမက် ခေါ် (Tramadol)၊ စီလီကော့စ် (Celecoxib)၊ ခိုင်ကလိုဖန် (Diclofenac) တွေ အများစု ပါဝင်ရောစပ်ထားတာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ယရာမက်ခေါ် (Tramadol) ဆို တာ ထိန်းချုပ်ဆေးဝါး (Controlled drugs) ထဲမှာ ပါဝင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ မှာ အသုံးပြုနေတဲ့ ဆေးဝါးတွေကို (၃) မျိုး ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။

(၁) ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်မလို သော ဆေးဝါး (OTC- Over the counter drugs)

(၂) ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်ဖြင့်သာ သုံးစွဲရမည့် ဆေးဝါး (POM- Prescription only medicine)

(၃) ထိန်းချုပ်ထားသော ဆေးဝါး (Controlled drugs) တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာဝန်ညွှန်ကြားချက်မလိုအပ်ဘဲ ဆေးဆိုင်တွေမှာ အလွယ်တကူဝယ်ယူ လို့ရတဲ့ ဆေးဝါးများ (OTC) များကို ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လိုင်စင်ရ ဆေးဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ယူသင့်ပါတယ်။ OTC ဆေးဝါးတွေ

ဆရာရယ် ဆရာပြောတာတွေ နားထောင်လို့တော့ ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လို အလုပ်ကြမ်းသမားတွေအဖို့ နုနုလို့တော့ မရဘူး။ တော်တန်ရုံလောက်တော့ စပ်ဆေးသောက်ပြီး အလုပ်ဆင်းလိုက်တာပဲ။ ဆေးရုံဆေးခန်းသွားဖို့ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေလည်း အပိုမရှိဘူး။ အချိန်လည်း မရှိဘူး...

ဆိုတာ ဥပမာအားဖြင့် ဓာတ်ဆေးထုတ်၊ အားဆေး၊ အဖျားပျောက်ဆေး၊ သာမန် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးတွေကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာဝန်ညွှန်ကြားချက်နဲ့ပဲ သုံးစွဲရတဲ့ဆေးဝါးတွေကို လိုင်စင်ရ ဆေးဆိုင်တွေမှာ ဆေးညွှန်းစာနဲ့ ဝယ်ရတဲ့ ဆေးတွေဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ- ပဋိဇီဝဆေး၊ သွေးတိုးကျဆေးများ၊ နှလုံးရောဂါအတွက် သုံးတဲ့ ဆေးများ၊ ထိုးဆေးများ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိန်းချုပ်ဆေးဝါးဆိုတာကတော့ ဆေးဝါးအလွဲသုံးမှု ပြဿနာတွေ မဖြစ်ပေါ်စေဖို့ သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ ဆေးဝါးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာဝန်ဆေးညွှန်းစာနဲ့ ထိန်းချုပ်ဆေးဝါးတွေ ရောင်းချခွင့် လိုင်စင်ရှိတဲ့ ဆိုင်တွေမှာပဲ ဝယ်ယူနိုင်ပါတယ်။ (ဥပမာ- အိပ်ဆေး၊ စိတ်ငြိမ်ဆေး)

ထိန်းချုပ်ဆေးအမျိုးအစားတွေကို စပ်ဆေးတွေထဲ ထည့်ပြီး ရောစပ်ထားတာ အလွန်အန္တရာယ်များပါတယ်။ အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးတွေကို များများရောစပ်ထားပြီး အစာအိမ်သွေးယိုတာ၊ သွေးပေါက်တာတွေ မဖြစ်အောင် အစာအိမ်ဆေးတစ်မျိုးလောက် ထည့်စပ်ထားတာတွေလည်း တွေ့ဖူးပါတယ်။ အအေးမိနာစေ၊ ချောင်းဆိုးအတွက် ရောစပ်ထားတဲ့ အထုပ်ငယ်တွေမှာလည်း အဆင်ပြေသလို ရောစပ်ထားကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။ တချို့အထုပ်ငယ်တွေမှာဆိုရင် အမှုန့်ကြိတ်ပြီး ထည့်ထားတာတွေလည်း မြင်ဖူးပါတယ်။ စပ်ဆေးထုပ်တွေထဲ ရောနှောပါဝင်နေတဲ့ ဆေးတွေကို ယေဘုယျခွဲခြားကြည့်ရင်

- အကိုက်အခဲပျောက်ဆေး
- ပဋိဇီဝဆေး
- Steroids များ
- အမျိုးအမည်မသိနိုင်သော အမျိုးအစားများဆိုပြီး ခွဲလို့ရပါမယ်။

အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးနဲ့ Steroids

တွေကို ရေရှည်သုံးစွဲမယ်ဆိုရင်

- သွေးအန်ဒြိုင်း
- သွေးဝမ်းသွားခြင်း
- သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း
- သီးချိုရောဂါဖြစ်ခြင်း
- ဓမ္မာကိုယ်ဖောရောင်ခြင်း
- လေဖြတ်ခြင်း
- အရိုးပွခြင်း ကျောက်ကပ်ထိခိုက်ခြင်း
- အသည်းပျက်စီးခြင်း
- အစာအိမ်နှင့်အူလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ပျက်စီးခြင်း
- ဆေးစွဲခြင်း
- ဆေးယဉ်ပါးခြင်းတွေဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ပဋိဇီဝဆေးဝါးတွေကို စည်းကမ်းမဲ့သောက်သုံးမယ်ဆိုရင်

- ဆေးယဉ်ပါးခြင်း
- ဆေးယဉ်ပါးခြင်းကြောင့် ကူးစက်ရောဂါများအား ထိန်းချုပ်ရန် ဓက်မဲခြင်း
- ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါတွေကို ထိခိုက်ခြင်း

ပြင်းအားများများနဲ့ ရောစပ်ထားတဲ့ စပ်ဆေးတွေရဲ့ နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးက ဆေးယဉ်ပါးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးယဉ်ပါးခြင်း ဖြစ်လာရင်တော့ ကုသရေးမှာ အင်မတန် ခက်ခဲပါတယ်။ စပ်ဆေးတွေရဲ့ နောက် အန္တရာယ်တစ်ခုက ဆေးဝါးတွေရဲ့ အရည်အသွေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပလတ်စတစ်အထုပ် သေးသေးလေးတွေထဲမှာ ရောစပ်ထားတဲ့ ဆေးဝါးတွေဟာ သတ်မှတ်ရက်ကုန်လွန်နေပြီလား။ မှတ်ပုံတင်ထားသလား။ သူ့ရဲ့ မူလ expiry က ဘယ်ကလဲ မသိနိုင်ပါဘူး။ ဘာအမျိုးအစားတွေနဲ့ ရောစပ်ထားသလဲ။ ရောစပ်ထားတဲ့ ဆေးတွေကရော အရည်အသွေး ကောင်းသလား မသိနိုင်ပါဘူး။ ပိုဆိုးတာက ဆေးဝါးတိုင်းဟာ ခန့်တကျ သိုလှောင်ထားရပါ

တယ်။ ဆေးဝါးတွေရဲ့ အရည်အသွေး၊ အာနိသင်၊ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းမှုတွေဟာ ဆေးဝါးသိုလှောင် သိမ်းဆည်းတဲ့ ခန့်တကျ မှတည်ပါတယ်။ သိုလှောင်သိမ်းဆည်းမှု မကောင်းရင် အရည်အသွေး ကျရုံမကဘဲ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေကို ဖြစ်စေပါတယ်။ စပ်ဆေးတွေလို အလွယ်တကူရနေတဲ့ ဈေးဆိုင်ငယ်လေးတွေက ဘယ်လိုမှ ရောနှောထားတဲ့ ဆေးတွေကို ခန့်တကျ သိုလှောင်မထားကြပါဘူး။ ချီအပြင် အသင့်ရောစပ်ထားတဲ့ စပ်ဆေးတွေဟာ လူတိုင်းအတွက် အသက်အရွယ်မရွေး၊ ကိုယ်အလေးချိန်မရွေး သောက်သုံးလို့ရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် ကလေးငယ်တွေ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးတွေနဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအတွက် အန္တရာယ်များပါတယ်။ ရောစပ်ကြတဲ့ သူတွေဟာလည်း ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်သူတွေ၊ ဆရာဝန်တွေ မဟုတ်ကြတာမို့ စပ်ဆေးတွေကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်သင့်ပါတယ်။

ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံတွေမှာဆိုရင် ဆရာဝန်လက်မှတ်ပါမှ ဝယ်လို့ရတဲ့ ဆေးဝါး (POM- Prescription only medicine) နဲ့ ထိန်းချုပ်ဆေးဝါး (Controlled drugs) တွေကို ရောင်းဝယ်ကြတဲ့နေရာမှာ ခန့်တကျ တင်ကြပ်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လို ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတွေမှာတော့ ကုန်ကျစရိတ် မတတ်နိုင်ခြင်း၊ အသိပညာမဟုတ်သနည်းခြင်း၊ မူဝါဒအားနည်းခြင်း၊ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်မှု အားနည်းခြင်း၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုစနစ် အားနည်းခြင်း စတာတွေကြောင့် စပ်ဆေးတွေဟာ ဈေးကွက်မှာ အခိုင်အမာ ရပ်တည်နေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူထုကျန်းမာရေးကို စီနီခေါ်နေတဲ့ စပ်ဆေးတွေကို ခန့်တကျနဲ့ ထိထိရောက်ရောက် ကိုင်တွယ်နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။ အစားအသောက်နှင့် ဆေးဝါးကွပ်ကဲရေးဦးစီး

ဌာနအနေနဲ့ စပ်ဆေးရောင်းချတဲ့ ဆိုင်တွေကို ပစ္စည်းသိမ်းတာ၊ ခံဝန်ထိုးခိုင်းတာ၊ ဆိုင်ခေတ္တပိတ်ခိုင်းတာ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိပေးတာတွေလုပ်နေရတာက ၂၀၁၈ ကစပြီး စပ်ဆေးဆိုင်တွေကို ရာသက်ပန်ပိတ်တာ၊ လိုင်စင်သိမ်းတာအပြင် တရားစွဲဆိုအရေးယူတာတွေ လုပ်လာတာကို ပြည်သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကြိုဆိုပါတယ်။ အမျိုးသားဆေးဝါးဥပဒေ ပုဒ်မ (၁၅) အရ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိတဲ့ ဆေးဝါးများ၊ ဆေးဝါးအတုများ၊ စံမညီဆေးဝါးများ၊ ရောနှောဆေးဝါးများ၊ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနက သုံးစွဲရန် မသင့်ကြောင်း အမိန့်ကြေညာစာ ထုတ်ပြန်ထားတဲ့ အန္တရာယ်ရှိ ဆေးဝါးရောင်းချခြင်းတွေကို တားမြစ်ထားပါတယ်။

လူထုအနေနဲ့လည်း ကုန်ကျစရိတ် သက်သာတာတစ်ခုတည်းကို မကြည့်သင့်ပါဘူး။ အသက်ရှင်နေတုန်း ကျန်းမာစွာနေထိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တန်ဖိုးထားဖို့လိုပါတယ်။ ကိုယ့်အသက်ကို တန်ဖိုးထားဖို့လိုပါတယ်။ ရောဂါဝေဒနာဆိုတာ ဘယ်သူမှ ဖြစ်ချင်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မဖြစ်အောင် ကျန်းမာစေတဲ့ နည်းလမ်းလေးတွေကို လိုက်နာပါ။ ရောဂါဖြစ်လာရင် တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့သူနဲ့ ဆွေးနွေးကုသပါ။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် စကားထက် တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့ သူတွေဆီက အကြံဉာဏ်ယူပါ။ စနစ်တကျ ကုသပါ။ အလွယ်မလိုက်ပါနဲ့။ စပ်ဆေးတွေကို အလွယ်တကူ သောက်သုံးခြင်းကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါတွေကို ကုရတဲ့အခါ ပိုလို့ ရှုပ်ထွေးပါတယ်။ ပြီးတော့ လူထုအနေနဲ့ ခံယူချက်၊ အတွေးအခေါ်တွေ ပြောင်းစေချင်ပါတယ်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတွေရဲ့ ကုသမှုတွေမှာ ရောဂါကို ချက်ချင်း လက်ငင်းပျောက်သွားစေမယ့် တစ်ခွက်ဆေးတွေ (စပ်ဆေး) တွေ မပေးနိုင်ပါဘူး။ စနစ်တကျနဲ့ စစ်သပ်စစ်ဆေး

ပြီး ကုသတာမို့ ရက်အနည်းငယ် ကြာတာမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတွေမှာ အများဆုံးတွေ့နေရတာက ရောက်လာရင် သောက်ဆေးတောင် မယူချင်ကြပါဘူး။ ဆေးအတင်း၊ ထိုးခိုင်းတတ်ကြပါတယ်။ ဆေးထိုးရင် ပျောက်တာမြန်တယ်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့တွေလည်း ရှိကြပါတယ်။ ရောဂါတိုင်းဟာ ဆေးထိုးစရာမလိုသလို ထိုးဆေးတွေဟာလည်း လူတိုင်းကို လွယ်လွယ်ထိုးပေးနေလို့ မရပါဘူး။ လူနာရဲ့ ရောဂါ၊ အသက်အရွယ်၊ Body Weight အခြားဆက်စပ် ရောဂါတွေအပေါ် သုံးသပ်ပြီး သောက်ဆေး၊ ထိုးဆေးကို ချိန်ဆပေးရပါတယ်။ ခါကြောင့်မို့ လူနာတွေ ဘက်ကလည်း ကုသမှုကို စနစ်တကျ လိုက်နာဖို့ လိုပါတယ်။

အလွယ်တကူရနိုင်တဲ့ စပ်ဆေးတွေဟာ ပြည်တွင်းကနေ ဖြန့်ဖြူးရောင်းဝယ်နေကြသလိုပဲ ပြည်ပကနေ တရားမဝင် တင်သွားလာတဲ့ စံမမီတဲ့ ဆေးဝါးတွေ၊ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိတဲ့ ဆေးဝါးတွေနဲ့ ဆေးဝါးအတုတွေလည်း ရှိပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနကနေ ထိထိရောက်ရောက် ကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်ဖို့လိုသလို လူထုရဲ့ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုကလည်း လိုအပ်ပါတယ်။

အသက်ရှည်ကျန်းမာချင်ရင်တော့ ရောဂါမဖြစ်အောင် သတိထားပြီး နေထိုင်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ စပ်ဆေးတွေ အကြောင်းကို စာဖတ်သူအနေနဲ့ သိရှိသွားပြီဆိုရင် နီးစပ်ရာမိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိသားစုဝင်တွေကို ပြန်လည်ပြောပြပြီး မျှဝေနိုင်ပါတယ်။ ကျန်းမာပျော်ရွှင်သော ဘဝများကို ပိုင်ဆိုင်ကြပါစေ။

အသင့်ရောစပ်ထားတဲ့
စပ်ဆေးတွေဟာ
လူတိုင်းအတွက် အသက်အရွယ်
မရွေး ကိုယ်အလေးချိန်မရွေး
သောက်သုံးလို့ရတယ်ဆိုတာ
ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
အထူးသဖြင့် ကလေးငယ်တွေ၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးတွေနဲ့
သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအတွက်
အန္တရာယ်များပါတယ်...

ဆေးစွဲတာပဲဖြစ်ဖြစ် မူးယစ်ဆေးဝါး တစ်ခုခုကို စွဲလမ်းနေတဲ့ သူတစ်ယောက်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောဆိုဆက်ဆံတဲ့ နေရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘဝကြီးနဲ့ အထာကိုငဲ့ကာ သူ့ကိုတော့ နှိမ်ချတဲ့ စိတ်သဘောဖြင့် မဆက်ဆံဖို့ အဦးဆုံး သတိပေးပါရစေ။

ဘယ်သူမှတော့ ဆေးစွဲနေသူ တစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုစကားမျိုး ပြောရမလဲဆိုတာ အလိုအလျှောက်သိပါ့မလဲ။ သို့သော်လည်း မူးယစ်ဆေးဝါး စွဲနေသူများ။

မူးယစ်ဆေးစွဲသူတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောနည်း

Alex Aung

ဆေးဝါးတစ်ခုခု စွဲလမ်းနေသူများ အဝန်းအဝိုင်းမှာ နေထိုင်အလုပ်လုပ်နေသော သူများကတော့ ဘယ်လိုပြောဆို ဆက်ဆံတာက ထိရောက်မှုရှိတယ်ဆိုတာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်နေနိုင်ပါတယ်။ ဒါက အမြဲတစေ အခက်အခဲတစ်ခုပါ။ သူတို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်သူသည် မူးယစ်ဆေးဝါး စွဲပြီနေတဲ့ အခြေအနေ ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သေချာမသိရဘူးလေ။ စာဖတ်သူနဲ့ အပြောအဆို အဆက်ဆံ သိပ်အဆင်မပြေသော ချစ်ခင်ရသူတစ်ယောက်က မူးယစ်ဆေးဝါး စွဲလမ်းနေသူ ဖြစ်ကြောင်း ဖွေရှာတွေ့လိုက်ရင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ရမှာ သေချာသလို အဆက်အဆံ ပြန်အဆင်ချောဖို့ ဆေးနည်းတစ်ခု ရှိရမှာမဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်နိုင်ခဲ့တာထက် ကောင်းမွန်တဲ့ ရလဒ်တွေ ပေါ်မယ့် ပြောဆိုဆက်ဆံတဲ့ နည်းလမ်းတွေ ရှိပါတယ်။ ဆေးစွဲတဲ့သူကို ဆေးဆက်သုံးနိုင်အောင် အကူအညီ အထောက်အပံ့ပေးနေတဲ့ အနေအထားရှိသူက ဆေးစွဲသူကို ဆက်ဆံမှု ဒေယဉ်းတာထက် ဦးစွာ ယှဉ်လိုက်ရင် ပိုကောင်းတဲ့ ဆက်ဆံရေး နည်းလမ်းတွေပေါ့များ။ ဆေးစွဲနေတဲ့သူကို ငြင်းပယ်ရင် လိမ်ညာနေရင်တော့ အပြန်အလှန်ပြောဆို ဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ အဆုံးသတ်သွားပါလိမ့်မယ်။ စာဖတ်သူက သူ့ကို ဘယ်လိုတွေ ဂရုစိုက်ကြောင်း အလေးထားကြောင်း ပြသနေတာတောင်မှ ဓာတ်လမ်းဆုံးသွားမှာပါ။

Photo: laagenda.buenosaires.gob.ar

လူတွေအနေနဲ့ သူတို့တွေ
မူးယစ်သေးဝါး စွဲလမ်းတဲ့
ကိစ္စအပေါ် ဂုတ်စိတ်
ဝင်တတ်ကြပြီး ရဲဌာန
သို့မဟုတ် အခြားအာဏာပိုင်
အဖွဲ့အစည်းတွေကို
အကြောင်းကြားခံရမှာ
ကြောက်လန့်ကြပါတယ်။
ဒါကလည်း သူတို့တွေကို
အတူအညီပေး သူတို့တွေ
အတူအညီရှုကြတဲ့အခါ
အပြီးမားသုံး အတားအဆီး
အနာဂတ်အယုတ်ပါ...

ကြင်နာမှုရှိပါ

အမြဲတစေ ကြင်နာခြင်းနဲ့ စာနာ
ရိုင်းပင်းတတ်မှုလုပ်ရပ် ပြုမူကျင့်ကြံမှု
တွေကို ဂရုတစိုက် ပြသလိုက်ပါ။ ခါက
ဆေးစွဲသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ တုံ့ပြန်
မှုကို အောင်အောင်မြင်မြင် ရနိုင်သော
နားလည်ရခက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် ဖြစ်ပါ
တယ်။ မူးယစ်ဆေးဝါး၊ စွဲလမ်းခြင်းဟာ
ကျွန်တော်တို့ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း
မှာ အလွန် အသရေ ပျက်စေပါတယ်။
ဆေးစွဲသူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ အခြားသူ
တွေက အပြစ်ရှာကြ၊ ဆဲရေးစော်ကားမှာ၊
သေးသိမ် သိမ်ငယ်စေမှာ၊ သူငယ်ချင်း
တွေရယ်၊ မိသားစုဝင်တွေရယ်က သူတို့
ကို ငြင်းပယ်ကန့်သတ်မှာ မျှော်လင့်ပြီး
သားပါ။ သူတို့ရဲ့ အမူအကျင့် အားလုံးကို
လက်မခံနိုင်သော်ငြား၊ ကျွန်တော်တို့က
ဖြစ်တည်နေမှုကို လက်ခံပေးလိုက်လျှင်
နှစ်ဦးသားကြား၊ အပြစ်မှခွင့်လွှတ်ခြင်းနဲ့
ပြန်လည်ကျန်းမာ နှလုံးထုဖို့ တံတားတစ်
စင်း စတင်ဆောက်နိုင်ပါပြီ။

ကိုယ်ကပြောသလောက် သူက ပြောတာကိုလည်း နားဆင်ပေးပါ

သူတို့သည် စာဖတ်သူ ချစ်ခင်ရ
သောသူ တစ်ယောက်ယောက် ဟုတ်သည်
ဖြစ်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ အကြောင်း၊
တစ်ခုခုကြောင့် မူးယစ်ဆေးဝါး၊ စွဲလမ်း
လာတယ်ဆိုသော ပြုမူကျင့်ကြံပုံကို
သဘောမတူတာတောင်မှ စကားဖြတ်
ပြောခြင်း၊ သို့မဟုတ် အပြစ်ရှာခြင်းတွေ
မလုပ်ဘဲ နားထောင်ပေးမှသာလျှင်
ဆေးစွဲသူ တစ်ယောက်က ယုံကြည်စိတ်
ချစွာ ဖွင့်ပြောလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်
တာနက် စာမျက်နှာတွေပေါ်က သူတို့
တွေ စွဲလမ်းနေတဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါး
အကြောင်း ရှာဖွေဖတ်ရှုပြီးနောက် ဆေးစွဲ

သူများရဲ့ဘက်က အမြင်ကို နားလည်နိုင်
ဖို့ ကြိုးစားပါ။

ရှေ့နောက်ညီပါ

ဆေးစွဲသူ တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့
ကျွန်တော်တို့ ပြောဆိုဆက်ဆံတဲ့ အချိန်
တိုင်း၊ ပြောဆိုတဲ့ စကားလုံးများနဲ့ ပြုမူ
လုပ်ဆောင်ချက် ညီညွတ်နေရပါမယ်။
သူတို့ကို ပေးချင်တဲ့ သတင်းအချက်အလက်
က အပြောင်းအလဲမရှိစွာ ကျန်နေရတာ
မျိုးလေ။ ခါမှသာ ကျွန်တော်တို့ ဘာလို
ချင်တယ် သို့မဟုတ် သူတို့အပေါ် ဘာ
မျှော်လင့်သလဲဆိုတာ နားလည်မှုမလွဲ
မှာ မဟုတ်လား။ ဥပမာ - ကျွန်တော့်
ပါတနာက အရက်သောက်ခြင်းဆိုင်ရာ
ပြဿနာ တစ်ခုရှိနေတယ်လို့ ကျွန်တော်
ထင်မိကြောင်း၊ မပြောလိုက်ဘဲ ညစာ
စားပြီးနောက် ဝိုင်တစ်ပုလင်း၊ ဝေမျှလိုက်
ပါတယ်။

ခန့်မှန်းရ မခက်စေနဲ့

ဆေးစွဲသူများရဲ့ စကားလုံးများရယ်၊
ပြုမူကျင့်ကြံ ပုံတွေရယ်က တော်တော်ကို
ကြိုတင်ခန့်မှန်းရ မလွယ်ကူတဲ့အထဲမှာ
ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဥပမာကောင်း
တစ်ခုဖြင့် ချိန်ညှိပြခြင်းက သူတို့အတွက်
အကူအညီ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဆေးစွဲသူ
တစ်ယောက်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စာဖတ်
သူအနေဖြင့် အလိမ်အလှည့် စကားမပြော
မှန်ကန်ရိုးမြောင့်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေ
ကိုသာ ပြောဆိုပြုမူခြင်းဖြင့် ခန့်မှန်းရ
လွယ်ကူသူ ဖြစ်နေပါစေ။ အဲ့အားသင့်စရာ
အံ့သြစရာဆိုတဲ့ ကိစ္စရပ်များဟာ သူတို့
ကို ကြီးမားသော အခက်အခဲနဲ့ ကြောင့်ကြ
စိတ်များပေးတယ်လို့ ခံစားတတ်ကြပါ
တယ်။

မေတ္တာပေးပါ။ မေတ္တာပြပါ။

မူးယစ်ဆေးဝါးအပေါ် သူတို့ဘယ် လောက် ပြင်းပြင်းပြပြ စွဲလမ်းနေသည် ဖြစ်ပါစေ စာဖတ်သူအနေဖြင့် ချစ်ခင်နေ ဆဲ (သို့မဟုတ်) ဂရုစိုက်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း သူတို့သိပါစေ။ အစစ်အမှန် (သို့မဟုတ်) ဖြစ်နိုင်ချေ မရှိသော်လည်း အနည်းဆုံး တော့ သူတို့ရင်ထဲက မိမိအပေါ် ယုံကြည် မှု ရပါတယ်။ သူတို့အတွက် အကူအညီ ရမှာလား၊ မရလား၊ မသေချာသော်လည်း ပေါ့နော်။ သည်ဟာက မိမိအနေနဲ့ မည် ကဲ့သို့ဖြစ်ဖြစ် သည်းခံရလိမ့်မယ်လို့ မဆို လိုပါဘူး။ ဆေးစွဲသူအနေနဲ့ ဘယ်လို အခြေအနေတွေဆို စာဖတ်သူ သည်းမခံ ဘူးဆိုတာလည်း သိပါစေ။

ကန့်သတ်ချက်လေးတွေထားဖို့ လို သလို အဲသလိုထားတဲ့အတွက်လည်း မကြောက်လန့်ရပါ။ သူတို့ ဆေးစွဲတဲ့ ပြုမူကျင့်ကြံပုံအရ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေ စာဖတ်သူက မပြုလုပ်ပါဘူးဆိုတာ ပြဖို့ လိုက်နာရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ဓာတ် ရေးရာအရ သူတို့ကို အပြစ်ပေးတာမျိုး လည်း ရှောင်ရှားရပါမယ်။

ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်စဉ်မှာ ဝိုင်းဝန်းကူညီ

စာဖတ်သူအနေဖြင့် မူးယစ်သံသရာ က ရုန်းထွက်တဲ့ ပြောင်းလဲခြင်း အပေါ် ထောက်ခံကြောင်း၊ ဝိုင်းဝန်းကူညီဖို့ လိုလို လားလားရှိကြောင်း၊ ဆေးစွဲသည့်လူအား သိခွင့်ပေးပါ။ ဥပမာ - သူတို့နဲ့ မိသားစုဝင် တွေစီ အတူလိုက်ပေးတာ သို့မဟုတ်နှစ်ဦး သား အနာဂတ်အတွက် အလုံးစုံတိုင်ပင်ဆွေး နွေးကြခြင်းမျိုးပေါ့။ သို့ပေမယ့် မိမိကိုယ် တိုင်က ပြောင်းလဲမှုကိစ္စ အကြောင်းရင်းခံ မှာ အားတက်သရော ရှိနေမှုသည် ဆေးစွဲ နေသူရဲ့ အားတက်သရော ရှိမှုထက် မြင့် ကောင်း၊ မြင့်နေနိုင်ပါတယ်။

ဆေးနွေးနှစ်သိမ့်ခြင်းနှင့် နားလည် သဘောပေါက်ခြင်းမှ အကျိုးအမြတ်တစ်ခု စတင်တာနဲ့ ဆေးစွဲနေသူရဲ့ ရပ်တည်ချက် ပြောင်းလဲခြင်း၊ စကောင်းစတင်နိုင်တာ ပါပဲ။ စာဖတ်သူတို့အနေနဲ့ အပြောင်း၊ အလဲ ပြုလုပ်ပြီး ဘယ်လိုအခြေအနေရှိ ကြောင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှာကြည့်ချင် တဲ့စိတ်ဆန္ဒမျိုး သူတို့လဲ ထပ်တူရှိပါတယ်။

သူတို့ နိယာမအတိုင်းလုပ်ပါ

ဆေးစွဲသူ တစ်ယောက်ရဲ့ အမူ အကျင့် ပြုမူနေထိုင်ပုံ ဥပမာ - အသက် မပြည့်သေးတဲ့ အရက်သေစာသောက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် စာဖတ်သူရဲ့ အိမ်မှာ မူးယစ် ဆေးဝါး၊ လာရောက်သုံးစွဲနေခြင်း၊ စသည် တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဘယ်အရာက လက် မခံနိုင်ဘူးလဲဆိုတာ မိမိအနေဖြင့် ရှင်း လင်းခိုင်မာစွာ အပြည့်အဝ သိထားသော် လည်း အရေးပါတဲ့ ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ် အတွက် သူတို့ဘယ်လိုဖော်ဆောင်မလဲ ဆိုတာမှာ စာဖတ်သူအနေနဲ့ သဘောထား၊ ပျော့ပြောင်းရမည် ဖြစ်ပြီ။ ဘာ ဘယ်လို လုပ်ဟု အမိန့်ပေးခြင်းမျိုး မသက်ရောက် စေဘဲ သူတို့ဘယ်လိုနည်းလမ်းမျိုးကို သဘောကျလည်းဆိုတာ ဆန်းစစ်ပြီးမှ အဲ့သလိုနည်းလမ်းနဲ့ အကူအညီပေးခွင့်ကို ကမ်းလှမ်းပါ။ ဆေးစွဲသူတို့ ကိုယ်ပိုင် တွက်ဆ ပြုလုပ်ပြောင်းလဲသည့် လုပ်ရပ် များသည် ထိခိုက်နှစ်နားမှု နည်းနိုင်သည် ဆိုပါက စာဖတ်သူ မျှော်လင့်နေတဲ့ အကျိုး ကျေးဇူး ထပ်တူအခြေထွက်ဖို့ အတွက် သူတို့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း၊ ဖော်ဆောင် ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။

အကူအညီရနိုင်မယ့် နေရာရှာပါ

လူတွေအနေနဲ့ သူတို့တွေ မူးယစ် ဆေးဝါး၊ စွဲလမ်းတဲ့ ကိစ္စအပေါ် ရှက်စိတ်

ဝင်တတ်ကြပြီး၊ ရဲဋ္ဌာန သို့မဟုတ် အခြား အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းတွေကို အကြောင်း ကြားခံရမှာ ကြောက်လန့်ကြပါတယ်။ ဒါကလည်း သူတို့တွေကို အကူအညီပေး။ သူတို့တွေ အကူအညီရှာကြတဲ့အခါ အကြီး မားဆုံး၊ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်ပါ။ ဘယ်နေရာ ဘယ်လိုဌာနမှာ အကူအညီ ရယူနိုင်တယ်ဆိုသော သတင်းတွေ ရှာပေး၊ စုံစမ်းပေးခွင့် ကမ်းလှမ်းပါ။ ဆေးသုံးစွဲမှု စွန့်လွှတ်မယ့်သူကို 'ဒါဟာ မင်းကိုယ်ကို မင်း ကယ်တင်တာပဲ' လို့ နားလည်အောင် ဦးတည်ချက်ထား ပြောပြရပါမယ်။ အခြေ အနေနဲ့ အချိန်အခါလိုက်ပြီး အဆင်ပြေ အောင် အကူအညီပေးခြင်း၊ အကူအညီတွေ ရရှိနေမှုကို မြင်တွေ့ရခြင်း၊ သူ့ရဲ့အတွင်း၊ စိတ်ဓာတ်ရေးရာနဲ့ ပြင်ပလုပ်ဆောင်ချက် တွေတိုးတက်လာခြင်းတို့ကို ရရှိခံစား၊ သိရှိလာရခြင်းဖြင့် 'ဤသို့ ဖြစ်နိုင်ချေရှိရှိ ပြောင်းလဲရတာဖြစ်ကြောင်း' မြင်တွေ့ စေလိုက်ပါ။

ကိုယ်အတိုင်းအတာတို သိခွင့်ပေးပါ

ဆေးစွဲသည့်လူက ပြောင်းလဲဖို့ စိတ် မပါသည့် လက္ခဏာပေါ်နေမယ်၊ စာဖတ် သူကလည်း သူတို့ မူးယစ်ဆေးစွဲလမ်းမှု အပေါ် စွဲမက်နေစဉ်ကာလအတွင်း၊ ဘေးကြည့်လိုစိတ် မရှိတော့ဘူးလို့ ခံစားရတဲ့ အခါ အေးဆေးသက်သာ သူသိသွားပါ စေ။ ဆေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းက အဲ့သလို အချိန်မှာပြုလုပ်ဖို့ ကောင်းမွန်တဲ့ နေရာ တစ်ခုပါ။ ဆေးစွဲတဲ့ လူတစ်ယောက်က သူတို့ရဲ့ ပြုမူကျင့်ကြံပုံမှာ စာဖတ်သူ အပေါ် အဘယ်ကဲ့သို့ ခုက္ခမျှားစေတယ် ဆိုတာ မသိဟန်ပေါက်နေလျှင် သို့မဟုတ် မသိကျိုးကျွံပြနေလျှင် သူတို့မှာ တစ်ခုခု ကောင်းအောင် အပြောင်းအလဲလုပ်ရန် ဘာအကျိုးအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး။

Alex Aung

ဝံ့ပြတင်ဦးကျော် [တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ]

သင့်အတွက် ဥပဒေရေးရာ

အခန်း (၁၆)

လူ့ကိုယ်ကို ထိခိုက်သော ပြစ်မှုများ၊ လူ့အသက်ကို ထိခိုက်သောပြစ်မှုများ

(ပုဒ်မ ၂၉၉ မှ ၃၇၇ အထိ အသက်ဆိုင်ပါသည်။)

ဤအခန်းသည် အရေးကြီးပါသည်။ နေ့စဉ်တွေ့ကြုံနေရသော ပြဿနာများ၊ လူမှုရေး၊ အရေးနဲ့စဉ်ပြေရှင်းရတတ်သော အမှုများ၊ တရားရုံးများတွင် ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်ရလေ့ရှိသောအမှုများ ပါဝင်ပါသည်။ ။ ဤအပြင် ဥပဒေစာမေးပွဲများတွင်လည်း မေးတတ်သော မေးခွန်းများပါဝင်ပါသည်။

ဤအခန်းရှိအမှုများကို အောက်ပါအတိုင်းခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။

စဉ်	အမျိုးအစား
၁။	လူသေမှု၊ လူသတ်မှု (က) ရာဇဝတ်မှုသင့်သောအမှု၊ (ခ) အရမ်းပေါ့ဆမှုကြောင့် သေစေမှု (ဂ) လူသတ်မှု၊ (ဃ) မိမိကိုယ်ကို သတ်သေမှု
၂။	ကိုယ်ဝန်ဖျက်မှု
၃။	ကလေးကို စွန့်ပစ်မှု
၄။	နာကျင်စေမှု၊ (က) ရိုးရိုးနာကျင်စေမှု (အနည်းငယ် နာကျင်စေမှု) (ခ) အပြင်းအထန် နာကျင်စေမှု
၅။	မတရားတားဆီးကန့်ကွက်မှု၊ မတရားချုပ်နှောင်ထားမှု
၆။	အနိုင်အထက်ပြုမှု
၇။	လက်ရောက်မှု
၈။	လူကို ခိုးယူမှု
၉။	လူကို သွေးဆောင်ခေါ်မှု
၁၀။	ကျွန်အဖြစ် အနိုင်အထက် စေခိုင်းမှု၊ ကျွန်အဖြစ် ရောင်းဝယ်မှု
၁၁။	မှိမ့်မှု
၁၂။	ဓမ္မတာအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ မေထုန်မှီဝဲမှု

မေး ။ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော လူသေမှု (Culpable Homicide) ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်ပါသလဲ။

ဖြေ ။ (၁) လူသေမှုဆိုတာဟာ သေစေခြင်းဖြစ်တန်ရာသော၊ ကိုယ်အင်္ဂါ နာကျင်စေရန် ဖြစ်သောအကြံဖြင့် မည် သူမဆို ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုကိုပြု၍ လူကို သေစေလျှင်၊ ထိုသူသည် လူသတ်မှု မမြောက်သည့် ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက် သော လူသေမှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၂) ၎င်းအပြင် သေစေရန်အကြံဖြင့် ဖြစ်တတ်သော သဘောအရ အမှန်အား ဖြင့် သေစေလောက်သော ကိုယ်အင်္ဂါ နာကျင်မှုကိုဖြစ်စေရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုကိုပြု၍ လူကို သေစေ လျှင်၊ ထိုသူသည် အောက်ပါအချက် တစ်ခုခုအရ၊ ကျူးလွန်လျှင် လူသတ်မှု မမြောက်သည့် ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက် သည့် လူသေမှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(က) ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား ရုတ် တရက်အကြီးအကျယ် ခေါ်သထွက် အောင်ပြုခြင်းခံရလို့ စိတ်မချုပ်တည်း၊ နိုင်သည့်အချိန်မှာ ခေါ်သထွက်အောင် ပြုသူကိုဖြစ်စေ၊ မှားယွင်း၍ဖြစ်စေ၊ မတော်တဆကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူမှ တစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ သေအောင်ပြုလျှင်၊ လူသတ်မှု မမြောက်သည့် လူသေမှုဖြစ် သည်။

(ခ) ပြစ်မှုကျူးလွန်သူသည် ကိုယ်ကိုဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ ကာ ကွယ်ခံခံပိုင်ခွင့်ကို သဘောရှိ၊နဲ့ သုံးစွဲ လျှင် လူကိုသေစေလျှင် ဥပဒေကပေးအပ် တဲ့ ကာကွယ်ခံခံပိုင်ခွင့်ကို လိုသည်ထက် ပို၍ သုံးစွဲရာမှာ တင်ကျူးကြိုတင် ကြံစိ ခြင်းမရှိဘဲ ကာကွယ်ခံခံပိုင်ခွင့်လိုသည် ထက်ပို၍ သုံးစွဲလို့ လူကိုသေစေလျှင်

လည်းကောင်း၊ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက် သော လူသေမှု ဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်မှု မမြောက်ပါ။

(ဂ) ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအဖြစ်ဖြင့် ဥပဒေက ပေးအပ်သည့် တာဝန်ဝတ္တရား ကို ဆောင်ရွက်ရာမှာ ဥပဒေနဲ့အညီ ပြု လုပ်တယ်လို့သဘောရှိ၊နဲ့ ယုံကြည်ပြီး သေတဲ့သူအပေါ်မှာ ရန်ငြိုးမထားဘဲ၊ ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုကို ပြုလုပ်၍ လူကိုသေ စေလျှင်၊ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော လူသေမှုဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်မှုမဖြစ် ပါ။

(ဃ) ရုတ်တရက် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား ရာမှာ တင်ကျူးကြိုတင်ကြံရွယ်ခြင်း မရှိ ဘဲ၊ သို့မဟုတ် မလျော်သော အခွင့်အရေး ရယူခြင်းမရှိဘဲ၊ သို့မဟုတ် ရက်ရက်စက် စက် ထူးထူးခြားခြား ပြုမူခြင်းမရှိဘဲ၊ လူကိုသေစေလျှင် လူသေမှု ဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်မှုမမြောက်ပါ။

(င) အသက် ၁၈ နှစ်ကျော်၍ အသေခံရန် သဘောတူသူဖြစ်ခဲ့လျှင် သို့တည်းမဟုတ် ထိုသို့ သေဘေးကို သဘောတူခံယူစွန့်စားခဲ့သည်ကို သေ စေလျှင် လူသေမှုဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်မှု မမြောက်ပါ။ (ပုဒ်မ ၂၉၉)

အထူးမှတ်သားရန်မှာ မိမိကိုယ်ကို ချုပ်တည်းမရအောင် ခေါ်သထွက်အောင် ပြုခြင်းဆိုရာ၌ ခေါ်သထွက်စေအောင် မိမိကိုယ်ကို မိမိလုပ်ခြင်း၊ မဖြစ်စေရ၊ မိမိခေါ်သထွက်အောင် သူတပါးက ပြု လုပ်စေရန် မိမိက လှုံ့ဆော်ခြင်းမဲ့ရ၊ လူသေမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ပိုမိုရှင်း လင်းအောင်အောက်ပါအတိုင်း အကျဉ်း မှတ်သားထားသင့်ပါတယ်။

မည်သူမဆို...

၁။ သေစေခြင်း ဖြစ်တန်ရာသော ကိုယ်အင်္ဂါ နာကျင်စေမှုကို ဖြစ်စေရန် အကြံဖြင့် ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုကိုပြု၍ လူ

ကို သေစေလျှင်၊ ထိုသူသည် လူသတ်မှု မမြောက်သည့် ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက် သင့်သော လူသေမှုကို ကျူးလွန်သည် မည်၏။

၎င်းအပြင် ...

၂။ သေစေရန် အကြံဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောအရ အမှန်အား ဖြင့် သေစေလောက်သော ကိုယ်အင်္ဂါ နာကျင်စေမှုကို ဖြစ်စေရန် အကြံနှင့် ဖြစ်စေ၊ ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုပြု၍ ထိုသူသည် အခြားလူကို သေစေရာတွင်...

(က) ရုတ်တရက်အကြီးအကျယ် ခေါ်သကြောင့် ဖြစ်စေ။

(ခ) ကာကွယ်ခံခံပိုင်ခွင့်အရ ပြု လုပ်သော အမှုအရာကြောင့်ဖြစ်စေ။

(ဂ) ဥပဒေက ပေးအပ်သော အာဏာရ ပြုမူကြောင့်ဖြစ်စေ။

(ဃ) ကြိုတင်ကြံစိခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်တရက် သတ်ပုတ်ကြရာတွင် ဖြစ် သောကြောင့်ဖြစ်စေ။

(င) ၁၈ နှစ်ကျော်သူက သဘောတူ အသေခံရန် ပြုမူမှုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ လူကို သေစေလျှင်၊ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက် သော လူသေမှု ဖြစ်ပါတယ်။

မေး ။ လူသတ်မှုဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ မျိုးပါလဲ။

ဖြေ ။ လူသတ်မှု လူသေမှုနှင့် မတူ ပါ။ ပြုလုပ်မှုသည် လူသတ်မှုမမြောက်တဲ့ လူသေမှုဖြစ်အောင် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေ အနေမရှိခဲ့ဘဲ၊ မည်သူမဆို သေစေရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘော အရ အမှန်အားဖြင့် သေစေလောက်တဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါ နာကျင်စေမှုကိုဖြစ်စေ၊ ဖြစ် စေရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ပြုလုပ်မှုတစ်ခု ကိုပြု၍ လူကိုသေစေလျှင် လူသတ်မှု ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

တနည်းအားဖြင့် လူသေမှုဖြစ်စေ ရန် အကြောင်းခြင်းရာမရှိဘဲ လူကို

သေစေခဲ့လျှင်၊ ထိုသူသည် လူသတ်မှု ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ လူသတ်မှု ကျူးလွန်တဲ့သူကို ထောင်ခွန် အနှစ် ၂၀ သို့မဟုတ် ထောင်ခွန် ၁၀ နှစ်ထိ အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ခွန် ချမှတ်ရမည်အပြင် ငွေခွန်လည်းချမှတ် ရမည်။ (ပုဒ်မ ၃၀၀၊ ၃၀၂) (ယခင်က ပြစ်ဒဏ်အား ထောင်ခွန်တစ်သက်တစ် ကျွန်းဟု ဥပဒေတွင် ဖော်ပြပါရှိသော် လည်း၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ရာဇသတ်ကြီးကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေအရ ထောင်ခွန် တစ်သက်တစ်ကျွန်းအစား ထောင်ခွန် အနှစ် ၂၀ ဖြင့် ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။)

မေး။ လူသတ်မှုနှင့် လူသေမှု ဘယ်လို ခြားနားပါသလဲ။
ဖြေ။ လူသတ်မှုနှင့် လူသေမှု မတူ ပါ။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့အတိုင်း၊ ကွာ ခြားပါသည်။ ၎င်းပြင်...

(က) လူသတ်မှုတွင် လူသေမှုပါဝင် ၍ လူသေမှုသည် လူသတ်မှုမဟုတ်။

(ခ) လူသေမှုသည် လူသတ်မှုဖြစ် လာနိုင်သည်။ လူသတ်မှုမဖြစ်ဘဲလည်း ရှိနိုင်သည်။

(ဂ) လူသတ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ် သည် လူသေမှုထက် ပို၍ ပြင်းထန်ပြီး၊ လူသေမှု၏ ပြစ်ဒဏ်သည် လူသတ်မှု လောက် မင်းထန်ပါ။

(ဃ) သေစေရန်အကြံဖြင့် ဖြစ်စေ၊ သေစေလောက်သော ကိုယ်အင်္ဂါ နှာကျင် မှုကို ဖြစ်စေရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုလုပ် ၍ လူကို သေစေလျှင် လူသတ်မှု ဖြစ်ပါ တယ်။ ဥပမာ။ ယာဉ်မတော်တဆတိုက် မိသောကြောင့် လူသေစေခြင်း (လူသေ မှု)။

မေး။ အိမ်ရှင်ဦးဘိုးစောသည် အိမ် ကို လာရိုးသည့် သူရိုးနောက်သို့လိုက်၏။ သူရိုးသည် ဝင်းခြံ၌ အထုပ်ကိုချပြီး ပြေး၏။ ဦးဘိုးစောသည် နောက်မှလိုက်ရာ၊ ၂ လမ်း

ကျော်လောက်တွင် သူရိုးကိုမီ၍ နောက်မှ ဓားဖြင့် ခုတ်လိုက်ရာ သူရိုးသေသွား၏။ ဦး ဘိုးစောမှာ အပြစ် ရှိပါသလား။ အပြစ်ရှိလျှင် ဘယ်လို အပြစ်မျိုးရှိပါသလဲ။

ဖြေ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ ဦးဘိုးစောသည် ခုခံကာကွယ်ပိုင်ခွင့်ကို လိုသည်ထက်ပို၍ သုံးပါတယ်။ သို့သော် လူသတ်မှုမမြောက် ဘဲ။ လူသေမှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ဆို ရပါမယ်။

မေး။ လူသတ်မှုမမြောက်ဘဲ လူသေမှု များကို ဘယ်လိုပုဒ်မနဲ့ တရားစွဲနိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။ ပုဒ်မ ၃၀၄ လူသေမှုအရလည်း ကောင်း။ ပုဒ်မ ၃၀၄-က ပေါ့လျော့ခြင်း၊ ကြောင့် သေစေမှုလည်းကောင်း၊ တရား စွဲနိုင်ပါတယ်။ လူသေမှုကို ကျူးလွန်တဲ့ လူများကို ထောင်ခွန် အနှစ် ၂၀ သို့ မဟုတ် ထောင်ခွန် ၁၀ နှစ်ထိ အပြစ် ပေးနိုင်ပါတယ်။

မေး။ ဘိုးစိန်ဟာ နေ့လည်ဘက် အလုပ်မှ အိမ်ပြန်လာစဉ်၊ သူမယားဟာ လင်ငယ်နဲ့အတူ အိပ်နေတာကို တွေ့တော့ ရုတ်တရက် အကြီးအကျယ်ဒေါသ ဖြစ်ပြီး လက်ထဲမှာပါတဲ့ ပေါက်တူးနဲ့ ခုတ်လိုက်ရာ လင်ငယ်သည် တစ်ခါထဲ ပွဲခြင်းပြီး သေသွား ပါတယ်။ ဘိုးစိန်ဟာ ဘာဖြစ်မှုကို ကျူးလွန် ပါသလဲ။

ဖြေ။ ဘိုးစိန်က လူသတ်မှုမမြောက် တဲ့ လူသေမှုကို ကျူးလွန်ပါတယ်။ ဘာ ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူမယားဟာ လင် ငယ်နဲ့ အတူအိပ်နေတာကို တွေ့မြင် မိလို့ ရုတ်တရက်ဒေါသထွက်ပြီး ပေါက် တူးနဲ့ ခုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူ မှာ ကြိုတင်ကြံရွယ်ချက် ဘာမှမရှိပါဘူး။

ရုတ်တရက် ဒေါသကြောင့် ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၂၉၉ -က) ကြိုတင်ကြံရွယ်ချက်ရှိမယ်ဆိုလျှင် လူသတ်မှုမြောက်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မေး။ ပေါ့လျော့ခြင်းကြောင့် လူသေမှုဆိုတာ

ဘိုးစိန်ဟာ နေ့လည်ဘက်
အလုပ်မှ အိမ်ပြန်လာစဉ်၊
သူမယားဟာ လင်ငယ်နဲ့အတူ
အိပ်နေတာကိုတွေ့တော့
ရုတ်တရက် အကြီးအကျယ်
ဒေါသဖြစ်ပြီး လက်ထဲမှာပါတဲ့
ပေါက်တူးနဲ့ ခုတ်လိုက်ရာ
လင်ငယ်သည် တစ်ခါထဲ
ပွဲခြင်းပြီး သေသွားပါတယ်။
ဘိုးစိန်ဟာ ဘာဖြစ်မှုကို
ကျူးလွန်ပါသလဲ ...

လှအောင်ရဲ့မိန်းမဟာ
ကလေး သဏ္ဌာန်
မွေးပါတယ်။ ဒါကြောင့်
လှအောင်ဟာ သူ့မိန်းမ
ကလေးမမွေးအောင်
ဆေးသုံး တသန်းမှ
ဆရာဝန်နဲ့
သားကြောဖြစ်ပါတယ်။
သူ့မှာ အပြစ်ရှိပါသလား...

ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ ခင်ဗျား။ ပြစ်ဒဏ်ရော
ဘယ်လောက် ပေးနိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။ ပေါ့လျော့ခြင်းကြောင့် လူသေမှု
ဆိုတာ၊ မည်သူမဆို ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်
ထိုက်သင့်သော လူသေမှုအဖြစ်ဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သင့်
သော လူသတ်မှုအဖြစ်လည်းကောင်း၊
ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း မခံထိုက်သော
ပြုလုပ်မှုကို အရမ်းလုပ်၍လည်းကောင်း၊
ပေါ့လျော့စွာပြုလုပ်၍လည်းကောင်း၊
လူသေစေ လျှင် ပေါ့လျော့ခြင်းကြောင့်
လူသေမှုဖြစ်ပါတယ်။ ပြစ်ဒဏ်ကတော့
သေစေ တန်ရာသည်ကို မသိဘဲ ကျူး
လွန်လျှင်၊ ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်နှင့် ငွေ
ဒဏ်ကို ချမှတ်နိုင်သည်။ သေစေတန်ရာ
သည်ကို သိလျက်နဲ့ ကျူးလွန်လျှင်၊
ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်အထိ ချမှတ်နိုင်
သည်။

ဥပမာ။ မော်တော်ကာ၊ အရမ်း
မောင်းခြင်းကြောင့် လူသေခြင်း၊ မီး
သဘော အရမ်းမောင်းခြင်းကြောင့် လူ
သေခြင်း၊ မိမိက ပေါ့ပေါ့ဆဆလုပ်၍
အခြားသူကို ထိခိုက်ပြီး ထိုသူသေလျှင်၊
ပေါ့လျော့ခြင်းကြောင့် လူသေမှုမျိုး ဖြစ်
ပါသည်။ (ပုဒ်မ ၃၀၄ -က)

မေး။ ။ မတူးသည်သူရည်းစားနှင့်
အဆင်မပြေသောကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ
သတ်သေရန် ဧရန်ဆီ သောက်ပါတယ်။
ဒီပေမဲ့ အချိန်မှီသိရသဖြင့် ဆေးရုံကိုတင်ပို့ရာ
အသက်မဆံ့ခဲ့ပါဘူး။ သူ့မှာ အပြစ်ရှိပါ
သလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ
သတ်ရန် အားထုတ်ခြင်းသည် အပြစ်ရှိ
ပါတယ်။ ထိုလူမျိုးကို တစ်နှစ်ထိ အလုပ်
မဲ့ ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊
ဒဏ် ၂ ရပ်စလုံးဖြစ်စေ၊ ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။
(ပုဒ်မ ၃၀၉)

မေး။ ။ မနီသည် သူ့ယောက်ျားနဲ့ ရန်

ဖြစ်လို့ စိတ်ဆိုးပြီး သူ့မှာရှိသော ကိုယ်ဝန်ကို
ပျက်စေရန် ကိုယ်ဝန်ပျက် ဆေးကို စားပါ
တယ်။ သူ့မှာ အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မည်သူမဆို
ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမ၏ အသက်ကို
ကယ်ဆယ်လိုတဲ့ သဘောရှိမဟုတ်ဘဲ၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမရဲ့ ကိုယ်ဝန်ကို
ပျက်စေအောင်ပြုလျှင်၊ ထိုသူကို ၃ နှစ်
အထိ ထောင်ဒဏ်၊ သို့မဟုတ် ငွေဒဏ်၊
သို့မဟုတ် ဒဏ် ၂ ရပ်စလုံး ချမှတ်နိုင်ပါ
တယ်။ ကိုယ်ဝန်ပျက်အောင် ပြုလုပ်သူ
ဟာ အခြားသူဘဲဖြစ်စေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်
ဖြစ်စေ အပြစ်ရှိပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၁၂)
မေး။ လှအောင်ရဲ့ မိန်းမဟာ ကလေး ဂဏ
ဂဏ မွေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် လှအောင်ဟာ
သူ့မိန်းမ ကလေးမမွေးအောင် ဆေးခန်း
တစ်ခန်းမှ ဆရာဝန်နဲ့ သားကြောဖြစ်ပါတယ်။
သူ့မှာ အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မိန်းမကို
ပဋိသန္ဓေ မတည်နိုင်အောင် ခွဲစိတ်ခြင်း၊
ယောက်ျားကို ပဋိသန္ဓေပေးစွမ်းနိုင်မှု
မရအောင် ခွဲစိတ်ခြင်းတို့ကို အရမ်းမလုပ်
ရပါဘူး။ အစိုးရက ခန့်ထားတဲ့အဖွဲ့က
ထောက်ခံချက်မရှိဘဲ၊ မိန်းမကိုလည်း
ကောင်း၊ ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊
ပဋိသန္ဓေမရအောင် ခွဲစိတ်လျှင် ခွဲစိတ်
ပေးသူရော၊ ခွဲစိတ်ခြင်းခံရသူရော၊ နှစ်
ယောက်လုံး အပြစ်ရှိပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်မှု
ကျူးလွန်တဲ့ လူကို ထောင်ဒဏ်အပြင်
ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ အစိုးရ
ခန့်ထားသောအဖွဲ့၏ ထောက်ခံချက်
မရဘဲ ပဋိသန္ဓေ ပေးနိုင်စွမ်းမရှိအောင်
ခွဲစိတ်ကုသပေးရင်း သေဆုံးလျှင်၊ ခွဲစိတ်
ပေးသူကို ၁၀ နှစ်အထိ ထောင်ဒဏ်အပြင်
ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။
(ပုဒ်မ ၃၁၂ (က) (ခ) (ဂ) (ဃ))

မေး။ ။ မနီသည် မောင်ဖြူနှင့် သမီး
ရည်းစားဖြစ်ပြီး တိတ်တဆိတ် ကိုယ်ဝန်ရှိ

စဉ်	နာကျင်စေမှုအမျိုးအစား	ပုဒ်မ
၁။	လူကို သင်ကွတ်ခြင်း	၃၆
၂။	လူ၏ မျက်စေ့တစ်ဖက်ဖက်ကို အမြဲမမြင်အောင်ပြုခြင်း	
၃။	လူ၏ နားတစ်ဖက်ဖက်ကို အမြဲမကြားအောင်ပြုခြင်း	
၄။	ကိုယ်အင်္ဂါအဆစ်အမြစ်တစ်ခုခုကို ကျိုးပဲ့ပျက်စီးအောင်ပြုခြင်း	
၅။	ကိုယ်အင်္ဂါ အဆစ်အမြစ်တစ်ခုခု၏ အင်အားကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် အမြဲချို့တဲ့အောင်ပြုခြင်း	
၆။	ဦးခေါင်းကိုဖြစ်စေ၊ မျက်နှာကိုဖြစ်စေ၊ အမြဲရုပ်ဆင်းပျက်အောင်ပြုခြင်း	၃၆
၇။	အရိုးကို သို့မဟုတ် သွားကိုကျိုးအက်ကွဲအောင် ဖြစ်စေ၊ တိမ်းလွှဲအောင်ဖြစ်စေခြင်း	
၈။	အသက်ကို အန္တရာယ်ဖြစ်စေအောင် သို့တည်းမဟုတ် နာကျင်ခံရသူသည် ရက်ပေါင်း ၂၀ အတွင်း မိမိလုပ်ဆောင်မြဲ အလုပ်အကိုင်တို့ကို မလုပ်ကိုင်နိုင်အောင် နာကျင်စေခြင်း	၃၂၀

ပါတယ်။ နောက်ကလေးမွေးလာပြီးတဲ့အခါ လူအသိမခံချင်တဲ့အတွက် ကလေးကို တိတ်တဆိတ်သေအောင် ပြုလုပ်ပြီး ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ သို့မှသာ ဘယ်လိုအပြစ်အမျိုးခံရပါမလဲ။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ခံရပါမယ်။ ကလေးမဖွားမီ ကလေးအရှင်ဖွားခြင်းကို တားဆီးရန် အကြံနှင့်ဖြစ်စေ၊ ဖွားမြင်ပြီးနောက် သေစေရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်၍ သေစေလျှင်

၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ခွဲခံရနိုင်ပြီး သို့မဟုတ် ငွေ ၂ ရပ်စလုံး ချမှတ်နိုင်သည်။ (ပုဒ်မ ၃၁၅)

မေး။ ။ အရပ်ထဲ အပျိုကြီး မိုးသည်းတိတ်တဆိတ်ကလေးမွေးပါတယ်။ သူ့အရှက်ကို ကာကွယ်ရန် ကလေးကို ဇာတ်ထည့်၍ မီးရှောက် တွဲတစ်တွဲထဲသို့ သူ့ကိုယ်တိုင် တိတ်တဆိတ်သွား၍ ပစ်ထားပါတယ်။ အပျိုကြီး မိုးမှာ ဘယ်လိုအပြစ်ရှိပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ ကလေးကို စွန့်ပစ်ထားခြင်း

ပုဒ်မ	အဓိပ္ပာယ်	ပြစ်ဒဏ်	အာမခံ
၃၂၃	ရိုးရိုးနာကျင်စေမှု	တစ်နှစ်ထိ ထောင်ခွဲခံရ၊ ငွေ ၁၀၀ ရပ်စလုံး	ရသည်
၃၂၄	ကြောက်စရာကောင်းသော လက်နက်ဖြင့် ရိုးရိုးနာကျင်စေမှု	၃ နှစ်ထိ ထောင်ခွဲခံရ၊ ငွေ ၁၀၀ ရပ်စလုံး	
၃၂၅	ပြင်းထန်စွာ နာကျင်စေမှု	၇ နှစ်ထိ ထောင်ခွဲခံရ၊ ငွေ ၁၀၀	
၃၂၆	ကြောက်စရာကောင်းသော လက်နက်ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ နာကျင်စေမှု	ထောင်ခွဲခံရအနှစ် ၂၀၊ ၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ခွဲခံရ၊ ငွေ ၁၀၀	မရပါ။

နှင့် မွေးဖွားခြင်းကို လျှို့ဝှက်ထားခြင်း၊ အတွက် အပြစ်ရှိပါတယ်။ မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူသည် ၁၂ နှစ်အောက် ကလေးကို လုံးဝစွန့်ပစ်ရန် အကြံဖြင့် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို စွန့်ပစ်ထားလျှင် ထိုသူကို ၇ နှစ်ထိ ထောင်ခွဲခံရ၊ ငွေ ၁၀၀ ရပ်စလုံး ချမှတ်နိုင်သည်။ (ပုဒ်မ ၃၁၇)

နာကျင်စေမှု

မေး။ ။ ရာသသတ်ကြီးအရ နာကျင်စေမှု (Hurt) ဆိုတာ ဘယ်လိုဟောမျိုးလဲ။

ဖြေ။ ။ မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက် သောသူအား ကိုယ်အင်္ဂါ နာကျင်အောင် အနာရောဂါစွဲကပ်အောင်၊ ချည်နှံအောင် ပြုလုပ်လျှင် နာကျင်စေမှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

နာကျင်စေမှုတွင် အကြမ်းအားဖြင့် သုံးမျိုးရှိပါတယ်။

(၁) မတော်တဆ ဖြစ်ပွားသည့် အတွက် အနည်းငယ်နာကျင်စေမှု (၎င်းသည် ပြစ်မှုမမြောက်)

(၂) အလိုအလျောက် နာကျင်စေမှု (အပြစ်ဒဏ်ထိုက်သည်)

(၃) အရမ်းပေါ့ဆစွာ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ကြောင့် နာကျင်စေမှု၊ (အပြစ်ဒဏ်ထိုက်ပါသည်)

မေး။ ။ အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှု ဆိုတာ ဘယ်လိုဟောမျိုးလဲ။

ဖြေ။ ။ တစ်ဖက်ဖော်ပြုပါ နာကျင်စေမှုများသည် အပြင်းအထန် နာကျင်စေမှုများ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။ ။ အလိုအလျောက် နာကျင်စေမှု (Voluntary Causing Hurt) ဆိုတာ ဘယ်လိုဟောမျိုးလဲ။

ဖြေ။ ။ မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်သူကို နာကျင်စေရန်အကြံဖြင့်

သော် လည်းကောင်း၊ နာကျင်စေတန်ရာ သည်ကို သိလျက်နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်၍ နာကျင်စေလျှင်၊ အထိုက် အလျောက်နာကျင်စေမှုကို ပြုလုပ်တယ် လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အပြင်းအထန်နာကျင် အောင်လုပ်လျှင်၊ အလိုအလျောက် အပြင်း အထန်နာကျင်စေမှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၂၁ - ၃၂၂)

မေး။ နာကျင်စေမှုနဲ့ ပတ်သက်၍ တရားရုံးမှာ ဘယ်လိုပုဒ်မတပ်ပြီး ဘယ် လိုပြစ်ဒဏ်မျိုးကို ချမှတ်နိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။ နာကျင်စေမှုနှင့်ပတ်သက်တာ က ပုဒ်မ ၃၂၃၊ ၃၂၄၊ ၃၂၅၊ ၃၂၆ တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုဒ်မ ၃၂၃၊ ၃၂၄ တို့က တော့ ရိုးရိုးနာကျင်စေမှုဖြစ်ပြီး၊ ပုဒ်မ ၃၂၅၊ ၃၂၆ တို့မှာ အပြင်းအထန်နာကျင်မှု များ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုဒ်မ ၃၂၃၊ ၃၂၄ တို့မှာ ပါးရိုက်ခြင်း၊ လက်သီးနှံထိုးခြင်း၊ ခြေနှင့်ကန်ခြင်း၊ တုတ်နှင့် ရိုက်ခြင်းတို့ ကြောင့် အပြင်းအထန်ခက်ရာရခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ်မျှသာ ခက်ရာရ ခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုပါတယ်။ ၎င်းအပြင် ပေါ့လျော့စေမှုကြောင့် ပုဒ်မ ၃၃၆၊ ၃၃၇၊ ၃၃၈ တို့လည်း ရှိပါတယ်။ ပုဒ်မ ၃၂၅ ကတော့ အလိုအလျောက် အပြင်း အထန် နာကျင်စေမှု ဖြစ်ပါတယ်။ ပုဒ်မ ၃၂၆ ကတော့ ဘေးဖြစ်စေတတ်သော လက်နက်ကို သုံးစွဲ၍ ၎င်း၊ သေစေတန်ရာ သည့် ကိရိယာတစ်ခုခုကို သုံးစွဲ၍ ၎င်း၊ အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုကိုပြုလျှင်၊ ပုဒ်မ ၃၂၆ ကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ် ပါတယ်။

အထက်တွင် ပုဒ်မ ၃၂၆နှင့် သက် ဆိုင်သည့် အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှု အမျိုးအစားများ ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုမိုရှင်းလင်းစေရန် အောက်မေယားတွင် လေ့လာကြည့်ပါ။

နာကျင်စေမှုများနှင့် ပတ်သက်၍

အရပ်ခေါ်အားဖြင့် ရိုက်မှု၊ ခုတ်မှုဟုခေါ် ကြသည်။ ရိုက်မှု ၊ ခုတ်မှုတို့ကို ပုဒ်မ ၃၂၃၊ ၃၂၄၊ ၃၂၅၊ ၃၂၆ အရ ရုံးတင် တရားစွဲ၏။ မည်သည့်ပုဒ်မကိုတပ်၍ စွဲရမည်မှာ ဆရာဝန်၏ ဆေးစာ အပေါ် လည်း တည်၏။ ခက်ရာခက်ချက်အပေါ် ခွဲလည်း တည်၏။ ပုဒ်မ ၃၂၃၊ ၃၂၄၊ ၃၂၅ တို့သည် အာမခံရ၍ ပုဒ်မ ၃၂၆ သည် အာမခံမရသော အမှုဖြစ်သည်။

မေး။ မတရားတားဆီးကန့်ကွက်မှု (Wrongful Restraint) ဆိုတာ ဘယ်လို ဟာမျိုးပါလဲ။

ဖြေ။ မတရားတားဆီးကန့်ကွက်မှု ဆိုတာဟာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ၎င်းသွားလာပိုင်ခွင့်ရှိတဲ့အရပ်ကို သွား လို့မရအောင် တားဆီးထားလျှင် ပိတ်ပင် ထားလျှင် မတရားတားဆီးကန့်ကွက်မှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ မတရား တားဆီးကန့်ကွက်မှုကို ကျူးလွန်ရန် အချက်နှစ်ချက်ရှိပါတယ်။

(၁) လူတစ်ယောက် အလိုအလျောက် သွားလာ၍ မရအောင် တားဆီးခြင်း။

(၂) တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သွား လာပိုင်ခွင့်ရှိသော အရပ်ကိုသွား၍ မရ အောင် ပိတ်ပင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၉၉)

ဥပမာ။ မောင်ဖြူသည် မောင်နီ သွားလာပိုင်ခွင့်ရှိသော လမ်းဝမှ ပိတ် ဆို့၍ အိမ်ဆောက်လျှင် မောင်ဖြူသည် မောင်နီကို မတရားတားဆီး ကန့်ကွက် တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ မောင်ဘသည် မောင်မြသွားလာခွင့်ရှိသော လမ်းဝမှနေ ၍ ခွေးတစ်ကောင်ဖြင့် ခြောက်လှန့်ပြီး ပိတ်ဆို့ထားလျှင် မတရား တားဆီးကန့် ကွက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မေး။ မတရားချုပ်နှောင်မှု (Wrongful Confinement) က ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်ပါသလဲ။

ဖြေ။ မတရားချုပ်နှောင်မှုဆိုတာ မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်သော သူကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားတဲ့နေရာမှ အပြင်သို့ မသွားမလာရအောင် တားဆီး ချုပ် နှောင်ထားလျှင် တားဆီးကန့်ကွက် သူသည် မတရားချုပ်နှောင်ထားမှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၄၀)

ဥပမာ။ မောင်ညိုသည် မောင်သိန်း၊ အား အခန်းတစ်ခုထဲတွင် သို့မဟုတ် အိမ်တစ်လုံးထဲတွင်ထား၍ ဘယ်မှ သွား လို့မရအောင် လုပ်ထားလျှင် မတရား ချုပ်နှောင်ထားတယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ မတရားချုပ်နှောင်ထားသူကို ထောင်ခွန် ၁ လ၊ သို့မဟုတ် ငွေခွန် ၅၀၀၀၀ ကျပ် ထိ၊ သို့မဟုတ် ထောင်ခွန် ငွေခွန် နှစ်ရပ် စလုံး ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၄၁)

အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ၃ ရက်ထက်ပို၍ ချုပ်နှောင်ထားလျှင် ၂ နှစ်ထိ ထောင်ခွန်၊ သို့မဟုတ် ငွေ ခွန် သို့မဟုတ် ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံး ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၄၃)

အကယ်၍ ၁၀ ရက်ထက်ပို၍ ချုပ် နှောင်ထားလျှင် ၃ နှစ်ထိ ထောင်ခွန်၊ ထောင်ခွန်အပြင် ငွေခွန်ကိုလည်း ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ် ၃၄၄)

မေး။ ချုပ်နှောင်ထားတဲ့လူတစ်ယောက် ကို လွတ်ခွင့်အမိန့်ကို နည်းလမ်းတကျ ထုတ်ဆင့်ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ဆက်လက် ချုပ်နှောင်လျှင် ဘယ်လို ပြစ်ဒဏ်မျိုးကို မေး ပါသလဲ။

ဖြေ။ လွတ်ခွင့်အမိန့် နည်းလမ်း တကျ ထုတ်ဆင့်ပြီးကြောင်း သိရက်နဲ့ မတရားချုပ်နှောင်ထားလျှင်၊ မတရား ချုပ်နှောင်ထားသူကို အခြား ၎င်းကျူး လွန်တဲ့ ပြစ်မှုအရ ထောင်ခွန်အပြင်၊ ၂ နှစ်အထိ ထောင်ခွန်တစ်မျိုးမျိုးကို ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၄၅)

မေး ။ ရာဇဝတ်မကင်းသော အနိုင် အထက်ပြုမှု (Criminal Force) ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်ပါသလဲ။

ဖြေ ။ ရာဇဝတ်မကင်းသော အနိုင် အထက်ပြုမှုဆိုတာ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန် သော်လည်းကောင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုမှု ကို သုံးစွဲခြင်းဖြင့် အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ ခံရသူအား နှစ်နာခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ စိတ်ဖြူခြင်းခြင်းတစ်ခုခု ဖြစ်စေရန် ကြံ ရွယ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်စေ တန်ရာသည်ကို သိလျက်နှင့် သော်လည်း ကောင်း၊ ထိုသူ၏ သဘောတူချက်မရရှိဘဲ တမင်အနိုင်အထက်ပြုရန် အနိုင်အထက် ပြုသူသည် ရာဇဝတ်မကင်းသော အနိုင် အထက်ပြုလုပ်သည်ဟု ခေါ်ပါတယ်။

ဥပမာ။ (က) မောင်ဘစီးလာ သော စက်ဘီးဂွေထဲသို့ မောင်နီက တုတ်ပစ်သွင်းသဖြင့် စက်ဘီး ရပ်သွား ခြင်း။

(ခ) တံငါသည် ဦးဘိုးတုတ် သည် လှေတစ်စီးပေါ်၌ ထိုင်နေစဉ် ထို လှေကို ချိထားသော ကြိုးကို ဖုံးထောင်က ကြိုးကိုဖြေ၍ လှေအား ရေထဲသို့ မျောစေ ခြင်း။

(ဂ) မောင်သန်းဝင်းက စိုးဝင်း လာနေသည်ကို လမ်းမှစောင့်ပြီး၊ မိမိ ခွေးနှင့် ရှူတိုက်ခြင်းတို့သည် ရာဇဝတ် မကင်းသော အနိုင်အထက်ပြုလုပ်ခြင်း ကို ခေါ်ပါတယ်။

မေး ။ လက်ရောက်မှု (Assault) ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်ပါသလဲ။

ဖြေ ။ လက်ရောက်မှုဆိုတာ မည်သူ မဆို မိမိရှေ့မှောက်တွင်ရှိသော တစ်ဦး၊ တစ်ယောက်အား မိမိ၏ ကိုယ်အမူအရာ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ပြင်ဆင် မှုဖြင့် ထိုသူအား ရာဇဝတ်မကင်းသော အနိုင်အထက်ပြုမှု သုံးစွဲအံ့သည်ကို စိုး ရိမ်လောက်အောင် ကိုယ်အမူအရာ

ကိုလှုပ်ရှားလျှင်၊ သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှု ကိုပြုလျှင် ထိုသူဟာ လက်ရောက်မှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၅၁)

ဥပမာ။ (က) လှဝင်းသည် လှမြင့်ကို လက်သီးဖြင့် ထိုးရန်ပြင်ပြီး၊ မင်း မေးရိုးကို ကျိုးအောင်ချိုးမယ်ဟု ဆိုပါသည်။ နောက်ပြီး လက်သီးနှင့်ထိုးရန် ပြင်ဆင် ပါသည်။ လှဝင်းသည် လက်ရောက်မှု ကျူးလွန်ပါသည်။

(ခ) သိန်းအောင်သည်၊ သိန်းမောင် ကို ယခင် ရန်စသောကြောင့် ခဲနှင့် ပစ် ပါသည်။ သိန်းမောင်ကို မထိမှန်ပါ။ သို့သော် သိန်းအောင်သည် လက်ရောက် မှုကို ကျူးလွန်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ (စကားသက်သက်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသည် လက်ရောက်မှု မရောက် ပါ သို့သော် ပြောဆိုသူ၏ ကိုယ်နှုတ် အမူအရာကြောင့် လက်ရောက်မှု ကျူး လွန်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို သက်ရောက်စေ ပါသည်။)

မေး ။ မိန်းမကာကွယ်မှုပျက်စီးမှုဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်လိုပါသလဲ။

ဖြေ ။ မိန်းမ ကာကွယ်မှု ပျက်စီး မှုဆိုတာဟာ မည်သူမဆို မိန်းမတစ်ဦးကို (အသက်ကြီးသည် ငယ်သည်မရှိ) ရင်၊ ၏ ကာကွယ်မှု ပျက်စီးစေရန် အကြံဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ကာကွယ်မှုပျက် စီးတန်ရာကို သိလျက်နှင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ထိုမိန်းမကို ကျူးလွန်သည်ဟု ခေါ်ပါတယ်။ ဒီလိုကာကွယ်မှု ပျက်စီးသူကို ၂ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ် စေ၊ ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံးဖြစ် စေချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၅၄)

မေး ။ အမေရိကန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား Hello ဆိုပြီး ပွေ့ကုန်ဆက်လှည့်ကြိုပြစ်မှု ခြောက်ပါသလား။

ဖြေ ။ ပြစ်မှုမမြောက်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့

မိန်းမ ကာကွယ်မှု ပျက်စီးမှုဆိုတာ မည်သူမဆို မိန်းမတစ်ဦးကို (အသက်ကြီးသည် ငယ်သည်မရှိ) ရင်၊ ၏ ကာကွယ်မှု ပျက်စီးစေရန် အကြံဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ကာကွယ်မှု ပျက်စီးတန်ရာကို သိလျက်နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုမိန်းမကို ကျူးလွန်သည်ဟု ခေါ်ပါတယ်...

ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာ
မျက်စိနာလို့ လာပြတဲ့
အမျိုးသမီး လူနာတစ်
ယောက်ကို ဆေးခန်းထဲတွင်
ဖက်လက်လှန်ပိုင်းပြီး၊
မိန်းမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အား
ကိုယ်တွယ် ပွတ်သပ်တာတွေ
လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဆရာဝန်
ဟာ လူနာကို
စမ်းသပ်တာဖြစ်လို့
အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ
မှန်ပါသလား...

လဲဆိုတော့၊ အမေရိကန်များ၏ ဓလေ့
ထုံးစံသည် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ပွေ့ဖက်နှုတ်
ဆက်လေ့ရှိခြင်းကြောင့် ကာကွယ်ခြေဖျက်
ဆီးရာ မရောက်ပါ။

မေး။ ။ မွတ်ဆလင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို
၎င်းသဘောမတူဘဲ လက်စွဲနှုတ်ဆက်ပြီး၊
၎င်းမြို့တားသည့်ခေါင်းစည်းကို ဖယ်ရှားခြင်း
သည် ပြစ်မှုမြောက်ပါသလား။

ဖြေ။ ။ ပြစ်မှုမြောက်ပါတယ်။ ဘာ
ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မွတ်ဆလင်များ၏
ဓလေ့ထုံးစံအရ အမျိုးသမီးများသည်
အခြားသောကိန်းလေးတစ်ဦး၏ ရှေ့တွင်
၎င်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို လုံခြုံစွာ ဝတ်ဆင်
ရပြီး ထိတွေ့ခြင်းလည်း မဲ့ကြသဖြင့်
ကာယကံရှင်၏ သဘောဆန္ဒအလျောက်
မဟုတ်ဘဲ လက်စွဲခြင်း၊ ခြုံပဝါများအား
ဖယ်ရှားခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခြင်းဟာ အပြစ်
ရှိပါတယ်။

မေး။ ။ အသက် ၆၀ ရှိလူကြီးတစ်ဦးက
အသက် ၆ နှစ်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏
အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်စေပြီး ခန္ဓာကိုယ်
အား ကိုယ်တွယ်တာတွေ လုပ်ခဲ့ရင် ဘယ်လို
ပြစ်မှုကျူးလွန်တယ်လို့ခေါ်မလဲ။

ဖြေ။ ။ ကာယိဋ္ဌဖျက်ဆီးမှုကို ကျူး
လွန်တယ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဤအမှုမျိုးမှာ
မိန်းကလေးအသက်ငယ်တယ်။ ကြီး
တယ်လို့ တွက်လို့မရပါဘူး။

မေး။ ။ လှဝင်းသည် အသက် ၁၀ နှစ်
အရွယ်ရှိ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏
လုံချည်ကို လှန်ပြီး တက်မှောက်ပါတယ်။
မိန်းကလေးက အော်လို့ လူတွေဝိုင်းလာ
တော့မှ လှဝင်းဟာ ထွက်ပြေးပါတယ်။ လှဝင်း
ဟာ ဘယ်လိုပြစ်မှုမျိုး ကျူးလွန်ပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ လှဝင်းဟာ ကာယိဋ္ဌဖျက်
ဆီးမှုကို ကျူးလွန်တာ မဟုတ်ပါဘူး။
မုဒိန်းမှုကို ကျူးလွန်ရန် ကြိုးစားတဲ့
ပြစ်မှုကျူးလွန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။
ကာယိဋ္ဌဖျက်ဆီးမှုထက် မုဒိန်းမှုကို

ကျူးလွန်ရန် ကြိုးစားတဲ့အမှုက ပိုပြီး
အပြစ်ကြီးပါတယ်။

မေး။ ။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာ
မျက်စိနာလို့ လာပြတဲ့ အမျိုးသမီး လူနာတစ်
ယောက်ကို ဆေးခန်းထဲတွင် ဖက်လက်လှန်
ပိုင်းပြီး မိန်းမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အား ကိုယ်တွယ်
ပွတ်သပ်တာတွေ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဆရာဝန်
ဟာ လူနာကို စမ်းသပ်တာဖြစ်လို့ အပြစ်
မရှိဘူးဆိုတာ မှန်ပါသလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မျက်စိနာ
ရောဂါနဲ့ မိန်းမခန္ဓာကိုယ်ကို ကိုင်တွယ်
ပွတ်သပ်တယ်ဆိုတာ တခြားစီပါ။ ဆရာ
ဝန်ဟာ အခွင့်အရေးပိုယူပြီး မိန်းမခန္ဓာ
ကိုယ်အားကိုယ်တွယ် ပွတ်သပ်တာကြောင့်
ကာယိဋ္ဌဖျက်ဆီးမှုကို ကျူးလွန်တယ်
လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မှတ်ချက်။ ဤအမှုမျိုးသည် လူမျိုး၊
ဓလေ့ထုံးစံ၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်ဆက်မှု
ရှိ၊ မရှိ၊ တရားလိုပြုလုပ်သည့် အမျိုး
သမီး၏ အကျင့်စာရိတ္တစသည့် အချက်
များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရပါမယ်။
အချို့သော တရားလိုပြုလုပ်သူများဟာ
လွယ်လွယ်စွာစွဲတတ်ပြီး၊ ထုချေသူဟာ
လွတ်မြောက်အောင် (အပြစ်မရှိကြောင်း)
ခက်ခက်ခဲခဲ ထုချေရပါတယ်။ ယခုလို
အမှုမျိုးဆိုတာဟာလည်း လူသူတိတ်
ဆိတ်ပြီး မျက်ကွယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်သော
အမှုမျိုးဖြစ်သဖြင့် နှစ်ဦး၊ နှစ်ဖက် နှစ်
နာမူမရှိအောင် ဂရုစိုက်သင့်ပါတယ်။

မေး။ ။ ရာဇသတ်ကြီးအရ လူဦးမှု
(Kidnapping) ဆိုတာဘာလဲသိရင်မိတယ်။

ဖြေ။ ။ ရာဇသတ်ကြီးအရ လူဦးမှု
ဆိုတာ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

(၁) ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ
ပြင်ပသို့ လူကို ခိုးယူသွားခြင်း။

(၂) ဥပဒေနှင့်အညီ အုပ်ထိန်းသူ
ထံမှ လူကို ခိုးယူခြင်း။ (ပုဒ်မ ၃၅၉)
မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား

ထိုသူကိုယ်တိုင်က ဖြစ်စေ၊ ထိုသူကို အုပ်ထိန်းသူက ဖြစ်စေ၊ သဘောမတူဘဲ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံပြင်ပသို့ ခေါ်ယူသွားလျှင်၊ ထုတ်ဆောင်သွားလျှင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှ ပြင်ပသို့ လူကို ခိုးယူတယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၆၀)

ဥပဒေနှင့်အညီ အုပ်ထိန်းသူ၏ ထိန်းသိမ်းခြင်းမှ အသက် ၁၄ နှစ်အောက် ယောက်ျားလေးကို ဖြစ်စေ၊ အသက် ၁၈ နှစ်အောက်မိန်းကလေးကို ဖြစ်စေ၊ စိတ်ပေါ့သွပ်သူကိုဖြစ်စေ ထိုအုပ်ထိန်းသူက သဘောမတူဘဲ ယူဆောင်သွားလျှင် ဖြားယောင်း၊ သွေးဆောင်ခေါ်သွားလျှင်၊ ဥပဒေနှင့်အညီ အုပ်ထိန်းသူထံမှ ခိုးယူတယ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၆၁)

မေး။ ။ ခိုးယူခြင်းခံရသူက သဘောမတူ ခိုးယူသွားလျှင်ရော အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ အသက် ၁၈ နှစ်အောက် မိန်းကလေးက သဘောတူပေမယ့် ခိုးယူသွားလျှင် ပုဒ်မ ၃၆၁ အရ အပြစ်ရှိပါတယ်။ အသက် ၁၄ နှစ်အောက် ယောက်ျားလေးက သဘောတူသော်လည်း ဥပဒေက ခွင့်မဲ့ပါ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။

မည်သူမဆို လူကို ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံပြင်ပသို့ဖြစ်စေ အုပ်ထိန်းသူထံမှ ဖြစ်စေ ခိုးယူလျှင် ထိုသူကို (၇) နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၆၃)

မေး။ ။ လူခိုးမှုမြောက်စေရန် ဘယ်လို အင်္ဂါရပ်များလိုပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ လူခိုးမှုမြောက်စေရန် အောက်ပါအင်္ဂါရပ်များ ရှိရပါမည်။

(၁) လူကို ခိုးစဉ်က အခိုးခံရသူဟာ ယောက်ျား၊ ကလေးဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ အသက် ၁၄ နှစ်အောက် ဖြစ်ရပါမည်။ မိန်းကလေးဖြစ်ခဲ့လျှင် အသက် ၁၈

နှစ်အောက် ဖြစ်ရပါမည်။ သို့မဟုတ် ရူးသွပ်သူဖြစ်ရပါမည်။

(၂) အခိုးခံရသူမှာ အခိုးခံရစဉ်က တရားဥပဒေအရ အုပ်ထိန်းသူ၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ရှိရပါမည်။

(၃) ခိုးယူသွားသူသည် အရွယ်မရောက်သူ၊ သို့မဟုတ် ရူးသွပ်သူအား ခေါ်ယူသွားလျှင် ထိုကဲ့သို့ခေါ်ယူသွားခြင်းဟာ သွေးဆောင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုခေါ်ဆောင်သွားခြင်း၊ သို့မဟုတ် သွေးဆောင်ခြင်းကို အုပ်ထိန်းသူ၏ သဘောတူညီချက်မရှိစေရ။

(၄) အခိုးခံရသူ ခိုးခိုင်းလို့ ခိုးယူရပါတယ်လို့ ထုချေခြင်းသည် တရားမဝင်ပါ။

မေး။ ။ မိန်းကလေး သဘောမတူဘဲ တစ်ဦးတစ်ယောက်သူနဲ့ ထိမ်းမြား ပေးစားလျှင် ခိုးယူသွေးဆောင်လျှင် အပြစ်ရှိပါသလား။ အပြစ်ရှိလျှင် ဘယ်လိုအပြစ်ဒဏ်ခံရပါမလဲ။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မည်သူမဆို မိန်းကလေးက အလိုမတူဘဲ အနိုင်အထက်ပြုခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကာမသွေးဆောင် အကူပြုဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားသဖြင့် ကာမစပ်ယှက်ရန် ဖြစ်စေ၊ မိန်းကလေးတစ်ဦးတစ်ယောက်အား ခိုးယူလျှင် အပြစ်ရှိပါတယ်။ ဒီလိုအနိုင်အထက်ပြု၍ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား ခိုးယူလျှင် သွေးဆောင်လျှင်၊ ၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၆၆)

မေး။ ။ အသက်(၁၆) နှစ်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အသက်(၂၀) ရှိ အမျိုးသားတစ်ဦးတို့ဟာ ချစ်ကြိုက်နေကြပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပေးစားရန်အတွက် အမျိုးသား၏ သူငယ်ချင်း လှဝင်းနဲ့ သိန်းအောင်တို့က အတင်းအဓမ္မခွဲ၍ ကားတင်ဖြေပြီး သူတို့အဖေ ဖေနှစ်ဦးမှ အမျိုးသမီးကိုထားပါတယ်။ သူတို့ကို ဘယ်လိုအရေးယူနိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ လှဝင်း၊ သိန်းအောင်နဲ့ ခေါ်နုတို့ကို အမျိုးသမီး မိဘများက စခန်းသို့ တိုင်ကြားလျှင် ၎င်းတို့အပေါ် အတင်းအဓမ္မ ထိမ်းမြားပေးရန်အတွက် မိန်းကလေးကို ခိုးယူမှု သွေးဆောင်မှု ပုဒ်မ ၃၆၆ အရ အရေးယူခံရပါမယ်။

မေး။ ။ နီနီကို လှည့်လည် အတင်းအဓမ္မ ဓားပြ၍ ခိုးယူသွားပါတယ်။ ဒီလိုခိုင်းစဉ် မိန်းကလေးက သဘောမတူပါတော့။ သို့သော် လှည့်လည်ထိခိုက်ရာကင်းပြီး ၁၅ ရက်လောက် ကြာတော့ နီနီက သဘောတူသွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နီနီ မိဘများက မကျေနပ်၍ စခန်းသို့ တိုင်ကြားခဲ့ပါတယ်။ လှည့်လည်မှာ အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ လှည့်လည်မှာ အပြစ်ရှိပါတယ်။ နီနီ အလိုမတူဘဲအချိန်မှာ ၎င်းအား ခိုးယူသွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှ သဘောတူလာခြင်းဖြစ်ကြောင့် အပြစ်မလွတ်နိုင်ပါ။ စတင်ခိုးယူစဉ်က ခိုးယူသူ တရားခံ၏ အပြုအမူပေါ်မူတည်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရပါမယ်။

မေး။ ။ အသက် ၁၆ နှစ်ရှိ မမျိုးဆိုသူအား ထွေးမောင်သည် ပြည်တန်ဆာလုပ်ရန် အခြားသူတစ်ယောက်အား ရောင်းလိုက်ပါတယ်။ မမျိုးကလည်း သဘောတူပါတယ်။ ထွေးမောင်မှာ အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ ပြည်တန်ဆာကိစ္စအလိုငှာ အသက် ၁၈ နှစ်အောက်ရှိသူကို ဝယ်လျှင်၊ ငှားလျှင် အခြားတစ်နည်းနည်းနဲ့ လွှဲပြောင်းလျှင် ထိုသူကို ၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၇၃)

မေး။ ။ ရာဇသတ်ကြီးအရ မုဒိန်းမှုကို ဘယ် လိုဟာကို ဆိုလိုပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ မုဒိန်းမှုဆိုတာ ယောက်ျားတစ်ဦးက မိန်းမတစ်ဦးအား ကာမစပ်ယှက်သည့် အခါ-

မလှလေးစိန်သည် ညဘက် တဲထဲအိပ်နေပါတယ်။ ၎င်းတဲရှေ့အိမ်မှ ဘာဘူသည် မလှလေးစိန်ကို လာရောက်၍ ကာမ စပ်ယှက်ပါတယ်။ မလှလေးစိန်ဟာ ဘာဘူကို သူ့ယောက်ျား မရမ်းသီးအောင်မေ့၍ အလိုတူ ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့ သူ့ယောက်ျား မရမ်းသီးမဟုတ်မှန်းသိ၍ ဘာဘူကို ချစ်ခန်းတိုင်ပါတယ်။ ဘာဘူမှာ အပြစ်ရှိပါသလား ...

(၁) မိန်းမက အလိုမတူဘဲ ငြင်း ဆန်လျှင်သော်လည်းကောင်း။

(၂) မိန်းမက ခွင့်မဲ့လျှင်သော် လည်းကောင်း။

(၃) မိန်းမက ခွင့်ပြုသော်လည်း ထိုသို့ခွင့်ပြုရခြင်းမှာ ထိုမိန်းမအား သေစေအောင်၊ နာကျင်ကြောက်ရွံ့အောင်၊ ပြုလုပ်လျှင်သော်လည်းကောင်း။

(၄) မိန်းမက ခွင့်ပြုသော်လည်း ယောက်ျားက ထိုမိန်းမ၏ လင်မဟုတ် ကြောင်း၊ သိသည့်အပြင်၊ မိန်းမကဥပဒေ နှင့်အညီ လက်ထပ်ထားသည်ဟု ယုံ ကြည်သော ယောက်ျားဖြစ်သည်ဟု ယုံ ကြည်၍ခွင့်ပြုသည်ကို ယောက်ျားက သိ၍လည်းကောင်း။

(၅) မိန်းမက ခွင့်ပြုသည် ဖြစ်စေ၊ မဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ အသက် (၁၆) အောက် အရွယ်ရှိသူကို ကျူးလွန်လျှင်လည်းကောင်း၊ မုဒိမ်းမှု ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို မုဒိမ်းမှု ကျူးလွန်သူကို ပုဒ်မ ၃၇၆ အရ ထောင်၁၀၀ အနှစ် ၂၀ အထိ ဖြစ်စေ၊ ၁၀ နှစ်အထိ ထောင်၁၀၀ဖြစ်စေ၊ ချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေခင်းလည်း ချမှတ် နိုင်ပါတယ်။

၂၀၁၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလမှာ ပုဒ်မ ၃၇၆ ပါ အသက် ၁၂ နှစ်နှင့် ၁၂ နှစ် အောက် မိန်းကလေးကို မုဒိမ်းကျင့်လျှင် ထောင်၁၀၀အနှစ် ၂၀ သို့မဟုတ် ထောင် တစ်သက် (ထောင်ထဲတွင် သေသည် အထိ လွတ်ရက်မရှိ) ပြစ်ဒဏ်ပြင်ဆင် သတ်မှတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သက် ငယ်မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်သူများဟာ ကြီးလေ သည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခံရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

၂၀၁၆ ခုနှစ် ရာဇသတ်ကြီး ဥပဒေ ကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေအရလည်း မုဒိမ်းမှုမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားတဲ့ အသက်အရွယ်ကိုလည်း ၁၃ နှစ်အောက်

မှ ၁၅ နှစ်အောက်သို့ တိုးမြှင့်လိုက်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ယောက်ျားလေးတစ်ဦး ဟာ အသက် ၁၅ နှစ်အောက် မိန်းကလေး ကို မိမိ၏ မယားပင်ဖြစ်သော်လည်း ကာမစပ်ယှက်လျှင် ပြစ်မှုမြောက်ပါ တယ်။ (ပုဒ်မ ၃၇၅)

မေး။ ။ ဘိုးထောင်၊ ဘိုးမောင်၊ သိန်း အောင်တို့သည် ပြည့်တန်ခါတော့ မကြည်အေး အား ငွေ ၁၀၀၀၀ ကျပ်ပေး၍ ပျော်ပီးကြပါ တယ်။ သူတို့ ပျော်ပီးနေစဉ် မောင်လှက ရောက်လာပြီး မောင်လှကပါ ဆက်လက်ပြီး ပျော်ပီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မကြည်က မောင်လှ ကို မကျေနပ်လို့ ချစ်ခန်းတိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မောင်လှမုဒိမ်းမှု ကျူးလွန်ရောက်ပါသလား၊ ခြေ။ ။ မောင်လှသည် မုဒိမ်းမှု ကျူး လွန်ရာရောက်ပါတယ်။ မကြည်သည် ပြည့်တန်ခါဆာပင် ဖြစ်လင့်ကစား၊ သူ သဘောတူနေသည့်အချိန်တွင် မုဒိမ်းမှု မဖြစ်သော်လည်း၊ သဘောမတူသည့် အချိန်တွင် မုဒိမ်းမှုဖြစ်ပါတယ်။

မေး။ ။ အသက် (၁၄) နှစ်ရှိ မနီကို သူ့အမေ ဒေါ်စိန်တိုးက မောင်ညိုနှင့် လက်ထပ်ပေးစားလိုက်ပါတယ်။ မနီ အမေ သဘောတူလို့ မောင်ညိုက လက်ထပ်ထိမ်း မြားလိုက်တဲ့အတွက် အပြစ်ရှိပါသလား၊ ခြေ။ ။ မောင်ညိုနှင့် မနီအမေ ဒေါ် စိန်တိုးတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အပြစ်ရှိပါ တယ်။ အသက် ၁၆ နှစ်မဲ့သေးသူကို လင်မယားအဖြစ်ပေါင်းသင်း၍ မရပါ။ အသက် ၁၆ နှစ် မဲ့သေးသူကို ပေး စားသူမှာလည်း အပြစ်ရှိပါတယ်။ (ပုဒ်မ ၃၇၅)

မေး။ ။ မလှလေးစိန်သည် ညဘက် တဲထဲအိပ်နေပါတယ်။ ၎င်းတဲရှေ့အိမ်မှ ဘာဘူသည် မလှလေးစိန်ကို လာရောက်၍ ကာမ စပ်ယှက်ပါတယ်။ မလှလေးစိန်ဟာ ဘာဘူကို သူ့ယောက်ျား မရမ်းသီးအောင်မေ့၍ အလိုတူခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့

သို့ယောက်ျား မရမ်းသီးမဟုတ်မှန်းသိ၍
ဘာဘူကို ရဲစခန်းတိုင်ပါတယ်။ ဘာဘူမှာ
အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မူလတွင်
မိမိ၏ယောက်ျားဟုထင်မှတ်၍ လက်ခံ
ထားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ မိမိယောက်ျားမဟုတ်
ကြောင်းသိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်မကျေ
နပ်၍ ရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားဖြစ်ပါတယ်။
ရာဇသတ်ကြီး ပုဒ်မ ၃၇၆ အရ မိန်းမက
အလိုတူ ခွင့်ခွဲသောအချိန်မှာ မိန်းမနှင့်
ကာမစပ်ယှက်ခြင်းသည် မုဒိမ်းမှုမြောက်
ပါတယ်။

မေး။ ။ အကယ်၍ မလှလေးစိန်ဟာ
ဘာဘူကို လက်ခံသဘောတူပြီး ကာမစပ်
ယှက်နေတုန်း မလှလေးစိန် ယောက်ျား
မရမ်းသီးက တွေ့သွားလို့ ရဲစခန်းတိုင်ခဲ့လျှင်
ဘယ်လိုအပြစ်ရှိပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ မလှလေး
စိန် သဘောတူသော်လည်း သို့ယောက်ျား
မရမ်းသီး သဘောမတူပါ။ ဘာဘူသည်
လင်ရှိမယားဖြစ်မှန်းသိလျက်နှင့် ထို
မိန်းမကို ကာမစပ်ယှက်ခြင်းသည် မုဒိမ်း
မှု မမြောက်သော်လည်း။ မယားမရမ်းသီး

မြောက်ပါတယ်။ မယားမရမ်းသီးမူ ကျူးလွန်
သူကို ၅ နှစ်အထိ ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊
ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ် ၂ ရပ်စလုံး ဖြစ်စေ
ချမှတ်နိုင်ပါတယ်။

မေး။ ။ ကျွဲကျောင်းသား ဘိုးတုတ်သည်
ကျွဲကျောင်းရင်း ၎င်း၏ ကျွဲနှင့် ဓမ္မတာ
ဆန့်ကျင်သော ကာမစပ်ယှက်မှုကိုပြုနေရာ
ရဲက တွေ့သွားလို့ ဖမ်းသွားပါတယ်။ ၎င်းမှာ
အပြစ်ရှိပါသလား။

ဖြေ။ ။ အပြစ်ရှိပါတယ်။ ယောက်ျား
နှင့်ဖြစ်စေ၊ မိန်းမနှင့်ဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်
နှင့်ဖြစ်စေ မည်သူမဆို မိမိအလိုအလျောက်

ဓမ္မတာနှင့် ဆန့်ကျင်သော ကာမစပ်
ယှက်မှုပြုလျှင်၊ ထိုသူကို ထောင်ဒဏ်
အနှစ် ၂၀ ဖြစ်စေ၊ ၁၀ နှစ် အထိ ထောင်
ဒဏ် တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊ ချမှတ်ရမည့်
အပြင် ငွေဒဏ်လည်းချမှတ်နိုင်ပါတယ်။
(ပုဒ်မ ၃၇၇)

မှတ်ချက်။ ။ အင်္ဂါဓာတ်တစ်ခုသည်
အခြား အင်္ဂါဓာတ်တစ်ခုအတွင်းသို့
ဝင်မိလျှင် ဓမ္မတာနှင့်ဆန့်ကျင်သော
ကာမစပ်ယှက်မှုမြောက်ရန် လုံလောက်
ပါသည်။

Colors Rainbow

သက်တံရောင်မဂ္ဂဇင်းသည် LGBT များနှင့်
သက်ဆိုင်သော အသိပညာဗဟုသုတများကို ရေးသားထုတ်ဝေပြီး
အခမဲ့ဖြန့်ချိသည့် မဂ္ဂဇင်းဖြစ်သည်။

စာမူပေးပို့လိုသူများ

Email: info@colorsrainbow.org

သို့ စာရေးသားပေးပို့နိုင်ပါသည်။

“ကပ်ကတော့ LGBT တွေကို အပြည့်အဝ အားပေးတယ်” ဆိုတဲ့
ရုပ်ရှင်နဲ့ ဗီဒီယိုသရုပ်ဆောင်

ဝတ်မှုရုပ်ရှင်

တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း

Wutt Hmone Sh

ယခုလထုတ်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ In & Out ကဏ္ဍအတွက် ရွေးချယ်ထားသူကတော့
ရှင်ရှင်နဲ့ ဗီဒီယိုသရုပ်ဆောင် ဝတ်မှုရုပ်ရှင်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဝတ်မှုရုပ်ရှင်ဟာ ရှင်ရှင်နဲ့ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားများစွာတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထား
ပြီး နှင်စေရင် ရှင်ရှင်ဇာတ်ကားတွင် အမျိုးသမီးဇာတ်ဆောင်ဆုနှင့် နှလုံးသားဖြင့် ပြုလုပ်သည့်
ရှင်ရှင်ဇာတ်ကားတွင် ဇာတ်ပို့ဆုများရရှိထားသူ ဖြစ်ပါတယ်။

‘ရန်သူ’ ရှင်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ Transgender အမျိုးသားတစ်ယောက်အဖြစ်
ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ဝတ်မှုရုပ်ရှင်ကို LGBT အပိုင်းအပိုင်းအပေါ်ထားတဲ့ သူမရဲ့ အမြင်နဲ့
ဇာတ်ကားရိုက်ကူးခြင်းခုံရုံတွေကို မေးမြန်းတင်ဆက်ထားပါတယ်။

Rainbow

we Ye

Photo : AMAZING GRACE

Rainbow

ဝတ္ထု
လွန်းထားထား
တတ်ညွှန်း
မိုးနီလွင်
အောင်အောင်
ပေပိုင်ပိုင်
အိမ်ကတော
မီးပွား

နေမင်း
ဝတ်မှုရွှေရည်
နေခြည်ဦး

Photo : AMAZING GRACE

မင်္ဂလာပါ... ကမ်း

ဟုတ်... မင်္ဂလာပါ။

ကမ်းအနေနဲ့ ရန်သူဇာတ်ကားမှာ Transgender အမျိုးသားဇာတ်ကောင်အဖြစ် ဘာလို့ ရိုက်ကူး ဖြစ်ခဲ့တာလဲ။

ဒီဇာတ်ကားကို လက်ခံဖြစ်တာက ဒီထဲက Transgender အမျိုးသားဇာတ်ရုပ်ကြောင့် ပေါ့။ ကိုယ့်အတွက်က အသစ်တစ်ခု ဖြစ်လို့ပါ။

ကမ်းအနေနဲ့ Transgender အမျိုးသား ဇာတ် ကောင်ကို ဘယ်လိုလေ့လာဖြစ်လဲ။

ပြင်ဆင်မှုက ဒီဇာတ်ကားမရိုက်ခင် တည်းကရယ်။ ဒီဇာတ်ကားက Transgender အမျိုးသားဆိုတော့ သူတို့တွေရဲ့ ကာရိုက်တာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ။ သူတို့ရဲ့နေပုံထိုင်ပုံ၊ သွားပုံလာပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံ အားလုံးကို လိုက်လေ့လာတယ်။ အပြင်မှာလည်း တကယ့် Transgender အမျိုး သားအစစ်တွေနဲ့ ကစဲစကား ပြောကြည့်တယ်။ သူတို့နဲ့ နေ့တိုင်းတွေ့ဖြစ်တယ်။ သူတို့ အမူအရာ၊ လေယူလေသိမ်းတွေကအစ လိုက်ကြည့်ထား တယ်ပေါ့။ လေ့လာတယ်။ အကုန်လုံးကို လိုက် ကြည့်ပြီး ကိုယ့် အိုင်ဒီယာပါ ထည့်သရုပ်ဆောင် တာပါ။

ဇာတ်ကားထဲ တကယ့် Transgender အမျိုး သားတစ်ယောက်လို ပီပြင်နေတာ တွေ့ရတယ်။

ဒီဇာတ်ကား မရိုက်ခင်တည်းက ဆန်၊ ကြယ်ဆိုတဲ့ Transgender အမျိုးသားအနေနဲ့ နေတာပေါ့။ Transgender အမျိုးသားတစ် ယောက်လို စိတ်က တောက်လျှောက်နေသွားတာ။ ဇာတ်ကားတစ်ခုကောင်းဖို့ တစ်ယောက်တည်း ကောင်းနေလို့ မရဘူး။ အပေးအယူမျှမှ ဇာတ်က ကြွတာ။ ပါဝင်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေကလည်း ဒီလိုလေးလုပ်ချင်တယ်။ အကြံပေးတာလေးတွေ ညှိနှိုင်းလုပ်ကြတယ်။ အပြင်က Transgender အမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့ တူချင်မှတူမှာ ဇာတ်

ကောင် စရိုက်ပေါ့။ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ရုပ်ဆိုတော့ အပြင်က Transgender အမျိုးသားတွေနဲ့ ထပ်တူ တူချင်မှ တူမှာ။ စိတ်နေ၊ စိတ်ထားက အစပေါ့။

ဒီဇာတ်ကားက ကမ်းကရဲ့ Transgender အမျိုးသားလေးကို နေခြည်ညီက ကြွေသွားတယ် ပြောတယ်။ ကမ်းကရော...။

Transgender အမျိုးသားဖက်ရှင် Stylist က အငယ်လေးက လုပ်ပေးတယ်။ ကိုယ်လည်း စိတ်ဝင်စားချင်တယ်။ ကြွေသွားတယ်ဆိုတော့ လည်း ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုတော့... (ရယ်လျက်)။

ကမ်းကမ်းအနေနဲ့ LGBTတွေကို နားလည်ပေး နိုင်လား။

စာနာ နားလည်ပေးနိုင်တာပေါ့။ ကိုယ် ကိုယ်တိုင်လည်း Transgender အမျိုးသားတွေ ရော မိတ်ကပ်အလှပန်တီးရှင်တွေနဲ့က အတူတူ ကြိုးပြင်းလာတာမျိုး ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဒီလောက် ထဲမှာ အကုန်လုံးကို နားလည်တယ်။

ကမ်းကရဲ့ LGBTတွေအပေါ် အမြင်ကရော။

ကမ်း LGBTတွေကို ထောက်ခံတယ်။ LGBT အလှပန်တီးရှင်တွေဆိုတာ ကိုယ်တွေ နဲ့က သူတို့လက်ပေါ်မှာ ကြိုးလာတာ။ ကိုယ် မင်းသမီးစလုပ်တည်းက ငယ်ငယ်လေးတည်း။ ကရယ် သူတို့နဲ့က တကယ့်ကို ညီအစ်မတွေ မောင်နှမတွေလို နေခဲ့တာ။ သူတို့မိကလည်း ပညာရတာတွေ ရှိတယ်။ သူတို့မိကလည်း အတွေ့အကြုံတွေ ခွန်အားရတာတွေ ရှိခဲ့တယ်။ ကမ်းကတော့ LGBTတွေကိုတော့ အပြည့်အဝ အားပေးတယ်။

အခုလို ဖြေကြားပေးတဲ့အတွက် ကမ်းကမ်း (ဝတ်မှုန်ရွှေရည်)ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ကမ်းကလည်း Rainbow မဂ္ဂဇင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

လဲ့လဲ့

ကြမ်းစာလင်း

Real Life

ကကြိုးသိတဲ့ တွဲလက်များ

‘ကျွန်တော်က Gay တစ်ယောက်ပါ’ ဘေးနားက ထိုင်ခုံကို ရွဲထိုင်လိုက်ရင်း သူ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ထားဝယ်သံဝဲဝဲနဲ့ အခုလို တွေ့တွေ့ချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမိတ်ဆက်လိုက်တာကြောင့် ကျွန်တော်သူ့ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီလက်ပြတ်နဲ့ ဘောင်းဘီတိုကို ဝတ်ထားတဲ့ အသားအညိုရင့်ရင့်၊ မျက်နှာလေးထောင့်ကျကျ၊ ဆံပင်တိုတိုနဲ့ အသက်(၄၀)ကျော်အရွယ် လူလတ်ပိုင်းတစ်ယောက်။ ကျွန်တော်ပြန်ပြန်ပြောလိုက်ရင်း ကျွန်တော် ဘယ်သူဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြန်မိတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ပုံစံက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ မြင်ယုံနဲ့ သိလိုက်ရပါတယ်။

သူပဲ ထပ်မံပြီး ‘ကျွန်တော့်မိန်းမကတော့ ရုံးသွားတယ်။ ကလေးနှစ်ယောက်ကတော့ ကျောင်းပေါ့ဗျာ’ လို့ ပြောလိုက်တာကြောင့် ကျွန်တော် ပြောမယ့် စကားအချို့နဲ့အ သွားမိပြန်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စကားကြောင့် သူ့ကို ပိုစိတ်ဝင်စားသွားပါတယ်။ ခါကို သူ ဘာကြောင့် ပြောလိုက်တာလဲပေါ့။ နောက်ပြီး သူ့ပုံစံက ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိနေတဲ့ သူလိုပဲ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ သူ့ရဲ့ ဘဝထဲကို ဝင်ကြည့်ဖို့ စိတ်အားထက်သန်လာပါတယ်။ သူလည်း သူဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝကိုပြောပြဖို့ စိတ်အားထက်သန်နေပုံရပါတယ်။ ခါကြောင့် သူပြောချင်တဲ့စကားကို စလိုက်တာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို Gay တစ်ယောက် ဆိုတာ ၅ တန်း၊ ၆ တန်းကတည်းက သိတာ။ ပြောရရင် မိန်းမလျာစိတ် ဝင်တာပေါ့။ အဲဒီတုန်းက အပန်းမလို နေရတယ်။ ကျွန်တော် Gay ဆိုတာ မိသားစုထဲမှာဆို အမေကော အဖေကော လက်မခံကြဘူး။ အစ်ကိုတွေက လက်ခံပေမယ့် အမေကတော့ ရိုက်တာပဲ။ အသိုင်းအဝိုင်းတွေက မပြောပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်းတွေကတော့ တစ်ယောက်မှ လူရာမသွင်းတော့ဘူး။’

Rainbow
WEDDING

‘ကိုယ့်ရဲ့ လိင်စိတ်ခံယူမှုကို သိလိုက်ရတဲ့အချိန် ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေပြောတော့ အရမ်းသိမ်ငယ်ရတယ်’ သူ့ မျက်လုံးတွေက ရိုဝေသွားပြီး ခေါင်းကိုငဲ့ချလိုက်ပါတယ်။ ပြောနေချိန်မှာ သူ့ရဲ့ လက်ရှိဘဝကို မေ့သွားပြီး ငယ်ငယ်က အချိန်တွေကို ပြန်ရောက်သွားတာမို့ သူ့ရဲ့ နာကျင်မှုတွေကို ပြန်ခံစားရပုံ ရပါတယ်။ ခါကလည်း LGBT တိုင်း ခံစားနားလည်နိုင်မှာပါ။

‘အဲဒီအချိန်မှာ အနာကျင်ဆုံးကတော့ ကျွန်တော့်ကို ငယ်ငယ်တုန်းက ဆိုရင် ငရုပ်သီးအဖတ်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ထားဝယ်လို့ဆိုရင် (ဂျမတ်) သူငယ်နဲ့နေတဲ့အခါ အဖတ်လိုက်တယ်ပေါ့နော်။ အဲလိုပြောရင် စပ်စပ်ခါအောင် နာကျင်ခံစားရတယ်။ ဘယ်ရမလဲ သူတို့အိမ်ရှေ့သွားပြီး သောင်းကျန်းဖြစ်တာပေါ့။ ဟိုဘက်မိသားစုနဲ့ ဒီဘက်မိသားစု အကြီးအကျယ် ရန် ဖြစ်ကြတာ။ ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အနာကျင်ဆုံး စကားလုံးပဲ။ တစ်သက်မမေ့နိုင်တဲ့ အမှတ်တရပေါ့’ လို့ ပြောရင်း သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲလာပါတယ်။ ခါတင်မကသေးဘူး လက်တစ်ဖက်က လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်ပါသေးတယ်။

သူ အခုထိ သူ့နာမည်ကို မိတ်မဆက်ရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း မမေးသေးတာက သူ့ရဲ့ ခံစားချက်တွေ ပျောက်သွားမှာ စိုးတာလည်း ပါပါတယ်။ အဲဒီချိန်မှာပဲ သူ ခံစားချက်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်နိုင်ပုံ ရပါတယ်။ သူ့နာမည်က ကိုစိုးလှိုင်။ အသက်က (၄၅) နှစ်ရှိပြီလို့ ပြောလာပါတယ်။ အခုသူ့မှာ အရမ်းချစ်ရတဲ့ သားနှစ်ယောက်ရယ် သူ့ထက်ငယ်ပြီး ချောမောတဲ့ မိန်းမနဲ့ သူ့ကိုအရမ်း အားကိုးတဲ့ မိခင်တစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ပြောလာပါတယ်။ ခုဆို အမေက အသက်(၇၀) ကျော်နေပြီ။ သူ့ကို လက်ခံ

လာပြီလို့ ဝမ်းသာစွာ ပြောလာပါတယ်။ ခါကလည်း ဒီအခြေအနေရောက်အောင် သူ့ဘဝမှာ အရမ်းကို ကြိုးစားခဲ့ရပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က လက်ခံလာဖို့ သူ့ဘယ်လောက်ထိ ကြိုးစားခဲ့ရသလဲဆိုတာ သူ့မျက်နှာမှာ ထင်ဟပ်နေတဲ့ ရင့်ကျက်မှုတွေ၊ စကားလုံးတွေက သက်သေပြနေပါတယ်။

‘ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက မြန်မာအကအရမ်းထူးချွန်တယ်။ ဆိုကရေးတီး ပြိုင်ပွဲတွေမှာလည်း ခရိုင်အဆင့်၊ မြို့နယ် အဆင့်တွေမှာ ဆုတံဆိပ်တွေ ရခဲ့တယ်။ ဒီကနေ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းတွေ ရခဲ့တယ်။ ခုဆိုဆရာတွေလည်း မရှိကြတော့ဘူး။ ကျွန်တော့် အားသာချက်က ကကွက်တွေကို အသစ်ဖန်တီးတတ်တယ်။ ဘယ်လိုထွင်ရင် ဘယ်လိုကကွက် ထွက်တယ်ဆိုတာ သိနေတယ်။ ခါကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာ သင်တယ်။ လေ့ကျင့်တယ်။ သင်တန်းတွေလည်း ပြတယ်။ အများက လက်ခံလာတဲ့ အခြေအနေတစ်ခု ရလာတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းက လက်ခံလာတယ်ပေါ့။ အဲဒါနဲ့ အကကို ဆက်လုပ်၊ လေ့လာဖြစ်ခဲ့တာပါ’ ဒီလို ပြောပြနေရင်း သူ့မျက်နှာမှာ အပြုံးတွေနဲ့ ဝေစောနေပါတယ်။ ခါက သူ့ကိုယ်သူ ဂုဏ်ယူမိတဲ့ ခံစားချက်လို့ ထင်လိုက်မိပါတယ်။

ဒီလို အကသင်တန်း ဖွင့်လှစ်လိုက်တဲ့ အစမှာတော့ မိခင်ရဲ့ သဘောကျမှုကို မရခဲ့ဘဲ လိင်တူချစ်သူ တစ်ယောက် အဖြစ် ခံယူထားသူမို့ ဆရာတစ်ယောက် အနေနဲ့ တပည့်တချို့ရဲ့ လေးစားမှုကိုရအောင်လည်း တော်တော်ကြိုးစားခဲ့ရသလို စိတ်ပျက်အားငယ်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာလည်း ရှိခဲ့ပါတယ်။

‘ကျွန်တော်သင်လိုက်တဲ့ တပည့်တစ်ယောက် ထူးချွန်ရင် ကျေနပ်တယ်။ တစ်ခါတလေ စိတ်ကုန်တယ်။ နှင်တို့

တွေ ငါ ဒီလောက် သင်ပေးတာကို မရကြဘူးဆိုပြီး ခေါ်သဖြစ်တယ်။ သူတို့တွေကလည်း ဆရာသင်နေတာ ဘယ်လိုကြိုးစားမသိဘူး။ သုံးစားလို့ မရဘူး။ အဲလိုပြောကြတာလည်း ရှိတယ်။ တစ်ခါတလေကျ အမေက တစ်မျိုး၊ ဆူညံတာတွေ မကြိုက်ဘူး။ ခါတွေ လုပ်နေရင် သိပ်လက်မခံဘူး။ နှင် ရွပ်တယ် ထွက်သွား။ တခြားမှာ သွားသင်လို့ ပြောခံရတယ်။ အမေက အဲဒီလိုပြောလိုက်ရင် ကျွန်တော်က စိတ်ကုန်ပြီး နှင်တို့ကို ငါမသင်တော့ဘူး ထွက်သွား။ ငါနဲ့လည်း လုံးဝမပတ်သက်နဲ့တော့ အဲလိုမျိုးတွေတောင် ပြောမိခဲ့တာ ရှိတယ်။ ပြောရင်၊ သက်ပြင်းချလိုက် သူတော့ LGBT အကဆရာ ကိုစိုးလှိုင်ပါ။

သူ့အနေနဲ့ ဒီလိုအခက်အခဲတွေ ဘယ်လောက်ရှိရှိ အကသင်ပြမှုကို နောက်မဆုတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဆရာတစ်ယောက် အနေနဲ့ သူတို့ လေးတွေ ငါသင်မှတတ်မှာ ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ တပည့်တွေကို ခဏယယပြန်ခေါ်ပြီး သင်ကြားပေးခဲ့ရတာတွေလည်း ရှိခဲ့ပါတယ်။ အကနဲ့ ပတ်သက်လို့ သင်ကြားပို့ချတဲ့အချိန်မှာ တပည့်တွေလိုက်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းကနေ အဆင့်ဆင့် သင်ကြားပြသပေးခဲ့တာ ခုဆိုရင် နိုင်ငံခြားမှာ ဆုတံဆိပ်တွေယူလာနိုင်တဲ့ Miss တပည့်တွေကို မွေးထုတ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

‘သင်တဲ့အချိန် ကိုယ်တတ်သလို မသင်ဘူး။ သူတို့လိုက်နိုင်တဲ့ ကကွက်တွေကနေ သင်ကြားပေးတယ်။ အဲဒီကနေ ကျွန်တော် မွေးထုတ်လိုက်တာ ထားဝယ်မှာဆို အများကြီးပါပဲ။ နိုင်ငံခြားမှာပါ ဆရာလားတဲ့ Miss ဆုသိမ့် မြတ်နိုးဆိုရင် ကျွန်တော်တပည့်ပါပဲ’ ကိုစိုးလှိုင်အနေနဲ့ ဒီအတွက် သူ့ဘဝမှာ ဂုဏ်ယူခဲ့ရတာရှိသလို Gay တစ်ယောက်မို့ ပတ်ဝန်းကျင်က တိုက်ခိုက်မှုတွေကိုလည်း ခံစားခဲ့ရပါသေးတယ်။

‘ပညာရှင်တွေအနေနဲ့ ကိုယ့်ကို

မလိုတဲ့ သူတွေပေါ့။ သူ့မိ သွားမသင်နဲ့ သွားသင်ရင် မိန်းကလေးဆို ပေါ့ပေမယ့် ယောက်ျားလေးဆိုရင် နင်တို့ကို အေ ကိုက်မယ်။ ဒီလိုတွေပြောတော့ ကလေး တွေက သင်ချင်တယ်။ သူတို့အဖေ၊ အမေ တွေက သွားမသင်နဲ့သင်ရင် သေမယ် ပေါ့။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ဘာမှလုပ် တဲ့။ အကသင်ရုံလောက်ပါပဲ။ အဲလိုတွေ ကြားရတဲ့ အချိန်ကိုယ်စိတ်ကို ဖြေဖြေပြီး သင်ပေးရတာပေါ့။ အေကိုက်မယ် ဘာ ညာပြောတာ မိန်းမလျာတစ်ယောက်လို့ ခံယူထားလို့ သူတို့ပြောတာလို့ အဲဒီ ခေတ်က LGBT တွေကို ရွံရှာဖွယ် ကောင်းတဲ့ ရောဂါပိုးကူးစက်တတ်တဲ့ သတ္တဝါတစ်ကောင်အဖြစ် ပတ်ဝန်းကျင် က နှိမ့်ချဆက်ဆံတတ်တဲ့ သဘောထား တွေကို ပြန်ပြောပြနေပါတယ်။

သူ့အနေနဲ့ အဲလိုအထင်အမြင်သေး တဲ့ စကားတွေကို အရမ်းကို တိုက်ဖျက် ချင်တဲ့ စိတ်တွေ အဲဒီကတည်းက ဝင်ခဲ့ တာပါ။ အရင်တုန်းကဆိုရင် ထားဝယ်မှာ မိန်းမလျာတွေ အများစုနဲ့နေရာမို့ သူ တို့ခေတ်က မိတ်ကပ်လိမ်းဖို့ မပြောနဲ့ မျက်လုံးမှာ အမည်းရောင် ကာချယ်ဆို၊ ရင်တောင် လစ်ရင်လစ်သလို ရိုက်နှက် တာတွေ၊ စက်ဘီးနဲ့သွားရင် နောက်က ကန်ခဲ့တာတွေ၊ ကွမ်းတံတွေးနဲ့ ထွေးခဲ့ တာ တွေကိုတောင် ခံခဲ့ကြရတာပါ။

‘အခုချိန်မှာ ပွင့်လင်းလာပြီ။ အရမ်း ကောင်းတယ်။ အခု ကိုယ့်သားသမီးတွေ အကုန်လုံးက မိတ်ကပ်တွေ ကိုယ်စီနဲ့ ကိုယ့်တပည့်တွေ၊ ကိုယ့်သမီးတွေကို မြင်ရင် ပြောမိတယ်။ နင်တို့လေးတွေလို ငါ ပြန်နေချင်တယ်။ အခုအချိန်မှာ ငါ မဖြစ်တော့ဘူး။ ငါ့မှာလည်း ကိုယ့်အိမ် ထောင်နဲ့ကိုယ် ဖြစ်သွားပြီလို့ သူတို့ကို ပြောပြမိတယ်။ နင်တို့ အရမ်းကဲကောင်း တယ် စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့နေလို့ ဆုံးမဖြစ် တယ်’ သူက လက်ရှိ LGBT တွေအပေါ်

ပြောင်းလဲလာတဲ့ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်အမြင် ကို ထောက်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုပြောရင်း သူနဲ့ သူ့မိသားစု အကြောင်း ပိုသိချင်လာမိပါတယ်။ Gay လို့ခံယူထားတဲ့ သူ့ဘဝထဲကို မိန်းမတစ် ယောက်က ဘယ်လို ဝင်ရောက်လာသလဲ ဆိုတာကို ကိုစိုးလှိုင်က အခုလို ပြောပြ ပါတယ်။

‘ကျွန်တော်အမျိုးသမီးက ကျွန် တော် တပည့်မလေးပါ။ အကသင်တဲ့ တပည့်မလေးပါ။ ကောင်မလေးက အရမ်း ချစ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ဆံပင်ရှည် လေးနဲ့ သူ့ကို သနားချစ်ချစ်သွားတာ။ ကျွန်တော်က အစကတည်းက ဇာတ် လည်း ကဖူးတယ်။ မိန်းမလျာအက အဖွဲ့ ပေါ့။ ကတဲ့အချိန်မှာလည်း ကောင်မလေး တွေ ကျွန်တော်ကို ကြိုက်ကြတယ်။ ကောင် လေးတွေ စိတ်မဝင်စားဘူး။ အဲလို ခံခဲ့ရ တယ်။ ကောင်မလေးတွေ ဘာလို့ကြိုက် နေကြလဲ ငါ့ရုပ်၊ ငါ့ရည်လည်း ဘာမှမရှိ ဘူးလို့ ကျွန်တော် စဉ်းစားဖူးတယ်။ အယ်...သူတို့ တောင် ငါ့ကိုပြန်ကြိုက်တာ ကြိုက်မယ်ဆိုပြီး ပြန်ကြိုက်တယ်။ အဲဒီ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကိုမှ စွဲစွဲလမ်း လမ်း ဖြစ်သွားတာ။ အဲဒီ ကောင်မလေးနဲ့ သူ့အစ်မတွေ ရန်ဖြစ်ပြီးတော့ ဆင်းပြေ လာတယ်။ ကျွန်တော်ဆီ လာတယ်။ ကျွန်တော် အရမ်းအံ့သြသွားတယ်။ အိမ် ထောင်ကျမယ်လို့ မထင်ဘူး။ အိမ်ကို ပြန်ပို့ရင် ကိုယ့်ဘာသာ သတ်သေမယ် ဆိုလို့ ကျွန်တော်အမေကလည်း နင်တို့ လုပ်စရာ ရှိတာလုပ်ပေါ့။ အဲဒါနဲ့ အိမ် ထောင်ကျ သွားတယ်။ သူ့ကိုချစ်လို့လည်း ယူတာပေါ့’

လက်ရှိ ကိုစိုးလှိုင်မှာ သာယာတဲ့ မိသားစုလေးကို ပိုင်ဆိုင်နေပါပြီ။ အက နည်းပြအဖြစ်ရော၊ မိတ်ကပ်ပြင်ဆရာ အဖြစ်၊ ပန်းအလှဆင်တဲ့သူအဖြစ် အလုပ် မျိုးစုံ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အမျိုးသမီးက

စာရေးမတစ်ယောက်ဖြစ်ကာ သား ယောက်ျားလေး၊ နှစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ ပါတယ်။ သားအကြီးဆုံးကတော့ (၃) တန်း၊ ရောက်နေပြီဖြစ်ကာ အငယ်လေး ကတော့ မူကြိုစတင်နေပါပြီ။ Gay တစ် ယောက်လို့ခံယူထားတဲ့ ကိုစိုးလှိုင်အနေနဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝမှာ အခက်အခဲတွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ဝေဖန်တိုက်ခတ်မှုတွေကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ခဲ့လည်းဆိုတာ အခုလို ပြောပြပါတယ်။

‘ကိုယ်က Gay ဆိုတာလည်း ကောင် မလေးက သိတယ်။ မိန်းမလိုဝတ်ပြီး ဇာတ်က သွားတယ်။ သူ အနောက်က လိုက်တယ်။ Gay ဆိုတာကို သိသိကြီးနဲ့ ကျွန်တော်ကိုကြိုက်တော့ သူ့ကို ပိုချစ် သွားတာ။ သူပြောတာက ကျွန်တော်ကို အပေအရာလိုရော၊ အစ်ကို နေရာလိုရော သဘောထားတယ်လို့ ပြောတယ်။ Gay တစ်ယောက်အနေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွား တဲ့အခါ ပထမတုန်းက အရမ်းရှက် တယ်။ လမ်းတောင် မထွက်ဘူး။ သူ့ကို တင်ပြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့ သွားရမှာကို နည်း နည်းလေး ရှက်တယ်။ နောက်ပြီး လူတွေ ရဲ့ မျက်လုံးတွေက ကျွန်တော်ကြည့်လိုက် တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေက အထင်သေးတဲ့ မျက်လုံး တွေ၊ သူတို့ အိမ်ထောင်သက်တမ်းက ခိုင်ခံ့ပါ့မလား၊ တာရှည်ခံပါ့မလား၊ ဘယ် နှစ်ရက်ကြာမလဲ အဲလိုသဘောမျိုး။ အဲဒီ ကောင်လား၊ ကြည့်ပါလား၊ နောက်ဆို ယောက်ျားမိ ရောက်သွားမှာပေါ့။ အဲဒါ ကို ကျွန်တော်သိတော့ ခြေထောက်... သူတို့ အထင်နဲ့ အမြင်နဲ့ လွဲသွားအောင် ငါလုပ် ရမယ်။ ငါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ မိန်း ကလေးရဲ့သိက္ခာလည်း မကျရလေအောင် ကိုယ့်မှာ နှမ၊ အစ်မလို စာနာပြီး ကြိုးစား ခဲ့ရတယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အိမ် ထောင်သက်တမ်း (၁၀) နှစ်ရှိသွားပြီ’ ပြောရင်း သူ့မျက်နှာက လေးနက်တည်

ညီညွတ်မျှဝေ ဥပဒေ

**Access to Justice Program
COLORS RAINBOW**

Colors Rainbow အဖွဲ့၏ Access to Justice Program အနေဖြင့်
LGBT များအတွက် အခမဲ့ရှေ့နေ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊
ဥပဒေအသိပညာပေးခြင်း၊ ဥပဒေအကြံပေးခြင်းနှင့်
နှစ်သိမ့်ဆွေးနွေးပေးခြင်းများ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ

Website: colorsrainbow.org
Email : colorsrainbow.crb@gmail.com
Join us on Facebook: /ColorsRainbowYangon/
Phone: 09 400447181, 09 894207921

ကိုယ့်ရဲ့အိမ်မက်တွေကို လက်မလျှော့လိုက်ပါနဲ့ ဆိုတဲ့

ချမ်းမြေ့ညီညီ၊ ရဲရင့် တို့နှင့်

တွေဆုံမေးမြန်းခြင်း

Chan Myae Nyi Nyi &

သရုပ်ဆောင်ရဲ့ In & Out ကဏ္ဍအတွက် ရွေးချယ်ထားသော သူတွေကတော့
ချမ်းမြေ့ညီညီနဲ့ ရဲရင့်ဆိုတဲ့ သရုပ်ဆောင်သစ်လေးနှစ်ယောက်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့နှစ်ဦးဟာ A Blue-Sky LGBT ဇာတ်ကားလေးနဲ့ LGBT လူငယ်
တွေကြားမှာ ရေပန်းစားနေတဲ့ လူငယ်သရုပ်ဆောင်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ ပါသနား၊ သူတို့ရဲ့ ခံယူချက်၊ ဒီဇာတ်ကား၊ ဖိုက်ထူးခြင်းအကြောင်းများနဲ့
အထူးချစ်စရာကောင်းတဲ့ အလှုပ်ရိုက်များကို မေးမြန်းတင်ပြထားပါတယ်။

Rainbow
WEDDINGS

Ye Yint

Rainbow

ချမ်းမြေ့သည်

■ ပထမဆုံးအနေနဲ့ ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်ဖြစ်ခဲ့ပုံလေး ပြောပြပေးပါဦး။

လက်ခံဖြစ်ခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပထမဆုံး Facebook မှာ Blue Sky အတွက် သရုပ်ဆောင် ခေါ်တယ်။ ဒါကိုတွေ့တော့ စိတ်ဝင်စားတာနဲ့ လျှောက်ဖြစ်တယ်။ Casting တွေ အဆင့်ဆင့်ဝင်ပြီး နောက်ဆုံးမှ သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့တာပါ။

■ ဒီကားကို သရုပ်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့တာက LGBT ဖြစ်လို့လား။ သရုပ်ဆောင်ဘဝကို ရူးသွပ်လို့လား။

သရုပ်ဆောင်ပညာကို ရူးသွပ်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ကင်မရာရှေ့မှာ တစ်ခါမှ မရိုက်ဖူးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြဇာတ်တွေမှာ ပါဖူးတဲ့အတွက် အတွေ့အကြုံက ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် ဝါသနာလည်းပါတယ်။

■ ဇာတ်ကားထဲမှာ တွေ့ရသရုပ်ဆောင်နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းနမ်းတဲ့ အခန်းတွေ ပါလာခဲ့တာကိုလည်း တွေ့ရတယ်။ ဘယ်လိုခံစားပြီး သရုပ်ဆောင်ခဲ့သလဲ။

ကျွန်တော်ကတော့ ဇာတ်ကားမရိုက်ခင် ဇာတ်ညွှန်းဖတ်လိုက်ကတည်းက အောင်ခန့် ဇာတ်ကောင်အတိုင်းပဲ စိတ်ထဲ နှစ်ထားလိုက်တယ်။ အောင်ခန့် ဘယ်လိုပုံစံလဲ၊ ပြင်ပမှာဆို ဘယ်လိုပုံစံ ရှိမလဲဆိုတာ တွေ့တယ်။ သဘာဝကျအောင် လေ့လာထားတာတွေ ရှိတယ်။ ပြီးတော့ သရုပ်ဆောင်မှုအပိုင်းမှာ စကားပြောခန့်တွေက အများကြီးမပါဘူး။ မျက်လုံးနဲ့ပဲ သရုပ်ဆောင်ရတာ များတယ်။ ဒီအတွက်လည်း အများကြီး လေ့ကျင့်ထားခဲ့တာတွေ ရှိပါတယ်။

■ ဆံပင်တွေကို ညှပ်ပစ်တဲ့အခန်းမှာ မျက်ရည်ကျတာ တွေ့တယ်။ အဲဒါကိုကြည့်ပြီး တချို့က ထိရှသွားတယ်ပေါ့။ ခံစားမှုက သူ့အလိုလို ဖြစ်လာတာလား။

ဆံပင်ညှပ်တဲ့အခန်းက တစ်ခါပဲ ရိုက်လို့ရမယ်။ ဒါရိုက်တာက ဒီလိုဒီလို လိုချင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြထားပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားပါတယ်။ ခံစားမှုကတော့ အောင်ခန့်ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကောင် အတိုင်းပဲပေါ့။ အောင်ခန့်က ဆံပင်အရှည်ကို ကြိုက်တယ်။ သူ မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားတဲ့

အရာတစ်ခုကို သူကိုယ်တိုင် ဆုံးရှုံးခံလိုက်တယ်။ စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်လို့ တွေးတဲ့အခါ မျက်ရည်က အလိုလို ကျလာတာပါ။

■ နောက်ထပ် LGBT ဇာတ်ကားတွေမှာ ကမ်းလှမ်းလာခဲ့ရင် သရုပ်ဆောင်ဖို့ ရှိသေးလား။

ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ကိုက်ညီမယ့် ဇာတ်လမ်းတွေ ရှိခဲ့ရင် ကျွန်တော်ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မှာပါ။

■ ဒီဇာတ်ကားထဲက Gay ဇာတ်ရုပ်ကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ လူမှုဘဝအပေါ် ထိခိုက်တာမျိုးတွေ ရှိလာနိုင်မယ်လို့ထင်လား။

ရှိလာနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သုံးတန်း၊ လေးတန်း အရွယ်ကတည်းက ကျွန်တော့်ကို ဂေ။ အခြောက်ဆိုပြီး ခွဲခြားဆက်ဆံခံရတာတွေ ရှိခဲ့တယ်။ နယ်ကျောင့်လေး၊ ဖြစ်တဲ့အခါ ပိုဆိုးတယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကအစ ခွဲခြားဆက်ဆံကြတာ။ ဒါကြောင့် အခုချိန်မှာ ခွဲခြားဆက်ဆံလာတာမျိုးတွေ ရှိခဲ့လည်း သိပ်ပြီ။ မထူးဆန်းတော့ဘူးလို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

■ ဒီတွေကို ဘယ်လိုတွန်းလှန်ခဲ့လဲ။ ရေင့်နှုတ်ပိတ်ပြီးနေခဲ့လား။ ဒါမှမဟုတ် တစ်ခုခု တုံ့ပြန်တာမျိုးတွေရှိခဲ့လား။

အစပိုင်းကတော့ ခေါ်သထွက်တယ်။ နောက်ပိုင်းကိုယ် ကြုံလာတာတွေ များတဲ့အခါ ဥပက္ခာပြတတ်သွားတယ်။ အစစအရာရာသာ ဂရုစိုက်နေရင် ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ ရှေ့ဆက်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ကိုယ့်ဘဝကို ရှေ့ဆက်ပြီး ကိုယ်တိုင် လမ်းလျှောက်နေရမယ်။ ကိုယ်တိုင်ပဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်နေရမယ် မဟုတ်လား။ ဂရုစိုက်သင့်တာမျိုး ဆိုရင်တော့ ဂရုစိုက်ပါတယ်။ ကိုယ့်ဘက်က ဂရုစိုက်ဖို့ မလိုတာမျိုးဆိုရင်တော့ ခေါင်းထဲမထားတော့ဘူး။

■ Gay တစ်ယောက်အနေနဲ့ တခြားလူတွေထက် ပိုပြီး ရုန်းကန်ရတာမျိုး ရှိလား။

Gay တစ်ယောက်ဆိုတာထက် လူသားတစ်ယောက်ပေါ့နော်။ အရမ်းကို ကြိုးစားရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးဆို ပိုသိသာတယ်။ လူက ပိန်ပိန်သေးသေးစို့ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ကို အထင်ကြီးချင်စရာမရှိဘူး။ ပညာရေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အလုပ်ခွင်ထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ် သူများတစ်ဆင့်ဆို ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဆကြိုးစားရတယ်။ သူများထက် ရှေ့ရောက်အောင် ကြိုးစားမှတန်းတူလို့ လူတောင်က သတ်မှတ်တာခံရမှာလေ။

Rainbow II

ရဲရင့်

■ ရဲရင့်အနေနဲ့ ဒီဇာတ်ကားမှာ ဘယ်နေရာက ပါဝင်ထားပါသလဲ။

ဒီဇာတ်ကားက အောင်ခန့်နဲ့ ဝေယံ ဆိုတဲ့ ကောင်လေး နှစ်ယောက်ရဲ့ ဇာတ်ပေါ့။ ကျွန်တော်က ဒီကားမှာ ဝေယံ နေရာကနေ ပါဝင်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်က တည်ငြိမ်တဲ့၊ ယောက်ျားဆန်တဲ့ အပိုင်းကို သွားရတယ်။ အတွဲညီညီ သရုပ်ဆောင်ရတဲ့အခါ ကျွန်တော်က ယောက်ျားဆန်တဲ့ပုံစံ အမူအရာ လေးတွေနဲ့ သရုပ်ဆောင်ရပါတယ်။

■ ဒီလိုမျိုး သရုပ်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့ပုံလေး ပြောပြပေးပါ။

ကျွန်တော် ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်ဖြစ်ပုံက ခါရိုက်တာ ဟိန်းသွေးမောင်နဲ့က အရင်ကတည်းက ခင်တယ်။ ဒီဇာတ်ကား ရိုက်ဖို့အတွက် Facebook မှာ ခေါ်တာ တွေ့တယ်။ အဲဒီမှာ ဝင်လျှောက်ရင်းနဲ့ ရိုက်ဖြစ်သွားတာပါ။

■ ရဲရင့်အနေနဲ့ ဒီဇာတ်ကားက ပထမဦးဆုံးဆိုတော့ သရုပ်ဆောင်ပိုင်းမှာ အခက်အခဲတွေ ရှိခဲ့သေးလား။

ရှိတာပေါ့။ သရုပ်ဆောင်ပိုင်းမှာ ပထမဦးဆုံးဆိုတော့ အခက်အခဲရှိတယ်။ အခက်အခဲရှိပေမယ့် အလုပ်တဲ့လုပ်တဲ့ သူတွေက Professional ဆန်တယ်။ အလုပ်ကို အလုပ်နဲ့ တူအောင် လုပ်ကြတယ်။ အားလုံးကလည်း ကူညီပေးတယ်ဆိုတော့ အရမ်းခက်ခဲတာရယ်လို့ မရှိဘူး။ အကုန်လုံး ကြိုးစားလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

■ ရဲရင့်အနေနဲ့ ဒီဇာတ်ကားမှာ ပထမဆုံးလည်းဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ LGBT တစ်ယောက်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်တာဖြစ်လို့ အမှတ်ရစရာတွေကော၊ အဲလိုနေရာမှာ သရုပ်ဆောင်တာမှာ အခက်အခဲတွေ ရှိခဲ့သေးလား။

ကျွန်တော်အနေနဲ့ LGBT ဇာတ်ရုပ်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီဇာတ်ကားကိုရိုက်တာ အနုပညာကို စိတ်ဝင်စားလို့ပါ။ အနုပညာကို လုပ်ချင်တဲ့အခါ ကိုယ်ဘယ်လောက်လုပ်နိုင်လဲပေါ့။ ကိုယ့်မှာ အနုပညာအရည်အသွေး ဘယ်လောက်ရှိသလဲပေါ့။ သိချင်တဲ့အနေနဲ့ပဲ ရိုက်တာပါ။ LGBT ဇာတ်ရုပ်မို့လို့ မရိုက်ဘူး။ ရိုက်တယ် အဲလိုမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ ဘာတွေရလိုက်လဲဆိုရင် ကိုယ့်အတွက် အတွေ့အကြုံတွေ ရလိုက်တယ်။ အမှတ်ရစရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ အလုပ်က အဖွဲ့နဲ့လုပ်ရတာဆို

တော့ တစ်ယောက်တည်း၊ လုပ်ရတာမဟုတ်လို့ အကုန်လုံး ကောင်းမှ ကိုယ်ကကောင်းမှာမို့လို့ အကုန်လုံးနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေရတယ်။

■ ဒီလိုမျိုး ရိုက်ကူးလိုက်တဲ့အတွက် အရင်တုန်းက LGBT အပေါ် ရဲရင့် ခံယူထားတဲ့ အမြင်နဲ့ အခုအမြင်ကကော ဘယ်လို ပြောင်းလဲသွားတာတွေ ရှိသလဲ။

အဲလိုမျိုးကြီး ပြောင်းလဲသွားတာရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ LGBT ဆိုတာကလည်း လူသားတွေပဲလေ။ သူတို့မှာ ထူးခြားတာလည်း မရှိဘူး။ သူလိုကိုယ်လိုပဲ အကုန်လုံးက။ ကျွန်တော်အတွက် အမြင်က ဘာမှပြောင်းလဲသွားတာ မရှိဘူး။ ထူးထူးခြားခြားလည်း မရှိပါဘူး။

■ ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်ရိုက်ကူးရင်း အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လူတွေ သတ်မှတ်ထားတာတွေအပေါ် ကိုယ့်အနေနဲ့ ဘယ်လို သုံးသပ်မိခဲ့သလဲ။

လူတိုင်းမှာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဘဝဆိုတာ သပ်သပ်ရှိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အခြေအနေနဲ့ ဝမ်းစာအတွက် ကိုယ်ရွေးချယ်ထားတဲ့ ဘဝတစ်ခုက ရှိတာပေါ့။ ကိုယ့်မသိစိတ်မှာ ဖြစ်ချင်နေတဲ့ အရာတစ်ခုကတော့ နောက်တစ်ခု ဖြစ်မှာပေါ့။ အဓိက ပြောချင်တာက ဘာကိုမဆို အချစ်ကိစ္စမှာပဲဖြစ်ဖြစ် တခြားကိစ္စမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အိမ်မက်တွေကို ဘယ်တော့မှ လက်မလျှော့လိုက်ဖို့ပေါ့။

■ ရဲရင့်အနေနဲ့ နောက်ထပ် ဒီလိုဇာတ်ကားမျိုးတွေရိုက်ဖို့ ကမ်းလှမ်းလာရင်ကော လက်ခံသွားဦးမှာလား။

ကျွန်တော်အနေနဲ့ နောက်ထပ် အခွင့်အရေးရှိရင်တော့ အများကြီး ကြိုးစားချင်ပါသေးတယ်။ ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်အပေါ်မှာတော့ အကောင်းဆုံး ကြိုးစားထားပါတယ်။

အညို၊ ကြယ်စင်လင်း

ရွှေပြိုင်ရေစက် ကြွယ်ဝခြင်း

မရောက်တာ ကြာပြီဖြစ်သည့် မွေးရပ်မြေ။ ကျောခိုင်းခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်သည့် အတိတ်။ ထိုအရိပ်တွေထဲ ရထားလေးဟာ တရွေ့ရွေ့ နှင်၏။

တစ်ရိပ်ရိပ် ဖြတ်သွားသည့် မြင်ကွင်းတွေဟာ လင်း၏စိတ်ကို လွှမ်းမောစေသည်။ ဆောင်းဦးလေပြေ၏ အငွေ့အသက်ကလေးရယ်၊ ရထားလမ်းနံဘေးမှ ရိပ်သိမ်းပြီးကာစ စပါးခင်းတွေရယ်၊ လိမ္မော်ရောင်တောက်သည့် ကောင်းကင်ပေါ် အိပ်တန်းပြန့်ကြဲမည့် ငှက်ကလေးတွေရယ်ကို ရထားပြတင်းဘေး ခေါင်းမှူးကြည့်မိတော့ တကယ့်ကို အလွမ်းတော့ကို ဖြတ်လိုက်ရသလိုပင်။

မြင်ကွင်းအဆုံးမှ လယ်ကွင်းအစွန်းဘေး၏ တောင်တန်းကြီးပေါ်မှာလည်း နေမင်းကြီးက မေးတင်တော့မည်။ လင်းတို့ မြို့ကလေး၏ တစ်နေ့တာကို ရထားဥဩရွှေသံဖြင့် ကန့်လန့်ကာ ပိတ်တော့မည်ဖြစ်၏။ မကြာမီအချိန်တွင် သူစောင့်နေမည့် ဘူတာအိုလေးဆီ လင်း ရောက်ရှိတော့မည်။

‘.....’
‘.....’
‘.....’

ဥဩရွှေသံနှင့်အတူ ဘူတာရုံလေးကို ရထားဝင်လာတော့ ညနေ (၄) နာရီခွဲနေပြီ။ လူမစုံသည့် ဘူတာရုံလေးထဲ လင်း သူ့ကိုသာ ရှာမိသည်။ လာကြိုမည်ဟု ကတိခံထားသည့်အတွက် ခြေချင်း လိမ်နေကြသည့် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီများကို မသိဟန်ဆောင်ရင်း ဘူတာအဝင်ဝကို ငေးမောနေမိသည်။ ခဏအကြာတော့ ဆိုင်ကယ်ဦးထုပ်ကို လက်မှာကိုင်ရင်း ဘူတာရုံလေးထဲ ဝင်လာသည့် အသက် (၂၆) အရွယ် အမျိုးသားတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုသူဟာ လင်း မျှော်နေသည့် သူသာ ဖြစ်၏။

‘ဆောရီဟာ...ငါ နည်းနည်းနဲ့
နောက်ကျသွားတယ် သူငယ်ချင်း။ မရောင်
အလှဆင်တဲ့အဖွဲ့ ရောက်လာတော့ ပစ္စည်း
တွေ ကုချနေလို့’

သူ ဆင်ခြေဟာ ရင်ထဲမှာ နှင့်ကနဲ
ဖြစ်သွားပေမယ့် လင်း နားလည်သည်
ဟူသော အပြုံးဖြင့် လက်ထဲမှာပါလာသည့်
လက်ဆောင်ပစ္စည်းအထုပ်ကို သူ့အား
လွှဲပေးလိုက်လေသည်။

လင်း ပေးလိုက်သည့် အထုပ်များ
ကို ဆိုင်ကယ် ရှေ့ခြင်းထဲသို့ ထည့်ကာ
လင်း၏ ခရီးဆောင်အိတ်ကိုလည်း ဆိုင်
ကယ် အရှေ့ဝှေ့ကြားထဲသို့ ထည့်ရင်း
ဆိုင်ကယ် စက်ကို နှိုးလိုက်လေသည်။
လင်းကိုလည်း ဆိုင်ကယ်ပေါ်သို့ တက်
နိုင်လေသည်။ လင်းသည် တို့ဆေးမိထား
သူပမာ သူ နှိုင်းစေမှုအတိုင်း လင်းလိုက်
လုပ်ရင်း ဘာစကားမှ မဆိုဖြစ်ဘဲ လိုက်
ပါသွားလေ၏။ နေဝင်ဆည်းဆာဟာ
လှပ၏။ လွမ်းဖွယ်လည်း ကောင်း၏။
သူ့ခါးကိုဖက်ရင်း တရွေ့ရွေ့နှင်လာသည့်
ခရီးမှာ ရင်ခုန်သံတွေဟာ ဟိုယခင်ကလို
လတ်ဆတ်နေဆဲပေ။

ဟိုအရင်စိတ်တွေနှင့်ဆို သူ့ခါးဖက်

ကာ ယခုလို ဆိုင်ကယ်စီးနေရလျှင်
တလောကလုံးကို အပိုင်စားရထားသလို
ပျော်နေမိမည်ပင်။ ယခုတော့ဖြင့် လို
အပျော်တွေကို ဘယ်အတိတ်တွေထဲ ပြန်
ကောက်ရမည်နည်း။

‘ခပါရိတ်ချိန်ရောက်တိုင်း ဒီနားက
လယ်တွေကို နှုတ်တယ်ကွာ၊ ဒီလယ်
တွေ မစိုက်ဖြစ်တာ ငါနှစ်ကိုနေပြီ၊ အသိမ်း
ခံထားရတာလေ၊ ငါတို့နားက ရွာတွေ
တောင် ကံကောင်းလို့ လွတ်တာ၊ ခါ
တောင် စက်ရုံဆောက်မယ့်ဘက်နဲ့ မလွတ်
လို့ နှင်းတို့ မြေတွေ ပါသွားသေးတယ်’

အဆက်စပ်မရှိသည့် စကားတွေနှင့်
ငြိမ်သက်နေသည့် အနေထားကို သူက
စ၍ လှုပ်နှိုးလိုက်လေသည်။

အထုပ်များကို
နေရာချပေးပြီးသည်နှင့်
လက်အောင်ပေးလိုက်သည့်
အထုပ်များကိုဆွဲကာ
သူ့အိမ်ဘက်ကို
ဆိုင်ကယ်တွန်း၍
ပြန်သွားလေသည်။
သူ့နောက်ကျော
ငေးကြည့်ရင်း
ဖော့ဒဲသုဉ္ဇူ အဖော့ထွတ်
ပြည်စုးကား
ချလိုက်လေသည် ...

သူ ပြောသည့်စကားထဲ နှင်း၊ ဆီ
သည့် အမည်ကြောင့် လင်း၊ နှင်းခက်ကို
သတိရသွားမိသည်။

လင်း၊ မက်မောပါလျက်နှင့် စွန့်
လွှတ်ခဲ့သည့် အတိတ်ထဲမှာ သူ့ရယ်၊
နှင်းခက်ရယ်၊ အညိုရောင်သန်းနေသည့်
ရွာတန်းနံဘေးက မြေခိုလမ်းကလေးတွေ
ရယ် ပါသည်။ ပြီးတော့ မြစ်မီးရောင် လဲ့
နေသည့် လယ်ကွင်းတွေနှင့် ဘော်ငွေ
ရောင် စိုင်းနေသည့် (.....) မြို့၏
တောင်တန်းကြီးတွေလည်း ပါ၏။ ခရေ
တွေဝေသည့် မြေ။ စွန့်ပန်းတွေကြွေသည့်
ချောင်း။ ငယ်မော်တွေရှိသည့် ဤနေရာ
ကို ဆယ်စုနှစ် တစ်စုကြာမှ ပြန်လာခဲ့
သည့် လင်းဟာ ယခုတော့လည်း အရာ
ရာ သူ့စိမ်းပမာ။ လင်းနှင့် ဘယ်အရာမှ
မသက်ဆိုင်တော့သလိုပင်။

‘နှင်းခက်... နေကောင်းလား’

‘အင်း... ကောင်းပါတယ်။ အခု
တောင် သူက လိုက်လာချင်တာ၊ ဆိုင်
ကယ်မအားလို့ နေခဲ့တာ’

ဘာပြောရမှန်း မသိ၍ ရှာကြ မေး
လိုက်ပေမယ့် လင်း၊ မေးခွန်းက ကြောင်
တောင်တောင် နိုင်လှသည်။ မနက်ဖြန်၊
သဘက်ခါပဲ မင်္ဂလာဆောင်တော့မည့်
သတို့သမီးကို နေကောင်းရဲ့လားဟု မေး
ရမည့် စကားအပြင် မရှိသည်အထိ သူနှင့်
လင်းကြားမှာ စကားတွေက အဲ့လောက်
ရှုပ်ပါခဲ့လေပြီလား။ တစ်ခါက တစ်ယောက်
လည်ပင်း၊ တစ်ယောက်ဖက်ရင်း၊ စကား
တွေ ဖောင်ဖွဲကာ ရင်းနှီးခဲ့ကြသည့် ဆက်ဆံ
ရေးတွေ ဘယ်ကာလတွေထဲ အိပ်၍ကျန်
ခဲ့ပြီလဲ။ မြို့နှင့် ဆယ်မိုင်ခန့်ဝေးသည့် လင်း၊
တို့ရွာကလေးဆီ အချိန် တစ်နာရီလောက်
ဆိုင်ကယ်မောင်းပြီးချိန်မှာဖြင့် ရောက်ရှိ
၍ လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ရွာကိုရောက်တော့
မိုးပင်မှောင်စ ပြနေပြီ။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်
နှစ်ခန့်ကဆိုလျှင် ကိုယ့်ရွာကို ကိုယ်ဝင်
ထွက်တိုင်း စစ်မည့်ဆေးမည့်သူ မရှိပေ။

ယခုဖြင့် ထိုသို့မဟုတ်တော့ပေ။ တစ်ခုရှိ
သည်က နေ့ဆို ဖုန်တထောင်းထောင်း။
မိုးဆို ဖွက်တတောတောနှင့် မြို့ပေါ်သွား
သည့်လမ်းလေးဟာ ဟိုအရင်လို မြေခိုလမ်း၊
မဟုတ်တော့ဘဲ ကွန်ကရစ်လမ်းကြီး၊
ဖြစ်သွားခြင်းပေ။ ရွာထဲတွင် လျှပ်စစ်မီး
များလည်း ရှိနေပြီဖြစ်၏။ အချိန်ကာလ
တစ်ခုမှာ အရာရာဟာ ပြောင်းလဲသွား
လေပြီ။

လင်းတို့ရွာလေး ပြောင်းလဲသွား
သလို၊ လင်းတို့ ငယ်စဉ်က ခင်ခဲ့ကြသည့်
သူငယ်ချင်းများ၏ ဘဝတွေလည်း ပြောင်း
လဲသွားကြလေပြီ။ တချို့သူငယ်ချင်း၊
မိတ်ဆွေများလည်း လင်း၊ တို့လိုပင် ရွာ
မှာ မနေကြတော့ပေ။ လင်းတို့ အိမ်ဝိုင်း
လေးဟာ ကိုယ်နဲ့ မသက်ဆိုင်သည့်
မိသားစုတွေနှင့်အတူ အေးချမ်းစွာ တည်
ရှိနေသည်။

ဤအရွှေ့ ဤအကွေ့တွေထဲ မပြောင်း
လဲဘဲ ကျန်ခဲ့သည်က သူ့ရယ်၊ လင်းရယ်
နှင်းခက်ရယ်သာ ဖြစ်လေ၏။

‘ရောက်ပြီ၊ ခါ တည်းရမယ့် အိမ်ပဲ’

ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ရွာ ပြန်လာပေမယ့်
ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်ရာ မရှိတော့၍ သူ စီစဉ်
ပေးသည့် အိမ်မှာပင် တည်းရလေတော့
မည်။

ဤအရပ်ကို အခုလိုပြန်လာဖြစ်တာ
သူခေါ်၍ လာခြင်းဖြစ်ပေမယ့် သူ့အိမ်
တွင်၊ နှစ်ဘက်မိဘ ဧည့်သည်များဖြင့်
ပြည့်နေ၍ သူ့အိမ်နှင့်နီးသည့် သူငယ်ချင်း၊
အိမ်တွင် တည်းရလေခြင်းအတွက် လင်း၊
နည်းနည်းတော့ ဝမ်းနည်းမိ၏။

‘ဖြစ်နိုင်ရင် အိမ်မှာ တည်းရချင်
တာ၊ လူတွေကပြည့်နေတော့ မလွတ်လပ်
မှာ စိုးတယ်’

‘ရပါတယ်၊ လင်း၊ အဆင်ပြေတယ်’

သူ့ရှေ့မှာဆို အဆင်မပြေသည့်
စိတ်ကို ဖုံးကွယ်ကာ အဆင်ပြေချင် ဟန်
ဆောင်တတ်သည်က ဟိုယခင်ကတည်း။

က လင်း၏အကျင့်ပေ။ အချိန်ကာလ မည်မျှပင်ကြာစေ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိပေ။ သူလည်း ခါကို သိသည်ဖြစ်မည်။ အထုပ် များကို နေရာချပေးပြီးသည်နှင့် လက် ဆောင်ပေးလိုက်သည့် အထုပ်များကိုစွဲ ကာ သူ့အိမ်ဘက်ကို ဆိုက်ကယ်တွန်း၍ ပြန်သွားလေသည်။ သူ့နောက်ကျော ငေး ကြည့်ရင်းမောခဲ့သမျှ အမောတွေကို ပြည် ပုံကားချလိုက်ရလေသည်။

ဒီတစ်ခေါက်ဟာ နောက်ဆုံးတွေ့ ဆုံခွင့် ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်လား။ သူ ရယ်၊ လင်းရယ်၊ နှင်းခက်ရယ် သုံးယောက် ဆုံကြမည့်ပုံမှာ သူတို့ကိုလှပစွာ ပြုံးပြဖို့ လင်း အသင့်ရှိနေရတော့မည်။

ပန်းသတင်းxxx လေညှင်းဆောင် သလိုxxxလူသတင်းxxxလူချင်းဆောင် လို့xxxပုံ့ပုံ့သင်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်းလှပစွာ ချင်းတို့ မင်္ဂလာသတင်း...

မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်မှ သီချင်းသံလေး ပျံ့လွင့်လာတော့ ခါဟာ အိပ်မက်မဟုတ် သည်ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ လက်ခံပေး လိုက်ပါသည်။ မှားယွင်းခဲ့ဖူးသည့် ချစ် ခြင်းတရားတွေ အခုတော့လည်း လမ်းမှန် ပေါ် ရောက်ရှိသွားခဲ့လေပြီ။ လင်း ကျ နပ်ပါသည်။ လင်းသိသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဆိုတာ လင်း ချစ်ရသူတွေ ရယ်မော ပျော်ရွှင်နေတာမျိုးပေ။

‘လင်း...ရေ’

အချိန်ကာလများစွာ ကြာမြင့်နေပေ မယ့် ဤအသံကိုဖြင့် လင်း မမေ့သေး ပေ။ မေ့နိုင်စရာလည်း မရှိခဲ့ဘူး မဟုတ် လား။

‘နှင်းခက် လာလေ’

‘နှင်းကလည်း အိမ်ဘက်ကို တခါ တည်း လိုက်မလာဘူး။ နှင်းက သတိရ နေတာကို’

‘ခရီးပန်းလာလို့ပါ နှင်းခက်ရယ်၊ အေးအေးမှ လာမလို့ လုပ်နေတာ’

‘နှင်းက အရင်အတိုင်းပဲနော်၊ ချော နေတုန်းပဲ’

နှင်းခက်အပြောကို လင်းရေငုံနှုတ် ပိတ် တုံ့ပြန်လိုက်တော့ နှင်းခက် အားမ လို အားမရ ဖြစ်သွားပုံပင်။

‘လင်းကလေ ဒီကထွက်သွားတဲ့ အချိန်ကလို့ပဲ နှင်းအပေါ် အေးစက်စက်နဲ့’

နှင်းခက်၏ အပြောကို လင်းပြုံး၍ သာ တုံ့ပြန်မိသည်။ ထိုအပြုအမူကြောင့်

နှင်းခက် မျက်နှာတစ်ချက်တော့ ပျက်သွားလေသည်။ စိတ်ထဲကမပါလျှင် မျက်တောင်ခတ်ဖို့ပင် ဝန်လေးတတ်သည့် လင်း၏ အကျင့်ကို နှင်းခက်က ပိုသိလိမ့် မည်။

နှင်းတို့တွေ ဘယ်လိုနေမှ ဟိုအရင် လို ပြန်ဖြစ်နိုင်မှာလဲ လင်း၊ လင်းဟာ အရမ်းအဖွဲကြီးတာပဲ၊ နှင်း တို့ရဲ့ အတိတ် တွေကို ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်လေးတောင် မှ မေ့မစ်လိုက်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူးလား။ အခုလည်း လင်း ဒီကိုပြန်လာတာ ကိုမင်း က အတင်းခေါ်လို့ မဟုတ်လား၊ လင်း စိတ်နဲ့ လင်းကိုယ်ဆို လာမှာမဟုတ်ဘူး မှတ်လား’

နှင်းခက်ဟာ အရင်အတိုင်းပင်။ ရင်ကျက်သင့်သည့် အရွယ်ရောက်လာ ပေမယ့် ယခုချိန်ထိ သူ ပြောချင်သည့် စကားဆို ထိန်းချုပ်ခြင်းမရှိ ပွင့်လင်းစွာ ပြောနေဆဲပေ။ နှင်းခက်ကလည်း နှင်း ခက် အကျင့်တိုင်း ပြောချင်ရာပြော၊ လင်းကလည်း လင်းအကျင့်တိုင်း ပြန် မဖြေချင်သည့် စကားဆို ပြုံး၍သာ နှုတ် ဆိတ်နေမိတော့ ‘လင်း...ဟာ’ ဆိုပြီး နှင်းခက် ငိုလေသည်။ ဤသို့တော့လည်း လင်းမှာ မနေနိုင်။

‘နှင်းခက်ရယ် နှင်းလည်း အရင် တိုင်းပါပဲဟာ၊ တခုခုဆို ငိုမယ်၊ ရစ်မယ်၊ ဂျစ်တိုက်မယ်၊ နှင့်အသက်ပဲ ၂၅၊ ၂၆

ဖြစ်နေပြီ ရင်ကျက်သင့်ပြီလေဟယ်’

‘နှင်းက သူများတွေနဲ့ဆို ရင်ကျက် ပါတယ်၊ လင်းနဲ့တွေ့ရင်သာ’

နှင်းခက်က စကားကို ဆက်မပြောဘဲ အသံတိတ်သွားပေမယ့် သူစိတ်ကို လင်း နားလည်ပါသည်။ ဤသို့ နားလည်မှုနှင့် အတူ ရင်ထဲမှာလည်း အမည်မဖော်တတ် သည့် ခံစားချက်များ ဖြတ်သန်းသွားလေ သည်။ နားထဲမှာလည်း အတိတ်က နှင်းခက် ပြောခဲ့သည့် စကားသံတချို့ကို ပြန်ကြားယောင်မိသည်။

‘နှင်းက လင်းကို ချစ်နေတာ၊ အဲ့ဒါ ကို လင်း မသိတာလား၊ သိရက်နဲ့ နှင်းကို ကိုမင်းနဲ့ အောင်သွယ်နေတာလား’

ထိုနေ့က နှင်း၏ ဖွင့်ဟ ဝန်ခံချက် ကြောင့် လင်း အတော်တုန်လှုပ်ခဲ့ရသည်။ ပူးပွင့်သစ်စ အရွယ်တွေ၏ ချစ်ခြင်းတရား တွေဟာ အဲ့ဒီကစ လမ်းလွဲခဲ့ကြသည်။ သုံးပွင့်ဆိုင်းခဲ့သည့် အချစ်ဓာတ်လမ်းမှာ သုံးယောက်စလုံး နာကျင်ခဲ့ရသည်။

သူတို့တွေကို လင်း နားမလည်တော့ ပေ။ လင်းထွက်သည်နှင့် အရာအားလုံး ပြီးပြတ်သွားသည့် ဓာတ်လမ်းကို အချိန် ဆယ်နှစ်ကြာမှ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ပြန်အသက်သွင်းချင်ရသည်လဲ။

‘လင်းက နှင်းအပေါ် သံယောဇဉ် ပြတ်သွားပြီလား’

‘သံယောဇဉ်ဆိုတာ ပြတ်တယ်လို့ မရှိပါဘူး’

‘ခါဆို ရပ်တန့်သွားတာလား’

နှင်းခက်၏ အမေးကို လင်း မဖြေ တတ်ပေ။ မဖြေချင်သည်ဆိုလျှင် ပိုမှန် မည်လား။ မေးခွန်းသည် ဖြေရခက်ပါ သည်။ ရပ်တန့်သွားပြီဟု ဖြေလျှင် နှင်းခက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရမည်။

မရပ်တန့်ပါဟု ဖြေပါလျှင်လည်း နှင်းခက်အား မျှော်လင့်ချက်ပေးရာ ကျ မည်။ ထို့ကြောင့် လင်း၏ မူအတိုင်း နှုတ်ဆိတ်၍သာ နေလိုက်၏။

သူတကယ်
ပျော်နေသည်ပေ။
ဤမျှနှင့် လင်း ကျေနပ်ပါပြီ။
လင်း ချစ်ရသူရယ်၊
လင်းသံယောဇဉ်ရှိရသူရယ်၊
ထိုသူတို့ ပျော်နေတာကို
မြင်ချင်ခြင်းဟာ
လင်းသိသည့်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာပင်...

‘နှင်းကတော့ ဘယ်တုန်းကမှ မရပ်
တန့်ခဲ့ဖူးဘူး၊ လင်း။ လင်း၊ ထွက်သွားပေ
မယ့် လင်း၊ အပေါ်ထားတဲ့ မျှော်လင့်ချက်
ကို နှင်းဘက်ကစပြီး မစွန့်လွှတ်ခဲ့ဖူးဘူး။
လင်းဘက်က ပြောင်းလဲတာနဲ့ နှင်း
ဘက်က လက်ခံဖို့ အသင့်ပဲ’

‘တော်ပါတော့ နှင်းခက်ရယ်၊
မနက်ဖြန် သဘက်ခါပဲ မင်္ဂလာဆောင်ရ
တော့မှာကို၊ လင်းအပေါ် ဒီလိုစိတ်တွေ
ထားနေရင် သူ့အပေါ် ဘယ်လိုစိတ်ကို
မွေးမှာလဲ’

‘နှင်း၊ မသိတော့ဘူး၊ လင်းရာ၊ နှင်း
တို့တွေ ဘယ်နေရာမှာ မှာနေတာလဲ
နှင်း၊ တကယ်မသိတော့ဘူး’

စကားပြောရင်း အသံတွေ တိမ်ဝင်
သွားသည့် နှင်းခက်ကို ကြည့်ရင်း လင်း
သနားမိပါသည်။ သို့ပေမယ့် မနှစ်သိမ့်
ရဲပေ။ လူတိုင်းဟာ ကိုယ်ကျေနပ်လို့
ရွေးချယ်ခဲ့သည့် လမ်းပေါ် ပျော်ပျော်၊
မပျော်ပျော် ဆက်လျှောက်ရမည်ပဲ
မဟုတ်လား။ လင်းလည်း လင်းရွေးချယ်ခဲ့
သည့် လမ်း၏ ကောင်းကံ ဆိုးကံကို
ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံထားခဲ့သည်ပဲ
လေ။ ဘဝဟာ လင်းတို့လိုချင်သည့်
အတိုင်း ပုံပေါ်ရပ်လုံး ကြွလာတာမျိုး
မဟုတ်ဘဲ သတ်မှတ်ပုံစံခွက်ထဲမှာ အုံဝင်
ဝင်ကျဖြစ်အောင် နေကြရတာပဲ မဟုတ်
လား။ ကံကို လူကလုပ်၍၊ လူကလုပ်သည့်
ကံကို လူကပြန်ပြင်ချင်လျှင် ပါရမီတော့
လိုသည်လေ။ လင်းတို့၏ ကံတရားကို
ပြန်ပြင်နိုင်သည့် ပါရမီ လင်းတို့မှာ ပါမ
လာသည်ကို နှင်းခက်တစ်နေ့တော့ နား
လည်သွားမည်ပေ။

ထိုနေ့ ထိုအချိန်ထိ လင်း၊ သူတို့
ရှေ့ကို နောက်ထပ်ပြန်မလာတော့ဘူးဟု
ရည်ရွယ်ထားပေမယ့် ရေစက်တွေက
မပြတ်သေးဘူး၊ ထင်၏။ ရွာမှ သူငယ်
ချင်းတစ်ယောက်နှင့် အမှတ်မထင် ပြန်
ဆုံဖြစ်ကြခြင်းဟာ သူ၊ လင်း၊ နှင်းခက်

တို့၏ ခဏ်ရာဟောင်းများကို အသစ်
တဖန် ပြန်အသက်သွင်းသလို ဖြစ်သွားခဲ့
လေသည်။

မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ထဲ ချစ်ခရီးဆက်မည့်
သစ္စာမောင်နှံကိုကြည့်ရင်း လင်း၊ ကြည်နူး
ပါသည်။

သတို့သမီး၏အပြုံးတွေမှာ အသက်
မပါသလိုဖြစ်နေပေမယ့် သတို့သား၏
အပြုံးများကဖြင့် နန်းသီမီးအောင်ပွဲခံနေ
သလိုပင်။ ကြည်နူးမှုတွေဟာ ပတ်ဝန်း
ကျင်ကိုပင် အရောင်လွှဲနေလေသည်။
သူ ပျော်နေသည် ဖြစ်မည်။ သူ ပျော်သင့်
ပါသည်။ သူ ချစ်ရသူကို သူ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
ရ သွားသည်ပဲလေ။ အနှစ်နှစ်၊ အလလ
သို့မှီသီမီးဆည်းခဲ့ရသည့် သူ၏ ချစ်ခြင်း
တရားတွေ ယခုတော့လည်း ထုတ်ဖော်
ပြသခွင့် ရသွားခဲ့လေပြီ။

‘လိုတာပြောနော် သူငယ်ချင်း’

‘လင်း၊ အဆင်ပြေပါတယ်၊ ခါနဲ့
နှင်းခက်ကို ခေါ်လိုက်ပါဦး။ လင်း၊ နှစ်
ယောက်စလုံးရှေ့မှာ လက်ဖွဲ့လေးပေး
ချင်လို့’

လင်း၏ စကားကြောင့် သူနှင်းခက်
ကို သွားခေါ်လာလေသည်။ နှင်းခက်
ရောက်လာတော့ သူတို့နှစ်ဦးအတွက်
အရန်သင့် လုပ်လာသည့် လက်စွပ်မောင်း၊
ကွင်းလေးနှစ်ခုကို နှစ်ယောက်လက်မှာ
ဝတ်ပေးလိုက်လေသည်။ သူနှင့် နှင်းခက်
သည် မောင်းကွင်းပေါ်မှာ ပုံပေါ်ထား
သည့် M love H ဆိုသည့် စာတန်းလေး
ကိုကြည့်ကာ မျက်စည်စုံနေကြလေသည်။
နှင်းခက်က ဣန္ဒြေဆယ်ကာ မဏ္ဍပ်အပြင်
ကို ထွက်သွားခဲ့ပေမယ့် သူကဖြင့် သူ၏
ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှုကို ဣန္ဒြေဆယ်နိုင်တာ
သိသာနေ၏။

‘ငါ ပျော်တယ် သူငယ်ချင်းရာ၊ ဒီနေ့

ဒီရက်ဟာ ငါ့ဘဝရဲ့ အပျော်ဆုံးနေ့ပဲ။ ကျေးဇူးလည်းတင်တယ်။ အခုလို လက်ဖွဲ့ ကိုပေးတဲ့အတွက်၊ ပြီးတော့ ဒီကို လာ ပေးတဲ့ အတွက်ရောပဲ’

သူ တကယ် ပျော်နေသည်ပေ။ ဤမျှနှင့် လင်း၊ ကျေနပ်ပါပြီ။ လင်း၊ ချစ် ရသူရယ်၊ လင်းသံယောဇဉ်ရှိရသူရယ်၊ ထိုသူတို့ ပျော်နေတာကို မြင်ချင်ခြင်းဟာ လင်းသိသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာပင်။

မညီမျှသည့်ဘဝနှင့် ချစ်ရသူကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရသော်လည်း ချစ်ရသူက ပျော်နေမည်ဆိုလျှင် လင်းရင်မှာ ပြည့်စုံ သွားပါပြီ။ အခုအတိတ်ကို ရင်ထဲသိမ်း ကာ နေထိုင်သွားတော့မည်။ မရနိုင်မဖြစ် နိုင်တာကို ဘုရားသခင်ထံ နားပူနားစော လုပ်မည့်အစား သူနှင့် နှင်းခက်တို့၏ ချစ်ခရီးလမ်း၊ သာယာပြောင်ဖြူပါစေ ဟုသာ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့နေတော့မည်။

‘ငါ အမှန်တိုင်းပဲ ပြောပြမယ်၊ ငါ နှင်းခက် လက်ထက်ခွင့်ကိုရဖို့ အချိန် အကြာကြီး စောင့်ခဲ့ရတာ၊ နှင်းခွံ လက် ထပ်ချင်ရင် မင်္ဂလာဆောင်မှာ လင်းရှိ နေရမယ်လို့ နှင်းပြောခဲ့တုန်းက ငါ အတော့်ကို မျှော်လင့်ချက်မဲ့ခဲ့ရတာ၊ ငါတို့တွေ ပြန်ဆုံပြီ။ နှင်းခွံအခုလို လက် ထပ်ခွင့်ရတာ ငါတို့ရဲ့ ရေစက်ပဲ။ ဒီမှာ ငါသေချာသိလိုက်တာက ငါတို့ရဲ့ သံ ယောဇဉ်ဟာ ကြာလို့ပဲ၊ ကြာရိုးကိုဖြတ်လဲ၊ ကြာစွယ်ဟာ မပြတ်ခဲ့ဘူးလေ’

ရှည်လျားစွာ ပြောနေသည့် သူ့ စကားတွေကို အံ့သြမိသည်မို့ မည်သည့် စကားမှ ပြန်မဆိုနိုင်ပေ။ သူ လင်းနှင့် အဆက်သွယ်ရသည်နှင့် သူနှင့် နှင်း၏ မင်္ဂလာဆောင်ကို အတင်းလာခိုင်းနေ သည်က ထိုအကြောင်းတွေ ရှိခဲ့သည်ကို။

‘လင်းခန့်’

မကြာတာ ကြာပြီဖြစ်သည့် နာမ် စားလေးကို သူ ခေါ်လိုက်ခြင်းကြောင့် လင်း ရင်ထဲခွေးကနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

‘တစ်ခါက အတိတ်မှာ အတွေးတွေ ခါးပြဲ၊ မင်းအပေါ်ကို စိတ်ဆိုးသော ထွက် မိတာတွေအတွက် တောင်းပန်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်း၊ ငါမင်းကို မရုံခဲ့ဖူးဘူး။ မမုန်း ခဲ့ဖူးဘူး။ ငါ့ကို ယုံကြည်ပေး၊ မင်းဟာ ဘယ်လိုဘဝပဲ ဖြစ်နေပါစေ၊ ငါတို့ဟာ၊ ဟိုအရင်ကလည်း သူငယ်ချင်း၊ အခု လည်း သူငယ်ချင်း၊ နောင်နှစ်ပေါင်းများ စွာလည်း သူငယ်ချင်းပါပဲကွာ၊ နောင် ဘဝကျရင်လည်း ငါတို့တွေ အခုလိုပဲ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကြမယ်၊ မင်းဖြစ်တည်မှု ကို ငါရော နှင်းရော လက်ခံတယ် လင်းခန့်’

လင်း၏ စိတ်ထဲတွင် တစ်ဝက် မှောင်၍ တစ်ဝက်လင်းနေသလိုပင်။ ပျော် ရွှင်မှု တစ်ဝက်၊ နာကျင်မှုတစ်ဘက်နှင့် သူ၏ စကားသံများကို ငြိမ်၍သာ နား ထောင်နေမိသည်။ နောင်ဘဝမှာ လင်း ယခုလို ဘဝမျိုးနှင့် လူပြန်ဖြစ်ရသည်ရှိ သော် ယခုလို အဖြစ်မျိုးနှင့် မည်သူ့ကိုမှ လင်း မချစ်ချင်ပါပေ။ ဘဝချင်းမညီ၍ ကိုယ်၏ ချစ်ခြင်းတရားကို မြေမြုပ် သဖြိုဟ်ပေးရသည့် အဖြစ်မျိုးတွေ ဤ ဘဝ၊ ဤမျှနှင့် ကျေချင်ပါသည်။ ဝဋ် မကျေပါ၍ နောင်ဘဝမှာ ခန္ဓာနှင့်စိတ် တစ်ထပ်တည်း၊ မကျခဲ့သည်ရှိသော် ကိုယ့် ဘဝ ကိုယ့်မေတ္တာကို နားလည်လက်ခံ ပေးနိုင်သည့် လူကိုသာ ချစ်နိုင်မည့်သူ ဖြစ်ရပါလို၏။ ရွှေကြိတ်လို ရေစက်မျိုးတွေ နှင့် ရသည့်အချစ်ကိုမလို လိုသည့်အချစ် ကိုမရသည့် ဖိုကနောက်ဆိုင် လွှမ်းမိုးရသည့် အဖြစ်တွေနှင့် ဘဝအဆက်ဆက် ဝေးရ ပါစေ။

သူပြောခဲ့သလို နောင်ဘဝတွေမှာ လင်းတို့သုံးယောက် ပြန်ဆုံခွင့် ကြုံခဲ့ ပါလျှင် သူလည်းပျော်ရွှင်၊ နှင်းခက် ပျော်ရွှင်၊ ပြီးတော့...လင်းလည်း ပျော်ရွှင် ချင်ပါ၏။

ကြယ်ငါး

သူငယ်ချင်း၊ ငါမင်းကို
မရုံခဲ့ဖူးဘူး၊ မမုန်းခဲ့ဖူးဘူး
ဒါကို ယုံကြည်ပေး၊ မင်းဟာ
ဘယ်လိုဘဝပဲ ဖြစ်နေပါစေ၊
ငါတို့ဟာ၊ ဟိုအရင်ကလည်း
သူငယ်ချင်း၊ အခုလည်း
သူငယ်ချင်း
နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာလည်း
သူငယ်ချင်းပါပဲကွာ၊
နောင်ဘဝကျရင်လည်း
ငါတို့တွေ အခုလိုပဲ သူငယ်ချင်း
ဖြစ်ကြမယ်၊ မင်းဖြစ်တည်မှုကို
ငါရော နှင်းရော
လက်ခံတယ် လင်းခန့်...

Rainbow

ရွာပန်းညို

ဘိုဘိုသန့်ဝင်း (မြိုင်)

ဒီကမ္ဘာလောကမှာ အသက်လို့ တည်ရှိလာတဲ့ အရာမှန်သမျှ အချစ်ဆိုတာနဲ့ မကင်းနိုင်ကြတာက နိယာမတစ်ခုပဲလား။ အဲဒီအသက်လို့ ရှိကြတဲ့ ဩဇာသ လောကကြီးထဲမှာ လူတင်မက ပန်းကလေးတွေမှာလည်း အချစ်ဆိုတာ ရှိတတ်ပါသလား။

ကြည့်လေ။

အလှအတွက် သီးသန့်လို့ ထင်ခဲ့မိတဲ့ ပန်းကလေးတွေရဲ့ အချစ်ဟာ မရှိစင်း

ဘဲ ဆန်းနေတဲ့အခါ အံ့သြစရာ။ ပွင့်ချင်ပါလျက် အပွင့်ခက်နေရတဲ့အခါ သူတို့ အဖြစ်က ဝမ်းနည်းစရာ။ ရနံ့မထုံတဲ့ ပန်းဝတ်မှုန်လေး တချို့ဆိုရင် အနံ့အိုးကို ဖွင့်ထားတာတောင် ချစ်သူလိပ်ပြာရဲ့ ရှောင်ဖယ်မှုမှာ ဝမ်းနည်းစွာ ကျန်ခဲ့ရတယ်လေ။ ရာသီရဲ့ သွေးဆောင်မှုကြောင့် ပွင့်လွှာရီရီလေးတွေဟာ လေပြေအဆော့မှာ မြူးကာကြွကာနဲ့ ဖူးတော့ဖူးနေရပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဝတ်မှုန်လာကူးတဲ့ ချစ်သူလိပ်ပြာ

ဆိုတာမရှိတဲ့ ဘဝမှာ သူတို့ ပျော်နိုင်ရှာ
ပါသလား။ တချို့ပန်းလေးတွေကြတော့
တမျိုး။ ရေလေး၊ နေရောင်ခြည်နဲ့ ပြုစုပျိုး
ထောင်သူတွေကြောင့် အပင်ဆိုတဲ့ ဘဝ
လေးနဲ့ လှတော့လှပါရဲ့။ အပွင့်ဆိုတဲ့ ဘဝ
မှာလည်း ချစ်သူလိပ်ပြာနဲ့ ဝတ်မှုန်ကူး
လို့ ပျော်မြူးကြပါရဲ့။ ခါပေမဲ့ တစ်နေ့
မှာ ချစ်သူလိပ်ပြာရဲ့ သစ္စာဖောက်မှုကို
ခံရတဲ့အခါ အဲဒီ ပန်းခမျာ မသက်သာ။

ခွမ်းလျှော့နဲ့ ငေးရုံ ကျန်ခဲ့ရတယ်။ အချစ်
ရဲ့ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် သူ မလန်းတော့
ဘူး။ မမွှေးတော့ဘူး။ အားငယ်စွာနဲ့ သူ
ဝတ်လွှာကို တစ်လွှာချင်၊ ခွာချတယ်။
ဝတ်ဆံတွေကို တစ်မှုန်ချင်၊ ခြွေချတယ်။
ပြီးတော့ မိခင်ပင်စည်ကိုတောင် နှုတ်
မဆက်နိုင်ဘဲ၊ ခြေအလွှာအောက်မှာ ရင်
နာနာနဲ့ ကွယ်ပျောက်သွားတော့တယ်။
ပန်းဆိုတဲ့ သူ့ဘဝလေး အဆုံးသတ်သွား
တယ်။ အချစ်ကပေးတဲ့ ဆင်းရဲမှုလား
ကွယ်။ အဲဒီလို... သဘာဝကပေးတဲ့ ပန်း၊
အစစ်တွေမှာတောင် အချစ်ကပေးတဲ့ ခြေ
ကွဲမှုဆိုတာ ရှိနေကြသေးရင်၊ ကိုယ်ကိုယ်
တိုင်ပြုစုပြီးမှ ပန်းဘဝကို ရလာကြတဲ့
သက်တဲ့ပန်းလေးတစ်ပွင့်ဆိုရင် ဘယ်လို
နေမလဲ။

ချစ်သူလိပ်ပြာရဲ့ ထွေးသိပ်မှုကို
ဘယ်လောက်တောင် ငဲ့လင့်လိမ့်မလဲ။
အထီးတည်း၊ ရှင်သန်မှုကြားမှာ လက်
လှမ်းချမဲ့ တံချူရှင်ကို ဘယ်လောက်
တောင် မျှော်လင့်လိမ့်လေမလဲ။

ကိုသက်ရင်ထဲက
သရုပ်မှန်ဝေဒနာတို့ရော
ဘယ်သူက ဆွဲထုတ်လို့
မြင်နိုင်မှာလဲ။ နှလုံးသားမှာ
သိမ်းရှက်ထားတာတွေက
ဒီလိုတွေပါရှိပြီး
သရုပ်မှန်တွေနဲ့
ထုတ်ပြန်ဖို့ဆိုနေလို့တာ
ဝေဒနာတွေက
ချုပ်ငြိမ်းတုန်မယ်
ထင်သလား...

အခန်း (၁)

သူ့နားမည်က ညှိမင်းသက်ပါ။ အများ
ကတော့ ကိုသက်လို့ ခေါ်ကြတယ်။

အခုဆို အသက်က (၃၁) နှစ်။
အားလုံးကလည်း မင်္ဂလာဆောင်ပါတော့
လို့ ကြိုတိုင်းအပြောခံနေရတဲ့ အရွယ်။
သူကတော့ အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်မဝင်
စားသလို ခပ်တည်တည်ပဲ နေပြတတ်
တယ်။

ဒီတစ်သက်တော့ သူ့အတွက် မင်္ဂလာ
ရက်လို့ မရှိနိုင်ပါဘူးလို့ တွေးမိရင်တော့
ရင်ထဲမှာ ခွမ်းလျှစ်တံကြောင့် တိတ်တိတ်
လေးနှိုက်မိတာ ဝန်ခံပါတယ်။ သူငယ်ချင်း
အရင်းတွေဆောင်တဲ့ မင်္ဂလာဆောင်တွေကို
သွားမိပြီဆို အားလုံးက....

‘ဟေ့ရောင် သက်ကြီး၊ မင်းအလှည့်
ဘယ်တော့ တုန်းဟာ။ လုပ်လေကွာ စား
ချင်လှပြီ’

ထိပ်ပြောင်နေတဲ့ ဘော်ခါအကောင်း၊
စားတွေက အဲလို ဝိုင်းလှော်ကြရင်း ဝိုင်း
လှောင်ကြတယ်။

‘ဟဲ့ ကိုသက် ငါတို့ သူငယ်ချင်းတွေ
ထဲမှာ နှင်တစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တာ
နော်။ မစွဲတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့။ ယူမှာ
မယူဘူး။ ဂျီး(ကြေး)ကျ များနေတယ်။
ယူတော့ စားချင်လှပြီ’

ပြောမနာဆိုမနာ စိုက်ပူ၊ အဆီထူ
သူငယ်ချင်းမတွေက အဲလိုပြေး နှုတ်ဆက်
ကြတယ်။

‘ငါတို့ကို အားမကျဘူးလား။ ကြည့်
စမ်း...သားတွေ၊ သမီးတွေနဲ့ ပျော်စရာ
ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ’

အမျိုးမျိုးပါပဲ။ စေတနာအတိုင်း ပရမ္ပနဲ့
အားလုံးက အိမ်ထောင်ပြုပြီး တစ်လေသံ
တည်း နားချကြတယ်။ သူတို့တွေနဲ့လည်း
အင်မတန် ခက်တယ်။ နှင်တို့တွေ၊ မင်း
တို့တွေကို ကြည့်ပြီး စိတ်ကုန်ပြီး မယူတာ
ဟေ့လို့ ဘယ်လောက်ပဲ ခံပက်ပက် မရ

ဘူး။ အတင်းရောစွတ်ရော စပ်ဟပ်နေ
ကြတော့တာပဲ။

အိမ်ထောင်များ ပြုချင်တဲ့သူနဲ့ ပြု
ချင်တိုင်း ပြုရတယ်လို့များ သူတို့က ထင်
နေကြသလားမသိ။ ချစ်သူမရှိတော့ ချစ်
သူ မထားဘူးလားလို့ မေးကြတယ်။
ချစ်သူထားတော့ မယူသေးဘူးလားလို့
မေးကြပြန်တယ်။ ယူပြီးပြန်တော့ ကလေး
ယူတော့လေလို့ အခါတော်ပေးကြဦးမယ်။

ဟော... အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်
လင်မယားကွဲပါပြီတဲ့ ဘာကြောင့်လဲ ဆို
ပြီး အပြေးအလွှားနဲ့ သူတို့တွေလာပြီး
စပ်စုကြပြန်ဦးမယ်။ ယူချင်တာပေါ့။ နေ
ချင်တာပေါ့။ ကျွေးချင်တာပေါ့။ သား
သမီးတွေလည်း တစ်ပြွတ်ကြီး မွေးပစ်
လိုက်ချင်တာပေါ့။ ခါပေခွဲ ကိုသက် ဘယ်
လိုဆိုတာ ဘယ်သူသိမှာလဲ။

ကိုသက်ရင်ထဲက သရုပ်မှန်ဝေဒနာ
ကိုရော ဘယ်သူက ဆွဲထုတ်လို့ မြင်နိုင်
မှာလဲ။ နှလုံးသားမှာ သိမ်းရှက်ထားတာ
တွေက ဒီလိုတွေပါရှိပြီး သရုပ်မှန်တွေနဲ့
ထုတ်ပြန် ဖို့ဆိုနေလို့တာ ဝေဒနာတွေက
ချုပ်ငြိမ်းကုန်မယ် ထင်သလား။ သူတို့က
ရော ကြင်နာစွာနဲ့ စာနာကြမှာလား။ အဖြစ်
မှန်ကို လက်တင်ခံကြမှာလား။ ရွံ့မုန်းခြင်း
နဲ့ အပြစ်တင်တဲ့ စကားတင်းတွေပဲ မိတ်
လျှံလာမယ်။

အခန့်မသင့်ရင် သူငယ်ချင်းအဖြစ်
ကတောင် သေခန်း၊ ရှင်ခန်း ပြတ်သွားနိုင်
တယ်ဆိုတာ ကိုသက်က အရွယ်ရဲ့ ဖြတ်
သန်းမှုနဲ့ယှဉ်ပြီး လူတွေသဘောကို နား
ကြံနေအောင် သိပါတယ်။

ဟိုတယ်တစ်ခုရဲ့ မန်နေဂျာဆိုတဲ့
ရာထူးနေရာကို ယူထားရတဲ့သူအတွက်
လူရှိသေး၊ ရှင်ရှိသေးဖြစ်အောင် စည်းဘောင်
ကျင့်ဝတ်ဆိုတာကလည်း ထားရပါသေး
တယ်။ ရင်ထဲရှိသလို၊ စိတ်ထဲခံစားရ
သလို ပြုမူနေထိုင်ဖို့က မသင့်လျော်ပါ။
အချစ်အချစ် ဆိုတာကို အကြောင်းပြပြီး

ဖြစ်ချင်သလိုလည်း ဖြစ်နေချင်ပါ။ တန်ဖိုးနဲ့ သိက္ခာဆိုတာကို ကိုသက်က အသက်လို့ပဲ တန်ဖိုးထားတယ်။

ချစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုလည်း အချစ်ဆိုတဲ့အရာကို မြတ်နိုးနေပါသေးတယ်။ အရွယ်က သုံးဆယ်စွန်းဆိုပေမဲ့ ဘဝက အကျိုးပေးလို့ပဲ ဆိုရမလား။ ရွယ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ မှီကပ်သူက ပူ။ ထိပ်ပြောင်သူက ပြောင်နဲ့ မတည်မြဲခြင်းတရားကို ဖြတ်ကျော်နိုင်နေချိန် သူ့မှာတော့ ဘာအားကစား၊ ဘာအစားအစာ ဘာတစ်ခုမှ မလိုက်စားပါဘဲနဲ့ မှီကပ်ချုပ်ချုပ်၊ အသားကလတ်လတ် အရပ်အမောင်း အချိုးအစားက မြန်မာထဲမှာရှိတယ်။ ရှားတယ်ဆိုတဲ့ လူစားမျိုး။ အစဉ်လိုလို ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ ကြွကြွလေး နေတတ်တော့ ကျမယ်ဆိုလည်း မိန်းကလေးတွေ ကျလောက်တာပေါ့။ သူကလည်း ဆန္ဒမရှိတဲ့ ဖုံးမိပြီး ဘယ်သူ့နဲ့မဆို အလိုက်အထိုက် နေလိုက်မိတော့ မိန်းကလေးတရားရုန်းရုန်းနဲ့ ဖိုးကျိုင်းတုတ်လို့ ထိပ်ပြောင်ဘော်ခါတွေက အားကျစကားတွေ ဆိုရော။ သူငယ်ချင်းမတွေ ကြတော့ ပွေတယ်။ မျက်နှာများတယ် ဆိုပြီး သတ်မှတ်ထားကြရော။

အချစ်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ မိန်းမချောလေးတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ပြောင်းသွားသွား တစ်ယောက်ကိုမှ စိတ်မဝင်စားလို့ မရတာ သူ့သာ အသိဆုံး။ ဒီဘဝမှာ တစ်ပင်ပဲ ပျိုးမယ်၊ တစ်ပွင့်ပဲ ပွင့်မယ်။ အဲဒီ အချစ်ပန်းဟာ ဘေးလူအမြင်မှာ နံ့ချင်နံ့မယ်၊ မွှေးချင်မွှေးမယ်။

ထင်ချင်သလိုသာ ထင်တော့။ သူ့ရင်မှာတော့ ယုယုယယနဲ့ နှမ်းမဝတဲ့ အချစ်ပန်းလေးအဖြစ် ထာဝစဉ်ကို ပြုစုနေမိခဲ့တယ်။ ခါဟာ ဝဋ်ဆိုရင်လည်း ဒီဝဋ်ကို သူ ပျော်ရွှင်စွာ ပေးဆပ်နေချင်တာ သူ ဆန္ဒပါ။

အခန်း (၂)

‘မင်းကို ဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး ကိုသက်။ မင်းလည်းအသက်မှ မငယ်တော့ဘဲ သူငယ်ချင်းရော။ တည်တည်တံ့တံ့နဲ့ တကယ်ယူမယ့်သူကို ရှာသင့်ပြီကွာ’

ကိုထိုက်က သူ့ကို စိုက်ကြည့်ပြီး အဲလိုပြောလာတော့ သူ့ရင်က တခါပြန်လို့ လှုပ်ရှားပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ...

စူးစူးရှရှနဲ့ တစ်ခါပြန်လို့ နာကျင်ရပြန်တယ်။ ဆေးလိပ်ဖွားပြီး အဝေးကိုငေးရင်းပြောနေတဲ့ ထိုက်အောင်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်မြောက်မှန်း မသိငေးစိုက်ပြီး ကြည့်မိပြန်တယ်။

‘ပြောရင်ယုံတော့ကွာ ကိုထိုက်။ ငါတို့သမ္မု အတည်ယူမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မထားခဲ့ပေမယ့် ဘယ်မိန်းမတစ်ယောက်ကိုမှ မျက်ရည်ကျအောင်၊ နှစ်နာထိခိုက်အောင် မလုပ်ခဲ့ဖူးဆိုတာ ငါသာအသိဆုံးပဲ။ တချို့လူတွေကြောင့်သာ ငါ့မျက်ရည်တွေ အခုထိ မခန်းခြောက်သေးတာပါကွာ’

မပြောဘူးလို့ နေပေမယ့် သူပြောလိုက်မိတယ်။ ပြီးပြီလို့ ထင်ထားခဲ့ပေမယ့် မျှော်လင့်နေမိသေးတယ်။ ဆေးလိပ်မီးခိုးတွေကြားကနေ ထိုက်အောင်ကတော့ သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ ပြီးတော့ ဟင်း...ခနဲ သက်ပြင်းကြီးချတယ်။

‘ထားပါကွာ အဲဒီအကြောင်းတွေ မပြောပါနဲ့’ တဲ့။ ရွေးမြေသံလိုလို၊ ကြွသံလိုလိုနဲ့ ထိုက်အောင်က ပြောတော့ သူ့ရင်မှာ လှိုက်ကနဲ နာသွားရပြန်တယ်။ ငေါက်ခနဲမာနက ရုတ်ကြွလာတယ်။

မွေ့ချင်သူအဖို့တော့ ဟုတ်တာပေါ့။ အတိတ်ဆိုတာ ဆောင်းအိပ်မက်လို ဘာမှ မရေရာဘူးပေါ့။ မမွေ့နိုင်သူအဖို့မှာသာ အသည်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားလို့ပဲ။ ထုတ်ပြန်ကြည့်မိတဲ့ အချိန်တိုင်း သစ်လွင်တဲ့ ခံစားမှုတွေနဲ့ အစဉ်အမြဲ

ပြာရင်ယုံတော့ကွာ ကိုထိုက်။
ငါတို့သမ္မု အတည်ယူမယ်
ဆိုတဲ့ စိတ် မထားခဲ့ပေမယ့်
ဘယ်မိန်းမတစ်ယောက်ကိုမှ
မျက်ရည်ကျအောင်၊
နှစ်နာထိခိုက်အောင်
မလုပ်ခဲ့ဖူးဆိုတာ
ငါသာ အသိဆုံးပဲ။
တချို့လူတွေကြောင့်သာ
ငါ့မျက်ရည်တွေ အခုထိ
မခန်းခြောက်သေးတာပါကွာ ...

သူက မီးမီးအလှကို
စောင့်ရှင်းပျက်လုံးတ
ဟိုဟိုဒီဒီ ဘေးဘီဝဲယာကို
အကြည့်မှာ
တဖက်ကားပေါ်ကလူနဲ့
ပျက်သန့် အကြည့်ချင်း
ဆုံမိသွားတယ်။ မျက်စိတစ်မှိတ်
လျှပ်တစ်ပျက်အတွင်းမှာကို
မတွေ့ရတာ ငါးနှစ်ကြာပြီး
ဖြစ်ပေမယ့် သူဘယ်သူဆိုတာ
ကိုသက် နှလုံးသားတ
တန်းသိလိုက်တယ် ...

သတိရမိဆဲ။ တောင့်တမိဆဲ။ မျှော်လင့်
ဆဲ။ ပြီးတော့ ခြောက်အိပ်မက်လို ထိတ်
လန့်တုန်လှုပ်ဆဲ။

‘ငါတို့နှစ်ယောက် သူငယ်ချင်းထက်
ပိုလို့ မရဘူးဆိုတာ မင်းလည်းသိနေတာ
ပဲကိုသက်။’

ငါ မင်းအပေါ် ဘယ်လောက်ခင်
တယ်ဆိုတာလည်း မင်းအသိဆုံးပဲ ကို
သက်’

မကြားရတာကြာတဲ့ ဆတ်တတ်
တတ် ဒီအပြောတွေ ကြားရတော့ သူ့ရင်
က ခုန်လာပြန်တယ်။ မျှော်လင့်တောင့်တ
တဲ့ မျက်ဝန်းအစုံနဲ့ ငေးကြည့်မိပြန်တယ်။
ကောက်ရိုးလေးပဲ ရရဆိုပြီး ဆတ်ဆတ်
တုန်နေတဲ့ လက်အစုံနဲ့ ဖမ်းစွဲဖို့ ကြိုးစား
လိုက်ချင်တယ်။ စီးကရက် ဒဲယားရင်းနဲ့
ပြောနေတဲ့ သူ့နှုတ်ခမ်းလေးကို မက်မော
စွာငေးနေမိပြန်တယ်။

‘ခါနီးမျှားကွာ မင်း မခိုင်ကို လက်ထပ်
သွားသေးတယ်နော်’

ထိုက်အောင်ကသူ စိတ်မရှည်ရင်
ပြုမှုနေကြပုံစံနဲ့ မျက်မှောင်ကိုကြိုက်ပြီး
ကျွတ်တစ်ချက် စုပ်တယ်။

‘ဘာမှမဆိုင်တဲ့ အရာနှစ်ခုကို မင်း
တန်းမညှိချင်ပါနဲ့လား ကိုသက်ရာ’

ထိုက်အောင်ရဲ့စကားကို မကြားဟန်
ပြုပြီး ကော်ဖီခွက်ထဲကို ဇွန်းထည့်ပြီး
ဂလောက်...ဂလောက်နဲ့...မွှေနေလိုက်
တယ်။ ထိုက်အောင်ကတော့ သူ့ကို ကျော်
ပြီး အဝေးကိုငေးလို့။

အခန်း (၃)

ဖြစ်ချင်တော့ ဒီနေ့မှ ဟိုတယ်က
ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ မရောက်တာကြာတဲ့ မြို့
ထဲကို ကိုသက် လာခဲ့မိတယ်။

မမျှော်လင့်ထားပါပဲ (မသိစိတ်မှာ

တော့ ထာဝစဉ်မျှော်လင့်ထားမိ) မီးပွိုင့်
တစ်ခုမှာ ထိုက်အောင်နဲ့ ဆုံခဲ့ကြခြင်းပဲ။
သူက မီးစိမ်းအလာကို စောင့်ရှင်းမျက်လုံး
က ဟိုဟိုဒီဒီ ဘေးဘီဝဲယာကို အကြည့်မှာ
တစ်တက်ကားပေါ်ကလူနဲ့ ပျက်သန့်အကြည့်
ချင်း ဆုံမိသွားတယ်။ မျက်စိတစ်မှိတ်
လျှပ်တစ်ပျက်အတွင်းမှာကို မတွေ့ရတာ
ငါးနှစ်ကြာပြီးဖြစ်ပေမယ့် သူဘယ်သူ
ဆိုတာ ကိုသက် နှလုံးသားက တန်းသိ
လိုက်တယ်။ မှတ်မိတယ်။

လူကြီးဆန်ဆန် ရှုပ်လက်ရှည်အင်္ကျီ
ဝတ်ထားပြီး ဆံပင်အတိုနဲ့ နည်းနည်းလေး
မျက်နှာပြည့်လာတာကလွဲရင် အသား
အရည်၊ မျက်လုံးကြည့်ပုံ အားလုံးကို
ချက်ချင်းကို ကိုသက် မှတ်မိပါတယ်။
တစ်ဖက်ကားထဲမှ လူကလည်း အတန်
ကြာ စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ သူ့ကို မှတ်မိသွား
တယ်ထင်တယ်။ အားရဝမ်းသာပုံနဲ့ ဟာ...
ခနဲ လက်ညှိုးထိုးပြီး အော်လိုက်တော့
ကိုသက်က ချက်ချင်းပဲ မျက်လွှာကိုချပြီး
တစ်ဖက်ကို လှည့်ပစ်လိုက်တယ်။ ရှိပါစေ
တော့။ မတွေ့ချင်လို့ကို တမင်ရှောင်နေ
ခဲ့တာပဲ ငါးနှစ်ကြာခဲ့ပြီ။ ကိုသက် ဘယ်
မှာနေတယ်ဆိုတာ သူမသိပေမယ့် သူ
ဘယ်မှာ နေတယ်၊ ကလေးနှစ်ယောက်
ရနေပြီ။ ဘာအလုပ်လုပ်နေတယ် အားလုံး
ကို ကိုသက် သိတာပဲ။ ဟိုတလောက
တောင် သူ့သားအငယ်လေး မွေးနေ့
အတွက် ဆုတောင်းသဝဏ်လွှာတွေ
သတင်းစာမှာ တွေ့လိုက်သေးတာပဲ။
ပြီးခဲ့ပြီပဲ နေပါစေတော့။ ရှိပါစေတော့။
နှလုံးသားက တောင့်တမှုနဲ့ လက်တွေ့
ဘဝရဲ့ လိုအပ်မှု ခါတွေကို လက်တွေ့ကျ
ကျ သုံးသပ်ပြီးနောက်မှာ ဘာဆိုဘာမှ
မမျှော်လင့်တော့ပါဘူး။ ရက်စက်သူ၊ လုပ်
ရက်သူလို့လည်း အပြစ်မဆိုချင်ပါဘူး။
ကိုယ်သာသူနေရာမှာဆိုရင် သူ့လိုပဲ တုံ့
ပြန်မိခဲ့မလားလို့ တွေးမိတော့ အရာရာ
ကို ကျေအေးပါတယ်။ ရနံ့မရှိတဲ့ ပန်းမို့

နမ်းလှည့်ပါလို့ မခေါ်ဝံ့ပါ။ မခေါ်လိုပါ။

ယောက်ယက်ခတ်ပြီး ရွာလှိုက်နေခဲ့ အတွေးတွေနဲ့ မီးပွိုင့်ကနေ မောင်းမိမောင်း၊ ရာ မောင်းထွက်လာမိတယ်။ သတိထား မိတော့ အမှတ် (၃) လမ်းမကြီးပေါ် ရောက် နေပြီ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရယ်လည်းရယ် ချင်၊ အပြစ်လည်းတင်ရင်၊ မြို့ထဲဘက် ပြန်မောင်းဖို့ နောက်ကြည့်မှန်ကို ကြည့် မိတော့ လား...လား...သူ...သူ။

ကိုသက် ကားနောက်က ထပ်ကြပ် မောင်းနှင်ပြီး လိုက်လာတယ်။ တည်ငြိမ် ပါပြီလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြွေကြွေထား ခဲ့သမျှ အခုတော့ ဝန်းဒိုင်းကြံအောင် ရင် တွေ ခုန်ရပြန်ပေါ့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကိုယ်တိုင် အခုလို လိုက်လာမှတော့ ရှောင်မပြေးချင်တော့။

ထိုင်ကောင်းမည်ထင်ရတဲ့ ကော်ဖီ ဆိုင်လေးရှေ့မှာ ကားကို ရပ်ပစ်လိုက် တယ်။ ပြီးတော့ တည်ငြိမ်အောင် စိတ်ကို ချုပ်ရင်၊ သူ့ကိုပြုံးပြီး ကြိုလိုက်တယ်။

‘ငါတို့နှစ်ယောက်က သဘာဝအရ ကိုက ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်တာပါကိုသက်’

ထိုက်အောင်က ခေးလိပ်ပြာတွေကို လက်နဲ့ တောက်တောက်ခြွေရင်၊ က သူ့ကိုမကြည့်ဘဲ ပြောနေတယ်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ငါလည်း၊ ခါကိုသိလို့ မေ့နိုင်အောင် ကြိုးစားသလို မင်းနဲ့မတွေ့ အောင်လည်း အဝေးကို ပြေးထွက်သွား တာပါ’

ပြောရင်းနဲ့ အကြောစိမ်းလေးတွေ ယှက်ဖြာနေတဲ့ ကတ္တီပါဖီနပ်ပေါ်က သူ့ရဲ့ ခြေဖမိုးလေးတွေကို ကြည့်မိတော့ လှိုက် လှိုက်မောမော ခံစားရပြန်တယ်။ အတိတ် ကို တရိပ်ရိပ်ပြန်ပြီး မြင်လာတယ်။

‘ငါနားလည်ပါတယ် ကိုသက်ရာ။ နောက်ဆုံးမင်းပို့လိုက်တဲ့ မင်္ဂလာ လက်

ဖွဲ့နဲ့ မင်းရဲ့ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ပါ ငါ့ရပါ တယ်။ ငါ့သိက္ခာထက် မင်းသိက္ခာကို ငဲ့ညှာလို့ ငါအခုထိ ငါ့မိန်းမကို မပြဘူး။ မင်းကိုလည်း အဲဒီတုန်းကတည်းကလိုက် ရှာနေခဲ့တာပဲ’

ထိုက်အောင်ရဲ့ စကားကိုကြားရ တော့ရင်ထဲမှာ ဟာခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ သူ့အရင်ကလိုပဲ ငါ့အတွက်စဉ်းစားပါ လားလို့ တွေးမိတော့ ခြေဖျားလက်ဖျား တွေ တုန်လာတယ်။ ငါထင်ထားခဲ့ သလောက် အကြင်နာတရား မကင်းခဲ့ပါ လားလို့ သိလိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာ ချမ်းမြ သလိုလို ဖြစ်ရပြန်တယ်။

ထိုက်အောင်ကို မော့ကြည့်လိုက်မိ တော့ မျက်ဝန်းနှစ်ခုတို့ ဆုံမိသွားကြ တယ်။ ဘာမှထပ်ဆိုစရာမလိုအောင် နား လည်သွားသလို ခံစားမိလိုက်ကြတယ်။

‘ဟင်...’ဆိုတဲ့ ပင့်သက်ရှိက်သံဟာ ဘယ်သူ့ဆီကလဲ။

ကိုယ့်လက်ဖျားလေးတွေ အေးနေ တာတော့ ကိုယ်သာအသိဆုံးပဲ။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုထိုက်ရာ။ တကယ်ပါကွာ။ အခုနေ့ မင်းကငါ့ကို ပြန်ချစ်မယ်ဆိုရင်တောင် ငါမင်းအချစ်ကို လက်မခံပါဘူးကွာ။ မင်းမှာလည်း သား နဲ့ မယားနဲ့လေ။ ခါပေမဲ့ကွာ ငါ...ငါ လေး... အခုထိ မင်းကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ချစ်လို့မရဘူးကွာ’

ပြောနေရင်း စီးကျလာတဲ့ မျက်ရည် တွေကြောင့် ခေါင်းကို ငဲ့ချပစ်လိုက်တယ်။

‘မင်းသိလား... ငါ့အချစ်ကို လိုချင် လို့ တောင်းခံမျှော်လင့်နေတဲ့ မိန်းမတွေ ကိုကြတော့ ငါစိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး။ ဘယ် လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အချစ်တစ်ခု ကိုတော့ ငါကအခုထိ ငဲ့လင့်ရူးသွပ်နေမိ ခဲ့တယ်။ အဲလိုဘဝကြီးကို ငါ့ကိုယ်တိုင် လည်း မုန်းတယ်ဆိုတာ မင်းသိလား ကိုထိုက်...’

စီးကျလာတဲ့မျက်ရည်တွေကိုတစ်သွူး

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ကိုထိုက်ရာ။ တကယ်ပါကွာ။
အခုနေ့ မင်းကငါ့ကို
ပြန်ချစ်မယ်ဆိုရင်တောင်
ငါမင်းအချစ်ကို
လက်မခံပါဘူးကွာ။
မင်းမှာလည်း သားနဲ့
မယားနဲ့လေ။ ခါပေမဲ့ကွာ
ငါ...ငါလေး... အခုထိ
မင်းကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ
ချစ်လို့မရဘူးကွာ...

မဟုတ်ပါဘူး။
မင်းသားကြောင့်
အမြဲပူဇွန်နေရတာပါ။
ငါလည်းအရင်က မင်းအပေါ်မှာ
လိုက်လျောမိခဲ့ပါတယ်။
ဒါကလည်း ကောင်းစေချင်တဲ့
သူငယ်ချင်း စိတ်ဓာတ်နဲ့ပါ။
မထင်မှတ်ဘဲ ငါ့ကြောင့်
မင်း နှစ်သက်နှစ်သွားတာ
ငါ အရမ်းစိတ်မကောင်းဘူး
ကိုသက်ရာ...

တစ်ရွက်ခွဲပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း သုတ်ပစ်
လိုက်တယ်။ ထိုက်အောင်ကတော့ ရီရီ
ဝေဝေ မျက်လုံးတွေနဲ့ သက်ပြင်းတွေ
တဟူးဟူးချရင်း သူ့ကိုပဲ ငေးနေပါတယ်။

‘မှန်းပေမဲ့ ငါလက်ခံထားရတယ်။
မင်းသိလား... ငါမင်းကိုတစ်ရက်မှ မေ့မ
ရဘူးဆိုတာ။ မင်းသိလား ကိုထိုက် မင်း
ကို ချစ်တဲ့အချစ်ကို ဘယ်မိန်းမ တစ်
ယောက်ရဲ့ အချစ်နဲ့မှ ညှိမျှခြင်းချလို့
မရဘူးဆိုတာ...။ မင်းသိလား။ ငါမင်း
ကို ဘယ်လိုမှ သတ်မရဘဲ မနေနိုင်ဘူးဆို
တာလေ။ ငါ့ရင်မှာ ဒီလိုဖြစ်နေတာတွေ
မင်းကိုမြင်စေချင်ဘူး။ မကြာခဏချင်
ဘူးကွာ။ ငါ့မနုဿနဲ့ ငါတည်ဆောက်
ပြီး မင်းကိုမတွေ့အောင် ရှောင်ခဲ့တယ်။
ဒါပေမဲ့ကွာ... တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မင်းကို
သိစေချင်သလို၊ မင်းကို မြင်စေချင်တယ်။
ဟိုအရင်ကလို ငါ့အပေါ် ဂရုစိုက်တာကို
ငါပြန်ခံချင်မိတယ်’

သူ့စားပွဲပေါ် ဆေါင်းစိုက်ပြီး တစ်ရက်
ရှိုက်နဲ့ ငိုမိတော့တယ်။ သူတို့ရောက်နေတဲ့
ဆိုင်လေးက တိတ်ဆိတ်ပြီး စားသုံးသူ
နည်းချိန်နဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ ပြော
ခွင့်ရတယ်။ ငိုခွင့်ရတယ်။ တစ်သက်လုံး
အတွက် မပြောတော့ပါဘူးလို့ သိမ်းဆည်း
ထားခဲ့တဲ့ စကားတွေကို မရှက်မကြောက်
သွန်မှောက်ကာ ချပြမိတော့တယ်။

‘တော်ပါတော့ ကိုသက်ရာ။ စိတ်
ထင်ရာ ပြောနေလည်း ငါတို့တွေ ဝမ်း
နည်းရရုံပဲ။ မျက်ရည်တွေ သုတ်လိုက်
ကွာနော် လူမြင်မကောင်းဘူး’

တုန့်ယင်နေတဲ့ အသံနဲ့ပြောပြီး
တစ်သျှူတစ်ရွက် ကမ်းပေးလာတယ်။
ပြီးတော့ ဆေးလိပ်ကို အဆက်မပြတ်
ရှိုက်ရှိုက်ဖွာရင်း အခေးကို ငေးနေတော့
တယ်။

‘ဆောရီး ကိုထိုက်ရာ ငါ့အတွက်
ကြောင့် မင်းစိတ်ညစ်ရပြန်ပြီ’

သူက ထိုက်အောင် စိတ်ညစ်သွား

တာမြင်တော့ တကယ်သနားသွားမိတယ်။

‘မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းသားငါ့ကြောင့်
အမြဲပူဇွန်နေရတာပါ။ ငါလည်းအရင်က
မင်းအပေါ်မှာ လိုက်လျောမိခဲ့ပါတယ်။
ဒါကလည်း ကောင်းစေချင်တဲ့ သူငယ်
ချင်း စိတ်ဓာတ်နဲ့ပါ။ မထင်မှတ်ဘဲ ငါ့
ကြောင့် မင်းနှစ်သက်နှစ်သွားတာ ငါ
အရမ်းစိတ်မကောင်းဘူး ကိုသက်ရာ’

သူဘက်က ဒီလိုပြောလာတော့
လည်း ကိုသက်က ပိုပြီးဝမ်းနည်းမိပြန်
တယ်။

‘မဟုတ်ဘူး ကိုထိုက်။ မဟုတ်ဘူး
ငါ့ကိုယ်၌ ကိုယ်က homosexualဖြစ်နေ
လို့ မင်းကို ခွဲလန့်ခဲ့တာပါ။ မင်းဘက်က
ဖြားယောင်းလို့ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့
ကွာ အခုတော့ ငါ့ကိုအတင်းကြီး မိန်းမ
မယူစေချင်မနေပါနဲ့ကွာ။ ဒီကမ္ဘာမှာ
ငါဘာဆိုတာ ငါကလွဲရင် မင်းကောင်း
ကောင်းသိနေတာပဲ။ ငါလည်း ပျော်ရွှင်
တဲ့ ဘဝတစ်ခု၊ လှပတဲ့မိသားစုတစ်ခု
တည်ဆောက်ချင်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့...
ဒါပေမဲ့ကွာ...’

သူ့အသံက တိမ်ဝင်သွားပြန်တယ်။
သူ့ရှိုက်ပြီး ငိုမိပြန်တယ်။ တိတ်ဆိတ်နေ
တဲ့ ဆိုင်လေးထဲမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်
ယောက် စကားမပြောဘဲ အချိန်တွေ
ဘယ်လောက်ကုန်တဲ့အထိ အတွေးနယ်
ချဲ့မိကြတယ်မသိ။

‘အကိုတို့ ဆိုင်ပိတ်တော့မယ်’ ဆိုင်
ဝန်ထမ်းလေးရဲ့ အသံကြားမှ စီးမျှောနေ
တဲ့ အတွေးတို့က ပစ္စုပ္ပန်ကိုပြန်လည်
ကမ်းကပ်လာတော့ ဝမ်းနည်းခြင်း မျက်
ရည်စက်တွေကို သုတ်ဖယ်လျက် ဖြစ်
သွားတယ်။

‘အချိန်တွေက ခဏလေးလို့ပဲ ထင်
နေတာ (၁၀) နာရီတောင် ကျော်ပြီ။ ငါ
အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ မြို့ထဲထွက်လာတာ
ငါပြန်တော့မယ် ကိုထိုက်’

သူ နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။ နောက်

တစ်ကြိမ်ပြန်ဆုံဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ လို့တွေ့မိတော့ သူ့ရင်ဟာ တခါနာလာ ပြန်တယ်။ ကိုထိုက်ကတော့ သူပြောတာ ကို မကြားသလိုပဲ။ စီးကရက်ငွေ့ကို အရုတ်ထဲအထိ ရှိုက်သွင်းပြီး စီးကရက် ငွေ့နဲ့ ပင့်သက်ကို တပြိုင်တည်းရောချ နေတော့တယ်။

‘အိုပေပါကွာ ငါလည်း ပြန်တော့ မယ်။ ငါ့ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ကိုသက်ရာ။ ငါမင်းကို အဲလိုစိတ်တွေနဲ့ မချစ်နိုင်တာ တစ်ခုကလွဲရင် ငါဘဝမှာ မင်းက အကောင်းဆုံး၊ သူငယ်ချင်းပါ။ မင်းအခက်အခဲတွေ ကြုံရင်ငါ့ကို ရင်ဖွင့်ပါ။ အကူအညီတောင်း ပါကွာနော်။ ပြီးတော့... ပြီးတော့ အဆက် အသွယ်လည်း မဖြတ်ပါနဲ့နော်’

ရွေးမြည့်သံနဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်း ဝီဝီ စကားဆိုနေတဲ့ ထိုက်အောင်ကို ကြည့် ပြီး သူ ဝမ်းနည်းမိတယ်။ ဒီထက်ပိုပြီး ပတ်သက်ခွင့်မရှိတဲ့ ဘဝမှာ ဘာကိုမျှ လင့်လို့ရမှာလည်း ထိုက်အောင်ရယ်။ ရနံ့ မရှိတဲ့ ပန်းဘဝမှာ ဝတ်မှုန်လာကူးမဲ့ လိပ်ပြာကိုလည်း မဆောင့်တတော့ပါဘူး ကွာ။ ပေါင်းစပ်ခွင့်မရတဲ့ဘဝမှာ မမြင်ရ တာက ငါ့အတွက်ပိုပြီး ခြေသာပါတယ်။ အဝေးကနေပဲ မင်းကိုငေးနေပါစေတော့ ထိုက်အောင်ရယ်။ မျက်ရည်ကျလျက်ကပဲ ထိုက်အောင်ရှေ့ကနေ တိတ်တဆိတ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့လိုက်တယ်။

အပိုင်း (၄)

တကယ်တော့ မင်းနဲ့ငါဟာ ဆယ် တန်းကတည်းကနေ ခင်လာကြတဲ့ သူ ငယ်ချင်းတွေပါ ကိုသက်။ တက္ကသိုလ် ရောက်တော့လည်း တစ်ဆောင်တည်း။ တစ်ခန်းနေ အတူနေခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်း တွေ။ ငါဘယ်သွားသွား၊ ဘယ်ကောင်း

မလေးနဲ့ချီနဲ့တွေ့တွေ့၊ အချိန်တွေ ဘယ် လောက်ကြာကြာ၊ ဘာတွေပဲ လုပ်နေနေ သူငယ်ချင်းကောင်းအဖြစ် မင်းက ထာဝစဉ် ရပ်တည်ပေးခဲ့တယ်။ ငါအတန်းလစ်ရင် မင်းလည်း လိုက်လစ်တယ်။ ဘောလုံးကို ဝါသနာမပါသလို၊ ကန်လည်း မကန်တတ် ပေမယ့် ငါဘောလုံးကန်သွားပြီဆို ဝတ်စုံ အပြည့်ဝတ်ပြီး လိုက်လိုက်ပြီး အားပေးရ တာ မင်းမှာအမော၊ တစ်ခါတစ်ခါ အဆောင် ကကောင်တွေနဲ့ ဖဲပိုင်းဖြစ်တဲ့အခါ ပိုင်း ဘေးမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး အားပေးတတ် တာလည်း မင်းပဲ။ တခါတခါ အရက်သောက် တော့ မိန်းမကြီးလို တဖျစ်ဖျစ် မြည်တွန် ရင်၊ ဖျိုးဖျိုးဖျပ်ဖျပ်နဲ့ အမြည်းတွေတစ် ခုပြီး တစ်ခုလုပ်ပေးတတ်တာလည်း မင်း ပဲကိုသက်။ ငါပျက်ကွက်ခဲ့သမျှ ကျောင်း စာတွေကို ပွစိပွစိရှေ့တင်ရင်း ပြန်ကူးရေး ပေတတ်တာလည်း မင်းပါပဲ။

‘အဆောင်ဟင်းကလည်း စားမ ကောင်းဘူးကွာ’

စားလက်စထမင်းပန်းကန်ကို ဘေး ဘက်တွန်းထုတ်ပြီး ဝိုင်ဝိုင်ကြီး လုပ်နေ ရင်တော့ နောက်ရက်ဟင်းကောင်းစားရ ပြီးမှတ်တော့။ တောင်ဥက္ကလာက မင်း အခေါ်အိမ်သွားပြီး အကြော်အလှော်တွေ ကို ကိုယ်တိုင်မမောမပန်း၊ ကြော်လှော်ပြီး မူးကြီးမူးငယ်တွေနဲ့ အဆောင်ကို သယ်ချ လာတာလေ။ စားစမ်း ကိုထိုက်ဆိုပြီး ငါစားသမျှ ဘေးကနေ ကြည့်ကြည့်နူးနူး ထိုင်ကြည့်နေတတ်တဲ့ မင်း။ ဒီလိုသူငယ် ချင်းမျိုးကို ဘယ်မှာရှာလို့ တွေ့နိုင်မှာလဲ။

နယ်ကနေ ကျောင်းလာတက်တာ ချင်းတူ၊ မေကျာတူ၊ အခန်းတူ၊ နားလည်မှု တွေလည်း တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တူညီခဲ့ကြ တယ်။ ငါက မင်းအကြိုက်လိုက်ပြီး ပေါင်း ရတာထက်၊ မင်းကပဲငါ့ အကြိုက်လိုက် ပြီးပေါင်းတော့ ဝါသနာနဲ့ စိတ်စရိုက် မတူညီကြပေမယ့် ခင်မင်မှုကတော့ စီး ဆင်းမြဲ စီးဆင်းခဲ့ကြတယ်။

ငါက အားကစားနဲ့ မိန်းကလေးတွေ ကို ရင်ခုန်စိတ်ဝင်စားတယ်။ မင်းက တစ်နေရာရာမှာ ထိုင်ပြီး စာအုပ်ဖတ်ရင်း တွေးတောနေရတာကို စိတ်ဝင်စားတတ် သူ ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ငါ့အတွက်တစ်ခုခု လုပ်ပေးနေရတာကို ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေ တတ်သူ။ ငါ့အပေါ်ထားတဲ့ မင်းရဲ့ သဘော ထားတွေဟာ ဘေးလူအမြင်မှာ သာမန် ဆိုပေမဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ရှိချိန်ဆို တမျိုးပဲလို့ ငါခံစားနေမိပေမဲ့ စိတ်ထဲ မှာ ဘာမှမထားခဲ့။ မင်းအကြည့်တွေ၊ စကားပြောပုံတွေဟာ တခုခုကို ပုံကွယ် ထားတယ်လို့ ငါ ထင်နေမိတာ ကြာပြီ။ ခါပေမဲ့ စိတ်အစဉ်ကို ချိုးနှိမ်အရှိပ်ထင် လာမှာ စိုးရိမ်လို့ မသိလိုက် မသိတာသာတဲ့ နေခဲ့တယ်။ ငါအရက်သောက်မိတဲ့ ည တွေဆို အိပ်မက်ထဲကို မင်း ရောက်ရောက် လာတယ်လို့ ခံစားမိတယ်။ တိမ်တွေ ပေါ်ကို ရောက်နေသလို ငါခံစားနေမိ တယ်။ မနက်ရောက်တော့လည်း မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက်ပါပဲ။

ငါ့အပေါ်ထားတဲ့ မင်းရဲ့ ခင်မင်မှု တွေက ချောင်းရေတွေလို အလုံးအရင်းနဲ့ ပြိုကျနေပေမယ့် ခါဟာ သူငယ်ချင်းအချစ် လို့ပဲ ငါအနက်ဖွင့်ထားမိတယ်။ မင်း တစ်တစ်ခုကို ဝှက်ပြီး ငါ့ကို ဆက်ဆံနေ တာ သိသလိုရှိပေမယ့် ဘာလဲဆိုတာ ရေရေရာရာ ငါနားမလည်ပြန်ဘူး။ နား လည်အောင် မကြိုးစားခဲ့တာလည်း ဖြစ် နိုင်ပါတယ်။ တတိယနှစ်ရဲ့ စာသင်နှစ် ဝက်ရောက်တဲ့အချိန်ကျမှ မင်းဘာဆိုတာ ကို ငါရေရေရာရာ သိလာခဲ့ရတော့တယ်။ အံ့လည်းသြမိ၊ ဆါသလည်း ဖြစ်ခဲ့မိတယ်။

ဘာအပြစ်မှမလုပ်ဘဲ၊ ဘာအမှား မှလည်း မရှိပါဘဲနဲ့ တွဲနေတဲ့ ကောင်မ လေးတွေက အဆက်ဖြတ်ဖြတ်သွားတာ ဘာကြောင့်ဆိုတာ အချိန်နှောင်းမှ နား လည်မိတော့တယ်။ ဆါသတွေ၊ မယ့်နိုင် ခြင်းတွေ၊ အံ့သြခြင်းတွေနဲ့ အစွန်းဆုံးထိ

နေဦး မင်းဘာမှမေးနဲ့
ကိုထိုက် ငါပြောမယ်။
ငါမလုပ်သင့်မှန်း သိတယ်။
ငါမလုပ်စို့လည်း အခါခါ
စဉ်းစားတယ်။ ဒါပေမဲ့
ဒါပေမဲ့... မင်းသိလား...
ငါ...ငါ အဲဒီမိန်းမတွေကို
ငါ ချစ်နေလို့ မဟုတ်ဘူး။
မင်းနဲ့ မပွဲနိုင်လို့ မင်းကို
သိပ်ချစ်မိလို့ လုပ်မိတာ...

ပေါက်ကွဲပစ်မိတယ်။ သူငယ်ချင်းမို့ ရည်းစားတွေအကြောင်း တိုင်ပင်သမျှ ဖျက်ဆီးရက်သူ၊ လူယက်ဝံ့သူလို့ ရက်ရက်စက်စက် ဆိုခဲ့မိတယ်။ မင်းမျက်နှာကို ဘယ်နှစ်ချက်မှန်၊ မသိအောင် ထိုးလဲထိုး၊ ပုခုံးကိုလည်း၊ ခွဲကိုင်ရမ်းပြီး စိတ်ရှိလက်ရှိ ခေါ်သလေ့ရှိတဲ့ ကြမ်းပစ်မိတယ်။

‘ပြောစမ်းပေ့ကောင်။ ပြောစမ်း... ငါ့ကို မျက်ရည်တွေနဲ့ ပြန်ကြည့်မနေနဲ့ ပြောစမ်း။ ဟာကွာ...တောက်...’

‘မင်းလိုချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ရှိ၊ရှိ၊ ပဲ ပေါ်တင်ယဉ်စမ်းပါ။ အခုဟာက မင်းကွာ... အောက်တန်းကျလိုက်တာ’

ခေါ်သတွေက တလိပ်လိပ်တက်လာရင်းမို့ ပုခုံးကို နောက်တစ်ချက်ဆောင့် ခွဲပစ်လိုက်တယ်။ ချာခနဲလည်ထွက်သွားတဲ့ မင်းကျောပြင်ကို ဖောက်ခနဲမြည်အောင် လက်သီးနဲ့ ဆောင့်ထိုးပစ်လိုက်တယ်။

‘ပြောစမ်းပါပေ့ကောင်။ ပြောစမ်းပါ မင်းရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ။ ပြောစမ်း...’

အော်ဟစ်ပစ်မိတယ်။

‘မင်းငါ့ကို အသေသတ်လိုက်ပါ ကိုထိုက်ရာ။ အသေသာ သတ်လိုက်ပါကွာ’

ငါ့ရဲ့ထိုးချက်ကြောင့် မျက်ကွင်းတစ်ဖက်ညှိနေတဲ့ အောက်ကနေမျက်ရည်တွေစီးကျလျက်က မင်းက တစ်စုံတစ်ရာ ငိုရင်းဆိုတော့ မုန်းတီးခြင်း၊ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ခြင်းတွေနဲ့ ခေါ်သတွေက ထွက်သထွက်လာပြန်လို့ စာကြည့်စာပွဲကို လက်သီးနဲ့ ‘ဒုန်း...ခနဲ’ ထိုးထည့်လိုက်မိတယ်။

‘အေး... အသေသတ်မယ်။ မင်းကို သတ်ပြီးမှ ငါကျောအေးနိုင်မယ်။ အသေမသတ်ခင် ဘာကြောင့် အခုလို လုပ်သလဲ ပြောစမ်း’

မင်းက ငါ့ကို အကြာကြီးစိုက်ကြည့်နေတယ်။ ပြီးတော့ ပါးစောင်မှစီးကျလာတဲ့ သွေးစတွေနဲ့ ပါးပြင်ပေါ်မှ မျက်ရည်တွေကို သုတ်ရင်းက...

‘ဟုတ်တယ် မင်းအရင်ရည်းစားရယ်၊ အခုရည်းစားရယ်နဲ့ ကွဲအောင် ငါလုပ်ခဲ့တာပဲ’

‘မင်း...မင်း...’ လက်သီးနဲ့ ချိန်ရွယ်လိုက်တဲ့ ငါ့ကို

‘နေဦး၊ မင်းဘာမှမေးမေးနဲ့ ကိုထိုက် ငါပြောမယ်။ ငါမလုပ်သင့်မှန်း သိတယ်။ ငါမလုပ်စို့လည်း အခါခါ စဉ်းစားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့... မင်းသိလား...ငါ...ငါ အဲဒီမိန်းမတွေကို ချစ်နေလို့မဟုတ်ဘူး။ မင်းနဲ့ မပွဲနိုင်လို့၊ မင်းကို သိပ်ချစ်မိလို့ လုပ်မိတာ။ ငါမင်းကို ချစ်နေတဲ့ အချစ်တွေက အရာရာကို ကျော်ဖြတ်ရဲတဲ့ သတ္တိတွေ ရလာတယ်’

‘ဘာ...ဘာရယ်...’

တကယ်ကို အံ့ဩသွားမိတယ်။ နောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းခုန်ပြီး ရုတ်လိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်ဘက်နှုတ်ခမ်းထောင့်လေးက အပေါ်ကို ထောင်တက်သွားပြီး ခေါ်သထွက်နေတဲ့ကြားက ဟပ်ခနဲ ရယ်ချလိုက်မိတယ်။ သောက်ရူးလို့ အော်ဆဲပစ်လိုက်တယ်။

‘မင်းက ငါ့ကို ချစ်တယ်ဟုတ်လား။

မင်းရူးနေလား။ မင်းခြောက်နေလား၊ ပေ့ကောင်။ ဟာသပဲ’

‘ဟုတ်တယ် ငါ့ရဲ့ခွဲတယ်။ ငါခြောက်သွားတယ်’

မျက်ရည်တွေနဲ့ မင်းက ပြောတော့ ငါ ခေါ်သ ပိုထွက်လာတယ်။ မင်း...မင်း၊ ဆိုပြီး လက်သီးကြီး ကားကားနဲ့ ထိုးမယ်လုပ်တော့

‘ငါ့ကို ဘာမှထပ်မမေးပါတော့နဲ့ ကိုထိုက်ရာ၊ ငါတကယ် တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ ငါဘာကြောင့် အခုလုပ်ရတာလဲသိချင်ရင် ဒီစာအုပ်သာ ဖတ်ကြည့်တော့ရော’

ပြောပြောပေးပေးနဲ့ စာအုပ်ကို ပစ်ပေးပြီး ပြေးထွက်သွားတယ်။

‘ဒီစာအုပ်လဲ မဖတ်ချင်ဘူး။ မင်း

မျက်နှာကိုလည်း ငါမမြင်ချင်ဘူး။ နောက်လည်း မင်းနဲ့ဘယ်တော့မှ မပတ်သတ်ချင်တော့ဘူး' ခေါ်သံထွက်ထွက်နဲ့အော်ပြီး အဆောင်အပြင်ကိုပြေး ငါထွက်သွားခဲ့လိုက်တယ်။ အဲဒီညကစပြီး မင်းနဲ့ငါ မတွေ့ခဲ့ကြတော့တာ ဒီနေ့အထိပဲကွာ။

နောက်နှစ် ကျောင်းဖွင့်ချိန်နောက်ရုံးနှစ်မှာ မင်းကျောင်း ရောက်မလာတော့ဘူး။ ငါ့ရဲ့မင်္ဂလာသတင်းကိုတော့ ဘယ်ပုံကြားတယ် မသိ။ လက်ဖွဲ့နဲ့အတူ ရောက်လာတဲ့ မင်းရဲ့ ခိုင်ယာရီကို ဖတ်ကြည့်မှ မင်းဟာ လိင်တူကို ချစ်ခင်တတ်တဲ့၊ ဆေးပညာလောကအခေါ် homosexual တစ်ယောက်ဆိုတာ ပြည့်စုံစွာ သိလာခဲ့တော့တယ်။ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သနားခြင်းတွေနဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်တွေက ငါ့ကို အိပ်ပျက်ညတွေ ဖြစ်ပေါ်လာစေခဲ့တော့တယ် ကိုသက်။

စိတ်မကောင်းခြင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မကြာမကြာပြန်ပြီး အပြစ်တင်ခြင်းတွေနဲ့ မင်းအပေါ်မှာ တင်ရှိခဲ့တဲ့ အထင်သေးခဲ့ခြင်း၊ နာနာကျင်ကျင် ပြောဆိုဆက်ဆံခဲ့မိခြင်းများအတွက် ပြန်လည်တောင်းပန်ဖို့ ရန်ကုန်မြို့အနှံ့ ခြေရာခံကြည့်မိခဲ့ပါသေးတယ်။ ဇာတိမှာ စုံစမ်းကြည့်တော့လည်း ဘာမှရေရာတဲ့ အဖြေမရခဲ့။ သည်လိုနဲ့ ပျောက်သောသူ မင်းကို မမျှော်လင့်ဘဲ မနက်က မြို့ထဲကို အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့အလာမှာ ပြန်တွေ့လိုက်ရတာပါ။ မီးပွိုင့်တစ်ခုရောက်တော့ ဘေးက ယှဉ်ရပ်လာတဲ့ကားက သန့်လှချည်လာဟာ ဆိုပြီး လှမ်းအကြည့်၊ တစ်ဖက်ကားမှ လူကလည်း ဒီဘက်ပြန်အကြည့် အကြည့်နှစ်ခုအဆုံမှာ ရုတ်တရက်ငါ ကြောင်သွားမိတယ်။ ဒီမျက်နှာကို ကောင်းကောင်းမြင်ဖူးပါတယ် အတွေးနဲ့ငါ ငေးနေမိတယ်။

မျက်နှာ၊ မျက်လုံးကြည့်ပုံ၊ ဆံပင်ပုံစံ သိနေတယ်။ ရင်းရင်းနှီးနှီးကို သိနေတယ်။ ဦးနှောက်က အပြေးအလွှားစဉ်းစားမိချိန် 'ဟာ...' ဆို ငါ အော်တော့မင်းက ဖျတ်ခနဲဆို ခေါင်းငုံ့ပြီး လှည့်သွားတယ်။ ဆံပင်ပုံစံ ပြောင်းနေတာက လွဲရင် ညိုမင်းသက်မှ ညိုမင်းသက် အစစ်။ ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ် ခံစားလာရတယ်။ ကိုယ့်အပေါ် အရမ်းကောင်းခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ အသိကြောင့် မီးပွိုင့်အကျော်ကနေ ဆက်တိုက် မင်းကားနောက် လိုက်လာခဲ့မိတာပဲ။

လိပ်ပြာတစ်ကောင်ဟာ ဘယ်လောက်လှလှ၊ တောင်ပံတဖျပ်ဖျပ်ခပ်လို့ ပန်းကလေးလို ဘယ်လောက်ပဲ ကြွရွနေပါစေ သူဟာ ပန်းမဟုတ်ဘူး။ အခြားလိပ်ပြာတစ်ကောင်ရဲ့ အမြင်မှာတော့ ဝတ်မှုန်ကုလူးခွင့် မရှိဘူးဆိုတာ သိနေတယ်။ ဘဝတူ၊ အမျိုးတူဆိုတဲ့ ခံစားချက်ကြောင့် အတူတူပုံသန့်ဖော်အဖြစ်ပဲ ခင်မင်လို့ရတယ်။ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိပ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ရင်ခုန်လို့ မရဘူး။

အဲလိုပါပဲ ကိုသက်ရာ။ တို့တွေကို ကံကြမ္မာက လိပ်ပြာတွေအဖြစ်နဲ့ပဲ တွေ့ဆုံခွင့်ပေးလိုက်တာ။ ပန်းနဲ့ လိပ်ပြာအဖြစ် ပေါင်းစပ်ခွင့်ကို မပေးခဲ့ဘူး။ ငါကြောင့် ခင်လျက်နဲ့ ကျောခိုင်းခဲ့တာပါ ကိုသက်ရာ။ ငါလည်း မင်းကိုဘယ်လောက် ခင်တယ်ဆိုတာ မင်းသိရင် ငါ့ကိုနားလည်မှာပါ။ အခုတော့ တို့တွေနီးလျက်နဲ့ တစ်ခါဝေးကြရပြန်ပြီပေါ့။

ဘိုဘိုသန့်စင် (မြိုင်)

နောက်နှစ်ကျောင်းဖွင့်ချိန်
နောက်ရုံးနှစ်မှာ မင်းကျောင်း
ရောက်မလာတော့ဘူး။
ငါ့ရဲ့မင်္ဂလာသတင်းကိုတော့
ဘယ်ပုံကြားတယ်မသိ။
လက်ဖွဲ့နဲ့အတူ ရောက်လာတဲ့
မင်းရဲ့ ခိုင်ယာရီကို ဖတ်ကြည့်မှ
မင်းဟာ လိင်တူကို
ချစ်ခင်တတ်တဲ့၊
ဆေးပညာလောကအခေါ်
homosexual
တစ်ယောက်ဆိုတာ
ပြည့်စုံစွာ သိလာခဲ့တော့တယ် ...

Rainbow

Love have no
boundaries

ကျွန်းသစ်

လတ်ဟတ်နိုးဘောင်ထိ

‘အဖြေ... မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲ’

‘အသုပ်ပဲလား’

‘အင်း...အသုပ်ပဲပေး’

မနက်စောစော ကျက်သရေက တုံး
ပြီ။ ဝေမိုးဦး မုန့်ဟင်းခါး စားနေရာမှ
တွေးလိုက်မိသည်။ ဒီ သက်လျာဆိုတဲ့
မိန်းမလျာနဲ့ မတွေ့ချင်လို့ မနက်အစော
ကြီး လာစားကာမှ တည့်တည့်တိုးနေလေ
ပြီ။ သက်လျာဆိုတာ လူကသာ ဒဗ်နိုး
ဖွန်ဆင်လို မလတောင့်တောင့်၊ အသား
ညိုညို သူ့ကိုယ်သူများ ပြောလိုက်ရင်

သက်ကလေး သက်ကလေးနဲ့ နေတာပဲ။
ပါးစပ်ကလည်း စည်းကမ်းမရှိ၊ ညစ်ညစ်
ညမ်းညမ်း စကားများကို ထမင်းစား ရေ
သောက်ပြောလေ့ရှိသလို ယောက်ျားချော
ချောလေးများ တွေ့လိုက်လျှင်လည်း လိုက်
စတတ်သေးသည်။

သည်လို မိန်းမလျာတွေကြောင့်
ဝေတို့လို အေးအေးဆေးဆေး လူခြေနဲ့
နေတဲ့ မိန်းမလျာတွေပါရောပြီး အထင်
သေးခံရတာ။ ဝေမိုးဦး သက်လျာကို
တွေ့လိုက်သည်နှင့် အလိုလို ရွံ့မုန်းနေမိ
သည်။

‘အဖြေ...နှင့်ယောက်ျားက လာမလုပ်
ကုဘူးလား။ မနေ့ကတောင် နင့်ကို ကူ
လုပ်လိုက်ဦးလို့ ပြောလိုက်သေးတယ်’

‘အောင်မယ်လေးဟယ်။ နင်လည်း
သူ့အကြောင်း သိနေတာပဲ။ ညနေဆို
အမူးအပြိသောက်ပြီး မနက်ကျ မထနိုင်
ဘူးလေ။ ယောက်ျားရှိပေမယ့် ငါ့မှာ
မှဆိုးမတစ်ဝိုင်း ဖြစ်နေပါပြီဟယ်...’

‘ဟယ်...ကိုယ့်ယောက်ျားကို မပြု
ငြင်ရဘူးလေ။ သက်မှာသာ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရှိလို့ကတော့ တစ်နေ့ကုန်
ထိုင်ပြုစုနေမှာ...’

စပြီ...။ အပေါ်စားမိန်းမလျာတို့ရဲ့
ထုံးစံအတိုင်း စကားကို အနှောင့်အသွား
မလွှတ်ပြောပြီး ပါးစပ်အရသာခံနေပြန်ပြီ။
ဝေမိုးဦး စိတ်ထဲတွင် အတော်ချဉ်နေမိ
သည်။

“ကြည့်စမ်းပါဦး...”

ဖျက်နှာလေးက

နူးညံ့နေတာပဲ” ဟုဆို၍
အရက်သမားတစ်ယောက်က

ဝေမိုးဦး၏ ဖျက်နှာကို
ပွတ်သပ်လိုက်သည်။

အရက်သမားတစ်ဦးက
ဝေမိုးဦး၏ လက်ဖျားကို
ချုပ်ထားပြီး...

ဒီနေ့ရောင်မှာက အလုပ်ရှုပ်မှာမို့
နေ့လယ်စာစားဖို့ပင် အချိန်ရမည်မဟုတ်။
ထို့ကြောင့် မနက်စာလေးကို စိုက်ပြည့်
အောင် စားသွားမှဖြစ်မည်မို့ ဆက်စား
နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ နို့မို့ဆို ထသွား
လိုက်တာကြာပြီ။

အပေါစားတွေ...။

‘နင် ယောက်ျားလိုချင်နေရင် အိမ်
ကဟာကြီး လာမသွားစမ်းပါအေ... ရွပ်
လွန်းလို့’

‘မ ချင်တာပေါ့တော်ရေ...ကိုမင်းဦး
က မလိုက်လို့ပေါ့။ ဒါနဲ့ အမြဲမောင်က
ရော သက်ကို သဘောမကျဘူးလား။
မနေ့က အမြဲတို့အိမ်ရှေ့က ဖြတ်သွားတော့
သက်ကို အကြာကြီးပဲ လိုက်ကြည့်နေ
တာ’

‘သဘောကျရလားဟယ်... သူ
မှာ ရည်းစားကြီးနဲ့ကို’

‘နှမြောစရာကြီး... ဆင်ကဆင်နဲ့
ဟယ်...’

မုန့်ဟင်းခါးလည်း အဆက်မပြတ်
စားနေသလို စကားကလည်း အဆက်
မပြတ် ပြောနေလိုက်သေးသည်။ ဝေမိုးဦး
ဆက်စားချင်စိတ် မရှိတော့သဖြင့်

‘မမြေ...ပိုက်ဆံ’ ဟုဆို၍ အိတ်ထဲမှ
တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်
သည်။ စားနေရာမှ ရုတ်တစ်ရက်ကြီး
ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်သဖြင့် သက်လျှာက
ဝေမိုးဦးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဝေမိုးဦး
ကလည်း သက်လျှာကို အထင်သေးသော၊
အမြင်မကြည်သော အကြည့်ဖြင့် ပြန်
ကြည့်လိုက်ပြီး ရောင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့လိုက်
သည်။

‘ဟဲ့ ဝေဝေ...ပိုတာ ပြန်ယူဦးလေ’

‘ရတယ်မမြေ... မှတ်ထားလိုက်’

မြေ လှမ်းအော်နေသော်လည်း နောက်
သို့ပင် လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ပြန်ပြော
လိုက်သည်။

မနက်စောစော တော်တော်အာရုံ

နောက်ရသည်။

‘မှသာဆို စနောက်ရင်တောင် မပြော
ရဘူး။ မကောင်းတာဆို ဟာသလုပ်ပြီး
တောင် မပြောရဘူး’

ဟူသော အမေ့ ရုံးမစကားတို့ကို
နားထဲတွင် ပြန်ကြားယောင်လာသည်။
အခုတော့ ကြည့်ပါဦး... အိမ်ခြေမရှိ၊
သိက္ခာမရှိ စကားကို လက်လွှတ်စပယ်
ပြောနေလိုက်တာ...။

▼▼▼▼▼

ဝေမိုးဦးတစ်ယောက် စိတ်မကြည်
သော်လည်း အလုပ်ကိုတော့ ကြိုးစား
ပမ်းစား လုပ်ဖြစ်သည်။

‘အဲ့ဒါက ဟိုဘက်မှာ သက်သက်
ထားလိုက်ပါ။ ဦးဝင်းမြင့်ဆိုက်က လာဖို့
တာမလား...’

‘ဟုတ်အစ်မ... တီရှပ် ဆယ်ထည်နဲ့
ပုဆိုး အထည် နှစ်ဆယ်ပါ။ တစ်
သိန်း၊ သုံးသောင်းခုနှစ်ထောင်ပါ’

ကောင်လေးတစ်ယောက်က ပစ္စည်း
တွေလာဖို့ရင်း ပြောသည်။

‘အင်း... ဦးဝင်းမြင့်က မမှာလိုက်
ဘူးထင်တယ်။ ပုဆိုးက လေးထောင်
နှစ်ရာနဲ့ပေးမယ်လို့ အစ်မနဲ့ ပြောထားပြီပြီ။
အဲ့တော့ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းကိုးထောင်
ရှင်းပေးလိုက်မယ်’

‘ဟုတ်...အစ်မတို့ချင်း ပြောထားပြီ၊
ရင် ပြီးတာပါပဲ...’

‘ဝေဝေ...ကော်မီလေးသောက်လိုက်
ပါဦး။ နေ့လယ်တုန်းကလည်း ဘာမှမစား
ထားဘူးမလား။ ဝေမိုးဦး ပစ္စည်းများ
စစ်နေစဉ် မနွယ်နီက ကော်မီလာပေး
သဖြင့် သောက်လိုက်ပြီ။ အလုပ်ဆက်လုပ်
နေဖြစ်သည်။ အလုပ်ထဲ ဈာန်ဝင်နေသဖြင့်
အချိန်ကုန်သည်ကိုပင် သတိမထားဖြစ်ပေ။

‘ဝေဝေ နေဦးမှာလား...မနီ ပြန်

တော့မယ်နော်။ ဆိုင်ကယ်ပါလား။’

‘ဆိုင်ကယ်တော့ မပါဘူး။ ရတယ်
မနီ နီးနီးလေးပဲဟာ။ မနီ ပြန်လိုက်တော့
လေ...ရတယ်’

‘ခါဆို မနီသွားပြီနော်။ အရမ်း
ညဉ့်နက်အောင် လုပ်မနေနဲ့ဦးနော်’
‘ဟုတ်’

မနီ ထွက်သွားပြီးသော်လည်း ဝေမိုး
ဦး ပစ္စည်းများကို ဆက်စစ်နေဖြစ်သည်။
တော်တော်ကြာတော့ စိုက်စာလာသဖြင့်
နာရီကြည့်လိုက်တော့ ကိုးနာရီပင် ထိုးနေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့်
ဝေမိုးဦး ဆိုင်တံခါးများ ပိတ်လိုက်ပြီး
လမ်းကြားလေးအတိုင်း လမ်းလျှောက်
လာလိုက်သည်။

အရင်ဆို ဒီလောက်နောက်ကျသည်
အထိ မနေ့ပူသဖြင့် နည်းနည်းကြောက်နေ
မိသည်။ ဒီလမ်းကြားတွင် ညဘက်ဆို
လူပြတ်တတ်ပြီး အရက်သမားများ လျှောက်
သွားနေလေ့ရှိသောကြောင့် အလိုလို
ကြောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့မှ ဆိုင်
ကယ်က ယူမလာမိ။ ဟူး...။

ဝေမိုးဦး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ
ဖုန်းမီးလေးဖြင့် မချင့်မရဲ လျှောက်လှမ်း
လာလိုက်သည်။

‘ဟေ့ကောင်...ဘယ်သူလေးလဲ ကြည့်
လိုက်စမ်း’ ဟူသောစကားသံနှင့် အတူ
မျက်နှာပေါ်သို့ မီးရောင်တစ်ခု ကျလာ
သဖြင့် ဝေမိုးဦး လက်ဖြင့် ကာလိုက်သည်။

‘ဟာ...ဟိုတက်ရပ်ကွက်ထဲက မာနုခဲ
အခြောက်မလေးပါလား’

လူနှစ်ယောက် အနားကပ်လာ
သဖြင့် ဝေမိုးဦး ထိတ်လန့်သွား၏။

အရက်နဲ့တွေ့ကလည်း တထောင်၊
ထောင်နှင့် လူရမ်းကားများ ဖြစ်ပုံရသည်။

‘ကြည့်စမ်းပါဦး... မျက်နှာလေးက
နူးညံ့နေတာပဲ’ ဟုဆို၍ အရက်သမား
တစ်ယောက်က ဝေမိုးဦး၏ မျက်နှာကို
ပွတ်သပ်လိုက်သည်။ အရက်သမား တစ်

ဦးက ဝေမိုးဦး၏ လက်များကို ချုပ်ထား
ပြီး တစ်ဦးက မျက်နှာကို ဓာတ်မီးဖြင့်
ထိုးထားလေသည်။ ဝေမိုးဦးမှာ မျက်နှာ
ကို ထိုးထားသော မီးအလင်းရောင်ကြောင့်
ဘာကိုမျှ မမြင်ရဘဲ အလွန်ကြောက်ရွံ့
နေ၏။ ဓာတ်မီးကိုင်ထားသော အရက်
သမားက ဝေမိုးဦး အင်္ကျီထဲသို့လက်ဖျက်၍
‘အာ... ခါလေးက ဘာလေးလဲ။’

ဟာ... ဖော့ကြီး... ဟားဟားဟား...’ ဟု
ဆို၍ ရင်သားအတုကို ခွဲယူပြီး မြှောက်
၍ကြည့်ရင်း ဟားတိုက်ရယ်မောလေသည်။

ဝေမိုးဦးမှာ ကြောက်လွန့်။ ရက်
လွန့်သဖြင့် မျက်ရည်များပင် ခုလှာ
သည်။ ဝေမိုးဦး လက်များကို ရုန်းကြည့်
လိုက်သော်လည်း လက်ကို ချုပ်ထားသော
အရက်သမား၏ လက်များမှာ သန်မာ
လှသဖြင့် ရုန်း၍မရ ဖြစ်နေ၏။

‘ဓနုကို လွှတ်ပေးပါ ဝေ တောင်ပန်
ပါတယ် အီးဟီး...’ ဝေမိုးဦး လွှတ်ပေးဖို့
ပြောနေရာမှ မျက်ရည်များပါ ကျလာ
တော့သည်။

‘ဟာ...အခြောက်မက ငိုပြီးတောင်
ပန်နေတယ်။ လွှတ်ပေးလိုက်ရမလား’

ဓာတ်မီးကိုင်ထားသော အရက်
သမားက ပြောလိုက်သဖြင့် လက်ကို
ချုပ်ထားသော အရက်သမားက

‘လွှတ်ပေးမှာပေါ့ကွာ။ ငါတို့ ကစား
လို့ဝတဲ့ အခါကျရင်...ဟားဟားဟား...’
ဟုဆို၍ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူ ရယ်ကြ
လေသည်။

သူတို့ရယ်နေသော အသံများမှာ
ဝေမိုးဦးအတွက်တော့ မကောင်းစဉ်းဝါး
အသံများနယ် ကြောက်ဖို့ကောင်းလှသည်။

‘ဟဲ့ နင်တို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ။
အခုလွှတ်လိုက်စမ်း’

အရက်သမားများ၏ ရယ်သံများ
ကိုဖုံး၍ ခပ်ဩဩ၊ ခပ်နွဲ့နွဲ့ အသံတစ်သံ
ထွက်လာသည်။

ခါ...ခါ...သက်လျာ အသံပဲ။

ဝေမိုးဦး ကြောက်လန့်နေရာမှ ဝမ်း
သာသွား၏။

‘ဟာ...စွာကျယ်မ နင်က ဘာလာ
ရွပ်တာလဲ’

ကိုယ့်လမ်းကိုယ် သွားစမ်းပါ။
‘မသွားနိုင်ဘူး နင်တို့ ဝေဓနုကို
လွှတ်ပေးလိုက်...’

‘ဘာ...မလွှတ်ပေးနိုင်ပါဘူး ဒီလို
ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အခြောက်မလေးကို
တစ်ညလောက်တော့ ပြုစုနိုင်ရမယ်။
နင်တို့က အပြုစုကောင်းတယ်မလား’

‘ဘာ...ဝေဓနုက ဖြူဖြူစင်စင်လေး
ဟဲ့...လူယုတ်မာတွေ...ငါနဲ့တွေ့ပြီပေါ့’
‘ခွပ်...’

သက်လျာက ဓာတ်မီးနှင့် အရက်
သမားကို ထိုးလိုက်သည်။

‘အား...’

အရက်သမားမှာ နှုတ်ကပင် ယိုင်တိုင်
တိုင်ဖြစ်နေသည်ကို သက်လျာ၏ အား
ပြင်းလှသော ထိုးချက်ကြောင့် မြေကြီးနှင့်
နုပူ မိတ်ဆက်သွားလေသည်။ ပြန်ပင်
မထလာတော့။

‘ဟာ...ကိုဝင်း...’

ဝေမိုးဦးကို ချုပ်ထားသော အရက်
သမားကလည်း ဝေမိုးဦးကို လွှတ်လိုက်ပြီး
လဲသွားသော အရက်သမားဆီသို့သွား၍
ကိုင်းလှုပ်ကြည့်နေလေသည်။

သက်လျာက ဝေမိုးဦးမျက်နှာလေး
ကို ကိုင်၍မော့လိုက်ပြီး

‘ဝေဓနု ရဲရဲလား။ ဘာဖြစ်သွားသေး
လဲ’ ဟု စိုးရိမ်စွာ မေးလိုက်သည်။

ခြေ... ကိုယ့်မှာသာ သူ့ကိုအထင်
သေးရွံ့မန့်ပြီး အဖက်မတန်သလို ဆက်ဆံ
ခဲ့တာ သူကတော့ ဓနုကို ကူညီရုံသာမက
ဓနုအတွက်ပါ စိတ်ပူပေးနေတာပဲ။ ဝေမိုး
ဦးမှာ သက်လျာ၏အမေးကို မဖြေအား
သေးဘဲ တစ်ယောက်တည်း တွေးနေမိ
သည်။

မိမိအမှားများအတွက် စိတ်မကောင်း

အုတ်ခဲကျိုးနှင့် အထုပ်လိုက်
ရသည့်အပြင် အုတ်ခဲကျိုး၏
အစွန်းများနှင့်
ခြစ်မိသွားသောကြောင့်
သက်လျာမှာ
လွန်စွာနာကျင်နေသော်လည်း
ငယ်မိုးဦး
အရမ်းစိတ်ပူနေတာကို
တွေ့ရသဖြင့်...

ဖြစ်မိသလို သက်လျာကိုလည်း။ လေးစား
မိသွားသည်။ ထိုစဉ် အုတ်ခဲကျိုးတစ်ခု
ကိုကိုင်၍ သက်လျာနားသို့ ကပ်လာသော
အရက်သမားကို ဝေမိုးဦးမြင်လိုက်ရသည်။

‘သက်...နောက်...’

စကားပင် မဆုံးလိုက်။ အရက်သမား
က သက်လျာကို အုတ်ခဲနှင့်ထုလိုက်သည်။
သက်လျာမှာ ရုတ်တရက်မို့ ရှောင်ချိန်မရ
လိုက်သော်လည်း ညာဘက် လက်ဖျံဖြင့်
ကာလိုက်လေသည်။

‘အား...’

သက်လျာလက်မှ သွေးများစီးကျ
လာသည်။ သက်လျာက

‘ဒီ ငနွားတော့...’

ဟုဆို၍ ဘယ်လက်ဖြင့်ပင် အရက်
သမား၏ မျက်နှာကို ပြန်ထိုးလိုက်လေ
သည်။ ဤအရက်သမားမှာလည်း ပထမ
အရက်သမားကဲ့သို့ပင် လဲကျပြီး မလှုပ်
တော့ပေ။

‘သက်...ရလား...အရမ်းနာသွား
လား။ လာ...ဆေးခန်းသွားရအောင်...’

ဝေမိုးဦးက သက်လျာအတွက် အလွန်
စိတ်ပူသွားပြီး ပြာပြာသလဲ မေးလိုက်
သည်။ အုတ်ခဲကျိုးနှင့် အထုပ်လိုက်
ရသည့်အပြင် အုတ်ခဲကျိုး၏ အစွန်းများ
နှင့် ခြစ်မိသွားသောကြောင့် သက်လျာမှာ
လွန်စွာနာကျင်နေသော်လည်း ဝေမိုးဦး
အရမ်းစိတ်ပူနေတာကို တွေ့ရသဖြင့်

‘ရပါတယ် ဝေရဲ့။ နည်းနည်းလေး
ထိတာပါ...’ ဟု ဟန်ဖို့၍ ဖြေလိုက်သည်။

‘အို...မနည်းပါဘူး...သွေးတွေ အများ
ကြီးထွက်နေတာကို ဆေးခန်းမြန်မြန်သွား
ရမယ်’

ဝေမိုးဦးက သက်လျာ၏ လက်မှ
ခက်ရာကိုကြည့်၍ သက်လျာကို စိုးရိမ်
တကြီးပြောနေသဖြင့် သက်လျာပြုံးလိုက်
မိသည်။

သက်လျာ လက်မကျိုးသွားသော်

လည်း ခက်ရာရသွားသဖြင့် ပတ်တီးစည်း
ထားလိုက်ရသည်။ ဆေးခန်းမှာ ပတ်တီး
စည်းတုန်းကတော့ သက်လျာက

‘ဘာမှစိတ်မပူနဲ့ အလုပ်မသွားနိုင်
သေးလည်း။ အိမ်အလုပ်လုပ်ရတာပေါ့
အိမ်မှာ လုပ်စရာတွေပုံနေတာ...’

ဟုပြောသော်လည်း ဝေမိုးဦး စိတ်
မအေးနိုင်။ အဆင်မပြေရဲ့လားဟု အစိုး
ရိမ်ပိုနေမိသည်။ သက်လျာ အလုပ်လုပ်
သော ဆိုင်ရှင်ကလည်း သက်လျာကို
ဘယ်ကတည်းက အမြင်မကြည်ဖြစ်နေ
သည် မသိ။ နှစ်ရက်လောက်လေး အလုပ်
ပျက်လိုက်သည်နှင့် သက်လျာကို အလုပ်
ထုတ်ပစ်သည်တဲ့။ သတင်းကြားကြားချင်း
ဝေမိုးဦး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ဝေ
ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာ ဟူ၍ အပြစ်မကင်း
သည့် ခံစားချက်ကလည်း ရှိနေသဖြင့်
သက်လျာတို့အိမ်သို့ သွားချင်နေမိသည်။

ဒီနေ့တော့ ဆိုင်မသွားခင် သက်
လျာအိမ်သို့ ထွက်လာလိုက်သည်။ သက်
လျာတို့ အိမ်သည် အတော်လေး ချောင်
ကျသောနေရာတွင် ရှိပြီး ဝေမိုးဦးအိမ်နှင့်
အတော်လှမ်းသည်။ တစ်ရပ်ကွက်ထဲပင်
ဖြစ်သော်လည်း ဝေမိုးဦး ဒီဘက်ပိုင်းသို့
မရောက်ဖူးပေ။ လူတစ်ယောက် ညွှန်ပြ
လိုက်သောနေရာကို ရောက်တော့ ခြံဝန်း
ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲတွင် သက်ကယ်မိုး ထရံ
ကာနှင့် မြေစိုက်အိမ်လေးကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။ အိမ်သာဆိုသည် တဲသာသာပင်
ရှိပြီး ခနော်ခနဲလေးဖြစ်သည်။ ဘေးပတ်
ဝန်းကျင်တွင်လည်း အိမ်ငယ်လေးများ
အများအပြားရှိပြီး ကလေးငါးသံများ၊ အော်
ဟစ်သံများဖြင့် ခဏညနေလေသည်။ မနက်
ခင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း အပြစ်တင် ကြိမ်း
မောင်းသံများ၊ ဆဲဆိုသံများကိုပါ ကြား
နေရသည်။

ဝေမိုးဦး ခြံပေါက်တသို့သွားလိုက်ပြီး
ခြံလေးထဲမှ ခပ်မြန်မြန် လမ်းလျှောက်လာ
နေသော အမျိုးသမီးကို ‘သက်လျာ

ရှိလားအစ်မ...’ ဟု မေးလိုက်သည်။

‘အေ...ရှိတယ်...ခေါ်ပေးမယ်’ ဟု ဆို၍ ‘သက်လျာရေ...စည်သည်လာတယ်...’ ဟု အိမ်ထဲသို့ အသံစူးစူးဖြင့် လှမ်းအော် လိုက်ပြီး ခြံထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

‘ဟဲ့ အိမ်ထဲလွှတ်လိုက်လေ။ တိုး၊ တိုးသက်သာမအော်ဘူး၊ အမေအိပ်ပျော် နေပြီဟဲ့...’

ဟူသော သက်လျာ၏ ပြန်ထူးသံကို ကြားသဖြင့် ဝေမိုးဦးလည်း အိမ်လေးထဲ သို့ ဝင်လာလိုက်သည်။ အိမ်လေးသည် ထင်ထားတာထက်တော့ကျယ်ပြီး ဝင် ပေါက်၏ တစ်ဖက်စီတွင် ဝါးကွပ်ပျစ် လေးတစ်ခုစီ လုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရ သည်။ အလင်းရောင်လည်း အတော် အသင့်ရှိပြီး ပစ္စည်းလေးများကို စိစိရိရိ နေရာချထားပေသည်။

ဝင်ပေါက်၏ ညာဘက်ကွပ်ပျစ်ပေါ် တွင် အသက်ကြီးကြီး အမျိုးသမီးကြီးတစ် ဦး အိပ်နေသည်ကိုတွေ့ရပြီး တစ်ဖက် ကွပ်ပျစ်တွင်တော့ သက်လျာကို တွေ့ရ သည်။ ဝေမိုးဦး ဝင်လာသည်ကိုတွေ့တော့ သက်လျာက

‘ဟာ ဝေဝေ ဘာလာလုပ်တာလဲ...’

ဟုဆို၍ ချုပ်လက်စ အင်္ကျီလေးကို ချလိုက်ရင်းပြောသည်။

ဝေမိုးဦးက ‘သက် သက်သာလာလို့ လာကြည့်တာပါ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပြီး သက်လျာ ရှေ့တွင် မတ်တပ်လေးပင်ရပ်နေမိသည်။

‘သက်သာပါတယ်...ထိုင်လေဝေဝေ ရဲ့’ ဟု သက်လျာက ပြောလိုက်တော့မှ ‘ဟုတ်...’

ဟုဆို၍ ဝေမိုးဦး ကွပ်ပျစ်လေးပေါ် တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုင်လိုက်သည် နှင့် ကွပ်ပျစ်လေးမှာ တက္ကနီကွိုမြည်သံများ ထွက်လာလေသည်။

‘သက် အလုပ်မသွားရတော့ အဆင် ပြေရဲ့လား။ ဝေကြောင့် အခုလိုဖြစ်ရတာ

တောင်ပန်ပါတယ်’

‘မဟုတ်တာဘဲ ဝေရယ်။ အခုလို ဆိုတော့ သက်တောင် အိမ်မှာ နားရသေး တယ်’

သက်လျာက ခပ်ပြုံးပြုံးပင် ပြန်ပြော သည်။

‘ဟာ...ဝူ...ဟဲ့...’

ရင်ခေါင်းသံကြီး ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဝေမိုးဦး လန့်သွားမိသည်။

သက်လျာကတော့

‘အမေ နီးပြီလား’ ဟုဆို၍ ကွပ်ပျစ် ပေါ်မှဆင်း၍ တစ်ဖက်ကွပ်ပျစ်ပေါ်ရှိ အမျိုးသမီးကြီးနားသို့ သွားထိုင်လေသည်။

ဪ... အဲ့အမျိုးသမီးကြီးဆီက အသံပဲ။ ဝေမိုးဦး အခုမှအလန့် ပြေတော့ သည်။

‘အမေ ဆန်ပြုတ်သောက်တော့ မလား’

သက်လျာက ထိုအမျိုးသမီးကြီးကို ထူ၍ ခေါင်းအုံးအထပ်ပေါ်ကို မှီလိုက်စေ ရင်း မေးလိုက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏ ပါးစပ်မှာ အနည်းငယ်ရွံ့နေပြီး စကား မပြောနိုင်ပေ။ သက်လျာ၏ အမေးကို ခေါင်းညိတ်၍သာ ပြန်ပြော၏။

သက်လျာက မီးဖိုချောင် လေးဘက် သို့သွား၍ ဆန်ပြုတ်ထည့်ထားသော စတီးဓလုံတစ်ခုကို ယူလာလေသည်။

ထို့နောက် သက်လျာက ထိုအမျိုး သမီးကြီးကို ဆန်ပြုတ်ခွံ့နေရင်းမှ

‘ဝေ...ခါ သက် အမေလေ။ ခေါ်လှန တဲ့။ အမေ ခါ သက် သူငယ်ချင်းလေ... ဝေဝေတဲ့’ ဟုဆို၍ အပြန်အလှန်မိတ်ဆက် ပေးသည်။

ခေါ်လှနက မေးတစ်ချက်ကော့ပြပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ပေမယ့် ဝေမိုးဦးကတော့ ပြောစရာစကားတွေပျောက်ဆုံးပြီး ရွံ့အ နေလေသည်။

ထိုစဉ် ခြံဝတွင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော အမျိုး သမီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။

သက်လျာက
ထိုအမျိုးသမီးကြီးကို ထူ၍
ခေါင်းအုံးအထပ်ပေါ်ကို
မှီလိုက်စေရင်း
မေးလိုက်သည်။
ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏
ပါးစပ်မှာ အနည်းငယ်ရွံ့နေပြီး
စကားမပြောနိုင်ပေ။
သက်လျာ၏အမေးကို
ခေါင်းညိတ်၍သာ
ပြန်ပြော၏...

ဝေမိုးဦး သက်လျာအပေါ်
နားလည်မှု ရှိလာသလို
သက်လျာအတွက်
ကောင်းမွန်သောအရာများ
ဖြစ်လာစေရန်လည်း
စေတနာတွေ ဖြစ်လာမိသည်။
ဝေမိုးဦး တစ်ယောက်တည်း
တွေးနေမိရာမှ အကြံတစ်ခု
ရလိုက်သည်...

သက်လျာက
'ဘယ်လိုလဲ အစ်မ ရဲ့လား...' ဟု
မေးလိုက်သည်။

'မရဲ့ပါဘူး။ ဟယ် အရင်ယူထားတဲ့
ဟာတွေဆပ်ပြီးမှ ထပ်ချေးပေးမယ်တဲ့။
စိတ်ညစ်ပါတယ်။ အမေကလည်း အေး
ပြတ်လို့မဖြစ် အငယ်ကောင်ကလည်း...'

ထိုအမျိုးသမီးစကားမဆုံးသေးခင်
မှာပဲ သက်လျာက ဓဝဘက်ကို မျက်စိပစ်
ပြလိုက်သဖြင့် စကားဆုံးအောင် မပြော
တော့ဘဲ

'ခါဆို ငါ ကလေးတွေ သွားကြို
လိုက်တော့မယ်...' ဟုဆို၍ အိမ်လေးထဲမှ
ထွက်သွားလေသည်။

သက်လျာက မိဘကို ပြုစုနေတဲ့
သမီးလိမ္မာလေး တစ်ယောက်ပဲ။ ဓဝဘာ
လို့ သူ့ကို အပေါ်စားလို့ ထင်ခဲ့မိတာလဲ။
ဝေ သိပ်မှာခဲ့တာပဲ။ ဒီလိုပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ကြီးပျင်းခဲ့ရမှတော့ သက် နှုတ်ကြမ်း
လျှာကြမ်းဖြစ်နေသည်မှာ ဘာမှမထူး
ဆန်းတော့။ ပတ်ဝန်းကျင်က စရိုက်အပေါ်
လွှမ်းမိုးမှုများသည် မဟုတ်ပါလား။

ဒီလို စိတ်ညစ်စရာတွေ များတဲ့ဘဝ
မှာ သက်ပြောနေကျ ခပ်ပေါ့ပေါ့စကား
တွေက သက်အတွက် ခဏတာ ပျော်ရွှင်မှု
လေးတွေပေးနေတယ်ဆိုတာ ဝေ ရိပ်စား
မိလာပါပြီ။ ဝေနားလည်ပါပြီ သက်ရယ်။

ဝေမိုးဦး သက်လျာအပေါ် နားလည်
မှု ရှိလာသလို သက်လျာအတွက် ကောင်း
မွန်သောအရာများ ဖြစ်လာစေရန်လည်း
စေတနာတွေ ဖြစ်လာမိသည်။ ဝေမိုးဦး
တစ်ယောက်တည်း တွေးနေမိရာမှ အကြံ
တစ်ခု ရလိုက်သည်။

'သက်'

'ဟင်...ပြောလေဝေ...'

'မနက်ဖြန် ဝေ့ဆိုင်မှာ အလုပ်လာ
လုပ်ပါလား...'

'သက်က စာသိပ်မတတ်ဘူး ဝေ့
ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဖြစ်ပါတယ် အရောင်ဝန်ထမ်း လုပ်
လို့ရပါတယ်။ မနက်ဖြန် မနက်အစော
ဝေ လာကြိုမယ်နော်။ အခုတော့ ဝေသွား
တော့မယ် ဆိုင်သွားရဦးမှာမို့လို့'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဝေရယ်။ ဝေ
လာမကြိုပါနဲ့... သက်ဘာသာ လာခဲ့
ပါမယ်...'

သက်လျာက ဝေမိုးဦးကို ကျေးဇူး
တင်စွာကြည့်ရင်း ပြောသည်။

ဝေမိုးဦးက

'မလိုပါဘူး သက်ရယ်။ ဝေ့အတွက်
အပန်းမကြီးပါဘူး။ မနက် ရှစ်နာရီ
လောက် ဝေ လာခေါ်မယ်နော်'

ဟုဆို၍ အိမ်လေးထဲမှ ထွက်လာခဲ့
လိုက်သည်။ ဝေမိုးဦး စိတ်ထဲတွင်တော့
ပေါ့ပါးနေလေသည်။ အဖြစ်မှန်ကို မြင်
အောင်ကြည့်နိုင်တဲ့အခါမှာ ဝေတို့ လူစဦး
လို့ ထင်နေတဲ့လူတချို့က အနက်ရောင်
အရေခွံနဲ့ လူကောင်းတွေ ဖြစ်နေတယ်
ဆိုတာ သိလာရတယ်လေ။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသော်...။

မမြ မုန့်ဟင်ခါးသုပ်နေစဉ် ဆိုင်
ထဲသို့ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ဝင်လာ
သဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဝေမိုးဦးနှင့်သက်
လျာတို့ ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်လုံးမှာ ဆံပင်နီညိုရောင်
များစွာထားကြပြီး မြန်မာဆန်ဆန်ပင်
ဝတ်ထားကြလေသည်။

'အမြ မုန့်ဟင်ခါး အရည်ပျော်
တစ်ပွဲ၊ အသုတ်တစ်ပွဲ...'

သက်လျာက မုန့်မှာလိုက်သည်။

'အေးအေး လုပ်ပေးမယ်။ ထိုင်ဦး...'

မမြက သက်လျာတို့အတွက် မုန့်
ပြင်ပေးလိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်သို့ ချပေးလိုက်
သည်။

သက်လျာကို အမှတ်မထင် ကြည့်
လိုက်မိရာ ညာဘက်လက်တွင် ပလာ
စတာလေးမျှား ကပ်ထားသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသဖြင့်

‘သက်...လက်က ဘာဖြစ်တာလဲ...’

ဟု မေးလိုက်သည်။

‘မြွှားနတ်မောင်ပေးတဲ့ ခဏ်ရာ
လေ...’

သက်လျာက ခပ်ပြုံးပြုံးလုပ်၍
ပြောလိုက်ရင်း ဟင်းရည်ကို ခပ်၍သောက်
လိုက်သည်။

‘အား...ပူလိုက်တာ...’

သက်လျာမှာ ဟင်းရည်ပူကို မမှတ်
ဘဲ သောက်လိုက်မိရာ လျှာကျက်သွား
လေသည်။

ဝေမိုးဦးက သက်လျာကို စိုးရိမ်
တကြိမ် ကြည့်၍

‘အရမ်းပူသွားလား သက်။ ရော...
ရေလေးသောက်လိုက်’ ဟုဆို၍ ရေတစ်
ခွက်ပေးလိုက်လေသည်။

‘မမြဲကလည်း စားနေသောက်နေ
တုန်း မမေးနဲ့လေ။ အခုတော့ သက်
ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရပြီ’

ဝေမိုးဦးက မမြဲကို အပြစ်တင်သလို
ကြည့်ရင်းပြောလိုက်သည်။

‘ဟယ်...ဟင်းရည်အပူလေး သောက်
မိရုံပါဟယ်။ မသကာ လျှာကျက်ရုံပေါ့။
ပိုနေလိုက်တာ’

‘အို ပိုပို မပိုပို...’

ဝေမိုးဦးက ပြောလိုက်ပြီး သက်
လျာ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ရှူးလေးဖြင့် သုတ်
ပေးလိုက်လေသည်။

‘ဂရုစိုက်မှပေါ့ သက်ရယ် ဝေ စိတ်
ပူအောင် အရမ်းလုပ်တာလဲ’

‘ဟယ်...ဘယ်လိုတွေလဲ။ ညည်းတို့
က ဘာတွေလဲ...’

‘ဝေ တို့ကလား...ချစ်သူတွေလေ...’

မမြဲ၏ အမေးကို ဝေမိုးဦးက ဖြေ
လိုက်သည်။

‘ဘာ...ချစ်သူတွေ...ဟားဟား။
ဟား...’

မမြဲမှာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်
လေတော့သည်။ အတန်ကြာအောင် ရယ်
နေပြီးတော့မှ ရပ်လေ၏။

သက်လျာက

‘အမြဲ သက်တို့အချစ်ကို မလှောင်
ပါနဲ့။ လတ်ဟတ်နိုးဘောင်ထိပါ’

ဟု အသံထွက်မပီမသဖြင့် ပြော
လိုက်သည်။

‘ဟယ်...ပီလည်း မပီဘဲနဲ့ ဟယ်...
ဟားဟားဟား...’

မမြဲမှာ တစ်ဖန် ထပ်ရယ်ပြန်လေ
သည်။

ဝေမိုးဦးက

‘အို...သက် မပီရင် သက်အစား
ဝေ ပြန်ပြောပေးမယ်။ လက်စိ...ဟက်စိ...
နိုး...ဘောင်ခရစ်...’

ဟု တစ်လုံးချင်းပြော၍ မေးကို
ဆတ်ခနဲ မော့လိုက်လေသည်။

သက်လျာကလည်း မေးကို ဆတ်
ခနဲ လိုက်မော့လေသည်။

‘ဟယ်...’

ဟုသော အာမေဇိုတ်နှင့်အတူ မမြဲ
မှာ တအံ့တဩ ဖြစ်နေလေသည်။

ဝေမိုးဦးက

‘တော်ပြီ ဝေတို့အချစ်ကို လှောင်နေ
တဲ့နေရာမှာ ဆက်မစားတော့ဘူး။ သွား
ရအောင် သက်’

ဟုဆိုပြီး ပိုက်ဆံတစ်ထောင်ကို
စားပွဲပေါ် တင်ခဲ့ကာ နှစ်ယောက်သား
လက်ချင်းတွဲ၍ ဆိုင်ထဲမှ ကော့ပက်ကော့
ပက်ဖြင့် ထွက်သွားကြလေသည်။

မမြဲမှာတော့

ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးမော
လျက်...။

ကျော်မိုးသန့်

“ဟယ်...ဘယ်လိုတွေလဲ။
ညည်းတို့က ဘာတွေလဲ...”
“ငဝ တို့ကလား...”
ချစ်သူတွေလေ...”
မမြဲ၏ အမေးကို
ဝေမိုးဦးက ဖြေလိုက်သည်။
“ဘာ...ချစ်သူတွေ...”
ဟား ဟား ဟား...”

မှန်လေး
လှပကျန်းမာခြင်းအတွက်
ကြက်ဥလက်ဆောင်

အဖက်ဖက်က တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးနေတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်
လှပကျန်းမာဖို့ ဆေးဝါးမျိုးစုံ အလှအပဆိုင်ရာမျိုးစုံကို အလွယ်တကူ
ရရှိနိုင်ပြီဆိုပေမဲ့ တစ်ဖက်မှာ ဆေးဝါးရဲ့ ဆိုးကျိုးသက်ရောက်မှု သွေကုန်
ကြေးကျ များမှုတွေအတွက် စိတ်ပျက်နေရပြီလား။ ဒီတစ်ခေါက်မှာတော့
အလှအပနဲ့ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အားလုံးအတွက် သဘာဝနည်းလမ်းနဲ့
လွယ်လွယ်ကူကူ အသုံးပြုနိုင်ဖို့အပြင် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိတဲ့ နည်းလမ်း
တွေနဲ့ အသုံးပြုလို့ရမယ့် ကြက်ဥရဲ့ကောင်းကျိုးများကို ဖော်ပြပေးလိုက်
တယ်နော်။

ကြက်ဥကတော့ ချစ်တဲ့သိတဲ့အတိုင်း ပါပဲ။ လူသားတွေကို ကောင်းကျိုးအများကြီးပေးတဲ့ သဘာဝ လက်ဆောင်လေးပေါ့။ လူအများစုက ကြက်ဥကို အကာပဲစားပြီး အနှစ်ကိုမစားကြဘူး။ ဝမှာ စိုးရိမ်ကြတယ်။ အာဟာရပညာရှင်တချို့က ကြက်ဥအနှစ်ကို စားပေးဖို့ တိုက်တွန်းထားပါတယ်။ ကြက်ဥက အာဟာရဓာတ်အများကြီးပါဝင်ပြီး ကျန်းမာရေးအကျိုးကျေးဇူးများစွာ ပါဝင်ပါတယ်။ ကြက်ဥမှာဆိုရင်ကောင်းတဲ့ ကယ်လိုရီ (calorie) နဲ့ ကိုလက်စထရော (cholesterol) တွေ ပါဝင်သည့်အပြင် ကယ်လ်စီယမ် (calcium)၊ Vitamin B၊ Iron၊ Zinc နဲ့ Folic Acid ပါဝင်ကြောင်းသိရပါတယ်။ ခါကြောင့် ကြက်ဥကို မကြိုက်ဘူးဆိုရင်တောင် တစ်ပတ်ကို သုံးကြိမ်လောက် စားပေးဖို့ ကျန်းမာရေးစာတမ်းမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ကြက်ဥကြိုက်သူတွေကတော့ တစ်နေ့ကို နှစ်လုံးလောက် စားသင့်ပါတယ်။ ပညာရှင်တွေက တန်ဖိုးရှိစွာ လွန်ရင်ဘေး၊ ခိုသလိုပါပဲ။ ကြက်ဥကို နှစ်လုံးထက် ပိုမစားဖို့ သတိပေးထားပါတယ်။ ကြက်ဥမှာပါတဲ့ ကိုလိန်း၊ အာဟာရဓာတ် (Nutrient Choline) က ဦးနှောက်ကို ဖွံ့ဖြိုးစေပါတယ်။ ဦးနှောက် ဆဲလ်အချင်းချင်းကို ဆက်သွယ်တဲ့ Phosphorus ကို လိန်းဓာတ်ပါဝင်တာကြောင့် ဦးနှောက် ဖွံ့ဖြိုးမှု တည်ဆောက်တဲ့နေရာမှာ အရမ်းအရေးပါလှပါတယ်။ ကြက်ဥမှာပါတဲ့ Lutein က အမြင်စွမ်းအားကို ကောင်းစေတာကြောင့် အမြင်အာရုံ ကောင်းမွန်ဖို့ အကောင်အထူးအစားအစာပါ။ အရိုးနဲ့သွားကို ခိုင်မာစေတဲ့ Vitamin D၊

Vitamin B 12 နှင့် Protein တို့ကြောင့် ကြက်ဥစားခြင်းဖြင့် ကျန်းမာလှပစေပါတယ်။ ခါအပြင် နှလုံးသွေးကြောနဲ့ဆိုင်တဲ့ ရောဂါဖြစ်ပွားမှုကိုလည်း လျော့ချပေးပါတယ်။ မနက်စာအဖြစ် ကြက်ဥကို ပုံမှန်စားပေးမယ်ဆိုရင် ကိုယ်အလေးချိန်ကို လျော့ချပေးပါတယ်။ ခါကြောင့် ဝိတ်ကျချင်သူတွေ ကြက်ဥကို မနက်နှစ်လုံးလောက် စားပေးပါ။ အထူးသတိပြုရမှာကတော့ ကြက်ဥကို အစိမ်းသောက်ခြင်းကနေ ရှောင်ကျဉ်ဖို့ပါ။ ကြက်ဥအစိမ်း (သို့မဟုတ်) သေချာကျက်အောင်မချက်ထားတဲ့ ကြက်ဥတွေမှာ Salmonella (ဆာမိုနီလာ) ဗက်တီးရီးယားတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အစာအဆိပ်သင့်တာမျိုး ဖြစ်စေပါတယ်။ ခါကြောင့် အစိမ်းသောက်တာကို ရှောင်စေချင်ပါတယ်။ ကြက်ဥကို စားသုံးရုံတင်မက ဆံပင်နဲ့ မျက်နှာပေါင်းတင်တဲ့နေရာမှာ သဘာဝပေါင်းဆေး တစ်မျိုးအနေနဲ့ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ သင့်မျက်နှာ နုရောလှပဖို့အတွက် မျက်နှာပေါင်းတင်ချင်ရင်တော့ ကြက်ဥနဲ့ ပေါင်းတင်လို့ရတဲ့ နည်း(၂)မျိုး ရှိပါတယ်။ ပထမနည်းကတော့ ကြက်ဥ၊ သံပုရာသီး၊ ပျားရည် (၃)မျိုး လိုပါတယ်။ ပြီးလျှင် ကြက်ဥကိုဖောက်ပြီး ခွက်အလွတ်ထဲထည့်ပါ။ သမအောင်မွှေပြီးနောက် စားပွဲတင်ခွန်နဲ့ သံပုရာတစ်ခွန်ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် ပျားရည်ကို စားပွဲတင်ခွန်တစ်ခွန်ထည့်ပါ။ အားလုံးကို ရောသမအောင် မွှေပြီးနောက် ဂွမ်းစဖြင့်ယူပြီး သင့်မျက်နှာကိုသုတ်လိုက်ပါ။ မျက်နှာခြောက်တဲ့အထိထားပြီးရေဆေးချရင် ထူးခြားနေတဲ့ သင့်မျက်နှာကို တွေ့ရမှာပါ။

အားလုံးကို သမအောင် မွှေပါ။ ပြီးလျှင် မျက်နှာကိုထူထူဆေးသုတ်လိမ်းပါ။ လိမ်းထားသည့်နေရာကို တစ်ရက်စဖြင့် ကပ်ထားပါ။ အထူးသတိထားရမှာက သုတ်လိမ်းတဲ့နေရာမှာ အမွှေးအမျှင်ရှိသော မျက်ခုံး၊ နှုတ်ခမ်း၊ မွှေးရှိရာနေရာကို ရှောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခြောက်လာတဲ့အထိ ထားရပါမယ်။ ခြောက်လာလျှင် တဖြည်းဖြည်းချင်း ခွာပြီး ရေအေးအေးနဲ့ ဆေးချလိုက်ပါ။ ဖြူမွှေးနူးညံ့တဲ့ မျက်နှာကို ရရှိလာပါလိမ့်မယ်။ နောက်ထက် အကျိုးကျေးဇူးတစ်ခုကတော့ ပျက်စီးနေတဲ့ ဆံပင်သားအတွက် အကောင်းဆုံး ပေါင်းတင်နည်းဖြစ်တဲ့ ကြက်ဥနဲ့ ပေါင်းတင်နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကြက်ဥက ဆံပင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ မိတာမင်ဓာတ်တွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါတယ်။ ဆံပင်သား ပေါင်းတင်ဖို့အတွက် ကြက်ဥတစ်လုံး၊ သံလွင်ဆီ (သို့မဟုတ်) အုန်းဆီ စားပွဲတင်ခွန်၊ တစ်ခွန်၊ ပျားရည်တစ်ခွန်ကို ရောသမမွှေပြီး ဦးခေါင်းအနှံ့ လိမ်းပါ။ နာရီဝက်လောက်ထားပြီးနောက် ခေါင်းလျှော်နိုင်ပါပြီ။ ဒီလိုပေါင်းတင်တာကို တစ်ပတ်နှစ်ကြိမ် ပြုလုပ်နိုင်ရင်ပိုကောင်းပါတယ်။ ခါမှမဟုတ် တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် သို့မဟုတ် တစ်လနှစ်ကြိမ် အမြဲပြုလုပ်ပေးပါက ဆံကေသာ ကောင်းမွန်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ခါကတော့ ချစ်တဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ကြက်ဥကို ကျန်းမာရေးအတွက် စားရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် အလှအပအတွက် ပေါင်းတင်ဖို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် လိုတဲ့နေရာမှာ သုံးပြီး လှလှပပ ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ နေလိုရအောင် ဒီကဏ္ဍဆေးကနေ အကြံပြုလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။

မွန်လေး

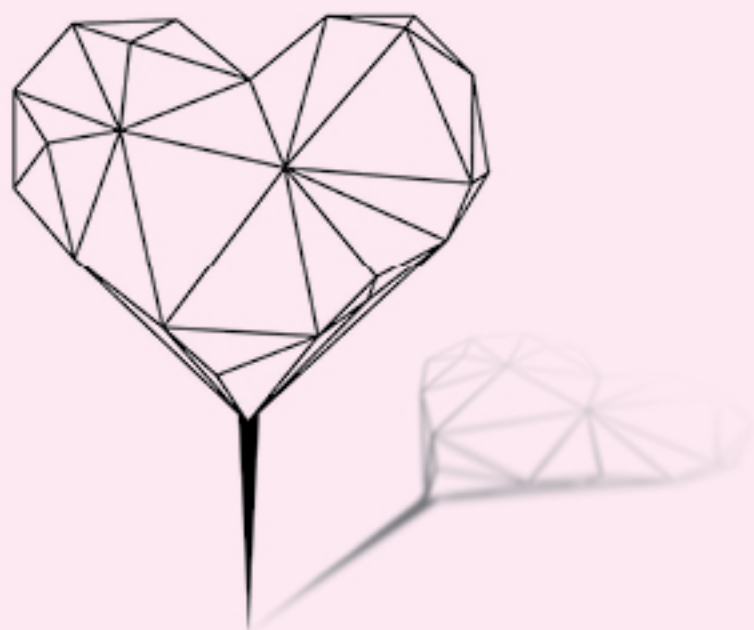

အသားအရည်၊ ဆံပင်နဲ့ အသည်းပျက်စီးမှုကိုကာကွယ်ပေးစေတာမင်တီ၊ Biotin

အကြင်နာမွန်

အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည်

Rainbow

အပိုင်း (၁၀)

လရောင်အောက်မှ ရပ်ကွက်ငယ်လေးသည် မိခင်ရင်ခွင်ထဲမှ ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို မျက်တောင်များစင်းကာ ငိုက်မြည်နေပြီဖြစ်သည်။ သိပ်မကြာသေးခင် လေးကမှ ရုတ်တရက်သော ရပ်ကွက်တွင်းရှိ ကလေးများ၏ ဆော့ကစားသံများနှင့် မိဘများ၏ စကားများသည်လည်း မြင့်တက်လာသော လရောင်နှင့်အတူ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။ လရောင်ဆင်းသော မြေခိုလမ်းငယ်များတွင် သွားလာ လှုပ်ရှားမှုဆိုသည်မှာ ရှိမနေတော့။ သံချောင်းခေါက်သံ၊ ခွေးဟောင်သံတို့ကိုသာ တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားနေရသည်။

လင်းလက် ထိုင်နေရာ စားပွဲပိုင်းလေးပေါ်တင်ထားသည့် ဖုန်းမျက်နှာပြင်သည် လင်းလိုက်၊ မှောင်လိုက်ဖြစ်နေသည်။ Silent Tone ကိုသာ ရွေးချယ်ထားတတ်သည့် သူမ အကျင့်ကြောင့် ဖုန်းဝင်တိုင်း သူမ မသိလိုက်တာများသည်။ မြင်သည့်အချိန်မှ ဖုန်းဆက်သူကို တစ်ဖန်ပြန်ခေါ်ရသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ဖုန်းက သူမ ရွှေတည့်တည့်မှာ ရှိနေသည်မို့ အချိန်မီ ဖုန်းကို ဖြေဖြစ်သည်။

‘လင်း...’

ခပ်ဩဩယောက်ျားသံတစ်ခု။ တည်ကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ ဩဇာအာဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့် ခေါ်သံတစ်ခုပါ။ ဒီခေါ်သံတစ်ခုတည်းနှင့် သူမ တစ်ကိုယ်လုံးကို နွေးထွေးသွားစေသည်ဆိုလျှင် မမှား။

‘ကိုကို... မအိပ်သေးဘူးလား’

‘ကိုကို ကို မမေးနဲ့၊ လင်းကရော’

လင်း ပြုံးလိုက်သည်။ ဝေခနဲ တိုက်ခတ်လာသော လေညှင်းကြောင့် မျက်နှာပေါ် ဖုံးကွယ်သည့် ဆံနွယ်တစ်ချို့ကို သပ်တင်ရင်း လင်းပြုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ခြေချောင်း ငယ်များနှင့် ဖြက်ပင်ငယ်များကို တို့ထိကစားရင်း နားထဲမှ ကိုကိုအသံကို နှလုံးသားထဲ ထိ စူးဝင်မှတ်မိသွားအောင် သူမ ကြိုးစားနေမိသည်။

‘လသာနေတာနဲ့ ကိုကိုရော’

နှင်းရည်စိုသော ဖြက်ခင်းပြင်သည်လည်း အဦးတိတ်သွားသော ကလေးငယ်တစ်ယောက်၏ မျက်လုံးများလိုပင်။ ဖိနှပ်မပါသော ခြေဖဝါးများအောက်မှ ဖြက်ပင်ငယ်များ ၏ အစိုဓာတ်နှင့် ရှုတသောအတွေ့ကို လင်း ခံစားနေရသည်။ စိုထိုင်းမှုကြောင့် ခြေချောင်းထိပ်လေးများ ထုံကျင်လာသည့်တိုင် မဖယ်ရှားဖြစ်။

အသံတိတ်သွေးသော
စုန်းလေးကို သူမလက်ထဲမှ
မလွှတ်ချရတဲသေး။
ငွေးထွေးသော
အသံလှိုင်းများကို
သွေးကြောများမှတစ်ဆင့်
တစ်ကိုယ်လုံး
စီးဝင်သွားအောင်
တင်းတင်းဆုပ်ထားမိသံ ...

‘ဟုတ်တယ်နော်လင်း။ ဒီည လ
အရမ်းသာတယ်’

‘ကိုကိုတို့ဆီမှာလည်း လသာတယ်
လား’

‘အင်း... ကိုကိုအခု ဝရန်တာမှာ’
‘အို...’

လင်း၊ ဆယ်ကျော်သက်ကလေးမ
လေး၊ တစ်ယောက်လို ပျော်ရွှင်သွားသည်။
ကိုကိုလည်း လကြီးကို ငေးကြည့်နေမှာ
တဲ့လား။ ကောင်းကင်ထက်မှ လမင်းကြီး
သည် အထီးကျန်မဆန်တော့။ လမင်းကို
ကိုကိုမျက်နှာအမှတ်ဖြစ် သူမ ပြုံးပြမိပြန်
သည်။

‘လင်း၊ တောင်ကြီးကို ဘယ်တော့
လာမလဲ’

ကိုကိုမေးခွန်းအဆုံးမှာ သူမ အဖြေ
မရှိ။

‘လင်း...’

‘ရှင်...’

‘ဘယ်တော့ လာမှာလဲလို့ ကိုကိုမေး
နေတယ်လေ’

‘ဟို.. ဟို.. လင်း၊ မသိဘူး ကိုကို’

‘ကားလက်မှတ်မဝယ်ရသေးဘူး
လား’

‘ရှင်...။ ဟုတ်...။ မဝယ်ရသေးဘူး’

ဖုန်းတစ်ဖက်လိုင်းမှ ကိုကိုအသံ
တိတ်သွားခဲ့သည်။

ကိုကို စိတ်ဆိုးသွားတာလား။

ဒါမှမဟုတ် အံ့သြသွားတာလား။

လင်း၊ ဆိုသည့် မိန်းကလေးက
တစ်လတစ်ခါ ဝတ္တရားပျက် သွားတတ်မြဲ
ဖြစ်သည့် ခရီးစဉ်ကို ဒီလအတွက် ကြို
တင်မစီစဉ်ထားခဲ့သေးတာကို ကိုကိုဘယ်
လို သဘောထားလိုက်သလဲမသိ။

‘လင်း...’

‘ရှင်...’

‘ရန်ကုန်မှာ သူငယ်ချင်းအသစ်တွေ
ရနေပြီထင်တယ်။ ဟုတ်လား ကလေးမ’

‘အို.. မဟုတ်တာ ကိုကိုရား၊ လင်းမှာ

ဘာသူငယ်ချင်းမှ မရှိဘူး’

လင်း၊ အလန့်တကြားဖြင့်တော့
ကိုကိုရယ်သည်။ ပျော်ရွှင်မှုမပါသည့်
ခြောက်ကပ်သော ရယ်မောခြင်း တချို့
ပါ။

‘လင်းရား၊ ကိုကို စိတ်ဆိုးလို့ မေး
တာမဟုတ်ပါဘူး။ လင်းမှာ သူငယ်ချင်း
တွေ အများကြီး ရှိနေပြီဆိုတဲ့ သတင်းကို
ကိုကိုအရမ်းကြားချင်လို့ပါ’

ကိုကိုရယ်...

လင်း၊ ပင့်သက်တစ်ခုရှိကပ်ဖြစ်သည်။

လင်းမှာ ကိုကိုပဲရှိတာပါ။ ကိုကိုအတွက်

လင်းက ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ခုလားဟင်။

လင်း၊ မဖြစ်ချင်ဆုံးက လင်းကြောင့် ကိုကို
စိတ်ပင်ပန်းရမှာကိုပါ။

လင်းလေ...

ကိုကိုရှိစေချင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ
အများကြီးရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားချင်ပါ
တယ်။

ဒါပေမဲ့ လင်းကြောက်တယ် ကိုကို
ရယ်။

လင်းအရာရာကို ကြောက်နေမိ
တယ်။

‘လင်း...’

‘ရှင်...’

‘ဘာတွေ အတွေ့လွန်နေပြန်ပြီလဲ
ကွာ’

စကားသံအဆုံးမှာ ကိုကိုပြုံးနေမည်
ဆိုတာကို လင်း၊ သိပါသည်။ ကိုကိုလေသံ
ကို ကြားရရုံနဲ့ ကိုကိုမျက်နှာအမူအရာကို
ခန့်မှန်းတတ်နိုင်အောင် လင်းက သိပ်
တော်နေလို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအပြုံးမှာ
ကြကွဲမှုတွေပါ ကပ်ပါနေမယ်ဆိုတာကို
တော့ လင်း၊ နားမလည်ချင်ပါဘူးနော်။

‘တောင်ကြီးကိုတော့ လာမယ်မဟုတ်
လား’

‘လာခဲ့ရမလား ကိုကို’

သူမ၏ မရဲတရဲ စကားဆုံးတော့
ကိုကိုက အားရပါးရ ရယ်လိုက်သည်။

‘သူ့ဌေးမကြီးမလာရင် ကျွန်တော်က ငွေစာရင်းတွေကို အကုန်ပျောက်ပစ်မှာဗျ’

‘ကိုကိုနော်’

မမြင်မှန်းသိပေမယ့် နှုတ်ခမ်းစုမိသည်။ အပြုကတော့ တွဲရက် ကပ်ပါလာတာ သူမ မတတ်နိုင်။ ကိုကိုရယ်သံသည် သူမ အတွက် အားဆေးတစ်ခွက်ပါ။

‘လင်း.. အိပ်တော့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို’

အသံတိတ်သွားသော ဖုန်းလေးကို သူမလက်ထဲမှ မလွှတ်ချရက်သေး။ နွေးထွေးသော အသံလှိုင်းများကို သွေးကြောများမှတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံး စီးဝင်သွားအောင် တင်းတင်းဆုပ်ထားမိနေပြန်သည်။

အရာရာသည် မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်သွားမှ လင်းလက် ထိုင်နေရာမှ ထရပ်ကာ အိမ်ထဲလှမ်းဝင်လာခဲ့သည်။ ဧည့်ခန်းတံခါးကို ပိတ်ကာချက်ချပြီး မီးရောင်သဲ့သဲ့မြင်နေရသော အိပ်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်လာခဲ့သည်။ အခန်းထောင့်မှ တစ်ယောက်ထိုင်ဆိတ်စာပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ပူစူးမကိုတွေ့တော့ အံ့သြရပြန်သည်။

‘ပူစူးလေး။ မအိပ်သေးဘူးလား’

‘မမကို စောင့်နေတာလေ’

‘ဟယ်၊ ငါက ကလေးမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မအိပ်တတ်တာကျနေတာပဲ’

လင်း မှန်တင်ခုံရှေ့မှ ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ အလှပြင်ပစ္စည်းများ စုံလင်စွာရှိနေသည့် ဒီမှန်တင်ခုံလေးကိုတော့ လင်း မြတ်နိုးသည်။ ဒီမှန်တင်ခုံလေးမှလွဲ၍ တောင်ကြီးအိမ်မှ မည်သည့် ပရိဘောဂကိုမျှ သူမ ယူမလာခဲ့။ အပေါ်အောက်ရွေ့လို့ရသည့် မှန်ကို ခပ်စောင်းစောင်းရွေ့ကာ သူမမျက်နှာကို မှန်ထဲမှာ ထင်လာအောင် ကြိုးစားလိုက်သည်။

တကယ်တမ်း မှန်ရိပ်မှာ သူမ၏

နှုတ်ခမ်းလျှော့မျက်နှာကို မြင်ရတော့လည်း လင်း သဘောမကျနိုင်။ သူမ လှသည်ဆိုတာကို သိပါသည်။ ခါပေမဲ့ ဒီအလှက တောက်ပမှုမရှိ။ သူမ မကြိုက်ဆုံးက သူမရဲ့ မျက်လုံးများဖြစ်သည်။ ဘယ်တော့မှ ခိုင်မာမှုမရှိ၊ ရဲရင့်မှုမရှိ၊ မြူဖုံးနေသော ပန်းပွင့်များလို လန်းဆန်းတက်ကြွမှုများ ရှိမနေ။

ပူစူးမကတော့ သူမ အတွေးတွေကို သတိထားမိဟန်မတူ။ နောက်မှ လာရပ်ကာ သူမနောက်ကျောမှ ကျစ်ဆံမြီးရှည်ကို ဖြေချနေသည်။ ဘီးတစ်ချောင်းကိုလည်း လက်ထဲမှာ အသင့်ကိုင်ထားသည်။

‘ဆံပင်ရှင်းရမယ်လေ မမရယ်။ ဒီဆံပင်ရှည်ကြီးကို ခေါင်းဖြီးဖို့ မမ ဘယ်တုန်းက စိတ်ရှည်လို့လဲ’

သူမဆံပင်ရှည်များကြား လက်ချောင်းများနှင့် အရင်ထိုးရှင်းပြီးမှ ပူစူးမဘီးနှင့် ဖြည်းဖြည်း ဖြီးသည်။ ဒီကလေးမလေးပြောသည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဆံပင်ရှည်ထားသော်လည်း ခေါင်းဖြီး၊ ဆံပင်ရှင်းရမှာကို လင်း စိတ်မရှည်။ ဒီတော့လည်း ပူစူးမ ခေါင်းဖြီးပေးတိုင်း ကလေးတစ်ယောက်လို သူမ ငြိမ်ငြိမ်နေတတ်သည်။

သူမ၏ ဆံပင်နက်များသည် နူးညံ့မှုကြောင့် မီးရောင်အောက်မှာ ပိုးသားလှိုင်းများလို နီမ့်လိုက်မြင့်လိုက် ဖြစ်နေသည်။

‘လင်းရဲ့ ဆံပင်တွေက အရမ်းလှတာပဲ’

ဟု ကိုကိုတစ်ခါက ပြောဖူးသည်။ ဒီစကားလေးတစ်ခွန်းက သူမကို အဖျားတိရုံမှလွဲ၍ အမြဲတမ်း ဆံပင်ရှည်ထားဖြစ်စေခဲ့တာကိုတော့ ကိုကို မသိ။

‘မမ...’

‘ဟင်း...’

‘ကိုကိုဆိုတာ ဘယ်သူလဲ...’

လင်း သူမ နောက်ကျောမှ ပူစူးမကို

မျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။ ဒီကလေးမ သူမ ဖုန်းပြောတာကို ချောင်းနားထောင်ပြန်ပြီလေ။ စပ်စုသည့်နေရာမှာတော့ ပူစူးမကို နိုင်သူရှိမည်မထင်။

‘ကိုကိုက ကိုကိုပေါ့’

‘ဟိ’

‘ဘာပြုမိစိလုပ်နေတာလဲ’

‘ဟိုလေ။ ဟို... ကိုကိုက...’

‘ငယ်ငယ်ကတည်းကခင်ခဲ့တဲ့ အိမ်နီးနားချင်းပါ။ မမတို့မိသားစုရဲ့ လုပ်ငန်းတွေအားလုံးကို သူပဲ ဦးစီးလုပ်ကိုင်ပေးနေတာ’

ဒီကလေးမ စကားက ဘာကိုဦးတည်နေသည်ဆိုတာကို လင်း သိသည်မို့ ချက်ချင်းစကားစဖြတ်လိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာလည်း မောရသည်။

အိမ်နီးနားချင်းတစ်ယောက်လို...

အစ်ကိုတစ်ယောက်လို...

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို...

ကိုကိုနှင့်ပတ်သက်ရန် သူမမှာ လုံလောက်သည့် အကြောင်းပြချက်များစွာရှိခဲ့ပါသည်။ ခါပေမဲ့ သူမ ရင်တွင်းမှ ဆန္ဒတစ်ခုကတော့ နာကျင်ခံရခက်စွာ ထိုအကြောင်းပြချက်များကို လှောင်ပြောင်ရယ်မောနေခဲ့မြဲဖြစ်သည်။

ကိုကိုအကြောင်း စကားထပ်မမေးပေမယ့် ပူစူးမ၏ ပြီးစီမံမျက်နှာက ပျောက်မသွားသေးတာကို မှန်ထဲမှ လင်း မြင်နေရသည်။ ပူစူးမ၏ နှုတ်ခမ်းထူထူနုနုကို ခွဲမထွက်အောင် အတင်းဖိကပ်ကာ အပြုံးကိုဖုံးဖိထားသည်ကိုက အသည်းယားဖို့ ကောင်းနေသည်။

‘မမရဲ့ ကိုကိုဓာတ်ပုံရှိလား။ ကြည့်ချင်လိုက်တာ’

ဘီးကို မှန်တင်ခုံပေါ် ပြန်ချရင်း ပူစူးမ မေးသည်။ အကြည့်များက သူမ၏ ဖုန်းထဲမှမရွေ့။ စိတ်ညစ်ရသည့်ကြားမှ လင်း ပြုံးမိသည်။ ပူစူးမထင်နေသလို သူမ ဖုန်းထဲမှာ ကိုကိုဓာတ်ပုံတစ်ပုံမှမရှိ။

ကိုကိုက ဓာတ်ပုံရိုက်ခုံရမည်ကို သေ
မလောက်ကြောက်သည်လေ။

‘ကိုကိုက ဓာတ်ပုံထဲမှာဆို ဘယ်
တော့မှ ပုံမလာဘူး၊ လင်းရာ’

ဆိုပြီး ဘယ်တော့မှ ဓာတ်ပုံအရိုက်
မခံ။ ဘွဲ့ဝတ်စုံနှင့် ဓာတ်ပုံကို ရိုက်ဖို့
ကိုတောင် မနည်းတောင်းပန်ပြီး ရိုက်ခိုင်း
ခဲ့ရဖူးသည်။

မှန်တင်ခုံ အဆွေငယ်ကိုဖွင့်ရင်း အထဲ
မှ မှတ်စုစာအုပ်လေးကို လင်း ဆွေထုတ်
လိုက်သည်။ အထဲမှ ဓာတ်ပုံလေးကို ဆွေ
ထုတ်ရင်း ပူစွဲမကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

‘ဒီမှာလေ။ အဲဒါ ကိုကို’

ရောင်စုံဓာတ်ပုံထဲမှ ကိုကိုက ပြုံး
နေသည်။ သူမကို နွေးထွေးလုံခြုံစေသည့်
အပြုံးချိုချိုများပါ။ မှတ်စိတ်ရေရေးနှင့်
ယောက်ျားပိသလွန်းလှသည့် မျက်နှာကျ
နှင့် ကျစ်လစ်ခိုင်မာသည့် ကိုယ်ခန္ဓာကို
ကိုကို ပိုင်ဆိုင်သည်။ ဓာတ်ပုံထဲမှာပင်
ဖြစ်ပေမယ့် ကိုကို အကြည့်များသည်
ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်လွန်းပါသည်။

ရုပ်သေပုံတစ်ခုဖြစ်သည့် ဓာတ်ပုံ
ထဲမှ ကိုကိုအပြုံးနှင့် အရယ်ကိုကြည့်ရင်း
ဟိုတစ်နေ့က တွေ့ဆုံဖြစ်ခဲ့သည့် ကောင်
လေးနှစ်ယောက်ကို သူမ မတွေ့ဘဲ မနေ
နိုင်။ ငြိမ်သက်အေးအေးသော ဘုရားနား
မှ အအေးဆိုင်လေးမှာ သွားထိုင်ခဲ့စဉ်
ထိုကလေးနှစ်ယောက်နှင့် အမှတ်တမဲ့
ဆုံစည်းဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒီဒီနှင့် ထွဋ်ထွဋ်..

အရမ်းကို ချစ်ဖို့ကောင်းသည့်
ကောင်လေးနှစ်ယောက်ပါ။ အပူအပင်
ကင်းစွာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
စနောက်နေကြသည်ကို သူမ မမေ့နိုင်။
ထိုအချိန်က သူတို့နှစ်ယောက်၏ အရယ်
နှင့်အပျော်များက သူမ ထံသို့ပါ ကူးစက်
လာသလို ခံစားခဲ့ရသည်။

ဒီဒီဆိုသည့်ကောင်လေး၏ အရယ်
နှင့်အပြုံးသည် ကိုကိုအပြုံး၊ အရယ်များ

နှင့် ချွတ်စွပ်တူနေသည်လေ။

လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ သွားတက်
လေးပေါ်အောင် ရယ်မောနေသည့် ထို
ကောင်လေး၏ မျက်နှာသည် တစ်ချိန်က
ကိုကိုကို သူမရှေ့ ပြန်ပို့ပေးလိုက်တာလား၊
ဟုပင် လင်း ထင်မိသည်။ သူမအတွက်
တော့ တစ်ခဏတာလေးသာ တွေ့ဆုံခဲ့ရ
ပေမယ့် တစ်သက်တာ မမေ့နိုင်တော့မည်
ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပါ။

တစ်ချိန်ကလည်း လင်းနှင့်ကိုကို
သည် ကျောင်းသွား၊ ကျောင်းပြန် အတူ
တူရယ်ပါ။ လင်းက ကိုကိုထက် သုံးနှစ်
ပိုငယ်သည်မို့ ကျောင်းချိန်မတူ၊ စာမေးပွဲ
ချိန် မတူတာကိုတောင် ကိုကိုက လင်းကို
ဂရုတစိုက် လိုက်ပို့၊ လာကြိုတတ်သည်ပဲ
ဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲဖြေချိန်များတွင်လည်း
စာမေးပွဲပြီးချိန်တိုင်းမှာ ကျောင်းပြင်မှာ
ကိုကိုရှိနေခဲ့သည်။ အမြဲတမ်း အစိုးရိမ်
လွန်ကာ ကြောက်တတ်သည့် သူမကို
ကိုကို အားပေးကူညီခဲ့သည့် အကြိမ်
ပေါင်း ရေတွက်လို့မရ။ ဒီမိုးယံဆိုသည့်
ကောင်လေးလိုပင် အစသန်ကာ သူမကို
မရယ်၊ ရယ်အောင် ကိုကို စတတ်ခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့တစ်ချိန်က လင်းက ထွဋ်ထွဋ်
ဆိုသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက်လို
ပေါ့ပါးလွတ်လပ်မှုမျိုး မိမိကိုယ်ကို ယုံ
ကြည်မှုမျိုး မရှိခဲ့ပါ။

လင်းလက်ဆိုသည့် မိန်းကလေးက
မှဆိုတစ်ယောက်၏ ပစ်ကွင်းမှာ ရှင်
သန်နေထိုင်နေရသည့် ယုန်ငယ်တစ်ကောင်
လို အမြဲတမ်း ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေသည့်
လူတစ်ယောက်ပါ။ သူများတွေက သစ်
ရွက်လှုပ်သည်ကိုကြည့်ကာ ရယ်ချင်၊
ငိုချင်၊ လွမ်းချင်နေသည့် အရွယ်တွင်
လင်းကတော့ သစ်ရွက်လှုပ်သည်ကို မြင်
လျှင်လည်း ကြောက်သည်။ သစ်ရွက်ကြွေ
သည်ကို မြင်လျှင်လည်း အသည်းငယ်ကာ
ထိတ်လန့်နေခဲ့သည်လေ။

ကိုကိုသည် လင်းနှင့်ပတ်သက်လျှင်

စိတ်ရှည်ခဲ့ပါသည်။ သည်းခံခဲ့ပါသည်။
သဘောထားကြီးခဲ့ပါသည်။ ယခုတိုင်
လည်း မပြောင်းလဲသေးပါ။ ဒါကြောင့်ပင်
လင်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် စိတ်နာရသည်။

လင်း ကိုကိုကို ခုကွပေးခဲ့ပေါင်း
များခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

‘မမ... ဒါ ဘယ်သူလဲဟင်...’

ဓာတ်ပုံထဲတွင် ကိုကိုဘေးနားမှာ
ရပ်နေသော အမျိုးသမီးကို လက်ညှိုး
ညွှန်ရင်း ပူစွဲမက မေးခွန်းထုတ်လာတော့
အတိတ်ကို အတွေးလွန်နေရာမှ လင်း
ပြန်လည်အသိဝင်လာသည်။ ကိုကို လက်
မောင်းကို ချိတ်ထားသော အမျိုးသမီးငယ်
သည် တိုင်းရင်းသူအလှကို ပိုင်ဆိုင်ပါ
သည်။ ပါးဖောင်းဖောင်း နှုတ်ခမ်းနီနီလေး
နှင့် ချစ်စရာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသူလေးတစ်
ယောက်။

‘အဲဒါ ကိုကို အမျိုးသမီးလေ။ ဒီ
ရှေ့မှာရပ်နေတာ သူတို့ သားလေးပေါ့။
သုံးနှစ်ရှိပြီ’

ဟုတ်ပါသည်။ ကိုကိုသားလေးသည်
ကိုကိုလိုပဲ ချောချောလေးရယ်ပါ။ ကိုကို
မိန်းမဖြစ်သူထံမှ ချစ်စရာ မျက်လုံးလှလှ
များကိုပါ ပိုင်ဆိုင်ထားသူလေးမို့ ကံထူး
လွန်းတဲ့ ကလေးလေးပါဟု သူမ ပြောရ
မည်လားမသိ။ ဒီဓာတ်ပုံလေးကို ကိုကို
သားလေးသုံးနှစ်ပြည့် အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံ
ဆိုင်မှာ သွားရိုက်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်တဲ့လေ။
သေချာပါသည်။ သားလေးပူစောလို့သာ
ကိုကို လိုက်လျောခဲ့တာဖြစ်မည်။ မဟုတ်
လျှင် ကိုကိုက ဘယ်လိုမှ ဓာတ်ပုံရိုက်ခုံ
မှာမဟုတ်။

သူမ သိပါသည်။

အပိုင်း (၁၁)

ညနေစောင်းဖြစ်ပေမယ့် နေပူရှိန်က
မလျော့သေးပါ။ နီကျင့်ကျင့် ဝါကျင့်ကျင့်

အနီရောင်နေလုံးကြီးသည် တိမ်ဖြူများ နောက်မှာ ပုန်းကွယ်နေပေမယ့် ပူပြင်းမှု က တောက်လောင်စေဖြစ်သည်။ ရေသန့် များများတင်လာသည့် ဟိုင်းလပ်ကားသည် လမ်းမကောင်းသောကြောင့် တုံ့နေ့တုံ့ နေ့မောင်းနှင့်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ရပ်တန့်လိုက်သည်။ ကားရပ်သွားသည် နှင့် ထိုကားနောက်မှာ တွဲလိုက်လာသည့် ဒီဗိုးယံတစ်ယောက် ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်း လိုက်သည်။

‘ဒီတစ်အိမ်နောက်ဆုံးပဲ မဟုတ် လား ဒီဗိုးယံ’

‘ဟုတ်တယ် ဦးလေး။ ခါ နောက် ဆုံးပဲ’

ကားခေါင်းခန်းမှ ကားခရိုင်ဘာ၏ အမေးကို ပြန်ပြောရင်း ကားထိုင်ခုံအောက် ထိုးထည့်ထားသော မှတ်စုစာအုပ်ငယ်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

မလင်းလက်...

မလင်းလက်ဆိုသည်မှာ ယခုနောက် ဆုံးပိုရမည့် အိမ်ဖြစ်သည်။ နာမည်ဘေး မှာ ရေသန့်တစ်စု၊ အရေအတွက် မှာ သည့်အမှတ်အသားဖြစ်သည့် (၁) ဟု သူ အမှတ်အသားရေးထားသည်။ စာအုပ် ကိုပြန်ချကာ ရေအပြည့်ရှိနေသော ရေသန့်ပုံတစ်ခုကို စေ့ခနဲ ပန်းပေါ် ကောက်ထမ်းလိုက်သည်။ ကျင့်သားရနေ ပြီဖြစ်သောကြောင့် လက်မောင်းများက အနေအထားရော၊ ဟန်ပန်ကိုပါ သတိ ထားနေစရာပင် မလိုတော့။

‘ဦးလေး၊ သွားတော့။ ဒီနေရာက ကျွန်တော့်အိမ်နဲ့ နီးနီးလေး။ ခါကိုပိုပြီး ရင် လမ်းလျှောက်ပြီး အိမ်ပြန်လိုက်မယ်’
‘အေ၊ အေ’

ကားခရိုင်ဘာမှ သူ့ကို နှုတ်ဆက် ကာ ကားမောင်းထွက်သွားခဲ့သည့်နောက် ဒီဗိုးယံ ရေပိုရမည့်အိမ်သို့ ဆက်လျှောက် လာခဲ့သည်။ ရပ်ကွက်ချင်းတူပေမယ့် ဒီ တက်ခြမ်းမှာက လူနေအိမ်သိပ်မရှိ။ သူပို

ပေးရမည့် အိမ်ရှေ့အရောက် ခြံတံခါး ဘေးမှ ခေါင်းလောင်းခလုတ်ကို မိန့်ပ် လိုက်သည်။ အတန်ကြာသည်အထိ ခြံကြိုးအတွင်းမှ ဘာလှုပ်ရှားမှုကိုမှ သူ မတွေ့ရ။ နောက်တစ်ကြိမ် ခလုတ်ကို ခပ်ကြာကြာမိန့်ပ်ရင်း စိတ်မရှည်ဖြစ်လာ သည်။ ပန်းပေါ်မှ ရေများကြီးသည်လည်း ပိုမိုလေးလံလာသလိုပင်။ အောက်သို့ လည်း မချချင်။ တစ်ခါတလေ အောက် သို့ချပြီးမှ ပြန်မတင်ရသည်မှာ တောက် လျှောက်ထမ်းထားရတာထက် ပိုပင်ပန်း သည်။

‘လာပြီ... လာပြီ... ခဏလေး...’

ခြံဝင်းထဲမှ အသံစူးစူးကို ကြားရ တော့ ဒီဗိုးယံ မျက်မှောင်မကြုတ်ဘဲ မနေနိုင်။

ပူစူးမ။

ဒီကောင်မလေး၏ အသံစွာစွာကို သူ ကောင်းကောင်းသိပါသည်။ မနက် တိုင်း သူတို့ဆိုင်မှာ မုန့်ဟင်းခါး လာဝယ် ရင်း သူနှင့် အခြံရန်ဖြစ်နေရသည့် ကလေး မလေး။ ပါးပြင်မှာ ဝက်ခြံအပြည့်နှင့် အလှကလည်းကြိုက်သေးသည်။ အခု လည်းကြည့်။ အိမ်ထဲမှာနေတာတောင် သနပ်ခါးအပြည့်နှင့်ဖြစ်သည်။ ပန်းအိုး ထဲမှ လှသည်ထင်သည့် ပန်းတစ်ပွင့်ကို လည်းသူ့ကား နားကြားမှာ ထိုးထားသေး သည်။ ထာဝီက အပြာရောင်၊ အင်္ကျီက အစိမ်းရောင်၊ ပန်းက ခရမ်းရောင်ဖြစ် နေတာပဲရှိသည်။

‘မြန်မြန်ဖွင့်လေဟာ’

‘ဖွင့်နေတာပဲ။ လောမနေနဲ့။’

‘ခရု အမေ။ လိပ်မ သမီး။ ပက်ကို ညီမ’

ဒီဗိုးယံ ပွစိပွစိပြောတော့ ပူစူးမ၏ နှုတ်ခမ်းများတစ်တောင်ခန့် ချွန်ထွက်လာ သည်။

‘ဘယ်သူလဲ ပူစူးမ’

ခပ်လေးလေးအသံတစ်ခုပေမယ့်

လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ
သွားတက်လေးပေါ်အောင်
ရယ်မောနေသည့်
ထိုကောင်လေး၏
မျက်နှာသည် တစ်ချိန်တ
တိုတိုကို သူမရှေ့
ပြန်ပို့ပေးလိုက်တာလား
တုဖင် လင်းထင်မိသည်...

အညှိခံရသည် ဆိုသည်မှာ
ဒါမျိုးလားမသိ။
မမ အသံသည်
အခြားမိန်းကလေးများလို
နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသည်
မဟုတ်ပါ။ လေးလေးနှင့်
ညံ့ညံ့လေး ဖြစ်သည်။
စကားတစ်ခွန်းနှင့်တစ်ခွန်း
ကြားမှာလည်း ဘာစကားပြီးမှ
ပြောတတ်သည်...

နားထောင်လို့ကောင်းနေသည်။ ခြံထဲသို့
လှမ်းကြည့်ပေမယ့် လှမ်းမေးလိုက်သူကိုမှ
မမြင်ရ။

‘ရေလာပို့တာ မမ’

ပူစူးမက ပြန်ဖြေလိုက်မှ ဒီမိုးယံ
ဘယ်သူလဲဆိုတာကို ချက်ချင်းနားလည်
သွားသည်။ ပူစူးမရဲ့ အလုပ်ရှင်ဟု သူသိ
ထားသည့် အိမ်ကြီးရှင်မမပဲ ဖြစ်ရမည်။
မမဆိုသူကို သူ မြင်ဖူးချင်သည်။ သူများ
တွေပြောသလို တကယ်လှသလား၊ သူ
သိချင်သည်။ ခါပေမဲ့ ပူစူးမက လူဝင်
ပေါက်တံခါးကိုသာ ဖွင့်ပေးသည်ဖြစ်၍
ဒီမိုးယံ သောက်ရေသန့်ဖူးကြီးနှင့်တစ်ပြီး
ဝင်မရ ဖြစ်နေသည်။

‘ဟိုဘက်တံခါး ဖွင့်လေဟာ’

‘အဲဒါက ကားဝင်တဲ့ ဝင်ပေါက်’

‘နှင့်မေကြီးတော်။ ငါ ဆဲမိတော
မယ်။ ကားပဲဝင်ဝင်၊ လူပဲဝင်ဝင် မြန်မြန်
ဖွင့်ဟ။ လေးလှပြီ’

ဒီမိုးယံ ပခုံးထက်မှ ရေသန့်ဖူးကြီး
နှင့်သာ ဒီကောင်မလေးကို ကောက်ထု
လိုက်ချင်သည်။ အခုမှ ဝင်ပေါက်စည်း
မူဉ်း၊ စည်းကမ်းတွေ လိုက်နာနေတာလေ။
သူ မထမ်းထားရတိုင်း။

‘ဖွင့်ပေးလိုက်လေ ပူစူးမရယ်။
ဘာရပ်ကြည့်နေတာလဲ’

ခပ်လေးလေး။ ခပ်မှန်မှန် အသံကို
နောက်တစ်ကြိမ်ကြားလိုက်ရသည်။
ထို့အတူ သွယ်လျလှပသော ကိုယ်ခန္ဓာ
ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကိုပါ
ဒီမိုးယံ မြင်လိုက်ရသည်။ ရှည်လျားသော
ဆံပင်နက်များကို ဖြန့်ချထားသည်မှာ
တင်ပါးကျော်နေပြီဖြစ်သည်။ နက်မှောင်
ပျော့ပြောင်းသော ဆံပင်နက်များကြားမှ
မျက်နှာသွယ်သွယ်၊ မျက်တောင်စင်းစင်း
နှင့် မမသည် အရောင်မတောက်သော
ဂါဝန် ပန်းရောင်ပျော့ပျော့လေး ဝတ်ထား
တာတောင် ရက်ရက်စက်စက် လှနေပါ
သည်။

‘ဟင်...’

သူ့ကိုမြင်တော့ မမ၏ နှုတ်ခမ်းများ
က ဝိုင်းခနဲ။ မျက်တောင်တဖျတ်ဖျတ်
ခပ်ရင်း ဘာမှမဖြစ်ချင် ဟန်ဆောင်လိုက်
ပေမယ့် အံ့သြသွားတာ သေချာသည်။
ဒီမိုးယံ နည်းနည်းတော့လန့်သွားသည်။
ပူစူးမ သူ့အကြောင်းတွေကို ဘယ်လောက်
တောင် ဖောက်သည်ချထားသည်လည်း
မသိ။ နောက်တစ်ခါ ရေလာပို့လျှင် ဒီ
ကောင်လေးနှင့် မပို့ခိုင်းပါနှင့်ဟု ဆိုင်ရှင်
ကို ဖုန်းဆက်တိုင်လျှင် သူ ဒုက္ခရောက်
လိမ့်မည်။

‘ကျွန်တော် ရေလာပို့တာ’

တကယ်ပါပဲ။ ဒီအိမ်ရှေ့မှာ သူ
ရပ်နေရာ ဆယ်မီနစ်လောက်ရှိတော့မည်။
ဟုတ်သည်လေ။ ပက်ကီညီမက တစ်မျိုး
မမလှလှကတစ်မျိုးနှင့်။ သူသာ ခြေ
တောင့်ပြီး ဆေးကျောက်ရုပ် ဖြစ်ရုက်နိုး
ရှိသည်။ တံခါးကို ဖွင့်မပေးကြသေး။

‘အို... ဆောရီး...’

လင်းလက်က ရှက်သွားဟန် ပြုံးရင်း
ကားဝင်ပေါက်ကို အမြန်ဖွင့်ပေးလိုက်
သည်။ လင်းလက်၏ ခြေလေးသည် ညီ
ညာစွာ ညှိယူထားသော မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း
လေးကြောင့် မျက်စိအေးစေသည်။ မြက်
ခင်းအဆုံ၊ အုတ်တံတိုင်းနှင့် ထိပ်စပ်ရာ
တွင်တော့ အုတ်ခဲနီများကို တအောင်းထောင်
ကာ အရှည်လိုက်ကန့်ပြီး သီးပင်၊ ပန်း
ပင်တွေ စိုက်ထားသည်။ ခြံထောင့်တွင်
အမိုးအကာသီးသန့်လုပ်ကာ ဝေဆာစွာ
ပွင့်ဖူးနေသော သစ်ခွပန်းပင်များ ရှိနေ
သေးသည်။

ခြံထဲမှနေ၍ အိမ်ရှေ့တံခါးရောက်
တော့လည်း ဒီမိုးယံ စိတ်ညစ်ရပြန်သည်။
မမ ဆိုသူရော၊ ပူစူးမပါ ခြံကပ်မှာ သူ
ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ရပ်ကုန်နေရစ်ခဲ့ကြသည်။
သူက ဒီရေဖူးကြီးထမ်းပြီး ဘယ်မှာထား
ရမှာလဲမသိ။ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသည့်
အိမ်ထဲ စွတ်ဝင်ပြီး တွေ့သည့်နေရာ ချထား

ခဲ့ရမှာလည်း မကောင်း။ တကယ်တမ်း ထားခဲ့ခွင့်ရှိမည်ဆိုလျှင်တော့ သူ ထားခဲ့ ချင်သည့် နေရာကတော့ ပူစူမေ ခေါင်း ပေါ်မှာ ဖြစ်သည်။

‘ခါကြီးကို ကျွန်တော် ဘယ်မှာထား ခဲ့ရမှာလဲ’

မမ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရဲခနဲ ရှက် သွားတာကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။ အောရီး ဟု အသံတိုးတိုးပြောရင်း ပူစူမေကို နေရာ ပြလိုက်လေဆိုတာ တွန်းပို့နေသည်။ မသိ လျှင် သူကပဲ ကိုက်စားတတ်သည့် ပုံပါ။ ပူစူမေက မျက်စောင်၊ အခါနှစ်ဆယ် လောက်ထိုးကာ မီးဖိုခန်းမှ ရေသန့်မှု၊ ထားရမည့်နေရာသို့ သူ့ကို ခေါ်သွား သည်။

အိမ်အပြင်အဆင်သည်လည်း ငြိမ်း မှာလိုပင် မျက်စိရှင်းကာ သပ်ရပ်သော ပြင်ဆင်မှုများကို နေရာတိုင်းမှာ ရွေး ချယ်ထားသည်။ မြင့်မားသော ပြတင်း ပေါက်များကို မှန်အပြည့်ကာထားသော ကြောင့် ငြိမ်းမှ စိမ်းလန်းစိုပြည်မှုသည် အိမ်နံရံတွေကို ဖြတ်သန်းဝင်ရောက် လာသလိုပင်။ အဖြူရောင်လှိုင်းတွန့်လိုက် ကာရှည်များကို တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ခွဲဖွင့်ထားသည်။

ဧည့်ခန်းရှိ ပရိဘောဂမှာ မများပြား လှ။ ဧည့်ခန်းတစ်ခန်းလုံး ခြုံကြည့်လျှင် တောင် ဆိုဟနှင့် နံရံကပ် တိမ္မိတစ်ခုသာ ရှိသည်။ မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်တင်ထားသော အသည်းပုံမှန်စားပွဲပိုင်းအောက်တွင်မူ အီစက်နေဟန်တူသော အမွှေးပွကော်စာ တစ်ခုရှိသည်။ နံရံတစ်ဘက်တွင် ကပ် ထားသော အဖြူရောင်သစ်ခွပန်းပုံ ပန်းချီ ကားမှလွဲလျှင် တခြားဘာမှမရှိ။ ပါဏး ခင်းထားသော ကြမ်းပြင်ကတော့ လမ်း လျှောက်ရမှာကိုတောင် အားနာဖို့ကောင်း သလို ပြောင်လက်နေသည်။

‘ပိုက်ဆံကို မမဆီမှာ သွားယူ’

ရေသန့်မှုကို ချပေးပြီးသည်နှင့်

အိမ်ထဲမှ အမြန်ထွက်စေချင်သည့်ပုံစံနှင့် ပူစူမေ သူ့ကို တွန်းထုတ်နေပြီဖြစ်သည်။

‘ငါ သိပါတယ်။ နင့်လက်ကသာ

နှင့်လျှာလို မြန်ရင် ငါ ရေဖူးကြီးကို အကြာကြီး ထမ်းထားရမှာမဟုတ်ဘူး’

‘တောသား’

‘ပက်ကျီမ’

‘မြေဟောက်ကောင်’

‘ပုတ်သင်ညိုမ’

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်တစ် ခွန်း ချစ်ခင်စွာပြောရင်း ငြိမ်းပြန်ရောက် လာချိန်တွင် မမက ငြိမ်းရှိ ကြီးမားသော အဖြူရောင် ထီးပုံစံအမိုးအကာအောက်မှ စားပွဲပိုင်းလေးမှာ ထိုင်နေသည်။ မလှမ်း မကမ်းတွင်မူ ဘဲဥပုံကျောက်ရေကန်လေး ရှိပြီး စိမ်းလဲ့သော ရေလဲမှာ ရွှေငါးလေး များ ကူးခတ်နေကြသည်။ ရေကန်ထဲတွင် ကြာပင်တချို့ကို စိုက်ပျိုးထားသောကြောင့် ပူပူသော ကြာပူတစ်ခုနှင့်အတူ အဖြူ ရောင် ကြာပွင့်လေးနှစ်ခုမှာလည်း လှပစွာ ပူပွင့်နေသည်။ အနီးတစ်ဝိုက် မြက်ခင်း ပြင်တွင်မူ စခိုးဝိုက်မင်းသမီးလေးနှင့် လူပုလေး ခုနှစ်ယောက်ပုံစံ ရုပ်တုငယ်များ ကို မြက်ခင်းပြင်အနှံ့ အလှဆင်ကာ နေရာချထားသည်။

စိမ်းလွင်သော မြက်ခင်းပြင်၊ ကြည် လဲ့သောရေကန်ငယ်နှင့် ဝေဆာသော သီးပင်များနှင့် မမ၏ ခြုံကျယ်ကြီးသည် ဧဝင်ဥယျာဉ်ကြီးလို လှပါသည်။ ဒီခြုံကြီး ကသာ ဧဝင်ဥယျာဉ်ကြီးဆိုလျှင် မမသည် လည်း နတ်ပြည်မှနတ်သမီးလေးတစ်ပါး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုင်ခုံမှာ ကျောမှီထိုင်ရင်း စာအုပ် ဖတ်နေသော မမ၏ ပုံရိပ်သည်လည်း နတ်ပြည်မှ နတ်သမီးလေးတစ်ပါးလို လှပါသည်။ ဦးလယ်ရောက်သည့် ဂါဝန် လေးအောက်မှ ဖြူမွှေးမြှောင်တန်းသော ခြေသလုံးမို့မို့သည် မျက်စိလွှဲချင်စရာမရှိ အောင် လှနေပြန်သည်။ တောင်ပို့ငယ်

တစ်ခုမှ ပြေလျော့လျော့လေး၊ ဆင်းသွား ဟန် အမြင်မရိုင်းသလို ဖိနပ်မဝတ်ထား သော ခြေမလာမှ ပန်းရောင် ခြေသည်းနီ ဆိုးထားသော ခြေချောင်းလှလှလေးများ သည်လည်း ငေးကြည့်ချင်စရာပါ။ လှိုင်း တွန့်ဂါဝန်အနားစလေးမှာ ထိုခြေထောက် လှလှလေးအပေါ် ထုကျနေပုံကအစ ကဗျာ ဆန်သည်။ ဘာမှထူးခြားအောင် လုပ် နေစရာမလိုဘဲ လှပါသည်ဆိုသည့် သဘာဝအလှတရားမျိုး။

‘ကျေးဇူးပဲနော် ဒီဒီ’

မမက အပြုံးနှင့် သူ့ကို ကျသင့်ငွေ ကို ကမ်းပေးသည်။ ဒီဒီဆိုသည့် ရင်းနှီး သည့် အခေါ်အဝေါ်တစ်ခုကြောင့် သူ အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် ပိုက်ဆံ လိပ်ကို လှမ်းယူမိသည်။ ဒီအခေါ်အဝေါ် ကြောင့် အံ့သြသွားပေမယ့် မနှစ်သက်တာ မျိုးတော့မဖြစ်မိ။ ရင်းနှီးနွေးထွေးမှု တစ် မျိုး ပျော်ဝင်နေသည်ကိုပင် သူ သဘော ကျမိသည်။

‘မင်းအတွက် မမ ပေးတာ’

မမက စားပွဲပေါ်မှ ဖျော်ရည်သံမှူး လေးကိုပါ သူ့ကို ကမ်းပေးနေပြန်သည်။ သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။

‘အာ။ ရတယ် မမ’

‘ယူပါ။ အခုမှ ရေခဲသေတ္တာထဲက ထုတ်ထားတာ’

အညှို့ခံရသည်ဆိုသည်မှာ ခါမျိုး လားမသိ။ မမ အသံသည် အခြားမိန်း ကလေးများလို နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ လေးလေးနှင့် ဩဩလေး ဖြစ်သည်။ စကားတစ်ခွန်းနှင့်တစ်ခွန်း ကြားမှာလည်း ခဏနားပြီးမှ ပြောတတ် သည်။ ခါပေမဲ့ ဒီစကားသံကို ဆက်ပြီး နားထောင်ချင်လာအောင် ရွှဲဆောင်မှုက ရှိနေပြန်သည်။

‘ယူလေ’

‘ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့’

မမလက်ထဲမှ အေးစက်နေသည့်

ပျော်ရည်များကို လှမ်းယူရင်း ကျွန်တော် သွားတော့မယ် ဟု နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ကိုယ့် ကို ကိုယ် အံ့သြရပြန်သည်။ သူ ယဉ် ကျေးနေသည်လေ။ ဒီမိုးယံ ဆိုသည့် သူ က တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ယဉ်ကျေးရှိသေ နေသည်မှာ နည်းနည်းတော့ထူးဆန်း နေသည်။

ညနေခင်းသည် သက်တမ်းတို တောင်းလှပါသည်။ နေရောင်ပျောက် သည်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ချက် ချင်းလိုလို မှောင်ကျသွားသည်မှာ ည အမှောင်ထဲမှာ ဖယောင်းတိုင်ငယ်ကို မီးဖွတ်ငြိမ်းလိုက်သလိုပင်။ လမ်းဘေး ဆိုင်လေးတစ်ခုမှ မိခင်စားချင်သည်ဆို သော လိမ္မော်သီးတွေကို သူ ဝယ်ဖြစ်ခဲ့ သည်။ မွေးလစေ့ကာ နေ့လား၊ ညလား ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော မိခင်ကို ဒီမိုးယံ သနား သည်။ ကိုယ်ဝန်ရင်းနေသော်လည်း မနက် တိုင်း မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ကိုတော့ ရအောင် ဖွင့်သည်။ ကျောင်းပိတ်ထားသည်ဖြစ်၍ သူရော၊ မိငယ်ပါ ကူညီပေးနိုင်၍ တော် သေးသည်။

ခြံထဲလှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် အိမ် ရှေ့ခန်းမှ ရှိုင်းထွေ၏ စာရှင်းပြသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ခေါ်မိမိတင် ခိုင်းခံရ မည်မိုး၍ မိငယ်ကို စာသင်ပေးရမည် အကြောင်းပြကာ ရှိုင်းထွေ သူတို့အိမ်ကို လာရှောင်နေသည်မှာ သေချာသည်။ ရှိုင်းထွေရှောင်တာက ပြဿနာမဟုတ်။ မိငယ်တစ်ယောက်သာ စာမသင်ချင်ဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ ရှင်းပြသမျှ နား ထောင်နေရသည်မှာ သနားဖို့ကောင်း သည်။ ရှိုင်းထွေ အသင်ကောင်းတာနှင့် မိငယ်တစ်ယောက် ကိုးတန်းကို ကျောင်း တက်စရာမလိုဘဲ ဖြေနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ် သည်။

‘မေမေ ဘာတွေလုပ်နေပြန်ပြီလဲ ဗျာ’

မီးဖိုခန်းမှ တကုန်းကုန်း တကွကွ

နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသော ခေါ်မြလေးကို တွေ့တော့ ဒီမိုးယံ မျက်မှောင်ကြုတ် ရသည်။

‘ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ သားရယ်။ ညစာက မိငယ်လေး ချက်ပေးထားတာ။ မေမေက တို့စရာအတွက် သခွားသီး အခွံခွာနေတာ။ ခါလေးတော့ ပေးလုပ် မောင်ရင်ရေ။ မဟုတ်ရင် ကျွန်မလည်း တစ်နေ့တစ်နေ့ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရတာနဲ့ ကလေးမမွေးခင် အပျင်းလွန်ရောဂါရပြီး ဆေးရုံရောက်မှာပဲ’

မိခင်ဖြစ်သူ၏ မျက်စောင်းလှလှက သူ့ထံရောက်လာပေမယ့် ဒီမိုးယံ စိတ်မ အေးရ။ ကိုယ်ဝန်ရင့် လာသလောက် ခေါ်မြလေး ပိန်လိုက်လာသည်။ မျက်နှာ တွေလည်းကျ၊ မျက်တွင်းတွေလည်း ညှို့ နေသည်မှာ မှတ်မိစရာပင်မရှိ။ ဆေးခန်း သွားပြဖို့ပြောတော့လည်း ဟိုလိုလို ဒီလို လို ပြောကာ ရှောင်ထွက်သွားသည်ပဲ ဖြစ်သည်။ ဆေးသောက်ဖို့ကျတော့လည်း သူက ဘာမှနားမလည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် တွေအတွက် အားဆေးဘာညာတော့ ရှိုင်းထွေအမေ ခေါ်မိမိတင်က လာလာ ပေး၍ မိခင်ဖြစ်သူ သောက်ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်တော်မေမေအတွက် လိမ္မော် သီးဝယ်လာတာ’

ခေါ်မြလေးလက်ထဲသို့ လိမ္မော်သီး ထည့်ပေးလိုက်ပြီးသည်နှင့် ဒီမိုးယံ အိမ် ရှေ့ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ လက်ထဲမှ ပျော် ရည်များကို လေထဲမြှောက်လိုက် ပြန်ဖမ်း လိုက် လုပ်နေသော်လည်း ရှိုင်းထွေက လှည့်မကြည့်။ မမလှလှ ပေးလိုက်သည့် ပျော်ရည်များကို သူ ရှိုင်းထွေကို ကြွားချင် လှပြီဖြစ်သည်။

‘ဟေ့ကောင်...’

‘အင်း...’

မိငယ်၏ Essay ကို စစ်နေသည့် ရှိုင်းထွေသည် တကယ့်ဆရာကြီးစတိုင် အလုပ်ရှုပ်ပြနေသည်။ လူကြီးရုပ် ပေါက်

အောင်ဆိုပြီး ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ် အောင် ညှပ်ထားသည့် ဆံပင်များကြောင့် မျက်နှာသွယ်သွယ်လေးက ချစ်စရာ ကောင်းအောင် ထင်းနေသည်။ နားရွက် ကားကား ဖြူဖြူလေးများကိုလည်း ဆွဲ လိမ်ချင်စရာ ဖြစ်နေရသည်။

‘ထွေလေး။ ဒီမှာကြည့်’

အအေးဖူးကို မျက်စိရှေ့နားထိ တိုး ပြမှ ခေါင်းကို နောက်ဆုတ်ကာ ရှိုင်းထွေ ကြည့်သည်။

‘ဘာလဲ’

‘မမ ပေးလိုက်တာ’

‘မမ...’

‘အေး’

‘ဘယ်က မမလဲ’

သူက မေးမှမေးပါ့မလားဟု စိုးရိမ် နေပေမယ့် ရှိုင်းထွေက မေးလာသည်မို့ ဒီမိုးယံ ပျော်သွားရသည်။

‘မမလေကွာ။ ပူစူးမရဲ့ မမ’

ရှိုင်းထွေ၏ နဖူးမှာ အရေးကြောင်း ငယ်တချို့သိလာသည်အထိ မျက်ခုံးနှစ်ခု က ကွေးညွတ်သွားသည်။ လေးကိုင်းပုံစံ မျက်ခုံးများက ပျောက်သွားကာ မျက်စိက မကျေအပ်ဟန် မှေးစင်းသွားသည်။

‘ဟုတ်တယ်။ မမ နာမည်က လင်း လက်တဲ့။ ငါ ဒီနေ့ ရေသွားပို့တော့ နာ မည်စာရင်းထဲမှာ ဖတ်ရတာ။ ငါက သူ မှန်းမသိဘူးကွ။ မမက အရမ်းချောတာ ထွေလေးရာ။ သူများတွေပြောတာထက် ကို ပိုချောတာ။ ခါတောင် အလှပြင်ထား တာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ခြုံကြိုးကကွာ အကျယ်ကြီးပဲ။ ငါတို့ခြံတွေလို မွက် တွေနဲ့ မဟုတ်ဘူးကွ။ မြက်ခင်းနဲ့။ အိမ် ထဲမှာလည်း သန့်နေတာပဲ။ ရေခဲသေတ္တာ ကြိုးကလည်း အမြင့်ကြီးဆိုကွာ။ ငါ ဝင်အိပ်လို့တောင်ရမှ။ မမက သဘော လည်းကောင်းတယ်။ ငါ သောက်ဖို့ဆိုပြီး ဒီအအေးဖူးကို...’

ဒီမိုးယံ စကားမဆုံးသေး။ ရှိုင်းထွေ

က စာအုပ်ကို ဝုန်းခနဲ ပိတ်ချသည်မို့ စကားစက ရပ်သွားရသည်။ ရှိုင်းထွဋ် မျက်နှာကြီးက တင်းနေအောင်ဆွဲထားသော ဖုံသားရေပြားလို တင်းမာနေသည်မှာ လန့်စရာ။

‘ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ထွဋ်လေး’

‘ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ဒီကောင်မလေး ရေးထားတာ အမှားတွေချည်းပဲ။ အသုံးမကျတဲ့ မိငယ်’

ပြောလည်းပြောသည်။ စာအုပ်ကိုလည်း ဝုန်းခိုင်းပြန်ဖွင့်ကာ မှင်နီဖြင့် ဟိုဝိုင်းဒီဝိုင်း လုပ်သည်။ ရှိသမျှအားကို ထည့်ကာ ဝိုင်းသောကြောင့် စာရွက်ပင် ပေါက်တော့မည်။ အကြီးအကျယ်ဆီသို့ ထွက်နေသည့် ရှိုင်းထွဋ်ကိုကြည့်ရင် ဒီမိုးယံ တစ်ချက်ပြူးလိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို စူးခနဲ လှည့်ကြည့်သည့် ရှိုင်းထွဋ်ကြောင့် မျက်နှာကို ချက်ချင်းပြန်တည်နိုင်အောင် မနည်းကြိုးစားလိုက်ရသည်။

‘မင်း သောက်မလား။ လိမ္မော်ဖတ်လေးတွေ ပါမယ်ပုံပဲ။ ဒီမှာ မူးမှာပုံတွေလား’

သူ့လက်ထဲမှ အအေးဖူးကို ရှိုင်းထွဋ် ဆတ်ခနဲဆွဲယူကာ ထောက်ခနဲဖောက်သည်။ လိမ္မော်ရည်ကို အဆက်မဲ့တ်မော့သောက်သည်မှာ ဂလု ဂလု နှင့်တောင် ဖြည်သည်။ သောက်တာသာ သောက်တာပါ။ မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့် သူ့ကိုလှမ်းကြည့်နေသေးသည်။ ကုန်သွားတော့မှ ဝါရင့်အရက်သမားလို သံဗူးခွံကို ဝုန်းခနဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် ဆောင့်ချသည်။

လန့်လိုက်ရတာဆိုတာ။

‘ကုန်ပြီလား’

‘အေး။ ကုန်ပြီ’

‘နည်းနည်းလေးတောင် မကျန်ဘူးလား’

‘မကျန်ဘူး။ တစ်စက်မှ မကျန်တာ။ ဘာလဲ။ မင်း က ငါ့ကို မသောက်စေချင်

လို့လား’

‘မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မင်းကိုသောက်စေချင်လွန်းလို့ ယူလာပေးတာကိုကွာ။ ဟိး’

သူ့ မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ရယ်ကျဲကျဲပြောပေမယ့် ရှိုင်းထွဋ်မျက်နှာက လူသတ်သမားရှေ့မှ တရားသူကြီးရုပ်နှင့် ခပ်တည်တည်ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာမှ အပြုံးကို မမြင်အောင် မျက်နှာကို လက်နှင့်အုပ်ကာပြီး ရှိုင်းထွဋ်ပေါင်ပေါ် ခေါင်းအုံရင်း လှဲအိပ်ချလိုက်သည်။ လက်ချောင်းများကြားမှ ပြန်ချောင်းကြည့်ချိန်မှာ ရှိုင်းထွဋ် မျက်နှာစူပိုက် မည်းသန်းနေသည်မှာ အရောင်မလျော့သေးတာကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။

‘လက်တွေက နာလိုက်တာကွာ။ သိလား ထွဋ်လေး။ ရေဖူးကြီးတွေက အလေးကြီးတွေ’

Shrek ရုပ်ရှင်ကားထဲမှ ကြောင်လေးလို သနားစရာကောင်းအောင် မျက်လုံးလေးပြူးကာ နားရွက်လေးချပြီး ပြောသော်လည်း ရှိုင်းထွဋ်ဆိုသည့် ကောင်လေးကတော့ သူ့ကို နည်းနည်းမှ သနားဟန်မရှိ။

‘အေး။ အနုလက်ဖြစ်သွားလည်း ကောင်းတာပဲ’

ဟုသာ ကောင်းချီးပြန်ပေးသည်လေ။

အပိုင်း (၁၂)

မိုးစက်သံ တဖြောက်ဖြောက်က အိမ်ခေါင်မိုးကို ထိမှန်ရိုက်ခတ်နေ ပြန်ပါပြီ။ အလာစောသော မိုးစက်များ ဖြစ်ပေမယ့် ဘယ်သူမှ မမြင်ကြပါ။ ပူအိုက်သောနေရာသီရဲ့ အဆုံးသတ်ကို ပုံဖော်နေသောမိုးစက်များကို အားလုံးက ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုနေကြသည်ပဲ ဖြစ်သည်။

ရှိုင်းထွဋ်၏ နဖူးမှာ အရေးကြောင်းငယ်တချို့ ပေါ်လာသည်အထိ မျက်ခုံးနှစ်ခုက တွေးညွတ်သွားသည်။ လေးတိုင်းပုံစံ မျက်ခုံးများက ပျောက်သွားကာ မျက်မိတ် မကျေနှပ်ဟန် မှေးစင်းသွားသည်...

‘ရာသီဥတုတွေကလည်း ဖောက်ပြန်တာနော်’

ခေါ်မြလေးက ခြင်ထောင်အနားစများကို ဖျာစအောက်ထိုးထည့်ကာ ပြောဖြစ်သည်။ မိုးရွာလျှင် ရေအတွက်တော့ စိတ်အေးရသည်။ ခါပေမဲ့ မွေးခါနီး၊ ဖွားခါနီးမို့ စိတ်တော့မကြည်။ ကလေးမွေးကာစဆိုလျှင် အနီးချင်းထပ်နေအောင် လျှော်ရမည်ဖြစ်၍ နေရောင်လိုအပ်သည်လေ။ သူမတို့က တစ်ခါသုံး ကလေး ခိုက်ပါ တွေ ဝယ်သုံးနိုင်သည်မဟုတ်။

‘အား၊ ကျွတ် ကျွတ်...’

လှဲချခါနီးမှ အောင့်ခနဲ နာကျင်လာသော ခါးရိုးကြောင့် အသက်ကိုပင် ရဲရဲမရှူရဲတော့။

‘မေမေ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

သမီးဖြစ်သူ၏ အမေးကို အသံထွက်မဖြေနိုင်သေးသောကြောင့် ခေါင်းကိုခါပြရင်း ခါးနေရာကို ဖိကိုင်ထားရသည်။ စိမ့်ထွက်လာသော မျှောစက်များကိုလည်း မသုတ်ရဲ။ ငြိမ်စိစိ၊ ပူစပ်စပ်အသိနှင့်အတူ မူးဝေသွားသော ခေါင်းများကြောင့် မျက်လုံးတွေ ပြာကုန်သည်။

‘ခါးအောင့်လို့လား၊ မေမေ။ သမီးဘာလုပ်ပေးရမလဲ’

‘ရတယ်။ ရတယ်’

ခေါင်းအုံးပေါ် ခပ်ဖြည်းဖြည်း လှဲချရင်း အသံထွက်မည်မီအောင် ကြိုးစားရသည်။ ထိုင်ရ၊ ထရသည်ကတော့ သိပ်မလွယ်တော့သလို အိပ်ရသည်မှာလည်း အဆင်မပြေတော့။ ဘောလုံးတစ်လုံး၊ ပိုက်ထားသလို ဖောင်၊ ကားနေသော စိုက်ကို ခပ်ဖွဖွပွတ်သပ်ရင်း မိငယ်လေးကို လှမ်းမေးရသည်။

‘သမီးအဖေ အလုပ်သွားပြီလား’

‘သွားပြီ မေကြီး’

အခုနောက်ပိုင်း ဦးကျော်စောတစ်ယောက် အထည်စက်ရုံတွင် ညစောင့်အလုပ်ရသည်ဖြစ်၍ အိမ်မှာ ညဘက်

ဆိုလျှင်မရှိတော့။ မိငယ်က မိခင်ကို တစ်ယောက်တည်း မအိပ်စေချင်၍ အခန်းထဲမှာ သူမနှင့်အတူလာအိပ်သည်။

‘ဟင်္ဂါပြန်မယ်’

‘မပြန်ပါနဲ့ဆိုကွာ။ မိုးတွေရွာနေပြီထွဋ်လေးရ’

‘ပြန်မှာပဲ။ ဘာဖြစ်လဲ။ ဟိုဘက်အိမ်နဲ့ ဒီဘက်အိမ်နီးနီးလေ။’

‘မင်းတစ်ယောက်တည်း အိပ်ရမှာသရဲ မကြောက်ဘူးလား’

‘သရဲလည်း မကြောက်ဘူး။ သဘက်လည်းမကြောက်ဘူး။ မင်း တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရမှာ ကြောက်ချိုးပါလို့ ငါ့ကို မှန်နိုင်တာ မဟုတ်လား’

‘မင်းအိမ်မှာ ဘယ်သူမှလည်း ရှိတာမဟုတ်ဘူးကွာ။ မင်း အထီးကျန်နေမှာ စိုးလို့ပြောတာ’

‘အထီးလည်း မကျန်ဘူး။ အမလည်း မကျန်ဘူး။ ပြန်မယ်’

‘ရှု။။ အိပ်တော့ကွာ။ မင်းအသံကြားလို့ မေမေ အိပ်မရဘဲဖြစ်မယ်’

အပြင်ခန်းမှ ရှိုင်းထွဋ်ကို အိမ်မဲ့နံဖြစ်အောင် နည်းမျိုးစုံနှင့် တားနေသည့် ဒီမိုးယံ၏ စကားသံများကို အခန်းထဲထိ ကြားနေရသည်။ သူမကို အကြောင်းပြကာ ရှိုင်းထွဋ်ကို အနိုင်ယူနေသည့် သားဖြစ်သူကြောင့် နာကျင်မှုကိုမေ့ကာ ခေါ်မြလေး ပြုံးရသည်။ သူမနှင့်အတူ မိငယ်တစ်ခန်းတည်း လာအိပ်ကတည်းက ရှိုင်းထွဋ်မှာ ဒီမိုးယံ၏ ကိုယ်ရံတော်ဖြစ်နေရသည်။ တကယ့်ကို မတည့်အတူနေနှစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ယောက် အိပ်မပျော်မချင်။ ပွက်လောရိုက်နေအောင် ရန်ဖြစ်သံတွေက ကြားရမြဲဖြစ်သည်။

‘ထွဋ်လေးအတွက် ခေါင်းအုံးပေးပြီပြီလား၊ သမီး’

‘ကိုကြီး လာယူသွားပြီ’

‘ဒီကလေးကတော့လေ’

သားရှိုင်းအတွက်ဆိုလျှင် သူမ

သားသည် သိတတ်သည်ဆိုတာထက်ကို ပိုသည်။

‘မေမေ သမီးနှိပ်ပေးမယ်။ ဟိုဘက်လှည့်’

ခေါ်မြလေး ခါးကိုစောင်းကာ နှင်းဟောမာန်ကို ကျောပေးလိုက်သည်။ နူးညံ့သော သမီးငယ်ဖြစ်သူ၏ လက်ဖဝါး၏ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပွတ်သပ်မှုက ကျောပြင်တစ်လျှောက်မှာ အနွေးဓာတ်တချို့ကို ချန်ထားဖြစ်ခဲ့သည်။

‘ဟေ့ကောင်’

ရှိုင်းထွဋ် အံကြိတ်ပြီး သူ့ဘေးမှ ဒီမိုးယံကျောကို ဖနောင့်နှင့် ဆောင့်ကန်ပစ်လိုက်သည်။ ဒီမိုးယံကတော့ အလောင်းကောင်လို။ တုတ်တုတ်မှမလှုပ်။

‘ဒီဒီ’

‘ဘာလဲကွာ’

‘ဟိုဘက်တိုး’

‘တိုးထားတာပဲ။ နံရံပဲရှိတော့တယ်’

‘ထပ်တိုးဦး’

‘နံရံထဲဖောက်ဝင်မှ ရတော့မယ်ကွ’

ရှိုင်းထွဋ် စပ်ပစ်လိုက်သည်။ ညနေပိုင်း သူ မိငယ်ကို စာသင်ပြီးကာ အိမ်ပြန်ခါနီးဆိုလျှင် မပြန်ဖြစ်အောင် မျက်နှာသေလေးနှင့် အတင်းတားမည်။ ညစာအတွက်ဆိုပြီး အတင်းပြင်ဆင်ပေးမည်။ စကားမပြတ်အောင် ပြောပြီး အချိန်ကုန်အောင်လုပ်မည်။ သိချင်၊ နားထောင်ဆိုပြီး အတင်းကပ်တားတီးပြမည်။ အိမ်ပြန်ချိန်နောက်ကျပြီး ညအိပ်ဖြစ်သွားပြီဆိုလျှင်တော့ အချို့ကပြောင်းပြီ ဖြစ်သည်။ မာကျွတ်ကျွတ် ပြောင်းစပ်စပ်နှင့် သူပြောသမျှကို ဂရုမစိုက်တော့။

သူကလည်း အမှတ်မရှိသည့်အထဲမှာပါသည်။ တစ်ညလည်းမဟုတ်။ နှစ်ညလည်းမဟုတ်။ ဒီကောင် တစ်ယောက်တည်းအိပ်ရမှာ ကြောက်၍ သူ့ကိုအတင်း

အိမ်မဲ့ရဲအောင် အချိန်ခွဲမှန်းသိပေမယ့် သနားအောင် မျက်တောင်ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်လုပ်လာလျှင်တော့ မနေနိုင်ဘဲ အိမ်မဲ့နဲ့ဖြစ်ပြန်တော့။

နောက်ပြီး လောလောဆယ် သူ့အိမ်မှာ မိဘနှစ်ယောက်စလုံးမရှိသည်ဖြစ်၍ ဒီမိုးယံခွဲထားဖို့ ပိုအဆင်ပြေနေသည်။ တိုက်ကြီးဘက်မှ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ ညီမဝမ်းကွဲ၏ အလှူအတွက် မိဘနှစ်ယောက်စလုံး အကူအညီပေးရန် သွားကြသည်။ မရောက်တာကြာပြီဟု အကြောင်းပြကာ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ကြာမည်ဖြစ်သောကြောင့် ထမင်းတစ်အိုးပင် မတည်တတ်သော ရှိုင်းထွဋ်ကိုပါ သူတို့နှင့် အတူလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်သေးသည်။ ရှိုင်းထွဋ်ကလည်း အလှူဆိုတာနှင့် ကူညီလုပ်ကိုင်ရမည်ဆိုတာကို မျက်စိတစ်ဆုံးမြင်သည်ဖြစ်၍ ဘယ်လိုခေါ်ခေါ်လိုက်မသွားနဲ့။ အခုတော့ ဒီမိုးယံတို့အိမ်မှာ သူ သောင်တင်နေသည်။

တစ်နေ့လုံး နေရသည်မှာ ဘာအဖုအထစ်မှမရှိ။ မိငယ်ပြင်ပေးသော ထမင်းကိုစားကာ ကာတွန်းဖတ်လိုက်၊ ဂစ်တာတီးလိုက်နှင့် အေးအေးနေလို့ရသည်။ နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်ရေအိပ်ရသည်မှာလည်း အရသာရှိလှသည်။ သူ့ကို နှိုးမည့်သူမရှိ။ နောင်ယက်မည့်သူမရှိ။ ဒါပေမဲ့ ညနေ ဒီမိုးယံ ရေပိုရာမှ ပြန်လာပြီးသည်နှင့် ပြဿနာတွေကစတော့သည်။

အိပ်ရာဝင်ချိန်မှာတော့ ပိုဆိုးသည်။ တစ်ယောက်အိပ်ခြင်းထောင်ထဲမှာ နှစ်ယောက်အိပ်ရသည်က မဆုံး။ မိငယ်ခြင်ထောင် ထောင်ပေးဆိုတော့ သူ့ညီမအပျိုခြင်ထောင်ထဲ သူ့ကို ထည့်စရာလားဆိုကာ အစ်ကိုကြီး ဝိသပြသည်။ ဒီတော့ ဟိုဘက်ဒီဘက် လွယ်အိတ်တွေ၊ ကျောပိုးအိတ်တွေထည့်ကာ မိတွန်းထားတာတောင် ခြင်ထောင်စက မျက်နှာပေါ်ကျကာ ကောင်းကောင်း အိပ်မရ။

နောက်ပြီး သူ့ကို ခွဲခေါင်းအုံးများ

မှတ်သည်လားမသိ။ အိပ်ပျော်တော့မည် ကြသည်နှင့် သူ့ခြေထောက်ကြိုးဖြင့် လာခွလျှင်ခွမည်။ မဟုတ်လျှင် ခူးကြိုးထောင်ကာ လာမှီမည်။

သူကလည်း ငြိမ်ခံသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဒီမိုးယံ ပေါင်ကို ဆွဲလိမ့်သည်။ ခူးနှင့်လည်း ခါးကို မညှာမတာ တိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ ပင်ပန်း၍ပဲလား။ နာတာကို ဖြုတ်ကိုက်တာလောက်သာ သဘောထားသည်လားတော့မသိ။ သူ ဘယ်လောက်ကနဲကနဲ ဒီမိုးယံ အိပ်ပျော်ရာမှမနီး။ တစ်ချက်ပင် ညည်းရကောင်းမှန်းမသိ။

ညည်းအမှောင်သည် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်သည်တော့မဟုတ်ပါ။ အမှောင်ထဲမှာ ကျင့်သားရနေသော မျက်လုံးက ခြင်ထောင်ခေါင်မိုးကို မြင်ရသလိုလို မမြင်ရသလိုလို။ အနားသတ်မျဉ်းကြောင်း များဖြင့်သာ ဆောင်ခတ်ထားသော အနက်ရောင်ကမ္ဘာတစ်ခုထဲ သူရောက်ရှိနေသလိုမျိုး အရာရာကို မသိမကွဲ မြင်နေရသည်။

ဟိုဘက်လိုမိုး၊ ဒီဘက်လှည့်နှင့် သူအိပ်ပျော်ရသည့်ကြားထဲတွင် အခန်းထဲမှ မီးရောင်ကြောင့် ရှိုင်းထွဋ် ခေါင်းထောင်သွားသည်။ ခြေသံတရုပ်ရုပ်ကို ကြားကတည်းက သူ ထထိုင်ပြီးဖြစ်သည်။ ဒီခြေသံသည် မိငယ်ခြေသံ။

‘မိငယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကိုကြီးကိုနှိုးပါဦး ကိုထွဋ်။ မေမေ...။ မေမေ မွေးတော့မလား မသိဘူး’

မိငယ်၏ အသံက တုန်ချင်နေသည်။ အမြဲလိုလို စကားတစ်လုံးချင်းပြောတတ်သော မိငယ်၏ စကားသံများက မလုံးမထွေးနှင့် အလောတကြီးဖြစ်နေသည်။ ရှိုင်းထွဋ် ထခုန်တော့မိတော့မတတ် လန့်သွားသည်။ အခုအိမ်မှာ သူတို့သုံးယောက်သာရှိသည်။ လူကြီးတစ်ယောက်မှ မရှိ။

‘ဟေ့ကောင်။ ဒီဒီ။ ထဦး။ ဟေ့ကောင်။ ထ... ထ။ အနီတိမွေးတော့မယ်တဲ့’

ရှိုင်းထွဋ် အားကုန်သုံးကာ ဒီမိုးယံတစ်ကိုယ်လုံးကို ကိုင်လှုပ်နှိုးခြင်း ဖြစ်သည်။ အင်း။ အားဖြင့် ဒီမိုးယံ ငုတ်တုတ်ထိုင်လာပေမယ့် သူ ပြောတာကို ကြားဟန်မတူ။ မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး စိုက်ကြည့်နေသည်။

‘ဟေ့ကောင်။ မင်း အမေ မွေးတော့မယ်ကွ’

‘ကိုကြီး။ မေမေ မိုက်နာနေပြီ’

မိငယ်အသံက ငိုသံပါနေပြီဖြစ်သည်။ ဒီတော့မှ ဒီမိုးယံ ခြင်ထောင်ထဲမှ ကသောကမျောထွက်ကာ ဝန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။

‘ငါ တီဝင်းကို သွားခေါ်မယ်’

အခုအချိန်မှာ အကူအညီတောင်းရန် အတွက် ရှိုင်းထွဋ် ခေါင်းထဲ ပထမဆုံး ဝင်လာသူမှာ ဆရာမကြီးဖြစ်နေသည်။

‘နေဦး ကိုထွဋ်။ မေမေက ခေါ်ကြည့်ကိုပဲ ခေါ်ခိုင်းတာ’

ရှိုင်းထွဋ် ခြေလှမ်းတုံ့သွားသည်။ ဒီမိုးယံ ပုဆိုးပြင်ဝတ်ရင်း မိခင်ရှိရာ အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

‘မေမေ...’

အိပ်ရာထက်မှ ခေါ်မြလေးမျက်နှာက ဝေဒနာခံစားနေရသည်မှာ အထင်၊ သား။ လက်များက ဖျာပေါ်ခင်းထားသော စောင်အနားစများကို ဆုပ်နယ်နေသည်မှာ ပေါက်ထွက်တော့မည်။ မျက်နှာနှစ်ခုက ထိမိတော့မည့်အလား မျက်မှောင်ကြုတ်နေသည်။ စကားတစ်လုံးနှင့်တစ်လုံးကြားခဏနားရင်း မနည်းပြောရသည်။

‘သား။ ခေါ်... ခေါ်ကြည့်ကို ခေါ်...’

‘ဖေဖေကိုရော မေမေ။ ဖေဖေကိုရော ခေါ်ပေးရမလား’

ခေါ်မြလေး ခေါင်းခါသည်။

‘မခေါ်နဲ့။ အခြေအနေသိရအောင် ခေါ်ကြည့်ကိုပဲခေါ်’

ဟု လေသံလေးနှင့် ထပ်ပြောသည်။ ခေါ်ကြည့်ဆိုသည်က သူတို့ရပ်ကွက်ထဲမှ လက်သည်အခေါ်ကြီး ဖြစ်သည်။

‘ဆေးရုံမသွားချင်ဘူးလားမေမေ။ ကျွန်တော် ဂိုပေမယ်’

ခေါ်မြလေး၊ ခေါင်းထပ်ခါရင်၊ ကြိုးစားပြီ။

‘ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ သား။ ကလေးမွေး ခါနီးဆိုရင် ဒီလိုပဲ နာတတ်တယ်။ တကယ်တမ်း မွေးဖို့က ကြာချင်ရင် ကြာ ဦးမယ်’

ခေါ်မြလေး၏ စကားသံက သူ့ရင် ကို မအေးစေပေမယ့် မိခင်သဘောအတိုင်း အောက်ထပ်ပြေးဆင်းပြီး ခေါ်ကြည်ရှိရာ သို့ စက်တီးနင်းလာခဲ့သည်။ ရှိုင်းထွဋ်၏ စက်တီးက အိမ်အောက်မှာ အသင့်ရှိနေ လို့သာ တော်သေးသည်။ ရွာခဲ့သော မိုး စက်များကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရွှံ့ ဗွက်အိုင်ထဲမှ ရွှံ့ရေများသည် ဒီမိုးယံ စက်တီး၊ တီးအောင်မှာ ပုံပျက်ပန်းပျက် လွင့်စင် ကျန်ခဲ့သည်။

ယခုအချိန်သည် ဆယ်နှစ်နာရီ လောက်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ခေါ်ကြည်တစ် ယောက် မအိပ်ပါစေခဲ့ဦးဆိုသော သူ့ ဆရာတောင်းသည် မပြည့်။ ခါပေမဲ့ အချိန် ကြာအောင် မနိုးလိုက်ရဘဲ ခေါ်ကြည်က တံခါးဖွင့်ပေးလာသည်။ ဘာမှ ပြင်ဆင် မနေတော့ဘဲ ငေါက်ခနဲ ထလိုက်လာခဲ့ သည်ဖြစ်၍ အသွား၊ အပြန် ဆယ်မိနစ်ပင် မကြာလိုက်။

မိခင်ရှိရာအခန်းထဲသို့ ခေါ်ကြည် ခပ်သုတ်သုတ်ဝင်သွားတော့ ဒီမိုးယံနှင့် ရှိုင်းထွဋ် ဧည့်ခန်းမှာ ကျန်ခဲ့သည်။ ဆယ် ငါးမိနစ်လောက် အခန်းထဲမှ တိုးတိုး၊ တိုးတိုး လေသံများကြားရပြီးသည့်နောက် မှာတော့ ခေါ်ကြည် ပြန်ထွက်လာသည်။

‘လိုဦးမယ်။ အခုမှ မွေးလမ်း၊ ပွင့် မယ်တောင် မကြံသေးဘူး။ အခုမှ ဆီးစပ် က နာတုန်းရှိသေးတယ်။ ကျောရိုးက နာလာမှ ငါ့လာခေါ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် မနက်မှ မွေးမှာ သေချာတယ်။ ဒီတစ်ည တော့ နင်တို့ အိပ်ရေပျက်ဦးမှာပဲ။ ငါ

ဒီမှာစောင့်လို့လည်း ဘာမှမထူးဘူး’

ခေါ်ကြည်ကို မိခင်ဖြစ်သူဘေးမှာ စောင့်ပေးစေချင်သည်။ ခါပေမဲ့လည်း မနက်မှမွေးမယ်ဟု အတိအကျ ပြောနေ သောကြောင့် သူ ဘာမှမတတ်နိုင်။

ခေါ်ကြည် ထွက်သွားသည်နှင့် ဒီမိုးယံ မိခင်နားမှ မခွာနိုင်တော့။ ခေါ်မြ လေးမှာ ချွေးစက်တွေရွက်ကာ ပင်ပန်းနေပုံ ရပေမယ့် ဝေဒနာအကြီးအကျယ်ခံစား နေရပုံမရတော့၍ စိတ်တော့သက်သာမိ သည်။

‘ဖေဖေကို ကျွန်တော်သွားခေါ်ပေး မယ်လေ’

‘မခေါ်ပါနဲ့ သားရယ်။ အချိန်တန် ရင် မွေးလိမ့်မယ်။ မင်းအဖေ အလုပ်ရတာ မှ မကြာသေးဘူး။ ဒီအလုပ်ပြုတ်ရင် နောက်အလုပ်တစ်ခု ထပ်ရဖို့ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူး’

‘တိဝင်းကိုရော မေမေ’

‘အိပ်နေလောက်ရောပေါ့။ အလ ကာ၊ စိတ်ပူနေပါ့မယ် သားကြီးရယ်။ နေပါစေ။ သွား၊ သွား။ သားတို့လည်း သွားအိပ်တော့’

‘သွားအိပ်လိုက် ထွဋ်ထွဋ်၊ ငါလည်း ခဏနေရင် လာခဲ့မယ်’

ခေါ်မြလေးက ရှိုင်းထွဋ်ကို အားနာ နေဟန်ရှိသည်မို့ ဒီမိုးယံ လှမ်းပြောလိုက် သည်။ ရှိုင်းထွဋ်က ရပါတယ်ပြောပေမယ့် တသန်းသန်းတဝေဝေ ဖြစ်နေပြီဖြစ် သည်။

‘သွားပါကွာ။ ခေါ်ကြည်ပြောသွား တာ မင်းလည်းကြားသားပဲ။ လိုပါသေး တယ်’

သူ့ရော မိခင်ဖြစ်သူပါ အတန်တန် ပြောမှ ရှိုင်းထွဋ် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားခဲ့ သည်။ မိငယ်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ဆားမှာ ခွေခွေလေးလဲပြီး ကျန်နေခဲ့သည်။

‘ဆေးရုံကို မသွားချင်ဘူးလား မေမေ ရာ’

‘မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး အိမ်မှာပဲ မွေးလာတာပါ သားရယ်။ ဆေးရုံတွေ၊ ဆေးခန်းတွေ မေမေ မသွားချင်ပါဘူး။ ဒီလိုပဲ လူတိုင်းမွေးနေကြတာပဲ။ အခု စိုက်နာတာက ကလေးက တဖြည်းဖြည်း လျော့ဆင်းဖို့ လုပ်နေတာ။ မွေးလမ်း၊ ကြောင်းချဲ့ရမှာပေါ့။ စိုက်နာတာ အစ ပိုင်းမှာ ခပ်ကျကျပဲ။ တဖြည်းဖြည်းစိပ် လာမှ မွေးခါနီးပြီဆိုတာ သိရမှာ။ မေမေ အခုနက နာတာက အခုပျောက်သွားပြီ လေ။ ကြည့်ပါလား’

ခေါ်မြလေးက သူ့ကို ရှင်းပြနေသေး သည့်အပြင် သွားအိပ်ဖို့ ပြောနေသေး သည်။ ခါပေမဲ့ မျက်တွင်းများချိုင့်ကာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေဟန်တူသည့် မိခင်ကို ဘယ်လိုမှ မထားခဲ့ရက်။

‘သားကို မွေးတုန်းကတော့ သားဦး ဆိုတော့ မေမေမှာ စိတ်ပူလိုက်ရတာ။ ကလေး ကျန်းမာပါ့မလား။ ခြေ၊ လက်စုံ ပါ့မလား၊ ဆိုပြီးတော့လေ။ မင်းအဖေကို ခြေဆယ်ချောင်း၊ လက်ဆယ်ချောင်းပြည့် ရဲ့လားဆိုပြီး အရင် ရေခိုင်းတာ’

ခေါ်မြလေး စကားသံတိတ်သွား သည်။ နှုတ်ခမ်းသားများကို ဖိကိုက်ပြီး ရှုံ့မဲ့သွားပြန်သည်။ စိုက်နာလာပြန်ပြီ ထင်သည်။ ဒီမိုးယံ ထိုင်ရမလို၊ ထရမလို ဖြစ်ကာ စိတ်တွေပူလာသည်။ မေမေ၊ မေမေဟု တိုးတိုးခေါ်ရင်း အသက်ရှူတွေ မြန်လာသည်။ ခံရခက်လောက်အောင် နာကျင်နေပုံရသည့် မိခင်၏ မျက်နှာ ကြောင့် လက်ဖျားများကို လှမ်းကိုင် ထိတို့ရမည်ကိုတောင် သူ မထိရဲ့။

ခါပေမဲ့ မိနစ်အနည်းငယ် အကြာ မှာတော့ ခေါ်မြလေး မျက်နှာ သွေးရောင် ပြန်လွှမ်းလာသည်။

‘မနာတော့ဘူးလား’

‘အင်း။ ပြန်ပျောက်သွားပြီ’

‘ရေ သောက်မလား မေမေ’

ခေါ်မြလေး၊ ခေါင်းညိတ်ပြတော့

မိငယ်က မီးဖိုခန်းမှ ရေတစ်ခွက်ကို အပြေးယူလာပေးသည်။ ခေါင်းမရုံ ပေး ကူမပြီး နှုတ်ခမ်းနားတွေပေးပေးမယ့် တစ် ငုံ့လောက်သောက်ပြီး မောနေသည့်ဟန် အနားယူနေရသည်။

‘သားရဲ့မျက်လုံးတွေကိုလေ မေမေ သဘောအကျဆုံးပဲ’

‘ဗျာ’

ခေါ်မြလေးနှုတ်ခမ်းများမှ အပြုံး သည် မတောက်ပပေးမယ့် ကြည်လင် သည်။

‘သားကို မွေးတော့လေ... ငိုသံက အကျယ်ကြီးပဲ။ ကလေးငိုသံအောင်မှ ကျန်းမာတယ်လို့ မေမေ စာအုပ်တစ်အုပ် ထဲမှာ ဖတ်ခဲ့ရဖူးတော့ သားငိုသံကိုကြား ရတာနဲ့ အားအရမ်းရှိသွားတာ’

စည့်ခန်းခေါင်းရင်းမှ နာရီသံတစ် ချက်ချက်က အဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်နေ သည်။ ကင်းစောင့်တဲ့မှ သံချောင်းခေါက် သံတချို့ ထွက်ပေါ်လာပြီး အရာရာသည် ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ညည့် ပင် အတော်နက်နေပြီဖြစ်သည်။ သူတို့ ဘေးမှ မိငယ်ပင် ကွေးကွေးလေး အိပ် ပျော်နေပြီဖြစ်သည်။ ဒီမိုးယံ အနားမှ အနွေးထည်ဟောင်းတစ်ထည်ကိုယူကာ မိငယ်ကို လွှမ်းခြုံပေးလိုက်သည်။

‘မေမေ အိပ်ကြည့်ပါလား။ အိပ်လို့ ရလား’

‘မသိပါဘူး သားရယ်။ စိတ်လှုပ် ရှားနေလို့လား မသိဘူး။ အိပ်ရမယ် မထင်ဘူး။ မေမေ ပြောနေတာတောင် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲမသိဘူး။ ခြေထောက် သားရဲ့ မျက်လုံးတွေ။ ဟုတ်တယ်။ သား ကို မေမေတွေ့ရတော့ သားက နိုးနေ တယ်။ မေမေ့ကို အဲဒီ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်း လေးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်နေတာလေ။ မေမေ မှာ အမောကိုပြောသွားတာပဲ။ သားမျက် လုံးတွေက တည်ငြိမ်တယ်။ အေးချမ်း တယ်’

ဒီမိုးယံ ရယ်ရင်း ခေါင်းခါလိုက် သည်။

‘ဟာဗျာ။ မေမေကလည်း။ မွေး ကာစ ကလေးမျက်လုံးကို ကြည့်ပြီး အဓိပ္ပာယ်တွေ ဖွင့်နေတာ’

‘တကယ်ပြောတာ သားရဲ့။ မိခင် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘာတွေဆက်လုပ် ရမလဲ။ ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်လာမလဲဆိုပြီး စိတ်ပူခဲ့ရသမျှ သားရဲ့ မျက်လုံးတွေကို တွေ့ပြီး မေမေ စိတ်ထဲမှာ ငြိမ်းချမ်း သွားတာ။ သားကလေး... မေမေ ဘာမှ မပူနဲ့။ ကျွန်တော်အဆင်ပြေတယ်လို့ ပြောနေသလိုပဲ’

‘ဟုတ်ပါပြီဗျာ။ ဒီကောင်ပေါက် စလေး ထွက်လာရင်လည်း ကျွန်တော် မေမေ့ကို အရင်ဆုံး မျက်လုံးလာပြမယ်’

‘ဟယ်။ ကြိုကြိုဖန်ဖန်’

ရယ်သံသဲ့သဲ့က အခန်းထဲမှာ လွင့်ပျံ သွားသည်။

‘သား အိပ်တော့။ မေမေ လိုရင် သားကို နှိုးမယ်’

‘ကတိနော် မေမေ’

‘အင်း...အင်း... ကတိ... ကတိ...’

ခေါ်မြလေး အပြုံးနှင့်ဖြေတော့ ဒီမိုး ယံ မိခင်ဘေးမှာပင် လှဲချရင်း မီးပိတ် လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော့်ကိုနှိုးနော် မေမေ’

‘နှိုးပါမယ့် သားရယ်’

သူပခုံးကို လှမ်းကိုင်သည့် မိခင် ဖြစ်သူ၏ လက်များသည် အေးစက်လွန်း လှသည်။ အမှောင်ထဲမှာ မိခင်၏အသက် ရှူသံကို နားထောင်ရင်း နာကျင်နေ မည်လား။ သက်သာသွားမည်လားကို ဒီမိုးယံ ခန့်မှန်းနေမိသည်။

သူ အိပ်လို့တော့ မပျော်။

မိခင်ဖြစ်သူ၏ အသက်ရှူသံသည် ခက်ခဲပင်ပန်းလွန်းနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အချိန်တော်တော်ကြာအောင် ပျောက် သွားသေးသည်။ နာကျင်မှုကို အံ့ကြိတ်

ခံနေမည့် မိခင်ပုံစံကို တွေးမိတော့ သူ ဆောက်တည်ရာမရ။ နေသာရဲ့လား မေမေဟု ခဏခဏမေးမိပေးမယ့် နောက် ပိုင်းမှာ မေးရမှာကိုပင် အားနာလာသည်။ ဟုတ်သည်လေ။ သူ့မေးခွန်းတိုင်းမှာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ သားဟု မေမေ ပြန်ဖြေ ပေးနေရတာ ပင်ပန်းမှာကိုတွေးမိတော့ အံ့ကိုသာကြိတ်ထားမိသည်။ ချွေးစက် များနှင့် စေးထန်းနေသော မိခင်လက် မောင်းပေါ်ကို သူ့လက်ချောင်းများကို ဖွဖွလေး တင်ရုံမှလွဲ၍ ဘာမှမတတ်နိုင်။

ဘေးနားမှာ သူရှိနေသေးတာကို သိစေချင်ရုံလေးပါ။

နာကျင်မှုက ပျောက်သွားမှာမဟုတ်။

ခါပေမဲ့ သူ ရှိနေသေးသည်ဆိုတာ လေးကိုသိလျှင် သူ ကျေနပ်ပါပြီ။

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်

အားလုံးပဲ မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ။ သက္ကရာဇ်အသစ်၊ နှစ်သစ်မှာ ကျက်သရေ အပြာဖြာပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ။ ဒီတစ်လမှာတော့ ၂၀၁၇ ခုအတွင်းက ထွက်ကုန်ခဲ့တဲ့ Asia တစ်ခွင်က Boy Love ဇာတ်ကားလေး (၅) ကားကို တင်ဆက်ညွှန်းဆိုဖို့ ရွေးချယ်ထားပါတယ်။ တကယ်တော့ Asia နိုင်ငံတော် တော်များများမှာ LGBT တွေအပြင် အခြားလိင်စိတ်ခံထားတဲ့ လူတွေအတွက် ပံ့ပိုးတဲ့ခေတ်မီ အများကြီးတွေ နေရာပြုဖြစ်တဲ့ အတွက် တစ်နှစ်အတွင်း BL ဇာတ်ကားကောင်း၊ ခြောက်များစွာ ထွက်ရှိလာတာကို အားတက်စရာ တွေ့မြင်နေရပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ Asian Boy Love Movies တွေ အများကြီး တင်ဆက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ်။ ဒီတစ်လမှာတော့ ဂျပန်၊ ထိုင်း၊ တရုတ်နိုင်ငံက ဇာတ်ကားလေးတွေ အပြင် ထိုင်ဝမ်နဲ့ ဖလစ်ပိုင် နှစ်နိုင်ငံအတွက် ပူးပေါင်း ရိုက်ကူးထားတဲ့ ဇာတ်ကားလေးကိုလည်း အညွှန်းရေ၊ တင်ဆက်ထားပါတယ်။ အရုံးထိ ဖတ်ရှုအားပေးကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ။

For The People Like Us
Salai Leo

Close-Knit (2017)

Director: Naoko Oigami

Writer: Naoko Oigami

Stars: Tōma Ikuta, Mugi Kadowaki, Kenta Kiritani, Eiko Koike, Noriko Eguchi

Runnign Time: 127 Min

Rating: 6.5/10 (IMDB)

မူရင်းဇာတ်လမ်းနာမည်က Karera ga honki de amu toki wa ဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝ နှစ်အရွယ် Tomo ဟာ တစ်ရက်ကျောင်းကပြန်လာချိန်မှာ သူ့အမေက သူ့အတွက် စာတိုတစ်စောင်လေး ချန်ထားခဲ့ပြီး သူ့ဘဝထဲကနေ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် Tomo ဟာ သူ့ဦးလေး Hiromi နဲ့ အတူနေဖို့ သွားခဲ့ပါတယ်။ သူ့ဦးလေးမှာ Rinko ဆိုတဲ့ ချစ်သူလေးရှိပါတယ်။ ပိုထူးခြားတာက Rinko ဟာ မိန်းမအစစ်မဟုတ်ဘဲ ခွဲစိတ်ပြောင်းလဲထားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ လောကကြီးအကြောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မသိရသေးတဲ့ ကလေးမလေးရယ်၊ ကြင်နာယုယတတ်ပြီး လူကြီးလူကောင်းပိသတဲ့ ဦးလေးရယ်၊ မွေးရာပါ သဘာဝကို အလဲအထပ် လုပ်ထားတဲ့ ခေါ်လေးရယ် (သူ့ဦးလေးရဲ့ ချစ်သူ)၊ သူတို့ဘဝတွေဟာ သူတို့ထိုးတဲ့ သိုးမွေးချည်ထည်တွေလို မြဲမြံစိပ်တွဲ နေမလား ဆိုတာကတော့...။

Customized Companion

Director: Kuo-Liang Fu (as Guoliang Fu)

Writers: -

Stars: Sky Li, Bai Su, Josh Cheng-Hsi Lu, Hao-Feng Song

Runnign Time: 74 Min

Rating: 6.4/10 (IMDB)

Original title က Ding zhi nan you ဖြစ်ပါတယ်။ သိပ္ပံစိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်း၊ အမျိုးအစားလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆက်ဆံရေးတွေ မပြေလည်တော့တဲ့ ချစ်သူနှစ်ဦးအကြားမှာ ရေရှည်လက်မြဲဖို့ ခက်ခဲနေတဲ့အချိန်မှာ ခေတ်မီ smart ဖုန်းကနေတစ်ဆင့် ကိုယ့်စိတ်ကူးထဲက ကိုယ့်ချစ်သူပုံစံအတိုင်း သက်ရှိလူသား တစ်ယောက် ဖန်တီးလိုက်ကြတဲ့အခါ ထင်မမှတ်မထားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေအပြင် မပြီးပြတ်တဲ့ မေတ္တာအဟောင်းနဲ့ ချည်နှောင်မိနေတဲ့ သံယောဇဉ်အသစ်တွေ ကြား ရွေးချယ်ဖို့ ခက်ခဲလာတဲ့ ပုံစံကို လူငယ်မင်းသားချောချောလေးတွေနဲ့ ရိုက်ကူးထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

(ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ နာမည်ကို ရှာမတွေ့လို့ မဖော်ပြနိုင်တာ တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ။)

Double Mints

Director: Eiji Uchida

Screenplay: Eiji Uchida

Stars: Yasusih Fuchikami, Shumpei Kawagoishi, kenta Suga, Shunsuke Tanaka, Wataru Ichinose

Runnign Time: 100 Min

Rating: 5.6/10 (IMDB)

ဇာတ်လမ်းမှာ ဇာတ်ကောင် မင်းသား (၂) ယောက်စလုံးရဲ့ နာမည်ဟာ Mitsuo Ichikawa တစ်ခုတည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ Mitsuo Ichikawa တစ်ယောက်က ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းပြီး နောက်တစ်ယောက်က အေးဆေးထိတ်လန့် တတ်တဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းတုန်းကတည်းက Mitsuo ကို ခက်ထန်ကြမ်းတမ်း Mitsuo အမြဲ ခုခံလိုက်ပေးနေတတ်ပါတယ်။ ကျောင်းတွေပြီးလို့ လုပ်ငန်းခွင်တွေထဲ ရောက်တဲ့ တစ်နေ့မှာ အေးဆေးတဲ့ Mitsuo စိန်ကို ဖုန်းဝင်လာရာကနေ ဇာတ်လမ်းစတင်ပါတယ်။ အာရှတစ်ခွင်က Fujosih တော်တော်များများက အားပေးနှစ်သက်ကြတဲ့ ဇာတ်ကားလေးဖြစ်ပါတယ်။ မူရင်းနာမည်ကတော့ Daburu Mintsu ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျပန်ကားလေးပါ။

Malila: The Farewell Flower

Director: Anucha Boonyawatana

Writers: Anucha Boonyawatana, Waasuthep Ketpetch

Stars: Sukollawat Kanarot, Anuchit Sapanpong, Sunret Muengput

Runnign Time: 94 Min

Rating: 6.5/10 (IMDB)

သေခြင်းတရားက မကြာခဏမှာ ကိုယ့်ချစ်သူကို အဝေးဆုံးထိ ခေါ်သွားလိမ့်မယ်လို့ သိလိုက်ရချိန်မှာ အပူမီးတွေ ငြိမ်းအေးနိုင်ရန် သင်္ကန်းစည်းရင်း သာသနာ့ဘောင်မှာ နေထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားကြိုးစား ဘုရားဟော တရားတွေကို ကျွင်းကြံနေထိုင်ပေမယ့် အပူမီးတွေဟာ လွယ်လွယ်မငြိမ်းနိုင်ဘဲ ကိလေသာတွေဟာ ကပ်ပါလာတတ်တဲ့အခါ...။ ဇာတ်အေးပေမယ့် လေးနက်မှုအပြည့်ရှိတဲ့ ဒီကားလေးကို လာမယ့် ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှာ ကျင်းပမယ့် Oscar ဆုပေးပွဲရဲ့ ဆုအမျိုးအစားတစ်ခုဖြစ်တဲ့ Best Foreign Language Film အတွက် ထိုင်းနိုင်ငံက ရွေးချယ်ထားတဲ့ ဇာတ်ကားလေး ဖြစ်ပါတယ်။ (ခါးပေဆန်ကာတင်စာရင်း မဝင်ခဲ့ပါဘူး။)

Tale of the Lost Boys

Director: Joselito Altarejos

Screenplay: May Delos Santos

Stars: Oliver Aquino, Soda Vayu, Joe Black Chou, Tiffany Tsai, Lex Bonife

Runnign Time: 91 Min

Rating: 6.4/10 (IMDB)

အရမ်းကို အာရှ(အရှေ့တိုင်း) ဆန်ပြီး သိမ်မွေ့လွန်းတဲ့ ဇာတ်ကားလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံသားလေး Alex နဲ့ ထိုင်ဝမ်သား Jerry တို့ဟာ တိုင်ပေ- မနီလာ ခရီးစဉ်မှာ အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့ခဲ့ကြပြီး တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် သိကျွမ်းရင်းနှီးသွားကြတဲ့နောက် သူတို့ရဲ့ ဖြစ်တည်မှုအတွက် အမှန်ကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ ပြန်အားမွေးတဲ့ ပုံစံလေးကို ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့ရိုက်ကူးထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ဆုတွေလည်း ရထားပါတယ်။ Taiwan နဲ့ Philippines နှစ်နိုင်ငံစလုံးမှာ အောင်မြင်တဲ့ ဇာတ်ကားကောင်လေးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဆုံးအထိ ဖတ်ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။